

راڤه ی قورئانی پیرۆز

پیشه‌وای حافظ عیمادوللین نه‌بولفیدا
نیسماعیلی گۆری که‌سیری دیمه‌شقی

تَفْسِيرُ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
الإمام الحافظ ابن كثير الزمخشري

N
نۆبیلیس

kurdpdf.com

رافه‌ی قورئانی بیروژ

تفسیر القرآن العظیم

(٦)

kurdpdf.com

راڤه‌ی قورئانی پیروژ

(تفسیر القرآن العظیم)

نوسینی

پیشه‌وای حافز عیمادولدین ئیسماعیل کوپی که‌سیر

به‌شی شه‌شهم

خانه‌ی نو‌بیلیس

مانی چاپ و بلاوکردنه‌وی بارئزراوه بۆ خانە‌ی نۆبیلیس

ناوی ئینسکلۆیدیا:	رافە‌ی قورئانی پیرۆز
بەرگی:	شەشەم
نووسینی:	پێشە‌وای حافز عیمادولدین ئیسماعیل
	کوپی کەسیر
وەرگێڕانی:	(النساء) حەمە‌مین ئەحمەد بەرزنجی
هە‌له‌چینی:	هاوێ‌ی کەمال
قەبارە‌ی پەرتووک:	۱۷ - ۲۴
ژمارە‌ی لاپەرە‌کانی:	۲۸۸
ژمارە‌ی لاپەرە‌کانی ئینسکلۆیدیا:	۶۴۸۰
جینگای بلاوکردنه‌وه:	بە‌یروت
خانە‌ی بلاوکردن و دابه‌شکردن:	خانە‌ی نۆبیلیس
فاکس:	۹۶۱ (۱) ۵۸۳۴۷۵
تە‌له‌فۆن:	۹۶۱ (۱) ۵۸۱۱۲۱ - ۹۶۱ (۳) ۵۸۱۱۲۱
	۹۶۴۷۵۰۷۲۸۷۵۰۰
ئیمیل:	info@nobilis-int.com
جایی بە‌که‌م:	۲۰۱۲

EAN 9786144031308

ISBN 978-614-403-130-8

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

ته و او که ری سورەتی (النساء)

﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّيبَ الَّتِي فِي قُلُوبِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (٢٦) وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يَمْلِكُوا مَبْلَأًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ
يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِجْلَ الْإِنْسَانِ صَعِيبًا ﴿٢٨﴾

واته: خوای گه وره ده یه ویت ریتان بۆ روون بکاته وه و له ریی و شوینی
پیشینانیش شاره زاتان په شیمانی و لی قه بول بکات. خودا زانای له کارزانه،
خودا ده یه وئی تۆبه تان قبول کات، ته وانهش و نه که ونه شوین هه و هه وهس
ده یانه وئی - به ته وای - ئیوه له رینگه لا بدهن. خوا ده یه ویت نه رکتان له سه ر
سوک بکات و مرو فیش به بی هیزو پیزی دروست بووه.

خوای گه وره هه والی داوه که نه ی باوه رداران ته یه وئی بۆتان روون
بکاته وه که چیتان بۆ حه لال کراوه و چیتان له سه ر حه رام کراوه وه که له م
سوره ته دا و له سوره ته کانی تر دا باس کراوه.

﴿وَيُذْهِبُ عَنْكُمُ الرِّيبَ الَّتِي فِي قُلُوبِكُمْ﴾ واته: رینگه چاکه کانیان و
شوینکه و تنی نه و شه رعه تانه یان که خوا خو شی ده و ن و پشیان رازیه ئیوه
ریتمایی بکات بۆیان.

﴿وَيَتُوبُ عَلَيْكُمْ﴾ واته: له تاوانه کانتان و خواردنی هه رامه کان ببوری
﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا زانا و دانایه به شه رعه که ی و قه ده ره که ی و
کرده وه کانی و قه سه کانی.

﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُبَيِّتُوا مَيْلًا عَظِيمًا﴾ واته: نهیه وی شوین شهیتانه کان له جوله که و گاور و زیناکاران، وه لابدن له هق و بجن به لای شتی پوچه له وه به زوری ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ به لام خودا دهیه وی شهریه ته کان و فرمانه کان و قهده غه کراوه کان سوک بکات له سمرتان، له بهر نه وه ماره کردنی که نیزه کی به مهرج رهوا کردوه بۆتان وهک مرجاهید و جگه له ویش ده لین. ﴿وَحَبْلٌ أَلَسَنُ صَعِيقًا﴾ له بهر لاوازی مرؤف له دروونیدا و لاوازی عزم و هیمه تی نهو سوک کردنی بۆ گونجاوه.

موسا (صلی الله علیه و آله) نهوی شه وره وی کانی پیغه مبهه (درویدی خوی
 لن شه) گه پرایه وه له (سدره المنتهی) پیی وت: خوا چی له سهر فهرز کردن؟
 وتی: فرمانی پیدام له شه و پوزنکدا په نجا نوئز بکهین، نهویش پیی
 وت: بگه پیره وه بۆ لای پهروه ردگارت داوای کهم کردنه وه ی لن بکه، چونکه
 نه ته وه که ی تۆ توانایان نبیه به سهر نه وه دا، من خه لکم تاقیکرده وه پیش تۆ
 له سهر شتیک له وه ی تۆ که مریوو، نه یان توانی، وه نه ته وه که ی تۆ گوئی و چاو
 و دلایان زۆر له وان لاواز تره، نهویش گه پرایه وه، خوا بۆی کرد به ده نوئز له
 شه و پوزنکدا، پاشان گه پرایه وه بۆ لای موسا، نهویش به رده وام نه ینارده وه
 هه تا پینج نوئز مایه وه (الحديث).

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَعْزَةً عَنْ رَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوْنَا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَعْتَبُوا كَبَابَرٍ مَا لَنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَتُدْخِلَكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾﴾

واته: نهی گه لی خاوهن باوه پان مال و دارایی به کتری له خوت و خورایی مهخون، مه گهر به سهودا و مامه له و به پازی بوون له ناو خوتان، که نهوسا پیتان په وایه به هق نه بی نابین به کتریش بکورن، خودا ده ربارهی هه مووتان دلرفانه، هه که سیکیش له نا هق و هه به نیازی ده ستر ریژی نه

جۆره کارانه بکا گرفتاری ئاگری دهکهین، ئەم کاره له لایەن خودا زۆر ئاسانه. ئەگەر ئیوه ئەو تاوانه زهلامانهی پێمان راگهیاندن به قەدر و عیزەت.

خوای گهوره قەدەغەیی کردووه له بەنده باوه‌پداره‌کانی مالی یه‌کتري بخۆن به‌ناهەق. واتە به جۆره‌ها کاسبی ناشەری وەك جۆره‌کانی سوود و (الربا)، قوما، وە ئەو فیل و تەلەکانەیی وەك ئەوانەن ئەگەر دەرکەوت له زۆر حوکمه شەرعیه‌کاندا ئەوانەیی خوا دەزانن کە بکه‌رانی ئەیانەوی فیل و تەلەکه بکه‌ن له سوود خواردندا. هەتا ئیبنو جەریر وتویه‌تی: عەکریمه و ئیبنو عەباس دەربارەیی پیاوێک کە کراسێک له پیاوێک دەرکێت دەلیت: ئەگەر پێی پازیبوون دەبیه‌م ئەگینا دەبیه‌نمه‌وه و دره‌مه‌یکیش له‌گەڵدا ده‌گیرمه‌وه ئا ئەوه‌یه کە خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ به‌ناهەق مالی یه‌کتري مه‌خۆن.

ئیبنو ئەبی حاتم و تویه‌تی: عەلقەمه له عەبدوللاوه ده‌گیرێته‌وه کە دەربارەیی ئەو ئایەته و تویه‌تی: ئەم ئایەته کاری پێده‌کێت و نەسپراوه‌ته‌وه وە ناسپریته‌وه هەتا پڕۆزی قیامەت.

عەلی کوری ئەبی تەلحە له ئیبنو عەباس‌وه ده‌گیرێته‌وه: کاتی خوا ئەم ئایەته‌ی ناردە خواره‌وه کە ده‌فەرمویت: ﴿يَتَّخِذُهَا الذَّيْفَ، أَمْوَالًا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾، موسلمانەکان وتیان: خوا لێی قەدەغە کردین مالی یه‌کتري نه‌خۆین به‌ ناهەق. خواردەمه‌نیش چاکترین مال و سامانی ئیمه‌یه پەوانیه‌ کەس له مالی کەس نان بخوات. چۆن ئەبی بۆ خەلک؟ خوای گه‌وره دواي ئەوه ئەم ئایەته‌ی ناردە خواره‌وه کە ده‌فەرمویت: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ [النور: ٦١]، قەتادەش هەر ئەوه‌ی وتوه.

﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَحْرَةً عَنْ رَاضٍ مِنْكُمْ﴾ (تجاره) به‌مه‌رفوعی و مه‌نصوبی خوێندراوه‌ته‌وه، ئەوه‌ش هەلاوێرد کردنیکی پچراوه وەك ئەوه‌ی دەلیت: هۆی حەرام به‌کار مه‌هێشن بۆ به‌ده‌سته‌ینانی سامان و مال. به‌لام ئالوگۆری شەرع کە به‌ پازیبوونی فروشیار و کڕیار بیکن، وە بیکەن به‌هۆی به‌ده‌سته‌ینانی مال و سامان وەك خوای به‌رز فەرموویه‌تی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ [الأنعام: ١٥١]، هه‌روه‌ها وەك له

فرمایشی: ﴿لَا يَدْخُلُ فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا الْمَوْتَةُ الْأُولَى﴾ [الدخان: ۵۶]. لهم نایه‌تووه شافیعی به‌لگهی ته‌وی هیناوه‌تووه که فروشتن دروست نییه به قسه نه‌بی، چونکه به‌لگهی له‌سەر رازیبوون به پیچه‌وانه‌ی وه‌رگرتنه‌وه که نابینه هژی رازیبوون.

مالیک و ته‌بو حەنیفه و ئەحمەد پیچه‌وانه‌ی ته‌وه‌ن، رایان وایه وه‌ك چۆن قسه به‌لگهی له‌سەر رازی بوون به‌و شیوه‌یه‌ش کرده‌وه‌كان له هەندێ شوندا به‌لگهی پراوه‌یه، له‌بەر ته‌وه‌ فروشتن به‌ کرده‌وه به‌راست داده‌نێن.

وه موجاهید و ترویه‌تی: ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ مَحْكَمَةً عَنِ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ﴾ فروشتن بیت یان به‌خشین به‌به‌کتر.

ئیبنو جەریر و ترویه‌تی: مەیمونی کۆری میهران ئەگێڕێته‌وه که پیغه‌مبەر (دروودی خۆای لێ بیت) فرموویه‌تی: "البيع عن تراض والخيار بعد الصفقة ولا يحل لمسلم أن يغلّ مسلماً" (هذا حديث مرسل) واته: فروشتن به‌پیتی رازیبوونه، ئاره‌زوویش دواى گریبه‌سته‌که‌یه، په‌وا نییه بۆ موسلمان ناپاکی بکات به‌رامبەر به‌ موسلمان.

وه له ته‌واوه‌تی رازیبوونه چه‌سپاندنی هەلبژاردنی ناو کۆپه‌که وه‌ك له هەردوو سازه‌واردا هاتوووه که پیغه‌مبەر (دروودی خۆای لێ بیت) فرموویه‌تی: "البيعان بالخيار مالم يتفرقا" فرۆشیار و کڕیار ئاره‌زووی خۆیان هه‌تا له یه‌ك جیانه‌بوینه‌وه. ئەحمەد و شافیعی و هاوه‌له‌کانیان و جه‌ماوه‌ری پیشینان و پاشینان به‌پیتی ته‌وه‌ کاریان کردوووه، له‌وانه مه‌شروعی هەلبژاردن به‌ مه‌رجی سێ پۆژ دواى په‌یمان‌ه‌که به‌پیتی حالێ فرۆشراوه‌که که ده‌رکه‌وی ئه‌گەر بۆ ماوه‌ی سالتیک بووه له گوندان له‌و شیوه‌یه وه‌ك به‌ناویانگه‌وه له مالیکه‌وه (په‌حمەنی خۆای لێ بیت) وه فروشتنی کرده‌وه‌بیان به‌راستگێڕاوه به‌ په‌هایی ته‌وه‌ش بۆچوونی شافیعییه وه هه‌یه لییان و ترویه‌تی: دروسته فروشتنی کرده‌وه‌بی له شته بی نرخه‌کاندا ته‌وانه‌ی خه‌لک به‌ فروشتنیان داده‌نێن ته‌وه‌ش هەلبژاردەى کۆمه‌لیک له‌ هاوه‌لانه وه‌ك رێک که‌وتوون له‌سه‌ری.

وه فرمایشی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ خۆتان مه‌کوژن به‌ کردنی ته‌وانه‌ی

خوا حەرامی کردوون وە سەرپنجی کردنی فەرمانەکانی وە خواردنی مالی
یەکنەر لە نێوان خۆتاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ خوا بەبەزەییە لەوانەدا
فەرمانتان پێ دەکا و لەوانەدا کە لێتان قەدەغە دەکات.

ئێمام ئەحمەد و تۆبەتی: لە عەمری کۆری عاصەو (پەزای خۆی لێ بیت)
هاتوو و تۆبەتی: سالی (ذات السلاسل) کاتێ پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت)
ناردمی شەوئکی زۆر ساردبوو تووشی لەش گرانی بووم ترسام ئەگەر خۆم
بشۆم بمرم، تەبەموم کرد، پاشان نوێژی بەیانیم بۆ کردن ئەلێ: کاتێ
هاتینەو بۆ لای پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) ئەوەم بۆ باس کرد، فەرمووی:
بە لەشی پیسەو نوێژت بۆ هاوڵەکانت کردوو؟ وتم: ئەی نێردراوی خوا لە
شەوئکی زۆر ساردا تووشی لەش گرانی بووم ترسام ئەگەر خۆم بشۆم بمرم
ئەو ئایەتەم بیرکەوتەو کە خوا دەفەرمووت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا﴾ ئێتر تەبەموم کرد و نوێژەکم کرد، پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت)
پێکەنی و هیچی نەوت.

لە ئەبی ھوڕیرەو هاتوو و تۆبەتی: پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت)
فەرموویەتی: "من قتل نفسه بحدیدة فحدیدته فی یدیه، یجأ بها بطنه یوم
القیامة فی نار جہنم خالدا مخلدا فیها أبدا، ومن قتل نفسه بسم، فسمه
فی یدیه، یتحساه فی نار جہنم خالدا مخلدا فیها أبدا، ومن تردی من جبل
فقتل نفسه، فهو مترد فی نار جہنم خالدا مخلدا فیها أبدا". (وھذا
الحديث ثابت فی الصحيحین)، واتە: ھەر کەس بە پرەرێک خۆی بکوژێ
لە پوژی دوایدا ئەو پرەرە دەگرێ بە دەستیەو بۆ ھەتا ھەتایە ئەیکات بە
ورگیا، وە ھەر کەس لە بەرزاییەکەو خۆی بەریداتەو خۆی بکوژێ لە پوژی
دوایدا بەردەوام لەناو ئاگری دۆزەخدا خۆی بەردەتاتەو ھەتا ھەتایە وە ھەر
کەس خۆی زەرەر خوارد بکات زەرەرکە بە دەستیەو دەبێ، پوژی قیامەت
ھەر زەرەرکە دەخوات ھەتا ھەتایە.

لە سابی کۆری زەحاکەو هاتوو و تۆبەتی: پێغەمبەر (درودی خۆی لێ
بیت) فەرموویەتی: "من قتل نفسه بشی و عذب به یوم القیامة"، واتە: ھەر
کەس بە ھەرچی خۆی بکوژێ پوژی قیامەت بەو سزا دەدرێ.

وه له هەردوو سازه‌واردا هاتوو له جوندبى كۆرى عەبدوللای به‌جەلییه‌وه كه پێغه‌مبەر (دروودی خۆی لى بێت) فرموویه‌تى: "كان رجل ممن كان قبلكم وكان به جرح، فأخذ سكيناً تحر بها يده، فما رقا الدم حتى مات، قال الله عز وجل: عبدى بادرني بنفسه، حرمت عليه الجنة". واته: پیاوێك له نەتەوه‌كانى پێش ئێوه بریندار دەبێ ئەویش چەقۆیه‌ك هەڵدەگرێ دەستی خۆی پێ بریندار دەكات خۆنەكه‌ی ناگیرسێته‌وه هەتا دەمرێ، خۆی به‌رزى شكۆمەند دەفرمووێ: بەنده‌كه‌م دەستپێشخەرى كردوو به‌سەر مندا به‌هەشتى لى حەرام دەكه‌م.

له‌بەر ئەوه خۆی به‌رز فرموویه‌تى: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا﴾ هەر كەس ئەوه‌ی كرد كه خوا قەدەغه‌ی كردوو به‌ ستم و دەسدرێژى كه بزانی حەرامیشه و چاوى نەترسێ و بى‌كات ﴿فَسَوْفَ نُضَلِّيهٖ نَارًا﴾ دەبخەینه دۆزه‌خه‌وه ئەوه هەره‌شه‌یه‌كى توند و ئەكیده با هەر خاوه‌ن ئاوه‌ز هه‌یه خۆی لى دووربخاته‌وه.

﴿إِنْ تَحْتَبُوا كِتَابَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ سِنَانِكُمْ﴾ ئەگەر خۆتان له تاوانه‌ گه‌وره‌كان دوورخستنه‌وه ئەوانه‌ی لیمان قەدەغه‌ كردوون له‌تاوانه‌ بچوکه‌كانتان ئەبورین و ئەتانخەینه‌وه به‌هەشته‌وه له‌بەر ئەوه ده‌فرمووێت: ﴿وَلَدْخَلَكُمْ مَذَخَلًا كَرِيمًا﴾ فرمووده‌ پەوان ئەبو به‌كرى به‌زار وتویه‌تى: موته‌مەلى كۆرى هیشام له ئیسماعیلی كۆرى ئیبراهیمه‌وه له خالیدی كۆرى ئەیوبه‌وه له موعاویه‌ی كۆرى قوره‌وه له ئەنەسه‌وه بۆمان ده‌گیرێته‌وه وتویه‌تى: ئەوه‌ی له په‌روه‌ردگارى به‌رزى شكۆمەندمانه‌وه پیمانگه‌یشتوو ئەوه‌یه‌ خوا له تاوانه‌ بچوکه‌كانمان ده‌بورێ ئەگەر خۆمان دوورخستوه له تاوانه‌ گه‌وره‌كان، خۆی گه‌وره ده‌فرمووێت: ﴿إِنْ تَحْتَبُوا كِتَابَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ سِنَانِكُمْ﴾.

چەند فرمووده‌یه‌ك ده‌رباره‌ی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه هاتوو به‌پێى توانا هەندێكى باس ده‌كه‌ین.

ئیمام ئەحمەد وتویه‌تى: له سه‌لمانى فارسیه‌وه هاتوو وتویه‌تى: پێغه‌مبەر (دروودی خۆی لى بێت) پێى وتم: "أندرى ما يوم الجمعة؟ قلت: هو اليوم الذى جمع الله فيه أباكم. قال: لكن أذرى ما يوم الجمعة، لا يتطهر

الرجل فيحسن طهوره، ثم يأتي الجمعة فينصت حتى يقضى الإمام صلاته، إلا كان كفارة له ما بينه وبين الجمعة المقبلة، ما اجتنبت المقتلة"، (زواه البخاري من وجه آخر عن سلمان نحوه).

واته: ئەزانى پۆزى هەينى چييه؟ وتم: ئەو پۆزهيه خوا باوكتانى تيدا دروست كردوو، فەرمووى: بەلام من ئەزانم پۆزى هەينى ئەو پۆزهيه كه ئەگەر پياو به چاكى دەست نوێژ بگرێ تيدا و پاشان بچیت بۆ نوێژى هەينى هېچ قسه نهكات هەتا ئىمام له نوێژ دەبێته كهفارهتى تاوانهكان نيتوان ئەو هەينى هەينيهو هەينى داهاوو ئەگەر دەرکهوتبێتهوه له تاوانه بکوژەكان.

ئەبو جەعفەرى كۆرى جەریر وتوویهتى: كه ئەبو ھورېره و ئەبو سەعيد ئەيان وت: پيغەمبەر (دروودی خۆای لى بىت) پۆزێك وتارى بۆ ئەداين ئەيفەرموو: "والذى نفسى بيده - ثلاث مرات - ثم أكب، فأكب كل رجل منا يبكى، لا ندرى على ماذا حلف عليه ثم رفع رأسه وفى وجهه البشر فكان أحب إلينا من حُمُر النَّعَم، فقال ﷺ ما من عبد يُصلى الصَّلَاةِ الخمس، ويصوم رمضان، ويُخرج الزكاة، ويَجْتَنِبُ الكبائر السَّبع، إلا فُتِحَتْ له أبوابُ الْجَنَّةِ، ثم قيل له: ادخل بسلام".

واته: سێ جار فەرمووی: بەوێ گيانی منى بەدەسته، پاشان سەرى دانەواند ئیمەش سەرمان دانەواند و گریایی بێ ئەوێ بزانی سۆند لەسەرچی خوارد، پاشان سەرى بەرزکردوو روخسارى ئەگەشایوو ئیمە ئەوێمان وشتى سوور لا خۆشتربوو، ئینجا فەرمووی: ھەر بەندەيەك پینج فەرزه نوێژکانى بکات و پۆزووی پەمەزان بگرێ و زەكاتى مالهەي دەربکات و دوورکەوتبێتهوه له حەوت تاوانه گەورەكه دەرگای بەهەشتى بۆ دەرکێتەوه، پاشان پێى دەوتری: بە سەلامەتى بچۆرە ژووورەوه.

"پافەکردنى ئەو حەوت تاوانه گەورەيه"

ئيبنو ئەبى حاتمەم وتوویهتى: ئەبو ھورېره وتوویهتى: پيغەمبەر (دروودی خۆای لى بىت) فەرموویهتى: "الكبائر سبع، أولها الإشرāk بالله، ثم قتل النفس بغير حقها، وأكل الربا، وأكل مال اليتيم إلى أن يكبر، والفيزار من

الرَّحْفِ، وَزَمِيَّ الْمُحَصَّنَاتِ، وَالْإِنْقِلَابِ إِلَى الْأَعْرَابِ بَعْدَ الْهَجْرَةِ"

واته: تاوانه گه‌وره‌کان حه‌وتن: یه‌که‌میان هاویه‌شدانان بۆ خوا، پاشان
کوشتنی که‌سیک به‌ناهق، خواردنی سوود (الربا) وه خواردنی مالی هه‌تیو
هه‌تا گه‌وره ده‌بی و هه‌لاتن له کاتی جه‌نگ و تاوانی فاحیشه‌کردن دانه پال
داوین پاکه‌کان و چوونه‌وه بۆ ناو عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کان دوا‌ی کۆچ کردنیان.

هه‌روه‌ها له عومه‌یری کۆری قه‌تاده‌وه هاتوو و توویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خوای لی بیت) له حه‌جی مال‌شاوایی دا فهرمووی: "أَلَا إِنَّ أُولِيَا وَاللَّهِ
الْمُضِلُّونَ مَنْ يُقِيمُ الصَّلَاةَ الْخَمْسَ الَّتِي كُتِبَتْ عَلَيْهِ، وَيَصُومُ رَمَضَانَ
وَيَحْتَسِبُ صَوْمَهُ، يَرَى أَنَّهُ عَلَيْهِ حَقٌّ، وَيُعْطَى زَكَاةَ مَالِهِ يَحْتَسِبُهَا، وَيَجْتَنِبُ
الْكِبَائِرَ الَّتِي نَهَى اللَّهُ عَنْهَا."

واته: به‌راستی دۆستانی خوا نوێزخوێنه‌کانن ته‌وانه‌ی پینج فهرزه ته‌و
نوێژانه ده‌که‌ن که خوا نووسیه‌تی له‌سه‌ریان و مانگی په‌مه‌زان به‌ پۆزوو
ده‌بن و گرته‌که به‌ هه‌ق ده‌زانن و زه‌کاتی مالی ده‌رده‌کات له‌به‌ر خوا و به
ته‌مای پاداشته‌که‌یه‌تی و خۆی دوور ده‌خاته‌وه له‌و تاوانانه‌ی گه‌وره‌ن و خوا
نه‌ی لی کردوون. پاشان پیاویک لی پرسی وتی: ئه‌ی نێردراوی خوا تاوانه
گه‌وره‌کان کامانه‌ن؟ فهرمووی: نۆن، هاویه‌ش بۆ خوا دانان و کوشتنی
که‌سیک به‌ناهق و هه‌لاتن له‌ پۆزی جه‌نگدا و خواردنی مالی هه‌تیو و
تاوانی زینا دانه‌پال ئافره‌تیکی داوین پاک و خراپ بوون له‌گه‌ل دایک و
باوکی موسلمانداو به‌زانندی سنوره‌کانی مالی خوا که پوانگه‌تانه به‌ مردووی
و زیندووی. پاشان فهرمووی: هه‌ر که‌س مرد و ته‌و تاوانه گه‌وره‌یه‌ی نه‌کرد
بی و نوێز بکات و زه‌کات بدات له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خوای لی بیت)
ده‌بی‌ت له‌ خانویه‌کدا که ده‌رگا‌کانی له‌ ته‌خته‌ی زێره. (حاکم و توویه‌تی
پیاوه‌کانی هه‌موو کار به‌ قسه‌کانیان ده‌کری له‌ هه‌ردوو سازه‌واره‌دا جگه له
عه‌بدول حه‌میدی کۆری سینان ته‌ویش حیجازیه به‌و حه‌دیه‌سه نه‌بی‌ت نا
ناسری).

فهرمووده‌یه‌کی تر ده‌باره‌ی وانا‌که‌ی پيشوو. ئینو مه‌ردویه و توویه‌تی: له
ئینو عومه‌ره‌وه هاتوو و توویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) چووه سه‌ر

دوانگه و فەرمووی: "لا اقسام، لا اقسام"، سویند ئەخۆم، سویند ئەخۆم، پاشان هاته خوارەوه فەرمووی: "أُبَشِّرُوا، أُبَشِّرُوا، مِنْ صَلَّي الصَّلَاةِ الْخَمْسَ، وَاجْتَنَّبَ الْكِبَائِرَ السَّبْعَ، نُودِيَ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ: ادْخُلْ". واتە: مژدەیی لێیان، هەر کەس پێنج فەرزه نوێزەکانی کرد و دوورکەوتەوه له حەوت تاوانە گەورەکە له دەرگاکانی بەهەشتەوه بانگ دەکری وەرە ژوورەوه.

فەرموودەیهکی دیکە دەربارەیی ئەوه، ئەبو جەعفەری کۆری جەری و توویەتی: طهيسله می کۆری میاس و توویەتی: تاوانیکم کرد پام وانه بوو له تاوانه گەورەکان بیت، گەیشتم بە ئێینو عومەر پێم وت: من تووشی تاوانیک بووم پام وانییه له تاوانه گەورەکان بیت، وتی: چیه؟ وتم: ئەوه و ئەوهیه، وتی: له تاوانه گەورەکان نییه، وتم: تووشی ئەو تاوانه و ئەو تاوانه بووم، وتی: له تاوانه گەورەکان نییه، وتی: تاوانه گەورەکان نۆن، ئیستا بۆت دەژمێرم: هاوبەشی بۆ خوا دانان، کوشتنی کەسێک بەناھەق، هەڵاتن پۆزی جەنگ تاوانن داوین پیسی دانه پال داوین پاک، خواردنی سوو (الربا)، وه خواردنی مالی هەتیو بە ستم، ئیلحادی کردن لەمژگەوتی حەرامدا ئەو کەسە گالته به خەڵک دەکات وه گریانندی دایک و باوک به ئازاردانیان. زیاد وتی: گەیسەله و توویەتی: کاتی ئێینو عومەر زانی زۆر دەرترسم وتی: ئەترسی بچیتە ناو ئاگری دۆزەخ؟ وتم: بەلێ، وتی: ئەی حەز دەکەیت بچیتە بەهەشتەوه؟ وتم: بەلێ، وتی: دایک و باوکت له ژياندان؟ وتم: هەر دایکم له لامه، وتی: سویند به خوا ئەگەر تۆ قسەیی نەرم و نیانی لەگەڵدا بکەیت و خواردنت پێدا ئەچیتە بەهەشت هەتا له تاوانه گەورەکان دووریت ئەو تاوانانەیی ئاگر پێویست دەکەن.

فەرموودەیهکی تر: ئیمام ئەحمەد و توویەتی: ئەبی ئەیوب و توویەتی: پیغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: "مَنْ عَبَدَ اللَّهَ لَا يَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَآتَى الزَّكَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، وَاجْتَنَّبَ الْكِبَائِرَ، فَلَهُ الْجَنَّةُ - أَوْ دَخَلَ الْجَنَّةَ" واتە: هەر کەس خوا بپەرستێ و هیچ نەکاتە هاوبەشی و نوێر بکات و مانگی پەمەزان به پۆزوو بیت و دوور بیت له تاوانه گەورەکان ئەچیتە بەهەشتەوه، پیاوێک لێی پرسی تاوانه گەورەکان چین؟ فەرمووی:

"الشرك بالله، وقتل نفس مسلمة، والفِرار يوم الزحف" (رواه احمد)،
واته: هاويهش بُو خوا دانان و كوشتنی كه سيكي موسلمان و هه لاتن له
روزي جهنگدا.

فهرمووده‌یه‌کی دیکه، هه‌ردوو شیخ له سازه‌واره‌کانیاندا له عه‌بدوپه‌حمانی کورێ ئه‌بی به‌کره‌وه ده‌گێڕنه‌وه له باوکیه‌وه و توویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) فهرموویه‌تی: "ألا أنبئکم بأکبر الکبائر؟، قلنا: بلی یا رسول الله، قال: الإشرک بالله، وعقوق الوالدین، وکان متکثرا فجلس فقال: ألا وشهادة الزور، ألا وقول الزور. فما زال یکررها حتی قلنا: لیته سکت". واته: ئایا تاوانه‌ گه‌وره‌کانتان پێ نه‌لێم؟ وتمان: ئه‌ی نێردراوی خوا به‌لێ پێمان بلی، فهرمووی: هاویه‌ش بۆ خوا دانان و ئازاردانی دایک و باوک، له‌و کاته‌ شانی دادابوو دانیه‌شت و فهرمووی: شایه‌تی درۆ و قسه‌ی درۆ، ئه‌لێ: ئه‌وه‌نده‌ی دووباره‌ کرده‌وه هه‌تا ئه‌مان وت خۆزگه‌ پێ ده‌نگ بوایه.

فەرمووده‌یه‌کی دیکه باسی کوشتنی مندالی تێدایه: له ههردوو سازه‌واردا چه‌سپاوه له ئێبنو مه‌سعووده و توویه‌تی: وتم: ئه‌ی نێردراوی خوا کام تاوان گه‌وره‌ترین تاوانه؟ فەرمووی: "أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقُكَ" هاویه‌ش بوو ئه‌و خوایه دابنێی که دروستی کردوویت، وتم: پاشان چی؟ فەرمووی: "أَنْ تُقَتِّلَ وَلَدَكَ خَشْيَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ". منداله‌که‌ت بکوژی له ترسی ئه‌وه‌ی نانت له‌گه‌ڵدا ده‌خوات، وتم: ئه‌ی پاش ئه‌وه چی؟ فەرمووی: "أَنْ تَزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ" زینا بکه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌لالی دراوسێیه‌که‌تا، پاشان ئهم ئایه‌ته‌ی

خوێندهوه: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ههتا: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾
[الفرقان: ٦٨ - ٧٠].

فەرموودهیهکی دیکە باسی خواردنەوهی عاره‌قی تێدا یە، ئێبنو ئەببە
حاتیم ئەگێڕێتەوه لە عومارە ی کۆری حەزەمەوه کە گۆبیستی عەمری کۆری
عاص بوو کە لای بەردە کە بوو لای مەککە (پەزای خۆی لێ بیت) پیاوێک
دەربارە ی عاره‌ق پرسیاری لێ کرد، وتی: سوێند بەخوای، تاوانێکی گەورە یە
کە سەر سپیەکی وەک من لەم شوێنەدا درۆ بە دەم پیغەمبەرەوه (دروودی خۆی
لێ بیت) بکات، عاره‌ق خواردن لە تاوانە گەورەکانە و دایکی هەموو
تاوانێکی شە. هەر کەس عاره‌ق بخواتەوه واز لە نوێژکردن دێنی و سوار دایکی
و پورەکانی دەبیت. (غریب من هذا الوجه).

رێگایەکی تر: کە فەرمووده‌پەرەوان ئەبو بەکری کۆری مەردو یە دەگێڕێتەوه
کە سالمی کۆری عەبدوللا لە باوکییەوه دەگێڕێتەوه دەلی: ئەبو بەکری صدیق
و عومەمری کۆری خەتتاب و چەند کەس لە هاوێلەکانی پیغەمبەر (دروودی
خۆی لێ بیت) دانیشتبوون خوا لە هەموویان رازی بیت دوا ی مردنی پیغەمبەر
(دروودی خۆی لێ بیت) باسی تاوانە گەورەکانیان دەکرد، کەسێکیان لا نەبوو
پرسیاری لێ بکەن لەوبارەوه، ئەلی: منیان نارد بۆ لای عەبدوللای کۆری
عەمری کۆری عاص کە لەوبارەیه‌وه پرسیارم لێ کرد، پێی وتم: گەورەترین
تاوان خواردنەوهی عاره‌قه. منیش هاتمەوه بۆ لایان هەوالم پێدان، ئینکارییان
کرد، هەلسان چوون بۆ لای لە ماله‌وه بوو، ئەویش هەوالم پێدان کە لای
پیغەمبەر باسی ئەوه‌یان کردووه کە پاشایەک پیاوێکی گرت پێی وت: یان
عاره‌ق بخۆرەوه، یان ئەو پیاو بەکوژە، یان زینا بکە، یان گوشتی بەراز بخۆ،
یان دەتکوژم؟ ئەویش عاره‌ق خواردنی هەلبژارد، کاتێ عاره‌قه‌کە ی خوارد
هەرچییان بوستایە بیکردایە ئەیکرد بێ ئەوه‌ی بەره‌لستی بکات، پیغەمبەر
(دروودی خۆی لێ بیت) وەلامی داینەوه و فەرمووی: "ما من أحد يشرب خمراً
إلا لم تُقبل له صلاة أربعين ليلة، ولا يموت أحد في مئائتيه منها شي وإلا
خرّم الله عليه الجنة فإن مات في أربعين ليلة مات ميتة جاهلية". (هذا
حديث غريب من هذا الوجه). واتە: هەر کەس عاره‌ق بخواتەوه خوا چل

پۆز نوێزی لیوه‌رناگری، وه‌ هه‌ر که‌س مرد و له‌ عاره‌ق له‌ناو میزه‌لانیدا هه‌بوو، خوا به‌هه‌شتی له‌سه‌ر جه‌رام ده‌کات، ته‌گه‌ر له‌و چل پۆزه‌دا به‌مری به‌ مردنی سه‌رده‌می نه‌زانی ده‌مری.

فه‌رمووده‌یه‌کی تر ده‌رباره‌ی سوێندی نهمکه‌ر (الغموس)، تیمام ته‌حمده له‌ عه‌بدوللای کوری عه‌مری کوری عاصه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) فه‌رموویه‌تی: "أَكْبَرُ الْكِبَائِرِ الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَغُفُوقُ الْوَالِدَيْنِ، أَوْ قَتْلُ النَّفْسِ - شَعْبَةُ الشَّارِكِ - وَالْيَمِينِ الْغُمُوسِ". واته‌: گه‌وره‌ترین تاوان هه‌وێش بۆ خوا دانانه و ئازاردانی دایک و باوکه‌، کوشتن که‌سیک به‌ ناهه‌ق و سوێندی نهمکه‌ر. (رواه البخاري)

فه‌رمووده‌یه‌کی تر باسی بوونه‌ هۆی جوین دان به‌ دایک و باوک، ئیبنو ئەبی حاتم له‌ عه‌بدوللای کوری عه‌مه‌روه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) فه‌رموویه‌تی: "مَنْ الْكِبَائِرُ أَنْ يَشْتُمَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ": قالوا: وكيف يشتم الرجل والديه؟ قال: "يَسُبُّ الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسِبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسِبُّ أُمَّهُ". واته‌: که‌سیک جوین به‌ دایک و باوکی بدات له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کانه‌، وتیان: چۆن مڕۆف جوین به‌ باوکی خۆی ده‌دات؟ فه‌رمووی: جوین به‌ باوکی که‌سیک ده‌دات ته‌وێش جوین به‌ باوکی و دایکی ده‌دات.

فه‌رمووده‌یه‌کی تر ده‌رباره‌ی کۆکردنه‌وه‌ی دوو نوێز به‌بی به‌هانه‌ی شه‌رعی: ئیبنو ئەبی حاتم له‌ عه‌کریمه‌ و ئیبنو عه‌باسه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) فه‌رموویه‌تی: "مَنْ جَمَعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ، فَقَدْ أَتَى بَابًا مِنْ أَبْوَابِ الْكِبَائِرِ". هه‌ر که‌س دوو نوێز به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ بکات به‌بی به‌هانه‌ ته‌وه‌ ده‌رگایه‌ک له‌ ده‌رگاکانی تاوانه‌ گه‌وره‌کانی کردووه‌ته‌وه‌.

فه‌رمووده‌یه‌کی تر ده‌رباره‌ی ناویند بوون له‌ ره‌حمه‌تی خوا: ئیبنو ئەبی حاتم و توویه‌تی: له‌ عه‌کریمه‌ و له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ و توویانه‌: جارێک پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) شانی دادابوو، پیاوێک هات بۆ لای وتی: تاوانه‌ گه‌وره‌کان کامانه‌ن؟ فه‌رمووی: "الشُّرُكُ بِاللَّهِ، وَالْيَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ، وَالْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ، وَالْأَمْنُ مِنْ مَكْرِ اللَّهِ، وَهَذَا أَكْبَرُ الْكِبَائِرِ".

واتە: ھاوبەش بۆ خوا دانان و ناھۆمیدبوون لە پەرحەمەتی خوا و ئەمەین بوون لە مەکری خوا ئەوە لە تاوانە گەورەکان.

فەرموودەییەکی دیكە دەربارەی گۆمانی خراپ بردن بە خوا: ئێبێنو مەردووبە لە نافیعەووە لە ئێبێنو عومەرەووە دەگێڕێتەووە وتوویەتی: گەورەترین تاوان گۆمانی خراپ بردنە بە خوا (حەدیث غریب جەدا).

فەرموودەییەکی تر دەربارەی گەپانەووە بۆ ناو عەرەبە دەشتەکییەکان دواى کۆچ کردن: ئێبێنو مەردووبە لە ئەبى حەسمەووە لە باوکیەووە دەگێڕێتەووە کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لى بێت) فەرموویەتی: "الکبائر سبع، ألا تسألونی عنهن؟ الشُّرْكُ بالله، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْفِرَارُ يَوْمَ الزَّخْفِ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَةِ، وَالتَّعَرُّبُ بَعْدَ الْهَجْرَةِ". (وفى إسناده نظر، ورفع غلط فاحش). واتە: تاوانە گەورەکان حەوتن، بۆچی دەربارەیان لێم ناپرسن؟ ھاوبەش بۆ خوا دانانە، کوشتنی کەسیکە، وە هەڵاتنی پوژى جەنگ و خواردنی مالى هەتیوو و تاوانگرتنە مرووفى داوین پاك و بوونەووە بە عەرەبى دەشتەکی دواى کۆچ کردن.

فەرموودەییەکی تر، لە ئێبێنو عەباسەووە ھاتوو کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لى بێت) فەرموویەتی: "الأضرار فى الوصية من الكبائر"، واتە: زیان گەياندن بە میراتگرەکان لە وەسیتدا لە تاوانە گەورەکانە.

فەرموودەییەکی تر لەو بارەییەووە، ئێبێنو جەریر وتوویەتی: قاسم لە ئەبى نوماوەووە دەگێڕێتەووە کۆمەلێک لە ھاوھەلەکانی پێغەمبەر (دروودی خۆی لى بێت) لە کاتیکدا پێغەمبەر (دروودی خۆی لى بێت) شانی دادابوو باسی تاوانە گەورەکانیان دەکرد ئەیانوت: ھاوبەش بۆ خوا دانان، خواردنی مالى هەتیوو، هەڵاتنی پوژى غەزا، تاوان گرتنە ئافەرەتی پاك داوین، ئازاردنی دایک و باوک، قسەى درۆ، دزی کردن لە دەستکەوتی جەنگی، سیحر، خواردنی سوو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لى بێت) فەرمووی: ئەم ئایەتە دەخەنە کوئ کە دەفەرموویت: ﴿الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ [آل عمران: ٧٧]؟! هەتا کۆتایی ئایەتەکە. لە ئێسنادەکەیدا لاوازی ھەییو حەدیسیکی حەسەنە.

باسی قسه کانی پیشینه کان دهر باره ی نه وه

ئیبینو جهریر وتووێه تی: له حهسه نه وه هاتوو هه چهند كه سێك له عهبدوللای كۆری عهمریان پرسی له میسر، وتیان: ئیمه چهند شتێك ده بینین له قورئاندا كه فهрман كراوه به كارپێكردنی، كه چی كاری پێ ناكهن، ئهمانه وێ چاومان به پیشه وای باوه پداران بكهوێ لهو باره وه پرسی پێ بکهین، ئه ویش چوو، ئهوانیش چوون له گه لیا، عومهر (پهزای خوای لی بیت) پێی گه یشت وتی: ئه وه كه ی هاتووی؟ وتی: لهو كاته و لهو كاته وه، وتی: به مۆله ت هاتووی؟ وتی: نازانم چۆن وه لامی دایه وه، وتی: ئه ی پیشه وای باوه پداران كۆمه لێك خه لك له میسره وه هاتوون بۆ لام، ئه لێن: ئیمه چهند شت ئه بینین له كتیبه كه ی خوادا فهрман دراوه به كردنی، به لام کاریان پێ ناكړی، حه زیان ده كرد بێن بۆ لات لهو باره یه وه پرسیارت لی بکهن، وتی: كۆیان بکه ره وه بۆم، ئه لی منیش كۆم كردنه وه ی بۆی، ئیبینو عه ون وتووێه تی - وابزانم وتی: له به هویه كدا - عومهر لای خواریان پیاوێکی گرت و وتی: سویندت ئه ده م به خوا و به مافی ئیسلام له سه رت، ئایا هه موو قورئانت خویندووه ته وه؟ وتی: به لی، وتی: له دلی خۆتدا لیكت داوه ته وه؟ وتی: نه به خوا، ئه لی: ئه گه ر بیوتایه به لی دزایه تی نه كرد، وتی: ئه ی به چاوه كانت ئامارت كردووه، ئایا له زاراوه كه تدا ئامارت كردووه؟ ئایا له فه رمانه كانتدا ئامارت كردووه؟ پاشان یه ك به دوا ی یه كدا ئه و پرسیاران ه ی لی كردن هه تا دوا كه سیان، ئینجا وتی: ئه ی عومهر جهرگی دایكت بۆت بسوتی، داوا ی لی ده كه ن كه خه لك له سه ر كتیبه كه ی خوا راوه ستاو بكات، په روه ردگارمان زانیویه تی كه خراپه مان ده بیست، ئه لی: ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا نَنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، پاشان وتی: ئایا خه لكی مه دینه زانیویه تی؟ یان وتی: ئایا كه سێك زانیویتی بۆچی هاتوون؟ وتیان: نه خیر، وتی: ئه گه ر بیانزانیایه وتاریككم بۆ ئه دان.

ئیبینو ئه بی حاتیم وتووێه تی: مالیکی كۆری جوهره له عه لیه وه ده گێڕێته وه وتووێه تی: تاوانه گه وره كان هاویه ش بۆ خوا دانانه و كوشتنی مرۆقه و خواردنی مالی هه یته و تاوانی داوێن پیسی دانه پال ئافره تی داوێن

پاکە و ھەلاتنە لە جەنگ و بوونەو بە عەرەبی دەشتەکی دوای کۆچکردن و سیحر و نازاردانی دایک و باوک و خواردنی سوو (الربا) و جیابوونەو لە کۆمەل و پەشیمانبوونەو لە مامەلە.

لە ئیبراھیم و عەلقەمەو ھاتوو و توویانە: ئیبنو مەسعود و توویەتی: تاوانە گەورەکان لە سەرەتای سورەتی (النساء) ھەتا سی ئایەت لەو سورەتەدا ھەیە، ھەروەھا لە زەری کۆری حوہەیشەو لە ئیبنو مەسعودەو دەگێرەو، پاشان ئایەتی: ﴿إِنْ تَحْتَبُوا كِتَابَ مَا نُحْنُو عَنْهُ نَكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾. خوێندوو و ھەو.

ئیبنو ئەبی حاتم دەگێرێتەو لە بورەیدەو لە باوکیەو کە و توویەتی: گەورەترین تاوان ھاوہەش بۆ خوا دانانە و نازاردانی دایک و باوک و رێگرتن لە زیادە ئاوی دوای ئاودان لە خەلک و رێگرتن لە نیرە ئازەل بۆ چاک کردنی ئازەلی مێی خەلک بە پارە نەبێت.

لە ھەردوو سازەوارد ھاتوو کە پیغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: "لا یمنع فضل الما و لیمنع به الکلا" واتە: رێ مەگرن لە ئاو زیادەکە ئاودێری پێ دەکەن کە خەلک ئاودێری پێ بکات. ھەروەھا فەرموویەتی: "ثلاثة لا ينظر الله إليهم يوم القيامة ولا يزکیهم ولهم عذاب الیم: رجل علی فضل ما و بالقلا یمنع ابن السبیل"، واتە: سێ جۆرە کەس خوا لە پۆژی سەلادا سەیریان ناکات و پاکیان ناکاتەو و سزای پێ نازاریان بۆ دەبێ، یەکن لەوانە: پیاوێک لە سەرئاوی زیادە ئاودێریەکە بیت و رێ لە رێوار بگرێ بەکاری بێت.

لە مەسنەدی ئیمام ئەحمەددا ھاتوو لە عەمری کۆری شوەبەو لە باوکیەو لە باپیریەو بە مەرفوعی ھاتوو و توویەتی: "من منع فضل الماء و فضل الکّل منعه الله فضله يوم القيامة" واتە: ھەر کەس پێ لە زیادە ئاو و لەو پێ بگرێ لە خەلک، خوا رێی شتە زیادەکانی خۆی لێ ئەگرێ پۆژی قیامت.

ئیبنو جەریر لە موعاویە کۆری مورەو دەگێرێتەو و توویەتی: چوون بۆ

لای نه نه سی کوری مالیک وتی: من هیچ شتی کم نه بینوه پیمانگه یشتی وه که نه وهی له خواوه پیمانگه یشتوه که له پیناویدا وازمان له هه موو کهس و کار و مالمان نه هیناوه، پاشان نه ختی بیده نگ بوو ئینجا وتی: خوی گه وره کاتی نه وهی دا به سه رمانا له خوار تاوانه گه وره کانیشه وه لیمان بوراوه و نه م نایه تهی خوئنده وه: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾.

قسه کانی ئینو عه باس ده رباره ی نه وه

ئینو جهریر له هه دیسی موخته مه ری کوری سلیمان وه له باوکیه وه له تاووسه وه هاتوه وتویه تی: لای ئینو عه باس باسی تاوانه زه لامه کانیان ده کرد، نه یانوت نه تاوانه نه هوتن، نه ویش وتی: نه تاوانانه له هه وت زیاتره و هه وتن.

ئینو نه بی حاتیم وتویه تی: تاووس وتویه تی: به ئینو عه باس وت: نه هه وت تاوانه زه لامانه چین؟ وتی: نه وانه له هه فتاوه نزیکن زیاتر له هه وت، وه تاووس ده گێڕێته وه که پیاویک هات بو لای ئینو عه باس: نه هه وت تاوانه گه وریه ده زانی خوا باسی کردوون؟ وتی: نه وانه له هه فتاوه نزیکترن له هه وته وه، عه بدوهره زاق وتویه تی: تاووس له باوکیه وه ده گێڕێته وه که به ئینو عه باسیان وت: نایا تاوانه زه لامه کان هه وتن؟ وتی له هه فتاوه نزیکن.

ئینو جهریر وتویه تی: پیاویک به ئینو عه باسی وت: هه وت تاوانه گه وره که چهندن؟ وتی: نه وانه له هه وت سه ده وه نزیکترن له هه وت، به لام له گه ل داوی لیبور دنکردندا تاوانی گه وره نییه، وه تاوانی بچوکیش نییه له گه ل به رده وام بووندا.

عه لی کوری نه بی ته له حه له ئینو عه باسه وه ده رباره ی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾. وتویه تی: تاوانه گه وره کان نه وانه که خوا به ناگر کۆتاییان دینی واته خاوه نه کانیان ده خاته ناگره وه.

ئینو نه بی حاتیم وتویه تی: عه کریمه له ئینو عه باسه وه ده گێڕێته وه وتویه تی: تاوانه گه وره کان نه وانه که خوا په یمانی داوه خاوه نی بخاته

ئاگره وه، وه له موحه ممه دی کوری سیرینه وه هاتوو که وتوویه تی: ئاگاداری ئیبنو عه باس بووم نه یوت: هه رچی خوا کردنی قه دهغه کردوو له تاوانه گه وره کانه، عه بدوللای کوری ميعدان له نه بی وه لیده وه ده گپړته وه وتووویه تی: ده رباره ی تاوانه گه وره کان له ئیبنو عه باس پرسی وتی: هه موو نه و شتانه ی سه ریچی کردنی خوا بیټ نه وه له تاوانه گه وره کانه.

وته کانی تابعییه کان

ئیبنو جه ریر وتووویه تی: له موحه ممه ده وه هاتوو وتووویه تی: ده رباره ی تاوانه زه لامه کانی له عوبیده م پرسی وتی: هاوبه ش بۆ خوا دانان، کوشتنی مرؤفیک خوا کوشتنی حه رام کردوو به هه قی خۆی نه بیټ وه هه لاتن له جهنگ، خواردنی مالی هه تیو به ناههق، خواردنی سوود (الربا)، بوختان کردن وه ده لێن: بوونه وه به عه ره بی ده شته کی دوا ی کۆچ کردن ئیبنو عه ون وتی: به موحه ممه دم وت: نه ی سیحر؟ وتی: بوختان هه موو شته شه ره کان کۆده کاته وه.

ئیبنو جه ریر وتووویه تی: له عوبیدی کوری عومه یه وه ده گپړنه وه وتووویه تی: تاوانه گه وره کان (الکبائر) حه وتن تاوانی گه وره نییه ئایه تبکی له سه ر نه هاتی، بۆ نمونه هاوبه ش بۆ خوا دانان له م ئایه ته دا ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الْأَرْضُ﴾ [الحج: ۳۱] و ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ [النساء: ۱۰] و ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَمِيِّ﴾ [البقرة: ۲۷۵] و ﴿الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ [النور: ۲۳] و هه لاتن و کۆچ کردن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ [محمد: ۲۵]، وه کوشتنی باوه ردار ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾ [النساء: ۹۳].

ئیبنو نه بی حاتیم ده گپړته وه له ئیبنو نه بی نه جیحه وه له عه تاوه واته ئیبنو نه بی ره باحه وه که وتووویه تی: تاوانه زه لامه کان حه وتن: کوشتنی موسلمان و خواردنی مالی هه تیو تاوان دانه پال ئافره تی باوه ردار ی بی تاوان وه شایه تی

درؤ و ئازاردانی دایک و باوک و ههلاتن له جهنگی دژی بئ باوه‌پران.

زانایانی ئوصول و فروع جیاوازن دهرباره‌ی هه‌ددی تاوانی گه‌وره. له‌وانه‌دا هه‌یه و تئویه‌تی: تاوانه گه‌وره‌کان له شه‌رعدا هه‌دی له‌سه‌ر نییه و لییان هه‌یه و تئویه‌تی: هه‌په‌شه‌ی تاییه‌تی له‌سه‌ر له کیتاب و سوننه‌تدا، وه جگه له‌وه‌ش و تراوه: ئه‌بو قاسم عه‌بدولکه‌ریم کوری موحه‌ممه‌دی رافیعی له کتێبه‌که‌یدا به ناوی (الشرح الکبیر) که به‌ناویانگه به ناوی (کتاب الشهادات) تێیدا و تئویه‌تی: پاشان هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خۆای لئ بیت) دۆای ئه‌وانیش جیاوازیان هه‌بوو دهرباره‌ی تاوانه زه‌به‌لاحه‌کان و تاوانه بچوکه‌کان، وه دهرباره‌ی جیاوازی نێوانیان.

هه‌ندئ له هاوه‌لان دهرباره‌ی تاوانه گه‌وره‌کان لیکدانه‌وه‌ی چهند روویه‌کیان هه‌بووه له‌وانه: ئه‌وانه‌ش یه‌که‌م: سه‌رپیچی کردنن هه‌دی شه‌رعی پێوست ده‌که‌ن.

دووه‌میان: ئه‌وانه سه‌رپیچییه‌کن هه‌په‌شه‌ی توند هه‌یه بۆ سه‌ر خاوه‌نه‌کانیان به‌پێی کیتاب و سوننه‌ت.

سێیه‌م: ئیمامی حه‌ره‌مین له (الارشاد) دا و تئویه‌تی: هه‌موو تاوانیک هه‌والی که‌م ئایینی بکه‌ره‌کیان ئه‌دات، وه ئه‌و تاوانانه پوچه‌ل که‌ره‌وه‌ی دادپه‌روه‌ریه.

چواره‌م: قازی ئه‌بو سه‌عیدی هیره‌وی و تئویه‌تی: تاوانی گه‌وره ئه‌و کرده‌وانه‌ن که ده‌قی کیتاب هاتوو له‌سه‌ر حه‌رامی‌تی وه هه‌ر سه‌رپیچییه‌ک که وه‌ک ئه‌وه هه‌د پێوست ده‌کات له کوشتنی جگه له‌وه‌ش، وه وازه‌ینان له‌هه‌ر فه‌رزیک که فه‌رماندراوه به‌کردنی، وه درؤکردن له شایه‌تیداندا و له ریاویه‌تدا و له سوێنددا ئه‌وه ئه‌وانه‌یه باسیان کردوو له پێی چه‌سپاندنه‌وه، پاشان و تئویه‌تی: پاشان هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خۆای لئ بیت) دۆای ئه‌وانیش جیاوازیان هه‌بووه دهرباره‌ی تاوانه زه‌به‌لاحه‌کان و تاوانه بچوکه‌کان وه دهرباره‌ی جیاوازی نێوانیان، وه هه‌ندئ له هاوه‌لان دهرباره‌ی تاوانه گه‌وره‌کان لیکدانه‌وه‌ی چهند روویه‌کیان هه‌بووه له‌وانه ئه‌وانه‌ش:

یەكەم: سەرپێچی کردنن هەدی شەری پێویست دەكەن.

دووەمیان: ئەوانە سەرپێچیەكەن هەپەشە توند هەیه بۆ سەر خاوەنەكانیان بەپێی كێتاب و سوننەت، سێیەم: ئیمامی حەرەمەین لە كێتیی (الارشاد) دا وتوویەتی: هەموو تاوانێك هەوالی كەم ئایینی بکەرەكەیان ئەدات، وە ئەو تاوانانە پوچەل کەرەوێ دادپەرورەییە،

چوارەم: قازی ئەبو سەعیدی هیرەوی وتوویەتی: تاوانی گەورە ئەو کەرەوانەن کە دەقی كێتاب هاتوو لەسەر حەرەمێتی، وە هەر سەرپێچیەك کە وەك ئەو هەد پێویست دەكات لە كوشتنی جگە لەویش، وە وازەینان لەهەر فەرزیك کە فەرمان دراوە بە کردنی، وە درۆکردن لە شایەتی دانا و لە رێوایەتدا و لە سوێنددا ئەو ئەوانەییە باسیان کردوو لە رێی چەسپاندنەو، پاشان وتوویەتی: قازی ئەوێ پرۆون کردۆتەو و وتوویەتی: تاوانە زەبەلاحەکان حەوتن: كوشتنی گیانیك بەبێ حەق و زیناکردن و نیربازی و خواردنەوێ عارەق و دزی و مالی خەلك بە زۆر داگیرکردن و تاوانی داوێن پیسی دانه پال ئافەرەتی باوەرداری داوێن پاك، وە لە كێتیی (الشامل) دا لە حەوتەكە ئەمەشی زیاد کردوو و وتوویەتی: شایەتی درۆ، وە خاوەنی كێتیی (العده) ئەمانەشی خستۆتە سەر حەوتەكە و وتوویەتی: خواردنی ریا و پۆزو و شكاندن لە پەمەزاندان بەبێ بەهانی شەری و سوێندی درۆ و سیلە رەحم پچراندن و نازاردانی دایك و باوك و هەلاتن لە جەنگ و خواردنی مالی هەتیو ناپاکی كردن لە كێشان و پێوانەدا و نوێژکردن پێش كاتی خۆی و دواخستنی لە كاتی خۆی بەبێ بەهانی و بەرتیل وەرگرتن و قیادەکردنی نێوان پیاوان و ژنان و خۆبردنە پێشەو لەبەردەم دەسلەلتادا و ئەدانی زەكات و وازەینان لە فەرمان بە چاكە كردن و قەدەغەکردنی خراپە لەگەڵ بوونی توانادا و لەبەرچوونەوێ قورئان دواي لەبەر کردنی و سوتاندنی ئازەل بە ئاگر و دوورخستەوێ ژن لە مێردەكەي بەبێ هۆ و ئائومێد بوون لە پەحمەتی خوا و ئەمەین بوون لە مەكری خوا و تێكدانی نێوان زانایان و خەلگرانی قورئان و ئەوانەي بە تاوانە گەورەكان دادەنرێت: پشت كردنە ژن و (الظهار) و خواردنی گۆشتی بەراز و مردارەو بوو بەناچاری نەبێ.

منیش ده لیم: خه لك ده رباره ی تاوانه گه وره كان چهنده ها كتیبیان داناره
له وانه نه وه ی شیخی فهرمووده پره وان نه بو عه بدوللای زه هه بی کزی کردوته وه
که نه گاته هه فنا تاوانی گه وره (الكبيرة).

ته گهر و ترا: تاوانی گه وره نه وه یه که یاسادانه ر هه پره شه ی به ناگر کردوه
له خاوه نی وهك ئینو عه باس و جگه له ویش وتوویانه، وه نه وانه ی به شوین
نه وه دان به شیکی زوری لی کزکراوته وه ته گهر و ترا هه موو نه وانه ن که خوا
کردنی قه ده غه کردوون زور زورن، ئیتر خوا ده زانی.

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اَكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

واته: نابی ئاوات به و شتانه بخوازن که خوا به وانه هه ندیک له ئیوه ی
به رامبه ر به هیندیکی تر سه رخستوه، پیاوان به پیی کرده وه و کوششی
خویان، ژنه کانیش به رامبه ر به کرده و یان، هه رکام به شی خویان هه یه، ئیوه
ده بی هه ر له به ر خدا وه پارتین، چاکه تان ده رباره بکا خودا بو خوی له هه موو
شت ناگاداره.

ئیمام نه حمه د وتوویه تی: له سوفیانه وه له ئینو ته بی نه جیحه وه له ئوم
سه له مه وه که وتوویه تی: وتم ته ی نیردراوی خوا پیاوان غه زا ده که ن ئیمه
بۆمان نییه غه زا بکه ی ن و ئیمه نیوه ی میراتمان بو دانراوه، خوی گه وره ته م
ئایه ته ی ناره ده خواره وه که ده فهرمووئیت: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ
بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾.

له موجهیده وه هاتوه که ئوم سه له مه وتوویه تی: ته ی نیردراوی خوا
ئیمه بۆمان نییه غه زا بکه ی ن هه تا شهید بین، وه نیوه ی میراتمان بو دانراوه
نه و ئایه ته هاته خواره وه، پاشان خوی گه وره ئایه تی: ﴿أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ
عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفِي﴾ [آل عمران: ۱۹۵] دابه زاند.

مورعه مه ر له شیخیکی مه که وه بو ی گنیراینه وه که وتوویه تی: نه و ئایه ته

دەربارەى قەسەى ژنان ھاتۆتە خواریوە کە وتووینە: خۆزگە ئیمەش پیاو بوینایە جیھادمان بکردایە وەك ئەوان جیھاد دەکەن، بۆ ئەوەى لە ربی خوادا غەزەمان بکردایە.

ئێینو ئەبى حاتیم لە ئێینو عەباسەو دەگێریتەو و تەووەتى: ژنیک ھات بۆ لای پێغەمبەر (دروودی خۆی لى بێت) وتى: ئەى نیردراوى خوا بۆ نیرنە دوو ئەوئەندەى مێینەیکە و شایەتى دوو ژن بەرامبەر پیاویکە و ئیمەش ھەر بەو شێوہە کار دەکەین، ئەگەر ژنیک کاریکى چاک بکات نیوہى چاکەکەى بۆ دەنووسرى، ئیتەر خۆای گەورە ئایەتى: ﴿وَلَا تَكْفُرُوا﴾ ناردە خواریوە، ئەوہ لە منەوہ دادپەرورەییە و لە کردەوہکانى منە.

سوودی دەربارەى ئایەتەکە و تەووەتى: پیاوان وتیان: ئەمانەوئ پاداشتى ئیمە لەسەر کردەوہکان، دوو ئەوئەندەى پاداشتى ژنەکان بێت وەك چۆن دوو پشکمان بەردەکەوئ لە میراتدا، وە ژنەکان وتیان: ئیمە ئەمانەوئ پاداشتەکەمان وەك پاداشتى شەھیدەکان بێت، چونکە ئیمە ناتوانین بچەنگین، ئەگەر جیھادمان لەسەر بنووسرایە جیھادمان دەکرد، خۆای گەورە ئەوہى نەکرد بەلکو فەرمووی: پێیان داواى فەزلى من بکەن، وتى: بۆ شتى دۇنیایى نا.

لە ئێینو عەباسەو دەگێریتەو و تەووەتى: نابێ پیاو ئاواتەخواز بێت بلى: خۆزگە منیش وەك مالى فلان و کەس و کاریم ھەبوايە، ئیتەر خۆای گەورە ئەوہى قەدەغە کرد داواى لى کردن داواى فەزلى خوا بکەن. ئەوہش پرۆالەتى ئایەتەکە، رەد نێیە بۆ ئەو فەرموودە چەسپاوە سازەى کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لى بێت) فەرموویەتى: "لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ هَلْكَتِهِ فِي الْحَقِّ، فَيَقُولُ رَجُلٌ: لَوْ أَن لِي مِثْلُ مَا لِذَاكَ لَعَمِلْتُ مِثْلَهُ. فَهُمَا فِي الْأَجْرِ سَوَاءٌ". واتە: ھەسوودی بردن پرۆا نێیە بە کەس لە دوو شتدا نەبێت: پیاویک خوا سامان و مالى پێدایى و لەربى خوادا سەرفى بکات پیاویکیش بلى خۆزگە منیش وەك ئەو مال و سامانم بوايە وەك ئەو کارم پێ بکردایە، ئەو دوانە لە پاداشتدا وەك یەکن.

ئەوہ شتیکە ئایەتەکە قەدەغەى نەکردووە، ئایەتەکە بە ئاواتخواستنى

شته که می قه ده غه کردوه، بویه فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَمْنُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ واته له کاروباری دونیایدا، ههروه کاروباری ثابینی.

پاشان فهرموویه تی: ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾ واته: ههریه که یان به پیتی کرده وه کانیان پاداشتیان ده دریتته وه نه گهر خیر بوو به خیر، نه گهر شه پریش بوو به شه پر، نه وه قسه ی ئیبنو جه ریره.

وتراوه مه به ست به وه ده رباره ی میراته واته ههریه که یان به پیتی خوی میرات ده بات (ترمزی له ئیبنو عه باسه وه ده گپرتته وه).

پاشان خوی گه وه ره رینماییان ده کات بوو شه و شته ی چاکه بزیان فهرموویه تی: ﴿وَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ﴾، به ناواته خوازی نه وه مه بن که خوا داویتی به هه ندیکتان و نه یداوه به هه ندیکتان، چونکه نه وه شتیکی پراویه ناواته خواستی بی سووده، به لام به فه زلی خوم داوام لی بکه ن ته تانده می، چونکه به خشنده و به خشه رم.

تیرمزی و ئیبنو مه ردویه له ئیبنو مه سعوده وه ده گپرتته وه که پیغه مبه ر (درودی خوی لی بیت) فهرموویه تی: "سَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ وَإِنْ أَفْضَلَ الْعِبَادَةَ أَنْتَظَرُ الْفَرَجَ" واته: به فه زلی خوی داوا له خوا بکه ن، چونکه خوا حز ده کات داوای لی بکریت، چاکترینی خوا په رستی جاوه پروانی کرانه وه ی دهروه.

بهو شیوه به ئیبنو مه ردویه له ئیبنو عه باسه وه ده گپرتته وه که پیغه مبه ر (درودی خوی لی بیت) فهرموویه تی: "سَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ، وَإِنْ أَحَبَّ عِبَادَهُ إِلَيْهِ الَّذِي يُحِبُّ الْفَرَجَ"، واته: به فه زلی خوی داوا له خوا بکه ن، چونکه خوا حز ده کات داوای لی بکری و خۆشه ویست ترین به نده لای خوا نه وه که سه یه حز له کرانه وه ی دهروه بکات.

پاشان فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ واته: زانایه به وانیه شایسته ی دونیان، له دنیا به شیان ده دات، وه به وه ی شایسته ی هه زاری ده کات، وه زانایه به وه ی شایسته ی پوزی دواپیه به پیتی کرده وه کانی ده یداتی، وه بهو که سه ی شایسته ی سه رشو ریه، خوی گه وه ره

سەرشۆری دەکات، خێر و هۆکانی لێ دوورده خاتهوه له بهر ئهوه فەرموویهتی:
﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾.

﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلَئِنْ عَقَدْتَ
أَيْمَانُكُمْ فَنَاقُوهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾
(٢٣)

واته: دایه و بابە خزمه زۆر نزیکهکان و ئهوه که سانهی پهیمان له گهڵ
گرێدان، ههڕکه مردن و مالیکیان له دوا ما بوو، با بهشی خۆیان پێ بگات
خودا له سهر ههموو شت ئاگاداره .

ئێبنو عهباسه و موجهید و سه عیدی کۆری جوبهیر و ئهبو سالح و
قهتاده و زهیدی کۆری ئهسلهم و سوودی و زهحاک و موقتیلی کۆری حهیان
و غهیری ئهوانیش دهربارهی ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى﴾ واته: میراتگر، وه له
ریوایهتیکی ئێبنو عهباسدا هاتوه واته: پشت، ئێبنو جهریر و تورهی:
عهرب به کۆری مام ده لێن مهولا.

مه بهستی خوای گهوره له ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ لهو میراتهی
دایک و باوک و خزمانه به جیی دێلن.

لێکدانهوهی قسهکه: ئهی خه لکینه بۆ ههر که سیکتان کۆمه لیک له پشتان
ههیه لهو میراتییه ده گرن که دایک و باوک و خزمهکان له میرات به جییان
هیشنوه.

﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ فَنَاقُوهُمْ نَصِيبُهُمْ﴾ واته ئهوانه ی پهیمانان
له گهڵ به ستوون بهشی خۆیان بدن لهو میراته وه که پهیمانان پێ داو،
چونکه خودا ئاگاداری ئهوه پهیمان و گرێبه ستانهی نیوانتان، ئهوهش له
سهرهتای ئیسلامدا بووه، پاشان سهرراوه تهوه و فهرمانیان پێ کراوه که ئهوه
پهیمان و گرێبه ستانه بینه سهر و دوا ی ئهوه ئایه ته ئیتر پهیمان و گرێبه ستی تر
نه کهن.

له ئێبنو عهباسه وه هاتوه و تورهی: ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى﴾ واته:

میرانگر ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ﴾ وتوویه تی: کۆچکهران کاتی مەدینه کۆچکەر ئەبوو میرانگری یارمەتیدەر بەبێ خزمانی برا ئەوانە پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) کردنی بە برا کاتی ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي﴾ سەراپەو، پاشان وتوویه تی: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَنَأْتُهُمْ نَصِيْبُهُمْ﴾ لەسەر خستن و یارمەتیدانە و نامۆزگاری بێ سۆ میرات رۆیی وەسیتی بۆ دەکری، پاشان بوخاری وتوویه تی: ئەبو ئوسامە ئەوێ لە ئیدریس بیستوو وە ئیدریس لە تەلحەو وە لە ئیبنو عەباسەو هاتوو: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَنَأْتُهُمْ نَصِيْبُهُمْ﴾ وتوویه تی: پێش ئیسلام پیاو پەیمانی دەبەست لەگەڵ پیاو و دەبوو: تۆ میراتی من بگرە و منیش میراتی تۆ وە هۆزەکان ئەبوونە هاوپیەمانییەک پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: «كُلَّ حَلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَوْ عَقْدٍ أَذْرَكَهُ الْإِسْلَامُ، فَلَا يَزِيدُهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً، وَلَا حَلْفٌ فِي الْإِسْلَامِ». هەر پەیمان و گریبەستی لەسەردەمی نەفامی دا کرایت ئیسلام بێ گەشتی ئیسلام هیزی ئەو پەیمان و گریبەستە زیاد دەکات ئێر لە ئیسلامدا گریبەست و پەیمان نامینی، وە ئەم ئایەتە سەپویتیەو: ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْزَابُ﴾ [۶].

لە ئیبنو عەباسەو هاتوو وتوویه تی: پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویه تی: پەیمان بەستن لە ئیسلامدا نییە.

لە عەبدوڵڵە حەمانی کۆری عەوفەو هاتوو کە پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویه تی: «شَهِدْتُ حَلْفَ الْمُطَّيِّبِينَ، وَأَنَا عَلَامٌ مَعَ عُمُومَتِي، فَمَا أَحَبُّ أَنْ لِي حُمْرُ التَّعَمُّ وَأَنَا أَنْكُهُ». واتە: ئامادەیی پەیمان مۆتەبیین بووم لەگەڵ مامەکاندا بە منداڵی ئەوەندە حەزم لەو پەیمانە دەکرد ئەوەندە حەزم لە گەڵ و شتر نەدەکرد، من ئیستا هەڵی دەوێشتمەو وە زوهری وتوویه تی: پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویه تی: «لَمْ يُصَبِّ الْإِسْلَامُ حَلْفًا إِلَّا زَادَهُ شِدَّةً». واتە ئیسلام گەشتی بە هەر هاوپیەمانییەک بەهیزی کردوو، ئەو بوو پێغەمبەر نێوان ئەنصارەکان و قورەیشی یەک خست.

لە قەیس کۆری قاسمەو هاتوو وتوویه تی: دەربارەیی هاوپیەمانی لە پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) پرسی، فەرمووی: «مَا كَانَ مِنْ حَلْفٍ فِي

الجاهلية فَتَمَشُّكُوا بِهِ، وَلَا حِلْفُ فِي الْإِسْلَامِ. واتە هەرچی پهیمان بهستنیك هه‌بووه و کردووتانه له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌ستی پێوه‌بگرن، چونکه پهیمان به‌ستن له ئیسلامدا نییه.

عه‌مری کۆری شو‌عه‌یب له باوکیه‌وه له باپیریه‌وه ده‌گێڕێته‌وه و توویه‌تی: کاتێ پێغه‌م‌به‌ر (دروودی خ‌وای لێ بێت) چ‌ووه ناو مه‌که‌که پ‌رۆزی کردنه‌وه‌ی مه‌که‌که و تارێکی بۆ خه‌لکه‌که داو ف‌ه‌رمووی: "يا أيها الناس، ما كان من حلف في الجاهلية، لم يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً، وَلَا حِلْفُ فِي الْإِسْلَامِ". ئە‌ی خه‌لکینه هەرچی هاویه‌یما‌نییه‌ک هه‌بووی له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ئیسلام توند‌وتو‌لی ده‌کات، له ئیسلام پهیمان به‌ستن نییه.

موحه‌مه‌دی کۆری ئیسه‌حاق له داودی کۆری حوسه‌ینه‌وه ده‌گێڕێته‌وه و توویه‌تی: دایکی سه‌عدی کچی سه‌عدی کۆری روبه‌یعم له‌گه‌ل کۆری کۆره‌که‌یدا فێری قورئان ده‌کردن کاتێ بۆم ده‌خوێنده‌وه و تم: (والذين عاهدت أيمانكم) وتی: وانیه، به‌لکو ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ﴾ وتی: ئە‌وه ده‌ریاره‌ی ئە‌بو به‌کر و کۆره‌که‌ی ها‌تۆته‌ خواره‌وه که ناوی عب‌دا‌لرح‌من بوو نه‌یده‌وست موس‌لمان بێت، ئە‌بو به‌کر سوێندی خ‌وارد که له میراته‌که‌ی به‌شی نه‌دات، کاتێ به‌ زۆر موس‌لمان کرا خ‌وای گه‌وره‌ ف‌ه‌رمانی پێدا به‌شه‌که‌ی پێ بداته‌وه (ئ‌ه‌وه قسه‌یه‌کی غه‌ریبه).

پاستی قسه‌ی یه‌که‌مه‌ که له سه‌ره‌تای ئیسلام به پهیمان به‌ستن میراتی به‌ک‌تریان ده‌گ‌رت پاشان نه‌سخ بووه‌وه، به‌لام کاریه‌گه‌ری پهیمان به‌ستنه‌که ه‌هر مابوو، ه‌هر چه‌نده ف‌ه‌رمانیان پێ کرابوو که پهیمان و گ‌ریبه‌سته‌کانیان به‌رنه سه‌ر وه ئ‌ه‌و په‌یما‌نانه‌ی پێش ئ‌ه‌وه به‌ست‌بو‌یان.

راستیش له‌ویاره‌یه‌وه قسه‌ی جه‌ما‌وه‌ر و مالیک و شافیه‌ی و ئە‌حمه‌ده له رب‌وبه‌یتکی به‌نا‌ویان‌گ‌یدا له‌به‌ر ئ‌ه‌وه خ‌وای به‌رز ف‌ه‌رموویه‌تی: ﴿وَلِكُلِّ جَمَلًا مَوْلىً مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ واتە: میرات‌گ‌رانی له‌ خ‌زمه‌ نزیکه‌کانی و له‌ دایک و باوکی و خ‌زمه‌ نزیکه‌کانیان، ئە‌وانه ئ‌ه‌بنه‌ میرات‌گ‌ری ئە‌ک که‌سانی دیکه‌ وه‌ک له‌ه‌ه‌ردوو سازه‌واردا چه‌سپاوه له ئ‌یبنو عب‌باسه‌وه که پێغه‌م‌به‌ر (دروودی خ‌وای لێ بێت) ف‌ه‌رموویه‌تی: "الْحَقُّوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا بَقِيَ فَهُوَ

لأُولَى رَجُلٍ ذَكَرٍ" واته: میراته‌کان دابه‌ش بکه‌ن به‌سه‌ر خاوه‌ن به‌شه‌کاندا
ئه‌وانی خوی گه‌وره له هه‌ردوو ئایه‌تی به‌شه‌ دانه‌راوه‌کاندا باسی کردوو
ئه‌وه‌ی مایه‌وه بیده‌ن به‌ پشته‌کان.

﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ واته: پێش هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌
به‌شه‌کانیان بده‌نی ئه‌وانی په‌یمانان له‌گه‌ل به‌ستوو له‌ میرات - ئیتر هه‌رچی
په‌یمانیک به‌ستری دوی ئه‌وه‌ کاریگه‌ری نییه‌ - وه‌ وتراوه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ په‌یمان
به‌ستنه‌کانی داهاتوو سپیوه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ل رابوردوو، ئیتر میرانه‌گریان پێ
دروست نابێ له‌ سه‌عیدی کوری جوبه‌یره‌وه‌ هاتوو که‌ ئینو عه‌باس ده‌ریاره‌ی
ئایه‌تی: ﴿وَأَتَوْهُمْ نَصِيبَهُمْ﴾ وتووێه‌تی: له‌ یارمه‌تیدان و ئامۆزگاری دا،
چونکه‌ میرانه‌گرتن رابورد.

وه‌ عه‌لی کوری ئه‌بی ته‌لحه‌ ئه‌گێڕه‌ته‌وه‌ که‌ ئینو عه‌باس ده‌ریاره‌ی
ئایه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ وتووێه‌تی: له‌وه‌ وپێش پیاو په‌یمانی
ده‌به‌ست له‌گه‌ل پیاوئکی تر دا هه‌رچیان زوو مرد نه‌وتریان میراته‌که‌ی بگرن،
خوی گه‌وره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ده‌ خواره‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَقْعَلُوا إِلَىٰ
أُولَئِكَ مَعْرُوفًا﴾ [الأحزاب: ۶] مه‌گه‌ر وه‌سێت بکه‌ن بۆ سه‌ره‌به‌رشتیکاریان
ئه‌وانی په‌یمانان به‌ستوو له‌گه‌لیان دروسته‌ سێ یه‌کی مالی هه‌تیویان پێ
بدرێ تا ئه‌وه‌ش چاکه‌یه‌که‌ (المعروف).

به‌وه‌شێوه‌یه‌ چهند که‌س له‌ پێشینان دانیان ناوه‌ به‌وه‌دا که‌ ئه‌وه
سه‌راوه‌ته‌وه‌ به‌ ئایه‌تی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَقْعَلُوا إِلَىٰ أُولَئِكَ مَعْرُوفًا﴾. وه‌ سه‌عیدی کوری
زهری و ئینو موسه‌یب وتووێه‌ته‌: واته‌: به‌شه‌ میراته‌که‌یان بده‌نی.
که‌ خه‌لکیان ده‌کرد به‌ کوری خۆیان و میراتیان پێ ئه‌دان خوی گه‌وره‌ ئه‌و
ئایه‌ته‌ی ناره‌ده‌ خواره‌وه‌ ده‌ریاره‌یان به‌شیانی له‌ وه‌سێندا دانا، وه‌ میراته‌شی
گێڕایه‌وه‌ بۆ مه‌والیه‌کان، وه‌ خوی گه‌وره‌ رێی نه‌دا میرات بۆ ئه‌وانه‌ بێت که
ده‌کڕن به‌ کوری خۆ، به‌لام له‌ وه‌سێندا به‌شی بۆ دانان.

ٽينو جهرير ٿوهي هه لڙاردوهه كه مهبهست له پڏانيان يارمه تيدان و
 ٿاموڙگاري و سهرخستن يان بووه نهك مهبهست له ﴿فَاتَاهُمْ صَيْدُهُمْ﴾، له
 ميراث بيت بڙ ٿوهي ٿايه ته كه بسپر رڙته وه، نهك ٿوهه حوڪميڪ بوييت پاشان
 سرراپي ته وه، بهلڪو بهلگهيه له سهر بردنه سهر ي پهي مان و گرڙبهست و
 سهرخستن و ٿاموڙگاري و بهس، بهوشيوهيه ٿايه ته كه حوڪمه كه ي هه رماوه نهك
 سرراپي ته وه، ٿوهي ٿه ميس و توويه تي چاو پياخشان دنه وهي دهوي، چونكه
 پهيمان هه بوو له سهرخستن و يارمه تيدان به سترابوو وه هه بوو له سهر ميراث
 بوو وهك چهند كهس له پيشينه كان باسيان كردوه. وهك ٽينو عه باس
 و توويه تي: له پيشه وه كوچكه ران ميراثي ٿه نصاريان ده گرت بي ٿوهي خزمي
 بيت تا نه سخ بووه وه، ٿهي چوڻ ده لڙين ٿه ٿايه ته حوڪمي بي ده كڙي، ٽير
 خوا ده زاني.

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالَّذِينَ حَقَّنَتْ حَقْفَتُ لِّلْغَيْبِ بِمَا
 حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَالَّذِي نَخَافُونَ نُشُوزَهُمْ ۚ فَعِظُوهُمْ ۚ وَاجْبُرُوهُمْ ۚ فِي الْمَضَاجِعِ
 وَامْرُئُوهُمْ ۚ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 كَبِيرًا﴾ (٢١)

واته: پياوان به سهر ڙناندا ده سه لاتي ان هه به كه خوا هينديكي هينزار
 بهدي هيناهه له بهر ٿوهي پياوان ٿه رڪي به رڙوهه چووني ماليان له سهر شانه، جا
 ڙناني باش ٿه وانهن كه گوڙبيستن و وهك خودا فهرمان ي داوه دور له شويان
 شهرمي خوڙيان ده پارڙن و ٿاگيان له مالي ده بي، ٿهو ڙنانهش له نشوز
 بونيان ده ترسن ٿاموڙگاري كهن و جيگه يان لي جيا كه نه وه، وه لڙشيان بدن،
 ده بي ٿه گهر دينه وه بهر فهرمان ٿيوه بيانوي ٿا زاردانيان مه دوزنه وه خودا جي
 بهرز و زاناهه.

خوای گه وره ده فهرمووي: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ واته: پياو
 چاوڊيره به سهر ڙنانه وه واته پياو سهر وڪيئي و گه وره يه تي دادوهره به سهر يه وه و

ره‌وشت دادریتی کاتی به لاری روشت ﴿يَمَّا فَصَلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾
 واته: له‌بهر نه‌وه‌ی پیاوان چاکترن له ژنان وه پیاو خیرتره له ژن له‌بهر نه‌وه
 پیغهمبه‌رایه‌تی تایبه‌ته به پیاوانه‌وه، هه‌روه‌ها پاشایه‌تی به‌پیی فهرمووده‌ی
 پیغهمبه‌ر: "لن يفلح قوم ولوا امرهم امرأة" واته: نه‌و قه‌ومه‌ پرزگاری ناییت
 که ژن سه‌ره‌رشتیاری کاروباری ده‌کات. (رواه البخاری).

﴿وَيَمَّا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ واته: له‌ماره‌یی دان و نه‌فه‌قه‌کیشان و نه‌و
 نه‌رکانه‌ی خوا پیویستی کردووه له‌سه‌ریان له‌کتیبه‌که‌یدا و له‌سونه‌تی
 پیغهمبه‌ره‌که‌یدا پیاو له‌خزیدا چاکتره له‌ژن وه فه‌زلی هه‌یه به‌سه‌ریه‌وه
 گونجاوه که بوتری چاودیره به‌سه‌ریه‌وه وه‌ک خوی گه‌وره فهرموویه‌تی:
 ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَىٰ ذَٰلِكَ دَرَجَةٌ﴾ [البقرة: ۲۲۸].

عه‌لی کوری نه‌بی ته‌لحه له‌ئیبنو عه‌باسه‌وه وه‌ک خوی گه‌وره
 فهرموویه‌تی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ يَمَّا فَصَلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾
 ﴿وَيَمَّا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ واته: پيشه‌وا و سه‌روک له‌سه‌ر ژن پیویسته
 به‌ره‌فرمانی بی له‌و شتانه‌ی فرمانی پیده‌کات به‌ره‌فرمانیه‌که‌شی نه‌ویه که
 چاکه بکات له‌گه‌ل که‌س و کاری می‌ده‌که‌یدا و ماله‌که‌ی بیاریزی.

حه‌سه‌نی به‌صری وتویه‌تی: ژنیک هات بو لای پیغهمبه‌ر (دروودی خوی
 لئ بیت) سکالای له‌ده‌ست می‌ده‌که‌ی کرد که لئی نه‌دات، پیغهمبه‌ر (دروودی
 خوی لئ بیت) فهرمووی: (القصاص) خوی گه‌وره ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى
 النِّسَاءِ يَمَّا فَصَلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ واته: پيشه‌وا و سه‌روک له‌سه‌ر ژن پیویسته
 قیصاص گه‌پرايه‌وه.

له‌عه‌لییه‌وه ده‌گپه‌رنه‌وه که پیاوئیک له‌نه‌نصاره‌کان ژنه‌که‌ی هینا بو لای
 پیغهمبه‌ر (دروودی خوی لئ بیت) ژنه‌که وتی: نه‌ی نی‌ردراوی خوا فلانه که‌سی
 می‌ردی که نه‌نصاریه‌ی لییداوه و به‌سه‌ره‌چاویه‌وه دیاره جیگه‌ی لی‌دان،
 پیغهمبه‌ر (دروودی خوی لئ بیت) فهرمووی: بوی نییه نه‌و کاره بکات، خوی
 گه‌وره ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ يَمَّا فَصَلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾
 ﴿وَيَمَّا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ ناره‌ خواره‌وه، واته له‌ره‌وشت فی‌رکردنیا، پیغهمبه‌ر
 (دروودی خوی لئ بیت) فهرمووی: من شتی‌کم ویت و خوا شتی‌کی تر.

شەعبی دەربارەیی ئەو نایەتە وتووێت: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ ئەو مارەبەیی دەیدایە ژن، ئەو نابینی ئەگەر قەزفی بکات مولاغەنەیی دەکات ئەگەر ئەو قەزفی بکات جەلدی لێ دەدری.

کە خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿فَالصَّالِحَاتُ﴾ چاکەکاران لە ژنان ﴿قَانِتَاتٌ﴾ واتە: بەرمان بۆ مێردەکانیان ﴿حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ﴾ واتە: لە کاتی ديارنەبوونی مێردەکەیدا خۆی مالی بپارێزی ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ پارێزراو کەسبکە خوا پاراستبیتی.

لە ئەببە هورپەرەو هاتوو کە پیغەمبەر (درودی خوای لێ بیت) فەرمووێت: «خَيْرُ النِّسَاءِ امْرَأَةٌ إِذَا نَظَرْتُ إِلَيْهَا سَرَّتْكَ وَإِذَا أَمَرْتُهَا أَطَاعَتْكَ وَإِذَا غَبَّتْ عَنْهَا حَفِظْتَكَ فِي نَفْسِهَا وَمَالِكٌ». واتە: چاکترین ژن ئەوێ کە کاتی سەیرت کرد دلت خۆش بێت کاتی فەرمانت پێ کرد بەرفەرمانی کرد کاتی لێی دورکەوتی ئەو خۆی مالهکەت بپارێزی.

ئیمام ئەحمەد وتووێت: عەبدورەحمانی کوری عەوف وتووێت: پیغەمبەر (درودی خوای لێ بیت) فەرمووێت: «إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا: ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ». واتە: هەر ژنێک پێنج فەرە نوێزی کرد و مانگی رەمەزان بە پۆزوو بوو و خۆی لە خراپە پاراست و بەرفەرمانی مێردی بوو کە مرد پێی دەوتری لە هەر دەرگایەکەوێ حەز دەکەیت بچۆرە بەهەشتەو.

﴿وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ﴾ واتە: ئەو ژنانەیی ترستان هەبە لێیان خۆیان بە بەرزتر بزانن لە مێردەکانیان و پشت بکەنە فەرمانەکانیان و رقیان لێیان بێت. جا هەر کاتی نیشانەکانی ئەو خۆ بەزلزاینەیان لێ دەکەوت با مێردەکەیی نامۆزگاری بکات بێترسینی لە سزای خوا لەسەرپێچی کردنەکەیدا، چونکە خوا مافی مێردی لەسەر پێوست کردوو و ئەببە بەرفەرمانی بکات و حەرەمە لەسەری سەرپێچی فەرمانەکان بکات لەبەر ئەوەی چاکەیی بەسەرەوێت و لەو چاکترە. پیغەمبەر (درودی خوای لێ بیت) فەرمووێت: «لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا، مِنْ عِظَمِ حَقِّهِ عَلَيْهَا»،

ئەگەر فەرمانم بکردایە بە کەسیک کە کەرنوش بەریت بۆ کەسیک فەرمانم دەکرد بە ژن کەرنوش بەرئ بۆ مێردەکە ی لەبەر گەورەیی مافی مێردەکە ی بەسەرەو.

هەروەها فەرموویەتی: "إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ عَلَيْهِ، لَعَنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ" ورواه مسلم، واتە: ئەگەر پیاویک ژنەکی بانگ کرد بۆ ناو پیخەفەکە ی ئەویش نەچوو بە دەمیەو هەتا ڕۆژ دەکاتەرە فریشتە نەفرینی لێ دەکات. لەبەر ئەوە خۆی بەرز فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِي نَعْلَمُونَ نُشْرُهُمْ فَعُتْرُهُمْ﴾.

کە خوا دەفەرمووت: ﴿زَاهِرُهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ﴾ عەلی کۆری ئەبی تەلحە لە ئێبنو عەباسەو دەگێڕێتەو و تەوویەتی (الهجر) واتە کاری ژن و مێردایەتی لەگەڵدا نەکات لە پالیا بخەوێ و پشتی تێ بکات. هەندێ لەوانە سوودی و زەحاک و عەکریمە و ئێبنو عەباس لە رێوایەتیکدا و تەوویانە: قەسە لەگەڵ نەکات لەگەڵ ئەوەشدا نەیدوێت.

عەلی کۆری ئەبی تەلحە لە ئێبنو عەباسەو دەگێڕێتەو و تەوویەتی: ئامۆزگاری بکات ئەگەر ئامۆزگاری وەرگیرێ ئەگینا لە جیگادا پشتی تێ بکا و قەسە لەگەڵ نەکات، چونکە ئەوە بە لای ژنەو زۆر ناخۆشە.

لە ئەبی حورە رەقاشیەو هاتوو کە مامی و تەوویەتی: پیغمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: "فان خفتم نشوزهن فاهجروهن فی المضاجع" ئەگەر ترسی خۆبەزل زانیشتان لێیان بوو لە جیگادا پشتیان تێ بکەن سەرچێیان لەگەڵ مەکن.

مەوعاویە کۆری حەیرە ی قوشەیری و تەوویەتی: ئە ی نێردراوی خوا مافی ژن چییە بەسەر هەریەکێ لە ئێمەو؟ فەرمووی: "أَنْتَعِمَهَا إِذَا طَعِمَتْ وَتَكْسُوهَا إِذَا التَّسِيتْ وَلَا تَضْرِبِ الْوَجْهَ وَلَا تَضْجَعْ وَلَا تَهْجُرْ إِلَى فِي الْبَيْتِ" خواردنی بەدەیتی لەگەڵ خۆتدا و پۆشاکێ بۆ بکەیت لەگەڵ خۆتدا بەسەرچاوی نەدەیت و قەسە پێ نەلێبیت و قەسە لێدانەبەری لە مالهو نەبیت.

﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ واته: نه گهر به ناموزگاری و قسه له گهل نه کردن نه گه پرایه وه
بۆتان ههیه لییان بدهن به لیدانیکی سووک وهك له سازه واری موسلیمدا
چه سپاوه له جابیره وه که پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) له حاجی مالئاواییدا
فهرمووی: "وَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّهُنَّ عِنْدَكُمْ عَوَاْنٌ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَلَا
يُوطِئْنَ فُرُشَكُمْ أَحَدًا تَكْرَهُنَّ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاصْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِجٍ، وَلَهُنَّ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ" واته: له خوا بترسن ده باره ی ثافره تان،
چونکه نه وانه بۆ ئیوه یارمه تیده رن مافی ئیوه له سهریان نه وهیه که سیك نه به نه
ماله وه ئیوه پیتان ناخوش بیت نه گهر نه وه یان کرد لییان بدهن لیدانیك شوینی
دیار نه بی مافی نه وانیش به سه ر ئیوه وه نه وهیه بزئیوی و پۆشاکیان بۆ ناماده
بکه ن به چاکی.

له ئیساسی کوری عه بدوللای کوری ته بی ذوبابه وه هاتوو پیغه مبه
(دروودی خوی لی بیت) فهرموویه تی: "لا تضربوا اما و الله" واته له که نیه زه کانی
خودا مه ده ن، عومه ر هات بۆ لای پیغه مبه ر وتی: "ژنه کان زال ده بن به سه ر
مبیره کانیا نندا، پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) رتی دا که لییان بده ن. زۆر له
ژنه کان هاتن بۆ لای که س و کاری پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) سکالا یان
کرد له پیاوه کانیا ن، پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: ژنی زۆر هاتوون
بۆ مالمان سکالا ده که ن له پیاوه کانیا ن نه وانه له چاکه کانتان نین.

له نه شعه ئی کوری قه یسه وه هاتوو وتویه تی: بوومه میوانی عومه ر،
ژنه که ی گرت و بریکی لی دا، پاشان وتی: نه ی نه شعه ت سی شت له
منه وه له به ر بکه که من له پیغه مبه ره وه له به رم کردوو، له پیاو مه پرسه بۆچی
له ژنه که ت ده ده ی ت، هه تا نوژی وه تر نه که ی ت مه خه وه، نه لی سییه مم له بیر
چوو ته وه .

﴿إِنْ أَعْطَاكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ واته: نه گهر ژنه که به رفهرمانی
میردی بوو له هه موو نه وانه دا که ده یه وی لی له وانه ی خوا بۆی په وا کردوو
ئبتر ریگای به سه ریه وه نامینی و بۆی نییه لی بدات و قسه ی لی دا بری و
بشتی تی بکات.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ نه وه هه ره شه یه بۆ پیاوان کاتی ستم له

ژنه کانیان بکهن به بی هۆ، چونکه خوای گه وری بهرز یارمه تیده ریانه تۆله له وانه نه کاته وه که سته میان لی ده کات.

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (۳۵)

باسی حالی یه که می کردوه کاتی نفروو نشوز که له ژنه که وه بوو، پاشان باسی حالی دووهم ده کات کاتی نفوره که له ژن و میرده که وه بیست. خوای گه وری ده فهرموویست: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا﴾. زانایان و توویانه: کاتی دوو بهر که کی که وته نیوان ژن و میرد دادوهر دایان ده نیست و سهیری بارود و خیان ده کات سته مکاره که یان قه دهغه ده کات له سته مکردن کاتی فهرمانه که یان گه وری بوو دژایه تییه که یان درێژهی کیشا دادوهر نه بی بنیری به شوین یه کیکی جیی متمانه و باوهر له کس و کاری پیاوهر که و یه کیکیس له کس و کاری ژنه که که جیی باوهر بیست بۆ ته وهی کۆ بینه وه سهیری بارود و خیان بکهن کاتی بکهن که بهر ژه وه نندی بۆ ههردووکیان تیدا بیست بۆ ته وهی دووریان بخه نه وه له جیا بوونه وه، له بهر ته وه خوای گه وری فهرموویستی: ﴿إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾.

عهلی کوری نه بی ته لحه له ئیبنو عهباس وه ده گێڕێته وه و توویستی: "خوای گه وری فهرمانی داوه پیاوکی چاک له کس و کاری پیاوهر که و پیاوکی وهک تهویش له کس و کاری ژنه که بنیرن سهیر بکهن بزانی کامیان تاوانبار، نه گهر پیاوهر که تاوانبار بوو ژنه که لی دوور بخه نه وه و نه فقهی لی سهنن، به لام نه گهر ژنه که تاوانبار بوو دووری بخه نه وه له پیاوهر که و نه فقهی نه ده نی، جا کاتی تهو پیاوهر کهوتن له سهر ته وهی جیا بینه وه یان بچه نه وه لای یهک فهرمانه که یان دروسته، نه گهر پایان وابوو بچه نه وه لای یهک به لام یه کیکیان پازی بوو تهوی دیکه یان پازی نه بوو، پاشان یه کیکیان مرد ته وهی پازی بوو میراتی ته وه ده بات که پازی نه بوو، به لام ته وه یان که پازی نه بوو میراتی تهوی تریان ناگری" (رواه ابن ابی حاتم وابن جریر).

عبدالرزاق و توویستی: له ئیبنو عهباس وه هاتوه و توویستی: من و

موعاويہ يان بہ نوابزويان پھوانہ کرد، موعہ ممہر وتی: پئمگہ یشتوہ کہ عوسمان بہ نوابزويان ناردونی و پئی وتون: ٺگہر ڀاتان وابو بچنہوہ لای یہک بیانخہ نہوہ لای یہک، ٺگہر بٺان دہرکوت کہ ٺیانہوئی لہ یہک جیا ببنہوہ، لہ یہکیان جیابکہ نہوہ.

ٺینو جورہ یج بوی گپراينہوہ کہ عوقہیلی کڙی ٺبی تالب، فاتیمہی کچی عوتبہی کڙی رہبیمہی مارہ کرد، فاتیمہ پئی وت: ٺبی بہ مالی من و نہفہقت ٺکیشم، جا ہر کاتی دہچوہ لای دہیوت: کوا عوتبہی کڙی رہبیمہ و شہبیمہی کڙی رہبیمہ؟ ٺویش دہیوت: لای چہ پتہوہ لہ ٺاگردان کاتی چویتہ ٺاگرہوہ، ٺویش جلہکانی لہ بہرکرد و چوہ بوی عوسمان ٺوہی بوی گپراينہوہ، عوسمان پئکہنی و ٺینو عہباس و موعاويہی نارد، ٺینو عہباس وتی: لہ یہکیان جیا دہکہمہوہ، موعاويہ وتی: من لہوانہ نیم دوہ بہ سالچووی بہنی عہدومہناف لہ یہک جیابکہمہوہ، ڀاشان ہاتن بوی لایان سہریان کرد دہرگایان لہ سہر داخستون، ٺوانیش گہرانہوہ.

موحہ ممہدی کڙی سیرین لہ عوبیدہوہ دہگپرتہوہ وتوویہتی: ٺامادہ بووم لای عہلی (پہزای خواي لئ بیت) ژن و پیاوٺک ہاتن بوی لای، لہ گہل ہہرہکہیان کٺمہلی خہلکیان لہ گہلدا بوو، ہر کٺمہلہ یہکیان نوابزويانیکي دیاری کرد، عہلی بہ ہہردوہ نوابزويانہکہی وت: ٺزانن چیتان لہ سہر پئوستہ؟ لہ سہرتانہ ٺگہر ڀاتان وابو بچنہوہ لای یہک با بچنہوہ لای یہک، ژنہکہ وتی: ڀازیم بہ کتیبہکہی خوا و ٺوہی لہ سہرمہ، پیاوہکہ وتی: من جیابوونہوہم ناوی، عہلی وتی: درؤ دہکہی، لیترہ نارؤی ہتا بہ کتیبہکہی خوا ڀازی نہ بیت و چیت لہ سہرہ.

زانایان کٺن لہ سہر ٺوہی دوہ نوابزويانہکہ بٺیان ہہیہ یہکیان بخہنہوہ یان لہ یہک جیابکہ نہوہ، ہتا ٺیبراہیمی نہخہعی وتوویہتی: ٺگہر ہہردوہ نوابزويانہکہ بیانہوئی بہ تہلاقٺک یان دوہ تہلاق یان سی تہلاق لہ یہکیان جیا دہکاتہوہ، ٺوہش وہرگیراوہ لہ فہرمایشی خواي بہرز: **إِنْ يُرِيدَ** **إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا**، لیترہدا باسی لہ یہک جیاکردنہوہی نہکردوہ، بہلام

ئەگەر ئەو دوانە کران بە وهکیل لەلایەن ژن و میژدەکەوێ هەرچی حوکمیکیان دا جێبەجێ دەکەیت بۆ یەکخستنه‌وه‌یان بیټ، یان جیاکردنه‌وه‌یان.

پێشەواکان جیاوازن لەسەر ئەوێ که دوو ناوێزیوانەکە ئەبێ لە لایەن دادوهره‌وه دابنرێن، حوکمی خۆیان بدەن با ژن و میژ دەکەش رازی نەبن، یان ئەو دوانە ئەبنه‌وهکیل لەلایەن ژن و میژدەکەوێ؟ لەسەر دوو قەولە: جەماوەر لەسەر قەولی یەکەم بەپێی ئایەتی: ﴿فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وە ناویشی ناوێز ناوێزیوان، کاری ناوێزیوانیش ئەوێهە حوکمی خۆی بدات بەبێ رازی بوونی حوکم دراوێهە.

زانایان کۆن لەسەر ئەوێ ئەگەر ناوێزیوانەکان جیاوازی کەوتە نێوانیان، قسەێ ئەوێ تریان کاری پێناکەری، وە کۆن لەسەر ئەوێ که قسەێ هەردووکیان جێبەجێ ئەکەری ئەگەر بۆ یەکخستنه‌وه‌یان بیټ ئەگەر ژن و میژدەکە نەیانکردبەنه‌وهکیل، وە زانایان جیاوازن دەربارەێ ئەوێ که ئایا قسەکیان جێبەجێ ئەکەری ئەگەر لەسەر جیاکردنه‌وه‌یان بیټ، پاشان لە جەماوەره‌وه دەگێرنه‌وه که قسەکیان جێبەجێ ئەکەری ئەگەر وهکیل نەبن.

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَاللَّوَلَدِينَ إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن
كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝﴾

واتە: عەبدایەتی خوا بکەن و هیچ شت مەکەن بەشەریکی دەربارەێ دایە و بابتان و خزمەکان و هەتیوان و هەزاران و هاوسێی دیوار بە دیوار و هاوسێی دور و هەوالی هەمیشەبیټان، ئەوانەێ لە پێدا ماون و ئەوانەێ بوونەتە مولکەتان، تا دەتوانن چاکە بکەن، ئەو کەسانەێ لوت بڵند و خۆپەسەندن خودا هیچ کامی خۆش ناوێن.

خوای گەورە فرمان دەکات که تەنها و بێ هاوێش خۆی بپەرستن، چونکە هەر ئەو بەدیهی نەر و رۆژیدەری بەندەکانیستی لەهەموو کات و

بارود و خیکدا، هر نهو شایسته‌ی نه‌ویه که به تاك دابنری و هیچ له دروستکراوه‌کانی نه‌که‌نه هاویه‌ش وهك پیغه‌مبه‌ر (درویدی خوی لی بیت) به موغازی کوری جه‌به‌لی فهرمووه: "أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟" قال: الله ورسوله أعلم. قال: "أَنْ يَغْبُدُوهُ وَلَا يَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا"، پاشان فهرمووی: "أَتَدْرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ؟ أَلَا يَعَذِّبُهُمْ"، واته: ثایا ده‌زانی مافی خوا چیه به‌سهر به‌نده‌کانیه‌وه؟ ده‌لی وتم: خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کی ده‌زانی. فهرمووی: نه‌ویه که بی‌پهرستن و هیچی نه‌که‌نه هاویه‌ش، نه‌لی: پاشان فهرمووی: نه‌ی ده‌زانی مافی به‌نده‌کانی چیه به‌سهر خواوه نه‌گهر نه‌ویان کرد؟ نه‌ویه که سزایان نه‌دات، پاشان راده‌سپیریت که چاکه له‌گهل دایک و باوکدا بکریت، چونکه خوا نه‌وانی کردوه به هوی ده‌رچون له نه‌بونوه بو بوون، وه زورجار خوی گه‌وره پهرستنی هاوشانی چاکه کردن له‌گهل دایک و باوکدا ده‌کات وهك ده‌فهرموویت: ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ﴾ [النساء: ۱۴]، وه وهك: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ [الإسراء: ۲۳]. پاشان چاکه کردن له‌گهل‌یانا عه‌تف ده‌کات به‌سهر چاکه کردن له‌گهل خزم و کس و کاردا له پیاوان و زنان وهك له فهرمووده‌ی پیروزدا هاتوه: "الصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَعَلَى ذِي الرَّجْمِ صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ"، صه‌ده‌قه کردن له‌گهل هه‌زاراندا ته‌نها صه‌ده‌قه وه له‌گهل خرمدا صه‌ده‌قه و گه‌باندنی سیله‌ی ره‌حمه.

پاشان خوی به‌رز فهرموویه‌تی: ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾، چونکه نه‌وان نه‌ویان له‌ده‌ستداه که هه‌ل‌ده‌ستی به به‌رزه‌وه‌ندیان و نه‌وانی نه‌فه‌قه‌یان ده‌کیشن، خوی گه‌وره فرمان ده‌کات به چاکه کردن به‌رامبه‌ریان و به‌زه‌ییمان پئیاندا بینه‌وه. پاشان ده‌فهرمووی: ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾، نه‌وانیش نه‌وانه‌ن که پئوستییان هه‌به، نه‌وه‌نده‌یان نییه به‌شیان بکات، خوی گه‌وره فرمان ده‌دات به بارمه‌تی دانیان هه‌تا وایان لی دی بژین و پئوستیه‌کانیان نامیتن.

وه که ده‌فهرمووی: ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنْبِ﴾ عه‌لی کوری نه‌بی ته‌لحه له نینو عه‌باسه‌وه ده‌گپه‌ته‌وه که ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ واته: نه‌و

دراوسییهی له نیوانتاندا و له نیوان تهودا خزمایهتی هه بیته، ﴿وَالْجَارِ
الْجُنُبِ﴾ تهو دراوسییهی له نیوانتاندا خزمایهتی نه بیته.

بهو شیویه له عه کریمه و موجهید و مهیمونی کوری میهران و زه حاک
و زهیدی کوری تهسلم و موقاتیلی کوری حهیان و قهتاده دهگیرنهوه.

تهبو ئیسحاق له نهوفیه کانهوه دهگیرتهوه و تهوویهتی: ﴿وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَى﴾ واته: دراوسی موسلمان و ﴿وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ دراوسی جولکه و
گاور، وه له عهلی و ئیبنو مهسعودهوه دهگیرنهوه و تهوویهتی: ﴿وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَى﴾ واته: ژن. وه موجهید و تهوویهتی: ﴿وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ هاوړنی
سهفه.

دهربارهی چاکه کردن لهگهل دراوسیدا چهندهها فرموده هاتوه لهوانه:
فرموده یه کهم: ئیمام نهحمده دهگیرتهوه له عهبدوللای کوری
عومهرهوه که پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) فرموویهتی: "ما زال جبریل
یوصینی بالجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُثُهُ" (أُخْرَجَ فِي الصَّحِيحِ) واته:
بهردوام جویرائیل پای دهسپاردم بۆ چاکه کردن لهگهل دراوسیدا ههتا وام
دهزانی تهبیته میرانگری.

فرموده ی دووهم: ئیمام نهحمده دهگیرتهوه که پیغه مبهه (دروودی خوی
لی بیت) فرموویهتی: "ما زالَ جِبْرِيلُ يُوَصِّينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ
سَيُورُثُهُ".

فرموده ی سییهه: نهحمده و تهوویهتی: عهبدوللای کوری عهمری کوری
عاص له پیغه مبههوه (دروودی خوی لی بیت) دهگیرتهوه که فرموویهتی: "خَيْرُ
الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ
لِجَارِهِ". واته: باشترین هاوهل لای خوا نهویه که چاکتر بیته بۆ هاوه له که ی
وه چاکترین دراوسی لای خوا چاکترینه بۆ دراوسی که ی.

فرموده ی چوارهم: ئیمام نهحمده و تهوویهتی: له عومهرهوه هاتوه که
پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) فرموویهتی: "لا يَشْبَعُ الرَّجُلُ دُونَ جَارِهِ"
واته: نابنی پیاو خۆی تیر بیته و دراوسی که ی برسی.

فەرموودەى پێنجەم: ئیمام ئەحمەد وتووێتەى: مێقدادی کۆری ئەسودە وتووێتەى: پێغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) فەرموویەتەى: "لأن یزنی الرجل یغشّر نِسوة، أیسّر علیہ من أن یزنی بامرأة جاره". قال: ما تقولون فی الشّرقة؟ قالوا: حَرَمَها اللّهُ وَرَسُولُهُ فہی حرام. قَالَ "لأن یسرق الرجل من عَشْرَةِ أَبیات، أیسّر علیہ من أن یسرق من جاره". واتە: پیاویک لەگەڵ دە ژندا زینا بکات سوک ترە لەوەی لەگەڵ ژنی دراوسێکەیدا زینا بکات، پاشان فەرمووی: ئێوە بە دزی کردن دەلێن چی؟ وتیان خوا و پێغەمبەرەکەى حەرامیان کردووە، ئێتر حەرامە، فەرمووی: پیاویک لە دە مال دزی بکات سوکترە لەوەی لە مالی دراوسێکەى دزی بکات.

فەرموودەى شەشەم: ئیمام ئەحمەد وتووێتەى: پیاویک لە ئەنصار ئەگێڕیتەو دەلێ: لە مالەو دەرجووم بۆ گەشتن بە پێغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت)، کە گەشتە لای بەپێو وەستاوو، پیاویک بەرەو پرووی دەچوو، وامزانی کە پێوستیەکیان ھەیە، ئەنصارىکە وتووێتەى: پێغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) ئەوەندە بەپێو وەستا گریانم بۆ دەھات، کاتى کابرا روشت و تەم: ئەى نێردراوى خوا ئەوەندەى راگرتى بەپێو گریانم بۆت دەھات، فەرمووی: (بینیت؟) وتەم: بەلێ، فەرمووی: ئەزانى ئەو کى بوو؟ وتەم: نە، فەرمووی: ئەو جوبرائیل بوو "ذَاکَ جِبْرِیلُ"، ما زال یوصبینی بِالْجَارِ حَتّی ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُثُ. "پاشان فەرمووی: ئەگەر تۆ سلاوت لى بکردایە وەلامى دەدایتەو.

فەرموودەى حەوتەم: عەبدی کۆری حەمید لە مەسنەدەکەیدا دەگێڕیتەو لە جابیری کۆری عەبدوللاوہ وتووێتەى: پیاویک لە عەوالیوہ ھات، پێغەمبەر و جوبرائیل (سلاوی خۆای لى بیت) نوێژیان دەکرد، وە چۆن نوێژ لەسەر جەنازە دەکړی، کاتى لى بوونەوہ پیاوہکە وتی: ئەى نێردراوى خوا ئەو پیاوہ کى بوو لەگەڵتا؟ فەرمووی: بۆ بینیت؟ وتەم: بەلێ، فەرمووی: خبیریکی زۆرت بینیو، ئەو جوبرائیل بوو دەربارەى دراوسێ ڤای سپاردم، ھەتا وامدەزانى کە دراوسێ میراتی دراوسێ دەگړی.

فەرموودەى ھەشتەم: ئەبو بەکری بەزار وتووێتەى: لە جابیری کۆری

عەبدوللاو ھاتوو و توو بەتێ: پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی:
 "الْجِيرَانُ ثَلَاثَةٌ: جَارٌ لَهُ حَقٌّ وَاحِدٌ، وَهُوَ أَذْنَى الْجِيرَانِ حَقًّا، وَجَارٌ لَهُ
 حَقٌّ، وَجَارٌ لَهُ ثَلَاثَةُ حُقُوقٍ، وَهُوَ أَفْضَلُ الْجِيرَانِ حَقًّا، فَأَمَّا الَّذِي لَهُ حَقٌّ
 وَاحِدٌ فَجَارٌ مُشْرِكٌ لَا رَحِمَ لَهُ، لَهُ حَقُّ الْجَوَارِ. وَأَمَّا الَّذِي لَهُ ثَلَاثَانِ فَجَارٌ
 مُسْلِمٌ، لَهُ حَقُّ الْإِسْلَامِ وَحَقُّ الْجَوَارِ، وَأَمَّا الَّذِي لَهُ ثَلَاثَةُ حُقُوقٍ، فَجَارٌ
 مُسْلِمٌ ذُو رَحِمٍ لَهُ حَقُّ الْجَوَارِ وَحَقُّ الْإِسْلَامِ وَحَقُّ الرَّحِمِ". واتە: دروسی
 سێ جۆرە: دروسی ھەیە یەک مافی ھەیە کە کەمترین مافی ھەیە لە نێوان
 دروسی کاندە و دروسی ھەیە دوو مافی ھەیە و دروسی ھەیە سێ مافی
 ھەیە، کە چاکترین دروسی بە راستی. ئەو ی یەک مافی ھەیە دروسی
 ھاو بەشدانەرە کە خزمایەتی نییە تەنھا مافی دروسی ھەیە، بەلام ئەو دوو
 مافی ھەیە دروسی مۆسڵمانە کە مافی ئیسلامەتی و دروسی ھەیە، بەلام
 ئەو یان کە سێ مافی ھەیە دروسی خزمی مۆسڵمانە کە مافی دروسی ھەیە و
 ئیسلامەتی و خزمایەتی ھەیە.

فەرموودە ی نۆبەم: ئیمام ئەحمەد و توو بەتێ: لە تەلحە ی کۆری
 عەبدوللاو ھاتوو و توو بەتێ: عائیشە (بەزای خۆی لێ بیت) پرسیاری کرد لە
 پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) وتی: من دوو دروسی ھەیە دیاری ب دەم بە
 کامیان؟ فەرمووی: ئەو یان دەرگای مالهەکی نزیکترە لێتەو (رواه البخاری
 من حدیث شعبە).

فەرموودە ی دەبەم: تەبەرانی و ئەبو نەعیم لە عەبدو پەرمانەو دەگێرنەو
 کە پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) دەست نوێژی دەرگرت خەلک بە ناوی
 دەست نوێژەکی سەر و چاو و دەستیان دەسپری، فەرمووی: چی پالی پێو
 ناو ئەو بکەن؟ وتیان: خۆش ویستنی خوا و پێغەمبەرەکی، فەرمووی:
 "من سره أن يحب الله ورسوله فليصدق الحديث إذا حدث وليؤد الأمانة
 إذا ائتمن" واتە: کێ حەز دەکات خوا و پێغەمبەر خۆشیان بویت با ھەرچی
 قسەیک دەکات راست بکات، وە ئەگەر سپاردەبەکیان لا دانا بیداتەو بە
 خاوەنەکی.

فەرموودە ی یانزەبەم: ئەحمەد و توو بەتێ: قوتەبە لە ئیبنو لەھیعەو

بۆمان دەگێڕێتەوێه که پێغه مبه‌ر (درودی خۆی لێ بێت) فرمویه‌تی: "ان اول الخصمین يوم القيامة جاران" واته: ئەو دوو دژ به‌یه‌که‌ی پۆزی قیامه‌یه‌که‌م جار ده‌هێنرێنه‌ پێشه‌وه‌ دوو دراوسێن.

وه فرمایشی خۆی به‌رز: ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ﴾ سه‌وری له‌ جابیری جوغیه‌وه‌ له‌ شه‌عبیه‌وه‌ ده‌گێڕێتەوێه که عه‌لی ئیبنو مه‌سعود وتویه‌نه: ئەو ژنی پیاوه‌، ئیبنو عه‌باس و موحاهید و عه‌کریمه‌ و قه‌تاده‌ وتویه‌نه: هاوه‌لی رێگایه‌، سه‌عیدی کۆری جو به‌یر وتویه‌تی: هاوه‌لی چاکه‌، زه‌یدی کۆری نه‌سلم وتویه‌تی: ئەو که‌سه‌یه‌ له‌ناو ئاوه‌ دانیدا له‌گه‌ڵتا داده‌نیشی و هاوه‌لته‌ له‌ سه‌فردا.

﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ راسپاردنه‌ به‌رامبه‌ر به‌نده‌ و کۆیله‌کان، چونکه‌ به‌نده‌ی لاواز کۆیله‌ی ده‌ستی خه‌لکه‌، له‌به‌رئوه‌ چه‌سپاوه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (درودی خۆی لێ بێت) که له‌سه‌ره‌مه‌رگدا ده‌یفه‌رموو: "الصلاة الصلاة وما ملكت أيمانكم" واته: ئاگاداری نوێژه‌کانتان بن و ئاگاتان له‌و به‌ندانه‌ بێت له‌ژێر ده‌ستانتاندا.

ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌گێڕێتەوێه که مه‌عدی به‌کروب وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بێت) فرمویه‌تی: "ما أطعمت نَفْسَكَ فهو لك صدقة، وما أطعمت وَلَدَكَ فهو لك صدقة، وما أطعمت زَوْجَتَكَ فهو لك صدقة، وما أطعمت خَادِمَكَ فهو لك صدقة" (واسنده‌ صحیح). واته: هه‌رچی خۆت و مندال و خه‌یزان و خزمه‌تکارت به‌خۆن له‌ ماله‌که‌ت بۆت ئه‌بێ به‌ خه‌یر و سه‌ده‌قه‌. عه‌بدوللای کۆری عه‌مه‌ر به‌ قاره‌مانی وت: خواردنت داوه‌ به‌ به‌نده‌کان؟ وتی: نه‌، وتی: ڕاکه‌ خواردنیان به‌دری، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بێت) فرمویه‌تی: "كفى بالمرء إثمًا أن يحبس عمن يملك قوتهم" رواه مسلم، واته: ئەوه‌نده‌ به‌سه‌ پیاو پیتی تاوانبار بێت که خواردن له‌ کۆیله‌کانی بگه‌ڕێتەوێه.

وه له‌ ئه‌بې هورپه‌ره‌وه‌ هاووه‌ وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێ بێت) فرمویه‌تی: "إذا أتى أحدكم خادمه بطعامه، فإن لم يجلسه معه، فليناوله لقمة أو لقمتين أو أكلة أو أكلتين، فإنه ولي حَرِّه وعلاجه" (أخرجاه ولفظه

للبخاري) واته: کاتئ که سیک له ئیوه بهنده که ی خواردنه که ی بۆ دههینی
نه گهر له گهل خۆیدا داینه نیشینی بخوات با پارویهک یان دوو پارووی بداتی.

له ئه بی زه ره وه هاتوو که پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویه تی:
"هم إخوانکم خَوْلکم، جعلهم الله تحت أیدیکم، فمن کان أخوه تحت
یده فلیطعمه مما یأکل، ولیلبسہ مما یلبس، ولا تکلفوه م ما یغلبهم، فإن
کلفتهم، فأعینهم". (أخرجاه) واته: ئه وانه برا و هاوه لی ئیوه، خوا
خستویه تیه ژیر دهستی ئیوه، جا ههر کهس براهی که وه ژیر دهستی با چی
دهخوات ئه وهش بدات به و خوی چی له بهر دهکات ئه وهش له بهر ئه و
بکات، وه له توانایان به دهر ئه رکیان مه دن به سهردا، ئه گهر ئه وه تان کرد
یارمه تی بدن.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ واته: شانازی به خویه وه
بکات و خوی به زل بزانی و وابزانی له هه موو کهس چاکتره، ئه و کهسه
لای خوا قیزه وونه و خه لکیش چاره یان ناوێت.

موجاهید ده رباره ی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ واته:
خوی به زل بزانی، (فخورا) واته: ههر چی به خشی حسابی دهکات بی ئه وه
شوکی خوا بکات، واته: شانازی به سهر خه لکه وه دهکات به و نیعمه ته ی
خوا پئی به خشیوه، له گهل ئه وه شدا که شوکرانه ی خوا دهکات له سهر ئه وانه.

ئینو جه ریر وتویه تی: ئه بی ره جای هیره وی وتویه تی: که سیک نابینی
خوخراب شانازی کار و خۆبه زلزان نه بییت، پاشان ئه م ئایه ته ی خوێنده وه که
ده فهرمووێت: ﴿وَمَا مَلَکَتْ أَيْمَانُکُمْ﴾ وه که سیک نییه ئازاری دایک و باوکی
بدات سته مکار و چاره رهش نه بییت وه ئه م ئایه ته ی خوێنده وه: ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَیْ
وَلَمْ یَجْعَلْنِی جَبَّارًا شَقِیًّا﴾ [مریم: ٣٢].

ئینو ئه بی حاتم ده گێڕێته وه له موتره فه وه که وتویه تی: فهرمووده یه کم
پئ گه یشت له ئه بی زه ره وه خه زم ده کرد چاوم پئی بکه وی، پئی گه یشتم وتم:
ئهی ئه بازه ر پئی مگه یشتوو تو وتووته: پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بیت)
فهرموویه تی: "إن الله يحب ثلاثة ويُبغض ثلاثة؟" خوا سی جۆره که سی

خوش دهویت و رقی له سئ جور کهسه؟ وتی: بهائی، هرگیز بهیرما نه هاتووو درو بهدم خوشه ویسته که مهوه بکه، وتم: نهو سیانه کامانهن خوا رقی لیانه؟ وتی: (المختال الفخور) خو به زلزان شانا زی که به خو به وه، نهی له کتیه کهی خوا نه تان خویند و وه ته وه که ده فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾.

نه بی ته میمه له پیاویکی به لهوجه میمه وه ده گپرتته وه وتوو به تی: وتم: نهی نیردراوی خوا ناموزگاریم بکه، فهرمووی: "إياك وإسبال الإزار، فإن إسبال الإزار من المخيلة، وإن الله لا يحب المخيلة"، واته: هرگیز نیزاره کهت یان شهرواله کهت دریز نه کهیت له خوار قوله پیسته وه بیت، چونکه دریز کردنه وهی شهروال له خو به زلزانینه و خوایش نهو که سانهی خوش ناویکه خویان به زل ده زانن.

﴿الَّذِينَ يَبَخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ (۳۷) وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِيقًا لِلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا﴾ (۳۸) وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْفَقُوا مِنْ مَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ (۳۹)

واته: نهو که سانهی چکوسی ده که نه پشه و خه لکیش بو رزدی هان ده دن، نهو به شهی خودا پی داون ده یشارنه وه، با بزنان ئیمه بو پی نه زانان نازاری ئاپروو بهرمان ئامادهیه. نهو که سانهش که بو رووینی له مهردم مالی خو بهخت ده کهن و و باوه پشیان به خودا و پروری قیامت نییه و هاوه لی شهیتان ده کهن، هر که سیش شهیتان یاری بیت خراپترین یاری ههیه، چیان لی ده هات ئهمانه باوه پریان با به خوا و پروری دواپی بهینایه نهوسا لهو مالی که خودا بهشی داون بیان به خشیا؟ خوا به کاروباری نهوان باش ده زانی.

خوای گه وه زهمی نهوانه ده کا که پرزدی ده کهن ماله کانیاں بهو شیوهیه

سەرف ناکەن کە خوا بۆی داناوێ لە چاکە کردن لەگەڵ دایک و باوک و چاکە کردن لەگەڵ خەزم و کەس و هەتیوان و هەزاران و دراوسێی نزیک و دراوسێی دوور و رێبوار و ئەوانەیی لە ژێر دەستان بە بەندهیی و مافی خودا نادەن لە ماله‌کانیاندا وە فەرمان دەکەن بە خەڵک پێش دەس نوقاو بن، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) فەرموویەتی: "وَأَيُّ دَا وَ أَدَا مِنْ الْبَخْلِ؟" واتە: کام درم و درم ترینه لە پێش دەس نوقاوی، وە فەرموویەتی: "إِيَّاكُمْ وَالشَّحَّ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، أَمْرَهُمْ بِالْقَطِيعَةِ فَقَطَعُوا، وَأَمْرَهُمْ بِالْفَجْرِ فَفَجَرُوا"، واتە: دوورکەونەوه لە پێش دەس نوقاوی، چونکە هەر ئەوه نەتەوه‌کانی پێش ئێوەی لەناوبردوو. هەر ئەوه فەرمانی خۆدایەڕانی لە خەڵک پێش نەکردن، ئەوانیش خۆیان دادەبەری، وە فەرمانیان پێش نەکردن تاوان بکەن ئەیان کرد.

﴿وَيَكْفُرُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ مەرووفی دەست نوقاو ئینکاری نیعمەتەکانی خوا دەکات هیچی پێوه دیار نییه، نە لە خواردنیا، نە لە جلپەرگیا، نە لە بەخشیندا، وەك خۆی گەوره فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ (٦) ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ (٧) واتە: بە بارودۆخیاو بە کردەوه‌کانیدا ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ (العاديات: ٦ - ٨). ئالێره‌دا خۆی بەرز دەفەرموویت: ﴿وَيَكْفُرُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ ئەوه ئەشارنەوه کە خوا بە فەزلی خۆی پێی داوێ، لەبەر ئەوه هەره‌شەیان لێدەکات دەفەرموویت: ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾. بێ باوەڕی (الکفر) شاردنەوه و سەرپۆشە مەرووفی پێش نیعمەتەکانی خودا دەشارنەوه و دایان دەپۆشن و ئینکاری لێ دەکەن، ئێتر ئەو کەسە بێ باوەڕە بە نیعمەتەکانی خوا کە پێی بەخشێوه.

لە فەرموودەدا هاتوو: "إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَنْعَمَ نِعْمَةً عَلَىٰ عَبْدٍ أَحَبَّ أَنْ يَظْهَرَ أَثَرُهَا عَلَيْهِ" واتە: کاتی خوا نیعمەتێک ئەبەخشێ بە بەنده‌یه‌کی حەز دەکات پێوهی دیار بێت.

وە لە نزاکانی پێغەمبەردا هاتوو: "واجعلنا شاکرین لنعمتك، مېنین بها عليك قابليها - وپروى: قابليها - وأتممها علينا" واتە: خواپە وامان لێ بکە

هه‌میشه سوپاسگوزاری نيعمه‌ته‌كانت بين و ستايشت بكه‌ين به‌رامبه‌ری و
نۆش نيعمه‌ته‌كانمان بۆ ته‌واو بكه‌.

هه‌ندئ له پيشينه‌كان ئهم ئايه‌ته‌يان له‌سه‌ر به‌خيلي جوله‌كه‌ داناوه كه ئه‌و
زانباريه‌يان ته‌شارده‌وه ده‌رباره‌ی سېفه‌ته‌كاني موحه‌مه‌د (دروودی خواي لى بېت)
ئه‌يانزانی، له‌به‌ر ئه‌وه خواي گه‌وره فه‌رموويه‌تی: ﴿وَأَعَدَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا﴾ له‌ پړاوه‌ تيشدا سياقه‌كه‌ ده‌رباره‌ی به‌خيلي كردنه له‌مالدا هه‌ر چه‌نده
به‌خيلي به‌ زانستيش ده‌گرته‌وه، چونكه سياقه‌كه‌ داواي مال به‌خشين ده‌كات
به‌ خزمان و لاوازه‌كان، هه‌روه‌ها ئايه‌ته‌كه‌ی دواي ئه‌و كه ده‌فه‌رمووت:
﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ﴾ خواي گه‌وره باسی ده‌ست نوقاوه
زه‌مكه‌راوه‌كان ده‌كات كه پزده‌كان، پاشان باسی ئه‌وانه ده‌كات كه مال سه‌رف
ده‌كه‌ن بۆ سومعه و ريبایي نه‌ك له ربي خوادا، وه له‌و حه‌ديه‌ی باسی ئه‌و
سيانه ده‌كات كه ئاگريان پي خوش ده‌كرئ و ته‌وانيش: زانا و خه‌زاكارو مال
سه‌رفكارن به‌ريبایي "خاوه‌ن ماله‌كه‌ ده‌ليت: واز له شتيك نه‌هه‌تاوه تۆ حه‌زت
كردبێ مالی بۆ بيه‌خشيئ به‌خشيومه له ريگای تۆدا، خواي گه‌وره‌ش
ده‌فه‌رمووت: درۆ ده‌كه‌يت، به‌لكو به‌خشيوته كه پيټ بليين دل نه‌رمي،
ئه‌وه‌ش وترا، مه‌به‌ستی ئه‌ويه‌ پاداشته‌كه‌ت له دونيادا وه‌گرته‌وه، هه‌ر
ئه‌وه‌شت ويستوه به‌و كاره‌ت.

له فه‌رمووده‌دا هاتوه پيغه‌مبه‌ر (دروودی خواي لى بېت) به‌عه‌ددی كورپی
حاته‌می وتوه: باوكت شتيكي ويستوه پي گه‌يشتوه.

له فه‌رمووده‌يه‌كي تر دا هاتوه كاتی ده‌رباره‌ی عه‌بدوللای كورپی جه‌دعان
ليجيان پرسى ئايا مال به‌خشين و به‌نده ئازادكردنه‌كاني سوودی پي
ده‌گه‌يه‌نيټ؟ فه‌رمووی: نه‌، چونكه پزۆڤك له پزۆزان نه‌يوتوه خوايه له
پزۆزی قيامه‌تا له تاوانه‌كانم ببوره.

له‌به‌ر ئه‌وه خواي به‌رز فه‌رموويه‌تی: ﴿وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ﴾ واته: بۆ ئه‌و كاره ناشيرينه‌يان و دووركه‌وته‌وه‌يان له به‌رفه‌رماني خوا
له‌سه‌ر شيوه‌ی راستی، شه‌يتان پالی پيوه ناو، هه‌ر ئه‌وه بووه ئه‌و پييه‌ی
نیشان داو و بۆی ئاسان كردوون و شته ناشيرينه‌كاني لا جوان كردوون،

له بهر نهوه خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا﴾
هر کهس شهیتان بیتنه هاوه لی هاوه لیک ی زور خرابی گرتووه.

پاشان خوی بهرز ده فهرموویت: ﴿وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنفَعُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ﴾. واته: چی زبانی پی ده گه باندن نه گه باوه پریان
به خوا بکردایه و ریگای راستیان بگرتایه و پشتیان بکردایه ریایی و بهرو
نیخلاص بو خوا بچوونایه به ثومیدی نهو پاداشته ی بوونایه که خوا پهیمانی
داوه بیدات بهوانه ی کاری چاکه دهکن، وه لهو برژیویه ی خوا پیتی داون
بیانبه خشییایه لهو پرووانه وه که خوا پیتی خوشه و پیتی رازییه، وه
ده فهرموویت: ﴿وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا﴾ واته: خوا ناگاداره به نیازه چاک و
خراپه کانیان و زانایه بهوانه ی شایسته ی سهرخستنه، سهری دهخات و رنی
نیشان ددات، وه ناماده ی دهکات بو کاری چاکه و رازی ده بیت لئی. وه
ناگاداری نهوانه ی شایسته ی سهرشورییه ده رکردنه له پرهمه تی خوا وای لی
دهکات بهو شیویه دونیا و ناخیره تی له دهست داوه، خوا په نامان بدات
لهوه.

﴿إِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ
لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (٤١) ﴿كَفَيْتَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا وَجِئْنَا
بِكَ عَلَى هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (٤٢) ﴿يَوْمَ يُدْعَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ
لَوْ تَسَوَّىٰ يَوْمَ الْأَرْضُ وَلَا يَكْنُوعُونَ اللّٰهَ حَدِيثًا﴾ (٤٣)

واته: خوا به سنگی میروله ی زهردی وردیلش ناهه قی له هیچ کهس
ناکا، بهلام همبه به هر چاکه یه کی بیکن دوو نهوه نده پاداشت ده داو
سهره پای نهو پاداش دانهش خلاتی گرنگیان هیه، ده بی چون نه گه رنیمه
له هر کومه لی هاوئیاین یه کی کمان لی هه لبرارد که بینه شایهت له سهریان،
توشمان کرده شایهتیک له سهر نه مانه، نهوی پروژی نهو که سانه ی له رنی
خوادا کلابون و به قسه ی پیغه مبهریان نه کرد، حزی دهکن ریکی رووکاری
زهوی بان، ناشتوانن هیچ قسه به که له خوا بشار نهوه.

خوای گه وره هه وال ده دات که نه وهی مسقاله زه پیه که له پوژی
قیامه ندا ستم له دروستکراوه کانی ناکات، به لکو پاداشتی ده داته وه و بوی
زیاد ده کات نه گهر چاکه ی هه بوو، وه که ده فەرموویت: ﴿وَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ﴾
[الانبیاء: ٤٧]، وه خوای گه وره ده باره ی لوقمان هه وال ده دات که وتوویه تی:
﴿يَبْنِيْ اِيَّاهَا اِنْ نُّكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِيْ السَّعَوَاتِ اَوْ
فِي الْاَرْضِ يَاتِيْ بِهَا اللّٰهُ﴾ [لقمان: ١٦]، هه ر خوای به رز فەرموویه تی: ﴿يَوْمَئِذٍ
يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْنَاۗءًا لِّیُرَوْا اَعْمَلُوهُمْ﴾ ⑥، ﴿فَمَنْ یَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهُ﴾ ⑦
﴿وَمَنْ یَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهُ﴾ ⑧ [الزلزلة: ٦ - ٨].

له هه ردوو سازه واردا هاتوو له ته بی سه عیدی خودرییه وه که پیغه مبه ر
(درودی خوای لی بیت) له فەرمووده ی شه فاعه ندا به دریژی فەرموویه تی: "خوای
گه وره له فریشته کانی ده فەرموویت: بگه ریته وه بو ناو دۆزه خ هه رکه ستان بینی
نه ونده ی ده نکه خه رده لیک باوه ر له دلیا بوو له ناگر ده ری به یین"، پاشان
نه بو سه عید وتوویه تی: نه گهر چه زده که م نه م ئایه ته بخویننه وه که
ده فەرموویت: ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا یَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾.

له ئیبنو ته بی حاته مه وه هاتوو که عه بدوللای کوری مه سعود وتوویه تی:
پوژی دوایی به نده یه که له گه ل که نه یه کیک دین یه کیک له نیوانیاندا بانگه واز
ده کات ده لیت نه مه فلانی کوری فلانه کن مافیکی به سه رییه وه هیه با بیت
مافه کی لیوه ربگریته وه، ژن چه ز ده کات که مافی هه بیت به سه ر باوک و
دایک و برا و میرده که یه وه، پاشان نه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿فَلَا اَنسَابَ
بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَشْعُرُوْنَ﴾ [المؤمنون: ١٠١]، خوای گه وره له مافه کانی خوی
خویش ده بیت، به لام له مافه کانی خه لک هه یج خویش نابیت نه ویش ده لیت:
دونیا کۆتایی هات له کوئوه مافه کانیان بده مه وه، نه فەرمووی: له کرده وه
چاکه کانی هه لگرن بیده ن به وانیه مافیان به سه رییه وه هیه هه ر که س به پیی
خوی. نه گهر نه و که سه دۆستی خوا بوو تو زقالتیک له چاکه کانی جیاده کریته وه
خوا بوی چه ند جاره ده کاته وه هه تا پیی ده چیت به هه شت، پاشان نه م ئایه ته ی
خوینده وه: ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا یَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً یُّضَعِفْهَا﴾، پاشان
پیی ده وتری بجۆره به هه شته وه، به لام نه گهر به نده یه کی شه فی بوو فریشته که

دەلێت: پەرورەردگار چاکەکانی تەواو بوو، بەلام خەلکیکی زۆر ماوه داوای مافی خۆیان لێ دەکەن لێ دەکەن خودای گەورە دەفەرمووی لە خراپەکانی ئەوانە هەلبگر بێخەنە سەر خراپەکانی پاشان چەکیکی بۆ بکەن بۆ ناو ناگر.

ئێبنو ئەبی حاتمە لە عەبدوللای کوری عومەرەو دەگێڕێتەو و توبەتی ئەم ئایەتە: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثَرٍ﴾ [الأنعام: ١٦٠]. دەربارە ی ئەعراب هاتۆتە خوارەو. پیاویک وتی ئەی عبدالرحمن چی بۆ کۆچ کەرانه؟ ئەو شتە لەو چاکترە: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفَهَا وَتُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾.

ئەبو زورعە دەگێڕێتەو لە عەتای کۆری دینار لە سەعیدی کۆری جوبەیرەو دەگێڕێتەو کە دەربارە ی ئایەتی ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفَهَا﴾ و توبەتی: بەلام هاوێشدا نەر پۆژی قیامەت سزای لە سەر سووک دەکری، بەلام هەرگیز ناگر نایەتەدەر. ئەو ش کردۆتە بەلگە کە عەباسی مامی پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) بە پێغەمبەری وت: ئەبو تالبی مامت پشتی گرتبوی و یارمەتی دەدا ی ئایا هیچ سودی پێدەگەینێ؟ فەرمووی: بەلێ لە تەنکایەکی ناگر دایە، ئەگەر من نەبوومایە ئێستا لە بەشی ژێرەوی ناگر دا دەبوو ئەبێ ئەو تاییەت بیت بە ئەبو تالبیو بەبێ خوانەناسەکانی تر بە بەلگە ی ئەو ی ئەو داوی طهیا لیس ی مەسەدە کیدا لە قەتادەو دەگێڕێتەو کە ئەنەس و توبەتی: پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموێتی (إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْمُؤْمِنَ حَسَنَةً، يثَابُ عَلَيْهَا الرِّزْقَ فِي الدُّنْيَا وَتُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِهَا فِي الدُّنْيَا، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ) واتە: خودای گەورە بە هیچ شتێوەیەك سەتەم لە باوەردار ناکات هەرچی چاکەیهك بکات لە دنیادا پاداشتی دەداتەو بەو ی بژیوی دەدات و پۆژی قیامەتیش پاداشتی دەداتەو بەلام خوانەناس خوا بە چاکەکانی بژیوی پێ دەدات هەر تاوای لێ دیت پۆژی قیامەت چاکە ی نامین.

ئەبو هوریرە و عەکریمە و سەعیدی کۆری جوبەیر و قەتادە و زەحاک دەربارە ی: ﴿يُضَعِفَهَا وَتُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ و توبیانە: ئەو بەهەشتە خوا پێ دەبەخشێ داوای پازی بون و بەهەشت لە خدا دەکەین.

ئىمام ئەحمەد لە ئەبو ھورېرەو دەگىرېتەو و تووئەتى: پىمگەشتووە كە
خوای بەرز بە چاكەيەكى بەندەى باوھەدار ھەزار ھەزار چاكەى دەداتى. ئەبى
عوسمان گىرەوھەى ھەدىسەكە وتى: وا رىككەوت چووم بۆ ھەج و عومرە
بە ئەبى ھورېرە گەشتەم پىم وت: لە تۆو ھەرموودەبەكم پىگەشتووە كە وتووتە
گوئىستى پىغەمبەر (درودى خوای لى بىت) بووم ھەرموئەتى: (يَجْزِي الْعَبْدَ
بِالْحَسَنَةِ الْفِ الْفِ حَسَنَةً)، واتە: بەندە بە چاكەيەكى خوا ھەزار ھەزار
چاكەى دەداتى، وتى: ئەى ئەبو عوسمان بۆچى لەو ھەسەت سوردەمىنى
خوای گەورە دەفەرموئى: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ
أَضَاعًا كَثِيرًا وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (البقرة: ٢٤٥)، وە
دەفەرموئى: ﴿فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (التوبة: ٣٨).
بەو ھەى گيانى ئەبو ھورېرەى بەدەستە گوئىستى پىغەمبەر بووم دەفەرموو: "ان
الله ليضاعف الحسنه الفى الف حسنة". خوای گەورە چاكەيكە دەكات بە
دوو ھەزار ھەزار چاكە.

﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾
(١١)، خوای گەورە ھەوالى ناخۆشى پۆزى قىامەت دەدات ئەفەرموئى
ئەبى كاروبار و بارودۆخى پۆزى قىامەت چۆن بىت كاتى بۆ ھەر كۆمەلىك
شاھەتەك ئەھىترى، واتە پىغەمبەرەكان وەك خوای گەورە دەفەرموئى:
﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ﴾ (الزمر:
٦٩) ھەروھەا ھەرموئەتى: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾
(النحل: ٨٩)، بوخارى و تووئەتى: لە عەبدوللەى كورى مەسعودەو ھاتوو
وتوئەتى: پىغەمبەر (درودى خوای لى بىت) پى ھەرمووم: قورئانم بۆ بخوئە،
وتم: ئەى نىردراوى خوا من بۆ تۆى بخوئەم كە بۆ تۆ ھاتۆتە خوارەو؟
ھەرموئى: بەلى من ھەز دەكەم لە يەكێكى تر بىستم، ئەلى: منىش سورەتى
"النساء" م بۆ خوئەد ھەتا گەبىشمە: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (١١) پىغەمبەر (درودى خوای لى بىت) گریا ھەتا
پىشى تەر بوو ھەرموئى: "ئەى پەرەردگار ئەو ھەى شاھەت دەبم بەسەر ئەوانەو
كە لەگەلىاندام ئەى چۆن شاھەت بم بە سەر ئەوانەى كە نەم بىئون.

ئىبن و جەریر وتوویهتی: له عەبدوللای کورێ مەسعودەو هاتووی
 پێغەمبەر (دروودی خوای لی بیت) فەرموویتی: واتە "شەهید علیهم ما دمت
 فیهم، فإذا توفیتی کنت أنت الرقیب علیهم". واتە: له ناویابم شایەتم بە
 سەریانەو کاتی گیانت کیشام خۆت چاودێری بەسەریانەو، بەلام ئەوێ ئەو
 عەبدوللای قەرتوبی له کتیبی "التذکرة" دا هیناویەتی له سەعیدی کورێ
 موسەبیەو که وتویتی: رۆژ نییە بەیانی و ئیوارە کردەوکانی نەتەوێکی
 نیشانی پێغەمبەر نەدرێ هەر هەموویان بە ناوەکانیان و کردەوکانیاندا
 ئەیانناسیتەو. بەو شایەتە بەسەریانەو که خوای گەرە دەفەرمووت:
 ﴿كَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۴۱)
 ئەو بۆ ماوێ و پەراندنی تێدا، وە پیاوێک له سەنەدەکیدە هەیه نەناسراو
 و ناوی نەهینراو، وەله قسە سەعیدی کورێ موسەبیە بێ ئەوێ رەفعی
 بکات.

﴿يَوْمَ يَوْمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ شِئْنَا لَنَسُفَ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾. واتە:
 زەوی لەت بوایە و ئەوانی هەلوشایە لەبەر ناخۆشی و توندی رۆژی قیامەت
 و ئەو سەرشواری و ئابروچونە بەسەر یانا دیت وەك: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَذَابًا
 قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ (النساء: ۴۰).

که دەفەرمووت: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ ئەو هەواییکە دەربارەیان که
 دان بەوانەدا دەنێن کردوویانە بێ ئەوێ هیچ له خوا بشارنەو.

ئىبنو جەریر دەگێڕیتەو له سەعیدی کورێ جوبەیرەو که وتویتی:
 پیاوێک هات بۆ لای ئىبنو عەباس پیتی وت: بێستوو مە خوای بەرز
 دەفەرمووت: ﴿وَاللَّهُ رَيْنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ (الانعام: ۲۳). وەك له ئایەتێکی
 دیکەدا دەفەرمووت: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾. ئىبنو عەباس وتی: ئەو
 فەرمویتی: ﴿وَاللَّهُ رَيْنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ (الانعام: ۲۳) کاتی تاوانبارەکان دەبین
 هەر کەس موسلمان نەبویت ناچیت بەهەشتەو ئەلێن با ئێمەش ئینکاری
 بکەین، بۆیە دەلێن: ﴿وَاللَّهُ رَيْنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ (الانعام: ۲۳) خوای گەرەش
 دەمان مۆر دەکات دەست و قاچیان دینتە قسە ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾..

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنُمْ مَرْمَحًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾﴾

واته: ئەي گەلی خاوەن باوەڕان بەسەر خۆشی لە نوێژی نزیك مەبنەوه هەتا تێبگەن دەلێن چی، بە لەش پیسی نوێژ مەکەن، مەگەر وەختی راگوزەربن تا کاتی کە خۆتان دەشۆرن ئەگەر دنیابوو نەخۆش بوو یان رێباربوون یان یەکیکیان لە سەر پیشاوی هاتەوه یان توخنی ژنان دەکەوتن و دەست و بە ئاورانەگەشتن خۆلیکی پاک دەستەکانتان تەیهەموم. خودا چاوپۆشی لی دەکاو لیتان دەبوری.

خوای بەرزی پیروز قەهەغەي دەکات بەندەکانی بە سەرخۆشی نوێژ بکەن لە بارودۆخیکدا کە نەزانن چی دەلێن، وەنزیك بوونەوه لە شوێنی نوێژ کە مرگەوتە لە بێواتە دەری بەبی ئەوهی بێنیتەوه، ئەوێش پیش هەرام کردنی ئارەق بوو وەک ئەو حەدیسەي باسما کرد لە سورەتی (البقره) بەلگەيە لەسەری لای فەرمايشی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ [البقرة: ۲۱۹] پیغەمبەر بۆ عومەري خوێندەوه عومەر وتی: خوايە دەرباری عارەق ڤوون کردنەوهی تەواومان بۆ ڤەوانە بکە، کاتی ئەو ئایەتە هاتە خوارەوه عومەر ئەو نزایەي کرد، ئیتر کاتی نوێژکەرەکان عارەقیان نەدەخواردەوه کاتی ئایەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْوَاجُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوا لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٩٠﴾﴾ وە دەفەرمویت: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ [المائدة: ۹۰ - ۹۱]. عومەر وتی: وازمان هیئا وازمان هیئا، لە ڤیوایەتی ئیسرائیلدا لە ئەبی ئیسحاقەوه لە عەمری کۆری شەرحەبیلەوه لە عومەرەوه دەرباری بەسەرھاتی حەرام کردنی ئارەق هاتووە باسی ئەوهشی تێدايە ئەو ئایەتە هاتە خوارەوه کە لە سورەتی "النساء" دا هاتووە دەفەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ بانگ بێژی پیغەمبەر (دروودی

خوای لى (بیت) کاتى قامەتى دەکرد بۆ نوێژ ئەبوت سەرخۆشەکان نزیک نوێژ نەکەنەوه.

ئێبنو ئەبى حاتمە دەگێرێتەوه لە سەماکی کۆری حەریبەوه کە وتویەتى: گوێبێستى مەصعەبى کۆری سەعد بووم قسەى بۆ سەعد دەکرد دەبوت دەربارەى من چوار ئایەت ھاتووتە خوارەوه پیاویک لە ئەنصار خواردنیکى دروست کرد کۆمەلى خەلکى لە ئەنصار و مھاجر کۆکردەوه. ئەلین تیرمان خوارد و تیرمان خواردەوه ھەتا سەرخۆش بوون، پاشان دەستمان کرد بە خۆھەلمان و شانازی کردن پیاویک ئیسکى شەوێلگەى حوشتیێرێکى بەرزکردەوه و لوتى سەعدى بریندار کرد ئەویش پێش حەرام کردنى ئارەق بوو، ئیتر ئایەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾.

ھۆیکى تر لە ئێبنو ئەبى حاتمەمەوه ھاتووه لەعەلى ئەبى تالبەهوه کە وتویەتى: عەبدوڕەحمان کۆری عەوف خواردنیکى دروست کرد دەعوەتى کردین و تیرمان خوارد و تیرمان خواردەوه سەرخۆش بووین کاتى نوێژ ھات فلانە کەسیان کردە ئیمام ئەویش ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ى خوێند ئەى وت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ى خوای گەورە ئایەتى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾. ى ناردە خوارەوه.

ئێبنو جەریر دەگێرێتەوه لە ئەبى عەبدوڕەحمان و عەلییەوه دەگێرێتەوه: کە ئەو و عەبدوڕەحمان و پیاویکى تر ئارەقیان خواردبووه، کاتى نوێژ ھات، ئەویش ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ى خوێند تیکەل و پیکەلى کرد، خوای گەورەش ئایەتى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾. ى ناردە خوارەوه.

ھەر ئێبنو جەریر لە ئەبى عەبدوڕەحمانى سوللەمییەوه دەگێرێتەوه کە وتویەتى: عەلى لەگەل چەند کەس لە ھاوھەلانى پێغەمبەر (دروودى خوای لى (بیت) لە مالى عەبدوڕەحمانى کۆری عەوف کۆدەبنەوه خواردن دەخۆن و عارەقیان بۆ دەھێنن لى دەخۆنەوه ئەویش: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ى پێش حەرام بوونى عارەق بوو کاتى نوێژ دیت عەلى دەبێتە ئیمامیان ئەویش

ده خورئنی به لام وهك پیویست نایخوئنی خوی گهورهش نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى﴾. ده نیرته خواره وه.

عه وفی له ئیبنو عه باس ده گپرتیه وه کز مه لیک پیاو ده هاتن بۆ نوئز به سه رخوشی پیش شه وهی عاره ق حهرام بکری خوی گهوره ده فهرمووی ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى﴾ ..

زه حاك ده رباره ی نایه ته كه ده لیت: مه به ست بی ئاگای عاره ق نییه، به لكو مه به ستی بی ئاگای خه وه.

به لام ئیبنو جه ریر وتوویه تی: راستی بی ئاگای شه راب مه به سته. وه وتوویه تی: قه ده غه کردنه كه به وانه نه وتراوه كه بی ئاگان و له قسه تیناگه ن، چونكه نه وانه حوكمی شی تیان هه یه، به لكو به وانه وتراوه كه سه رخوش و له قسه تیده گه ن. چه ند كه سه له ئوصولیه كان وتویانه: شه قسه یه به رامبه ر نه وانه وتراوه كه له قسه تیده گه ن نهك به رامبه ر سه رخوشیك نازانی چی پیده وتری، چونكه تیگه یشتن مه رجی ته کلیفه.

وه شه وهش هه لده گری كه مه به ستی له نه خواردنه وهی عاره ق بیت به ته وای، چونكه فه رمانیان پیكرا بوو پینج جار نوئز بکه ن له شه و رۆژیکدا، به لام كه سیك عاره ق بخواته وه ناتوانی له کاتی خۆیدا هه یج نوئزیک به جی بگه یه نن. له سه ر شه وه وهك فه رمایشی خوایه ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۲]، شه وهش فه رمانه پییان كه خو ئاماده بکه ن بۆ مردن له سه ر ئیسلام و به رده وام بوون له سه ر فه رمانی خوا له به ر شه وه.

﴿حَتَّى تَمْلَأُوا مَا نَقُولُونَ﴾ شه وه چاکترین شه ده رباره ی راده ی شه سه رخوشه ی نازانی چی ده لیت، چونكه كه سیك عاره قی خوارد بیته وه خوئنده وه كه ی تیکه ل و پیکه ل ده کات و لی تیناگات و مل كه چی ته وای ناییت کاتی نوئز کردنه كه.

ئیمام شه حمه د ده گپرتیه وه له شه نه سه وه كه وتوویه تی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) فه رموویه تی: "اذا نعت احدکم وهو یصلی فلینصرف فلیتم

حتی یعلم ما یقول" واته: کاتئ یه کئ له ئیوه خه و بیباته وه کاتی نوێزه که ی باوازی لی بهینئ کاتئ نوێزه که ی تهوار بکات بزانی چی ده لیت.

﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ حَتَّى تَفْتَلُوا﴾ ئیبنو ئەبی حاتم وتویه تی: له ئیبنو عەباسه وه هاتوو که: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ حَتَّى تَفْتَلُوا﴾ واته: مه چنه مزگه وته وه به له شی پیسه وه مه گهر ته نها به ناویا برۆن دانه نیشن تیدا.

ئیبنو جه ریر وتویه تی: له ئەبو صالحه وه له له یسه وه که یه زیدی کوری ئەبی حەبیب وتویه تی: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ﴾ کۆمه لیک له ئەنصاریه کان ده رگای خانووه کانیان له سه ر مزگه وت بوو توشی له ش پیسی ده بوون ئاویان لانه بوو نه چون ئاو بهینن پێگای تریان نه بوو له ناو مزگه وت به ولاره خوا ئەو ئایه ته ی ناردە خواریه وه، شایه تی بۆ قسه که ی یه زیدی کوری ئەبی حەبیب ئەوه یه که له سازه واری بوخاریدا چه سپاوه که پیغه مبه ر (دروودی خۆی لی بیت) فه رموو یه تی: "سروا کل خوچه فی المسجد الا خوچه أبی بکر" ده رگای خانووه کانی سه ر مزگه وت دابخه، که له ده رگای خانووه که ی ئەبو به کەر، چونکه ئیزانی که ئەبو به کەر دوا ی ئەو (دروودی خۆی لی بیت) کاروباری موسلمانان ئەگرێته ده ست له به ر ئەوه فه رمانی دا ئەو ده رگایانه ی له سه ر مزگه وتن دابخرین جگه له ده رگا که ی مالی ئەبو به کەر، هه رکه س پیاویه تی کردبێ و تبی تی جگه له ده رگا که ی عه لی وه ک له هه ندی نوسخه دا هاتوو هه له یه پراستی ئەوه یه که له سازه واردا چه سپاوه.

له سه ر ئەو ئایه ته زۆرێک له پیشه واکان به حه رامیان داناوه له ش پیس له مزگه وتدا بمینتته وه به وشیه وه بئ نوێژ و زه یستان، به لام هه ندیکیان پێ نادەن ئەو دوانه ش به ناویا تیپه رن نه ک پیسی بکه ن، وه هه یانه وتویه تی: ئەگه ر هه ردووکیان ترسی پیس بوونه مزگه وتیان نه بوو دروسته پیدا تیپه رن ئەگینا نه.

له سازه واری موسلیمدا چه سپاوه که عایشه وتویه تی: پیغه مبه ر (دروودی خۆی لی بیت) پێی وتم: ئەو سه ربۆشه ی ناو مزگه وتم پێیده، منیش وتم: من بئ نوێژم. فه رموو ی: بئ نوێژه که ت له ده ستدا نییه. وه له ئەبی هوریره وه وه ک ئەوه هاتوو. به لگه ی ئەوی تیدا یه که دروسته بئ نوێژ به مزگه وتدا تیپه رن زه یستانیش هه ر ئەو واتایه ی هه یه، ئیتر خوا ده زانی.

ئەبو داود دەگێڕتەو لە عایشەو هاتوو و تووێتی: پیڤەمبەر (دروودی
خوای لێ بیت) فەرمووێتی: (انی لا أحل المسجد الحاض ولا جنب) واتە:
من مزگەوت ڕەوا ناکەم بۆ بێ نوێژ و لەش پیس (کۆمەلێک ئەم فەرمودەیان
بەلاواز داناو) ئەبو عیسا تیرمزی حەدیسێکی هێناو ئەویش زەعیفە.

فەرمودەیهکی تر دەربارەی واتای ئایەتەکە: ئێبنو ئەبی حاتم و تووێتی:
لە عەلییەو هاتوو دەربارەی: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرٍ سَبِيلٍ﴾ و تووێتی: نابێ
نزیک نوێژ بکەوێتەو جگە لە ڕێبوار تووشی لەش پیسی بیت ئاوی دەست
نەکەوێت نوێژ بکات هەتا ئاوی دەست دەکەوێت. شایەتی ئەو قسەیە ئەوێ
ئەحمەد و ئەهلی سونەن گێڕاویانەتەو لە ئەبی زەرەووە کە وتوێتی: پیڤەمبەر
(دروودی خوای لێ بیت) فەرمووێتی (الصعيد الطيب طهور مسلم) گل و خۆلی
خاوەن پاککەرەوێ موسلمانە، ئەگەر دە سالیش ئاوی دەست نەکەوێت،
ئەگەر ئاوت دەست نەکەوت خۆتی پێبشۆ ئەو بۆ تۆ خێرتەر. ئێبنو جەریر
دوای ئەوێ ئەو دوو قسەیە گێڕاوەتەو و تووێتی: بەکەمیان قسەی کەسێکە
و تووێتی: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرٍ سَبِيلٍ﴾ واتە: بە ناو مزگەوتدا تێپەر بیت.
ئەو لەش حوکمی ڕێبوازی ڕوونکردۆتەو کاتی ئاوی دەست نەکەوێت و لەشی
پیس بوو لە فەرمایشی ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ بەو ئاشکرا دەبێت
کە ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرٍ سَبِيلٍ﴾ ئەگەر مەبەستی پێی ڕێبوار بوایە لە
دووبارەکردنەوێ زاراوەی ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ واتایەکی
تێگەشتووی نەدەبوو لە پێشەو باسی حوکمی باسکردنی ئەوێ کراوە جا
ئەگەر ئەو بەو شیوە بیت واتای ئایەتەکە بەم شیوەیە دەبوو: ئەو ئەو
کەسانێ باوەرتان هێناو نزیک مەکەونەو لە مزگەوت بۆ نوێژ کردن تێیدا
کاتی سەرخۆش بوون هەتا بزائن چی دەلێن، هەروەها لەشتان پیس بوو لێی
نزیک مەکەونەو هەتا خۆتان نەشۆرن مەگەر بە ڕێبوازی. ئەو لەش قسەی
جەماوەر و ڕوایەتە لە ئایەتەکە وەک ئەوێ خوای بەرز قەدەغەي کردو نوێژ
کردن لە سەر شیوەیهکی ناتەواو هەلۆه‌شاندنەوێ مەبەستەکی و قەدەغەي
کردو چوونە شوێنی نوێژ لە سەر شیوەي ناتەواو ئەویش لەش پیسییە کە
دووڕ خەرەوێ لە نوێژ و شوێنەکەي. ئێتر خوا دەزانێ.

﴿حَتَّى تَفْتَلُوا﴾ بەلگەیه لەسەر ئەوەی سێ پێشەواکە بۆی چوون ئەبەر
 حەنیفە و مالیک و شافیعی کە وتووێژانە: حەرامە لەسەر لەش پێس مانەو لە
 مزگەوتدا هەتا خۆی نەشوا یان تەبەموم نەکات کاتی نەبوونی ئاو.

ئیمام ئەحمەد بۆ ئەوە چوووە هەر کاتی کە سێک بە لەشی پێسی دەست
 نوێژی گرت دروستە مانەوێ لە مزگەوتدا.

بەپێی ئەوەی سەعیدی کۆری مەنصور لە سونەنە کەیدا بە سەندی
 صەحیح گێراوە تیپەوێ کە هاوێلانێ پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) ئەوێان
 کردووە کە وتووێژتی: عەتای کۆری یەسار وتووێژتی: چەندەها پیاوم بینیوە لە
 هاوێلانێ پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) بە لەشی پێسەوێ لە مزگەوتدا
 دادەنێشتن تەنها دەست نوێژیان دەگرت وەک دەست نوێژ گرتن بۆ نوێژ (ئەمە
 ئێسنادەکی لە سەر مەرجی موسلیم). ئێتر خوا دەزانێ.

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَحًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ
 بِالنِّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ واتە: ئەو نەخۆشییە تەبەموم
 پەرا دەکات ئەوێ بە بەکار هێنانی ئاودا ترس هەبێت کە ببێتە هۆی لە
 دەست چوونی ئەندامێکی یان تێکدانی یان بێتە هۆی درێژ خایەنی
 نەخۆشییەکە و چاک بوونەوێ دوابکەوێ.

لە ئاو زانایاندا هەبە پێ ئەدا بە تەبەموم کردن بە نەخۆشی یەتی بە پێی
 گشتیتی ئایەتەکە.

ئێبنو ئەببێ حاتیم لە موحامیدەوێ دەگێڕێتەوێ کە دەربارە ی ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرَحًا﴾، وتووێژتی: دەربارە ی پیاوێکی ئەنصاری هاتۆتە خوارەوێ کە نەخۆش
 بوو نەیتوانیوە هەلسێ دەست نوێژ بگرن خزمەت کاریشی نەبوو ئاوێکە ی
 بداتە دەست. هاتووێ بۆ لای پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) ئەوێ بۆ
 گێراوەتەوێ خۆی گەورەش ئەو ئایەتی ناردۆتە خوارەوێ، ئەمە مۆرسەلە.
 سەفەریش زانراوە جیاوازی کورت و درێژ نییە.

﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ (الغائط) شوێنێکی نزم و بێ ترسە لە
 زەوی بەو ئاوێ دەست بە ئاو گەیاندن تێدا ئەنجام
 دەدرێ کە پروودای بچوکە، بەلام فەرماشی ﴿أَوْ لَسْتُمْ بِالنِّسَاءِ﴾ بە "لستم

ولامستم' ده خوئنیږته وه زانایان جیاوازن له واتای شه ودا به دوو قهول،
 به که میان: شه کینایه ته بؤ جیماع کردن به یئی فەرمانیشتی خوی بهرز: ﴿وَلَا
 طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً مِمَّا قَرَضْتُمْ﴾
 [البقرة: ٢٣٧]، ههروه ها فەرموویه تی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
 نَزَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدْوٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ [الأحزاب: ٤٩].
 ئیبنو ئەبى حاتم و تویه تی: له ئیبنو عەباسه وه ده گێرته وه ده رباره ی
 "اولمستم النساء" و تویه تی: شه جیماعه، وه له عەلى كوری كه عب و
 مه جاهید و تاووس و حه سه ن عوبیدی كوری عومه یر و سه عیدی كوری
 جه ریر و شه عبی قه تاده و موقتایی كوری حه یانه وه شه ده گێرته وه.

ئیبنو جه ریر و تویه تی: له سه عیدی كوری جویه یره وه هاتوو و تویه تی:
 باسی "اللمس" یان كرد كۆمه لیک له مه والیه كان وتیان: شه جیماع نییه، وه
 كۆمه لیک له عه رب وتیان: "اللمس" جیماعه، و تویه تی: چووم بؤ لای
 ئیبنو عه باس پیم وت كۆمه لیک له مه والیه كان و عه ره به كان تیکچوون له سه ر
 واتای "اللمس" و تویه تی: كۆمه لی مه والیه كان شکان، چونکه "اللمس"،
 المس، المباشرة" جیماعه، به لام خوا ئاره زووی خۆیه تی چۆن ناوی ده هیئ.
 به لام ئیبنو جه ریر و تویه تی: كۆمه لیکه تر له زانایان و توویانه: خوی
 گه وه مه به ستی له هه موو لیډانیك به ده ست یان به شوئینیکی تر له
 نه ندامه كانی له سی مرؤف، شه وانه له هه ر لیډانیك به به شه كانی له شی مرؤف
 له به شیکی جه سه تی مرؤفیکی تر كه به ری بکه وئ به پروتی ده ست نوئژ
 گرتنه وه یان پیویست کردوه. پاشان و تویه تی: له عه بدوللای كوری
 مه سه وده وه هاتوو و تویه تی: "اللمس" له خوار جیماعه وه یه، وه و تویه تی:
 ماچ کردن له "لمس" وه یه شه بی ده ست نوئژی بؤ بگێرته وه وه ته به رانی به
 ئیسنادی خوی له عه بدوللای كوری مه سه وده وه ده گێرته وه و تویه تی: پیاوئك
 شه بی ده ست نوئژ بگێرته وه کاتئ پیستی به ر له شی ئافره تیکی نامه حه رم
 بکه وئ و له ده ست لیډانییه وه و ماچ کردنییه وه. وه ده رباره ی ئایه تی "
 اولامستم النساء" ده یوت: شه تیه ژنه.

ئیبنو جه ریر و تویه تی: نافع ده گێرته وه: كه ئیبنو عومه ر به ماچ کردن

دهست نوژی نه گرتوه له ئافرهت وه پای وابوو ماچ کردنی ئافرهت دهست نوژی ده شکینی.

ئینو ئه بی حاتم ده گپرتوه که سالیمی کوری عه بدولای کوری عومر له باوکیه وه ده گپرتوه که دهی وت ماچ کردنی ژن و دهست لیدانی به پروتی له "الملاسه" وهیه جا ههر کهس ژنه کهی ماچ کرد یان به دهستی دهستی لیدا ئه بی دهست نوژه کهی تازه بکاته وه وه له عومهری کوری خهتابه وه ده گپرنه وه که ژنی خوی ماچ کردوه بی ئه وهی دهست نوژی تازه بکاته وه نوژی کردوه. له وانهیه ئه وهی وتوویه تی دهربارهی تازه کرنه وهی دهست نوژی له بهر په سه ندی بووه. ووتن به پئویست بوونی دهست نوژی گرتنه وه له "المس" قسهی شافعی و هاوه له کانیه تی و له مالیک و ئه وهی به ناویانگ بیت له ئه حمده. ئه وهی پالپشتی ئه و وتهیه وتوویه تی: ئه و وشهیه به "لامستم" وه "لمستم" خوینراوه ته وه وشه "اللمس" له شه رعدا به دهست لیدان دهوتری. خوای گهره فهرموویه تی: ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قُرْطَابٍ فَلَسَوْهُ بِآثَرِهِمْ﴾ [الأنعام: ٧] واته: دهستان لیته دا پیغه مبه ر (دروودی خوای **لن بیت**) به ماعیزی فهرموو: کاتی دانی نا به زینا کردنه کهیدا له وانهیه ماچت کرد بی یان دهست لیدانی، وه له فهرموودهی سازدا هاتوه که فهرموویه تی: "والید زناها للمس" دهستیش زینا کردنه کهی دهست لیدانه وه عائیشه وتوویه تی: کهم پرۆ پیغه مبه ر (دروودی خوای **لن بیت**) نه گه پابی به سه رمانه وه و ماچی نه کرد بین وه دهستی لینه دابین وه ههر له وه ئه وهیه که چه سپاوه له ههردوو سازه واردا که پیغه مبه ر (دروودی خوای **لن بیت**) نهی کردوه له "بیع الملاسه" به دهست لیدان فروشتنی شت ئه وهش ده گپرتوه بی لیدانی دهست له سه ر ههردوو ته فسیر کردنه که وتوویانه: له زماندا به دهست لیدان دهوتری و به جیماعیش ئه حمده ده گپرتوه له موعازه وه وتوویه تی: پیاوریک هات بو لای پیغه مبه ر (دروودی خوای **لن بیت**) وتی: چی ده لپن دهربارهی پیاوریک بگات به ژنیک نهی ناسی چی له گه ل ژنی خویدا دهیکات له گه ل ئه و ژنه شدا بیکات جگه له جیماع ده لپن: خوا ئه م نایه تهی ناره خواره وه که ده فهرمووی: ﴿وَأَقْبِرَ الصَّلَوةَ طَرَفِي الْهَارِ وَزُلْفًا مِنْ أَيْلٍ إِنَّ الْمَسْتَبِ يَذْهَبْنَ

اَلَسَّيِّئَاتِ ذٰلِكَ ذِكْرٌ لِلَّذِيْنَ ﴿ اهود: ۱۱۴ ﴾، پیغمبهر (دروودی خوی لن بیت) بی بی
فهرموو: دهست نوئژ بگره پاشان نوئژ بکه موغاز نه لیئت وتم: نهی
نیردراوی خوا نهوه تایبه ته به وه وه یان بۆ هه موو پرواداران هه رمووی: (بۆ
هه موو پرواداران هه).

وتوو یانه بۆیه فرمانی پیگردوه دهست نوئژ بگرئ، چونکه دهستی
داوه له ژنه که وه، به لام جیماعی له گه لدا نه کردوه پاشان له وانه یه بۆیه
فرمانی به دهست نوئژ گرتن کردوه بۆ نه وهی نوئژ بکات و تهویه بکات
وهك له پی شه وه له حه دیسه که ی نه بو به کری صدیقدا هاتوه که
پیغمبهر (دروودی خوی لن بیت) فهرموویته ی: (ما من عبد یذنب ذنبا فیتوضأ
ویصلي رکعتین إلا غفر الله له) به نده یهك تاوانیک بکات، پاشان دهست
نوئژ بگرئ و دوو رکات نوئژ بکات خوا له تاوانه که ی نه بو ری. نه وهش له
سوره تی (آل عمران) دا باس کراوه له ثایه تی: ﴿ذُكِّرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفِرُوا
لِذُنُوبِهِمْ﴾ [آل عمران: ۱۳۵].

پاشان ئیبنو جهریر وتوو یته ی: یه که م وته لهو وته یه پشکاویته ی وته ی
نه وانه ی ده لیئن: "او لمستم النساء" مه بهستی جیماعه به پی بی نهو هه واله
راسته ی له پیغمبهر وه (دروودی خوی لن بیت) هاتوه که یه کئ له ژنه کانی ماچ
کردوه پاشان بی نه وهی دهست نوئژ تازه بکاته وه نوئژه که ی کردوه. وهك له
عمروه وتوو یته ی: که عاثیشه وتوو یته ی: پیغمبهر (دروودی خوی لن بیت)
دهست نوئژی ده گرت، پاشان ماچی ده کرد بی نه وهی دهست نوئژ بگریته وه
نوئژه که ی ده کرد.

نه بو کریب بۆی گپراینه وه له وه کیعه وه له نه عمه شه وه له حه بیبه وه له
عهروه وه له عاثیشه وه که وتوو یته ی: پیغمبهر (دروودی خوی لن بیت) یه کئ له
ژنه کانی ماچ ده کرد بی نه وهی دهست نوئژ بگریته وه نه چوو بۆ نوئژ. عهروه
ده لیئت: وتم: نهو ژنه تۆ نه بیئت کئ بووه؟ نهویش پیته که نی.

ئیبنو جهریر وتوو یته ی: ئیبراهیمه تهیمی له عاثیشه وه ده گپریته وه
وتوو یته ی: پیغمبهر (دروودی خوی لن بیت) ماچی ده کردم دوا ی دهست نوئژ
گرتن پاشان دهست نوئژه که ی نوئ نه ده کرده وه.

ئىمام ئەحمەد دەگىرىتەو: لە يەحيای كۆرى ئەبى كەسىرەو لە ئوم و سەلەمەو كە پىغەمبەر (دروودی خۆی لى بىت) بە پۇژوو بوو ماچی كردووە پۇژووەكى نەشكاندوووە دەست نوژى نوێ نەكردۆتەو.

خۆی گەورە دەفەرمووی: ﴿قَلَّمْ نَحْدُوا مَاءً فَتَيَسَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ زۆر لە زانایان لەم ئایەتە ئەوەیان هەڵینجاووە كە دروست نىيە كەسێك ئاوی پێی نەبێ تەبەموم بکات هەتا هەولێ بەست هێنانی ئاو نەدات، هەر كاتێ هەولێ بە دەست هێنانی داو ئاوی دەست نەكەوت ئەو كاتە تەبەموم دەكات.

لە هەردوو سازەواردا هاتوووە لە عیمرائی كۆرى حوصەینەو كە پىغەمبەر (دروودی خۆی لى بىت) پیاویكى بىنى دورە پەریز وەستا بوو لەگەڵ كۆمەلەكەدا نوژنە نەدەكرد فەرمووی: فلانە كەس چى وای لىكردووی لەگەڵ ئەوانەدا نوژن نەكرد؟ ئایا تۆ موسلمان نیت؟ كایرا وتی: بەلى موسلمانم ئەى نێردراوی خوا، بەلام تووشى جەنابەت بووم ئاویش نىيە خۆمى پێی بشۆرم فەرمووی: خۆل بەكاربەینە ئەوەت بەسە. لەبەر ئەوەی خۆی بەرز فەرموویەتى: ﴿قَلَّمْ نَحْدُوا مَاءً فَتَيَسَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ "التيمم" لە زمانى عەرەبى مانای پووکردنە.

وشەى "الصعيد" هەموو ئەوانە دەگىرىتەو لەسەر زەوین، جا گل و خۆل و لم و دار و بەرد و پووێك دەگىرىتەو. ئەوەش قەسەى مالیکە. وتراو: هەرچى لە رەگەزى گل بىت صەعیدی پێدەلێن وەك عەرد و زەرنیخ و نۆرە. ئەوەش بۆچوونى ئەبى حەنیفە، وتراو كە صەعید تەنها گل و خۆلە ئەوەش بۆچوونى شافعی و ئەحمەد و هاوێكەیانە، بەلگەشیان ئایەتى: ﴿فَتَصَيِّغْ صَعِيدًا زَلَقًا﴾ [الكهف: ٤٠]، واتە: خۆلیكى لوسى خاوەن، وە بەبێ ئەوەی كە چەسپاو لە سازەوارى موسلىمدا كە حوزەیفەى كۆرى یەمان وتوویەتى: پىغەمبەر (دروودی خۆی لى بىت) فەرموویەتى: "فضلنا على الناس بثلاث: جعلت صفوفنا كصفوف الملائكة وجعلت لنا الارض كلها مسجداً وجعلت تربتها لنا طهورا اذا لم نجوا الماء" وفى لفظ "وجعل ترابها لنا طهورا اذا لم نجد الماء" واتە: ئىمە بە سێ شت فەزلمان دراو بەسەر خەلك: ریزەكانمان وەك ریزی فریشتەكانی لىكراو، وە هەموو زەویمان بۆ كراو بە

مزگەوت وە گل و خۆلە کە یمان بۆ کراوە بە خاویڤن کەرەوێ کاتێ ئاومان دەست نەکەوت. و تەوێانە خاویڤن کردنە وە یان تاییبەت کراوە بە گلەوێ ئەگەر شتێکی تر جێگەی بگرتایە وە باسی دەکرد و شەیی (الطیب) لێرەدا و تراوە: حەلالە، وە و تراوە ئەوێە کە پیس نەبێت وەك ئیمام ئەحمەد گێڕاوە تیێە وە لە ئەبێ زەرەوێ کە پێغەمبەر (دروودی خاوی لێ بیت) فەرموویەتی: (الصعيد الطيب طهور المسلم، وإن لم يجد الماء عشر حجج، فإذا وجده فليمسه بشرته، فإن ذلك خير) قال الترمذي (حسن صحيح). واتە: گل و خۆلێکی خاویڤن پاککەرەوێ موسلمانەیی ئەگەر دە سالیڤ ئاوی دەست نەکەوت کاتێ ئاوی دەست کەوت بیکات بە خۆیدا ئەوێ بۆی خێر ترە.

و ئەبێنۆ عەباس فەرموویەتی: خاویڤن تریڤ شتی سەر زەوی گلی زەوی کێلراو. (رواه ابن ابی حاتم و رفعه ابن مردويه فی تفسیره).

﴿فَأَمْسُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ﴾ تەبەموم لە جیاتی دەست نوێژە بۆ خۆ پاککردنەوێ بە گل و خۆل، نەك جێی ئاوی بگێرێتەوێ بۆ هەموو پارچەکانی لەش، بەلکو تەنھا دەست هێنانە پێی بە سەر و چاوی و دەستەکاندا بەپرای هەموو زانایان، بەلام پێشەواکان ناپێکن لە سەر چۆنیەتی تەبەموم کردن لە سەر چەند وتە: یەکەمیان بۆچوونی شافعییە لە قەولی تازەیدا: ئەوێش ئەوێ کە ئەبێ پرووخسار و هەردوو دەست مەسح بکریت هەتا ئانیڤك بە دوو جار دەست دان بە زەویدا، چونکە زاراوێ هەردوو دەست بە پراست گێڕانی پەها کردنیان تا ئەگاتە هەر دوو شان، وە لە سەر ئەوێش هەتا دەگاتە هەردوو ئانیڤك وەك لە ئایەتی دەست نوێژدا هاتووێ، وە پەها دەکریت مەبەست پێیان هەتا دەگاتە هەردوو دەست وەك لە ئایەتی باسی دزی کرندا هاتووێ کە دەفەرموویت: ﴿فَأَقْطَعُوا آيْدِيَهُمَا﴾ [المائدة: ٢٨]، وە هەلگێراوێ لە سەر ئەوێ بە ئایەتی دەست نوێژ، وە لە پێش ترە لەبەر ئەوێ لە خۆگری هەموو خاویڤنکەرەوێ کە ئەوێ بەستەنەوێ قسێکی لە زانایان باسی ئەوێ کردووێ کە دارەقوتنی لە ئێبێنۆ عومەرەوێ دەگێرێتەوێ و تەوێەتی: پێغەمبەر فەرموویەتی: "التيمم ضربتان: ضربة للوجه، وضربة لليدين إلى المرفقين". (بەلام صحیح نییە ئەم فەرموودەییە، چونکە چەند زەعیف هەییە لە سەنەدەکەیدا)

واته: ته يه موم دوو جار دهست دانه به گل و خولدا دهست دانتيك به زهويدا
 بؤ دم و چار و دهست دانتيك به زهويدا بؤ هردوو دهست هتا تانيشكه كان.
 ثينو داود له ثينو عومره وه ده گيڙته وه كه پيڻغه مبر دهستي كيشا به
 ديواريكدا هينا به دم و چاويدا و پاشان جاريكي تر دهستي كيشا
 به ديواره كه دا و هردوو قولئي پئي سري (به لام له تيسناده كهيدا موحه ممدئي
 كوري سابتى عهدي هيه كه هه ندي له فهرموده زانه كان به لاوازيان داناوه).
 وه له ئه عره جه وه هاتوه كه ثينو صومه وتوويه تي: (پيڻغه مبر ته يه مومي
 ده كرد دهستي هينا به روخساريدا و هردوو قولئي).

ثينو جه رير وتوويه تي: ئه عره ج له ئه بي جوهمه وه ده گيڙته وه وتوويه تي:
 پيڻغه مبر (دروودي خواي لي بيت) ميزي ده كرد، منيش سلاوم لي كرد، وه لامي
 نه دامه وه هتا لي بوه وه، پاشان چوو بؤ لاي ديواريك هردوو دهستي كيشا به
 ديواره كه دا دهستي هينا به روخساريدا و پاشان جاريكي تر دهستي پيدا كيشا و
 هردوو دهستي هتا تانيشكي پئي سري، پاشان وه لامي سلاوه كه ي دايه وه.

قسه ي دووه م: پيويسته روخسار و هردوو دهست هتا مه چهك مه سح
 بكرت ته وهش قسه ي شافيعيه له قهولي كرندا.

سيه م: ته نها هينان به سهر روخسار و هردوو دهستدا هتا مه چهك
 به سه.

ثيمام ئه حمده وتوويه تي: عبدالرحمن كوري ئه بزي له باوكيه وه
 ده گيڙته وه كه پياويك هاته لاي عومهر وتي: تووشي لهش پيسي هاتوم ئاوم
 دهست ناكه وئت خومي پئي بشورم عومهر وتي: نوئژ مه كه، عه ممار وتي:
 ئه ي پيشه واي باوه پداران نايه ته وه بيرت كه من و تو له سريه كه دا بووين
 تووشي لهش پيسي بوين ئاويشمان دهست نه كه وت، ئه وه بؤ تو نوئژت
 نه كرد، به لام من خوم هه لكيشا له خول و نوئژه كه م كرد كاتئ هاتينه وه بؤ
 لاي پيڻغه مبر (دروودي خواي لي بيت) ته وه مان بؤ گيڙايه وه ته ويش فهرمودي:
 (انما كان يكفيك وضرب النبي بیده الارض ثم نفخ فيها ومسح بها وجهه
 وكفيه) واته: دهست كيشان به زهويدا و پاشان فوييڊا كرن و روخسار و
 هردوو دهستي هتا مه چهك.

ڀڳايه ڪي تر ته حمده و تويو ٿي: ٿبو موسا به عه بدوللاي و توهه: ٿه گهر
 ٿاوي دهست نه كهوت ٿه بي نوڙ نه ڪات؟ عه بدوللا و تي: نه، ٿبو موسا و تي:
 ٿي له بيرت نايهت عه مار به عومهري و ت: ٿي له بيرت نايهت كه پيغه مبهه
 (دروڊي خوي لئ بيت) من و توي نارد بؤ و شتر له وه پانندن تووشي لهش پيسي
 هاتم چوو خؤم هه لڪيشا له خؤل ڪاتي گه پرامه وه بؤ پيغه مبهه ڳي پراهه وه.
 پيغه مبهه (دروڊي خوي لئ بيت) پيگهني و فهرمووي: ٿه وهت بهس بوو دهست
 بڪيشي به زهويدا و هه ردو دهستي هه تا مه جهك سپري و پوخساري سپري به
 يه كه دهست دان به زهويدا. عه بدوللا و تي: بيگومان باوه پناڪم عومهه به وه
 قه ناعهت بڪات، ٿبو موسا پي و ت: ٿي چي دهڪات له نايهتي: ﴿لَنَمَّ
 نَعْدُوا مَاءً فَتَيَسُّوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا﴾ ٿه لئ: عه بدوللا نه يزاني چي بلئ، وه
 و تويو ٿي: ٿه گهر پٿمان پي بدرئ ته يه موم بكهين خه رڻكه ڪاتي ٿاوي سارد
 يه ڪي له ٿيوه تووشي نه خوشي بڪات ٿه بي ته يه موم بڪات.

خوي گه وهه له نايهتي سوره تي (المائدة) دا فهرمووي ٿي: ﴿مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ
 لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرْجٍ﴾ شافيعي ٿه وهي كردو وه به لگه كه ٿه بي هه
 ته يه موم بڪري به خؤليڪي خاوين كه توذي هه بي بجيت له سهه پوخساريه وه
 و له هه ردو دهستيه وه. وهك شافيعي له ٿيسنده كه ي پيشو له ٿينو صومه وه
 ده ڳي رته وه كه به لاي پيغه مبهه (دروڊي خوي لئ بيت) ٿي پهي ميز دهڪات سلاوي
 ليدهڪات وه لامئ ناداته وه هه تا هه لئه سا چو بؤ لاي ديوار ٿي كه وه به
 دارو دهسته كه ي ديواره كه ي روشنند و دهستي پيدا ڪيشا، پاشان پوخسار و
 هه ردو قولي پي سري وه كه ده فهرمووي: ﴿مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ
 حَرْجٍ﴾ واته ده ربارهي ٿه وه ستانهي خوا پي داوون ﴿وَلٰكِن يُرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾ له
 بهر ٿه وه ته يه مومي بؤ رهوا كردون ڪاتي ٿاوتان دهست نه كهوت، به صه عيد
 ته يه موم بكهين ﴿وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ (النساء: ٦)، له
 بهر ٿه وه نه ته وه كه تايهت ڪراوه به مهشروعي ته يه موم بي ٿه وهي نه ته وه ڪاني
 تر ٿه تايه ته مندي به يان هه بيت وهك چه سپاوه له هه ردو سازه واردا له
 جابيري ڪوري عه بدوللا وه و تويو ٿي: پيغه مبهه (دروڊي خوي لئ بيت)
 فهرمووي ٿي: (أَعْطَيْتُ خُمْسًا لِّمَن يُعْطِيهِنَّ أَحَدٌ قَبْلِي، نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ

شهر، و جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ) له زاراوه‌یه‌کی تر دا هاتووه فهرمویه‌تی: (فعنده طهوره و مسجده - وأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ وَلَمْ تَجَلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً) واته: پینج شتم پی به‌خسراوه به که‌سی تر نه‌به‌خسراوه پیش من، مانگه پینگایه‌ک به سهر دوزمنداریدا سهر نه‌خوینم ههر به ترس که ده‌چیته دلایانه‌وه وه زه‌ویم بۆ کراوه به مزگه‌وت و خاوین کهره‌وه. ههر که‌سی‌ک له نه‌ته‌وه‌که‌م کاتی نوژی به‌سهردا هات با نوژی‌ه‌کی بکات، له زاراوه‌یه‌کی تر دا هاتووه ههر که‌س له نه‌ته‌وه‌که‌م کاتی نوژی به‌سهردا هات خاوین کهره‌وه‌که بۆ مزگه‌وته‌کی له به‌ر ده‌ستیایه‌تی وه ده‌ست که‌وتی جه‌نگم بۆ په‌واکراوه که بۆ که‌سی تر پیش من په‌وا نه‌کراوه وه شه‌فاعه‌تم پیی به‌خسراوه، ههر پیغه‌مبه‌ره بۆ سهرکه‌وته‌کی خوی نیردراوه من بۆ سهر هه‌موو خه‌لک به‌گشتی. وه له پیشه‌وه له حه‌دیه‌سه‌کی حوزه‌یفه لای موسلیم هاتووه که نه‌فه‌رمووی: (فَضَّلْنَا عَلَى النَّاسِ بَثْلًا، جُعِلَتْ صَفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ، وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ مَسْجِدًا، وَتُرْبُهَا طَهُورًا إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ).

﴿فَأَمْسُوا بِرُجُومِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ واته: له‌وانه‌ی لیتان بوراوه نه‌وه‌یه که ته‌یه‌مومی بۆ داناون وه کردنی نوژی پی په‌وا کردوه کاتی ئاوتان ده‌ست نه‌که‌وت، چونکه ئهم ئایه‌ته پیروزه به خاوین کردنی نوژی تیدایه که به شیوه‌یه‌کی ناتواو بکری له سهر خووشی هه‌تا که‌سه‌که هوشی بیته‌وه به خویدا وه بزانی چی ده‌لیت، یان که تووشی له‌ش پیسی بوو هه‌تا خوی نه‌شوات یان پروودای بچوکی به سهردا هات هه‌تا ده‌ست نوژی نوئ نه‌کاته‌وه مه‌گه‌ر نه‌خوش بیت یان ئاوی ده‌ست نه‌که‌وئت خوی گه‌وره پی پیداهه که ته‌یه‌موم بکات ئه‌و بارودوخه‌ش په‌حمه‌تیکه به به‌نده‌کانی ده‌کات سوپاس و ستایش ههر بۆ خودایه.

باسی هوی هاته‌ خواره‌وه‌ی دانانی ته‌یه‌موم:

ئیمه لی‌ره‌دا بۆیه باسی نه‌وه ده‌که‌ین، چونکه ئهم ئایه‌ته‌ی سوره‌ی

(النساء) پېش ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكەى سۈرەتى (المائىدە) يە، ۋە ئەم ئايەتەش پېش ھەرام كىردنى عارق ھاتۇتە خوارەۋە، چونكە عارق بە ماۋەبەكى كەم دۋاىى جەنگى ئوحد ھاتۇتە خوارەۋە ۋە وتراۋە: لە كاتى چوار دەۋر گىرانى بەنى نەچىر بوۋە لەلايەن پېغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت)، بەلام سۈرەتى (المائىدە) لەو سۈرەتانەيە كە ھاتنە خوارەۋەى دواخراۋە بەتايبەتى سەرەناكەى، لەبەر ئەۋە گەنجاۋە كە ھۆكەى لىرەدا باس بىكرى.

ئىمام ئەحمەد وتۈيەتى: لە عائىشەۋە ھاترۋە كە لە ئەسماۋە ملوانكەيەك بە ئەمانەت ۋەردەگرى، بەلام ملوانكەكە لە مليا دەپچىرى، پېغەمبەر چەند كەس دەنىرى بۇ ئەۋەى دەنكەكانى بىدۆزنەۋە ئەۋانىش ئەى دۆزنەۋە ھەتا دەيدۆزنەۋە كاتى نوڭر دىت بەسەريانا و ئاويان پېئابىت بە بى دەست نوڭر نوڭرەكەيان دەكەن، لاي پېغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) باسى ھالى خۇيان كىرد، خۋاى گەۋرەش ئايەتى تەيەمومى ناردە خوارەۋە، ئەسەيدى كۈرى خۋەبىر بە عائىشەى وت: خوا پاداشتى خىرت بدانەۋە، سوڭىد بە خوا توۋشى ھەر شىتەك بىن كە لاتان ناخۇش بىت خوا دەيكات بە خىر بۇ خۇت و بۇ موسلمانان.

پىگايەكى تر: بوخارى وتۈيەتى: عائىشە وتۈيەتى: لەگەل پېغەمبەردا (درودى خۋاى لى بىت) بە سەفەرەك چووم ھەتا گەيشىنە بىابانىك ملوانكەيەك لە ملدا بوۋ پچىرا، پېغەمبەر لەو شوڭىنەدا مايەۋە بۇ ئەۋەى بىدۆزنەۋە، ۋە خەلكەكەش لەگەلما مانەۋە نە لە سەر ئاۋ مابونەۋە نە ئاويان پى بوۋ خەلكەكە ھاتن بۇ لاي ئەبو بەكر وتيان: نايىنى عائىشە چى كىردوۋە؟ پېغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) و خەلكەكەى راگرتۈۋە لە شوڭىتكىدا نە ئاۋى لىيە نە خۇشيان ئاويان پىيە؟ عائىشە وتى: لەو كاتەدا پېغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) سەرى لەسەر پانم بوۋ خەۋى لىكەتبوۋ. ئەبو بەكر ھات و وتى: خەلكەكەت گىرداۋە لەگەل پېغەمبەردا نە شوڭىكە ئاۋى لىيە نە خۇشيان ئاويان پىيە، عائىشە وتۈيەتى: ئەبو بەكر سەرزەشتى دەكىردم ھەرچى خۋايەى ھات بە دەميا و بە پەنجە دەيژەن بە پەراسووم مىش لە بەر پېغەمبەر نەدەجولامەۋە، چونكە

سەر له سەر پانم بوو کاتێ پڕۆژمان کردهوه ئاومان پێ نهبوو، ئیتر خوا ئایهتی تهیه مومی نارد ههوارهوه، ئیتر تهیه مومیان کرد ئوسهیدی کۆری خوزهیر وتی: ئههه یه کهم بهره کهتی ئیوه نییه ئهی ئالی ئه بویه کر، ئه و وشتره مان هه لسان که من سواری بوو بووم سهیرمان کرد ملوانکه که له ژیریا بوو.

فهرمووده یه کی تر ئیمام ئه حمه د وتویه تی: له عه مماری کۆری یاسره وه هاتوه، که پێغه مبه ر (دروودی خۆای لێ بیت) له شوێنیکدا مایه وه ناوی (ذات الجیش) بوو، عایشه ی خیزانیشی له گه لێ دا بوو. ملوانکه یه کی له ملدا بوو پچه را، خه لکه که مانه وه له به ر ملوانکه که ی هه تا پڕۆژ بووه، به لام خه لکه که ئاویان پێنه بوو، خۆای گه و ره ئایه تی تهیه مومی نارد ههواره وه پێ پێدان به گل ده ست نوێژ بگرن. موسلمان هه کان له گه ل پێغه مبه ردا هه لسان ده ستیان کیشا به زه ویدا و پاشان ده ستیان به رز کرده وه هیه چ گلی پتوه نه بوو، پاشان ده ستیان هێنا به سه رو چاویا وه به ده ستیاندا هه تا شانیا ن وه له ناو له پی ده ستیا نه وه هه تا بن بالیا ن.

ئیه نو جه ریر ده گێر ئتوه له ئه بی یه قظانه وه که وتویه تی: له گه ل پێغه مبه ر (دروودی خۆای لێ بیت) بوین ملوانکه که ی عایشه ون بوون، پێغه مبه ر (دروودی خۆای لێ بیت) مایه وه له و شوێنه دا هه تا پڕۆژ بووه وه، ئه بو به کر توو ره بوو له عایشه ئیتر پێ پێدان بۆ به کاره یێ نا نی گل و خۆلی خاوی ن هاته خواره وه، ئه بو به کر هات بۆ لای عایشه و پێی وت: تۆ موباره کیت ده رباره ی تۆ ئه وه هاته خواره وه. ئیتر ده ستان کیشا به زه ویدا یه که جار بۆ پڕوخسارمان وه جارێکی تر بۆ هه ردوو ده ستمان هه تا شان و بن بالما ن.

فهرمووده یه کی دیکه: ئه بو به کری کۆری مه ردویه وتویه تی: له ئه سه له عی کۆری شوره یکه وه هاتوه وتویه تی: من وشترم بۆ پێغه مبه ر (دروودی خۆای لێ بیت) ئاماده ده کرد له سه فهدا توشی له ش پیسی هاتم له شه وێکی زۆر ساردا. پێغه مبه ر (دروودی خۆای لێ بیت) وسته ی بار بکات منیش لام ناخۆش بوو وشتره که ی پێغه مبه ر ئاماده بکه م به له شی پیسه وه وه ترسام ئه گه ر به ناوی ساردیش خۆم بشۆم ئه مر م یان نه خۆش ئه که وم. به چه ند پیاوێکی ئه نصاری م وتم: وشتره که یان بۆ ئاماده کرد پاشان چه ند به رد م گه رم کرد و

ناوم پئی گهرم کرد و خۆم شۆری پاشان گهشتم به پیغه مبهه هاوه له کانی. پیغه مبهه فهرمووی: چی بوو که ناماده کردنی وشتره که گۆراوه. وتم: نهی نێردراوی خوا من نامادهم نه کردوه، به لکو پیاوێکی نه نصاری نامادهی کردوه فهرمووی: بۆچی؟ وتم: من توشی جه نابهت بووم ترسام تووشی تاوان بیه نه گهر نامادهی بکهه به لهشی پیسه وه. دواي خۆم بهردم پرز کردوو ئاهم گهرم کروو خۆم شۆری. ئیتر خواي گهوره ئهم ئایه تهی نارد هواره وه. ﴿لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ ههتا: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشَرُّونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَن يُضِلُّوا السَّبِيلَ ۖ﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ يَكْفُرُهُمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿٤٦﴾

واته: ئاخۆ تهوانهت نه دیوه که به شتیک له کتییی خودایان پێدراوه چۆن پێی له خۆیان ههله ده کهن دهشیانهوی ئیوهش له پێگه لا بدهن. خودا دوژمنانی ئیوه له خۆتان باشت ده ناسی. ئیوه ههر خوا یاریده دهرتان بێ بهسه. هیندێی کهس له جوله کهکان وتاری خودا ده گۆرن و قسهی تری ده خه نه جی. به توش ده لێن بیستمان و گوتمان نه دا، توش بیسه دهک قهت گویت له ئیمه نه بێ. زمانیان ده لا له ده گرن و تانه له دینت ده دهن و به ته شهر ته لێن (راعنا) نه گهر ئهمان بیانگو تایه: بیستمان و به قسهی ده کهین و لیمان بیستی و ده بی چاوێکت لیمان بێ. بۆیان چاکتر و پاستر بوو، به لام خودا له سهه نهو پێی گۆرینه یان نه فرینی خۆی لی کردوون و له وانه که میکیان نه بی نایانه وی پر وایینن.

خواي گهوره دهر باره ی جوله که هه والمان ده داتێ که تهوان گو مپرای به

پینمایى ده کپرن پشت ده کهنه نه وهى که خوا ناردویه ته خواره وه بۆ سهر پیغه مبه ره کهى، وه واز له وانه دینن که به ده ستیانه وهیه له زانستی له پیغه مبه رانی پيشوو ده رباره ی پیغه مبه ر موحه ممه د (درودى خوی لی بیت) بۆ نه وه ی شتیکی که می پیکرن له که لویه لی پوکاوی دنیا "ویریدون ان تظلوا السبیل" واته: به ئومیدی نه وه ن که ئیوه بیباوه پ بن به وانه ی خودا ناردویه تی بۆ تان وه پشت بکه نه نه وانه ی که ئیوه له سهرینی له پینمایى زانستی به سود "والله اعلم بأعدائکم" خوا خوی باشیان ده ناسی داوانان لیده کات خورتانیا ن لی دوور بخه نه وه "وکفی بالله ولیا وکفی بالله نصیرا" خوا به سه بۆ نه و که سانه ی په نای بۆ ده بن وه یارمه تیده ره بۆ نه وه ی داوای سهرخستنی لیده کات .

پاشان خوی بهرز ده فهرموویت: (من الذین هادوا) وشه ی (من) له وه دا بۆ ده رخستنی ره گهزه وه ک فهرموویه تی: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ [الحج: ۳۰]. وه ئایه تی: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ واته: قسه ی خوا به شیویه که لیک ده ده نه وه که دوره له پراستی و وه ک نه وه نیه که خوا مه به ستیتی به قهستی و به درۆ ﴿وَيَقُولُونَ مِمَّا وَعَصَيْنَا﴾، واته نه ی موحه ممه د ههر چییت وت ئیمه بیستومانه به لام به فهرمانیت ناکه ین به وشیه وه موجهاید و ئینو زهید پافه یان کردوه. ههر نه وه ش مه به سه ته نه وه نه وه پری بی باوه پری و عینادیانه، چونکه پشتیان کردۆته کیتابه که ی خوا دوا ی نه وه ی ناوه زیان پئی شکاوه، وه نه شزانی چی سزایان ده درۆ له سهر نه وه ﴿وَأَسْمِعْ غَيْرَ مَسْمَعٍ﴾ واته: ههر چی ده لئین بییسته نه ک نه بیستی. زه حاک و ئینو عه باس نه وه یان وتوو. موجهاید و حه سه ن وتوو یانه: گوئیست به بی نه وه ی لیت وه ریگری.

ئینو جه ریر وتووویه تی: به که میان راسته. نه وه ش به گالته جار به وه وتوو یانه: بهر نه فرینی خوا بکه ن ﴿وَرَاعِنَا لِيَا أَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي أَلْبَانِ﴾ واته: وا نه زانن ده لئین گوپرا یه لی تان ده که ین به وتنی (راعنا)، به لکو ره عونه یان ده وئ، به وه قسه ی خراب وتن به پیغه مبه ر له پيشه وه باسی نه وه مان کرد له باسی ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا﴾ [البقرة: ۱۰۴]. له بهر نه وه خوی بهرز ده رباره ی نه وانه ده فهرموویت که به قسه کانیان

ئەیانەوی پێچەوانەى ئەو دەربخەن کە دەریدەپرێ: ﴿لَا يَأْتِيهِمْ وَطْعَانٌ فِي
الَّذِينَ﴾، واتە: بە قسەوتنیان بە پێغەمبەر، پاشان خۆی بەرز دەفەرمووی:
﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَنظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
يَكْفُرُهُمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ واتە: دلایان لە خێر دەرکراوە دورە لیوێ هیج
شێتێک لە باوەڕ کە سودی هەبێت ناچێتە دلایانەو لە پێشەو بەسمان کرد لە
ئایەتی: ﴿فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ [البقرة: ٨٨]، مەبەستی ئەوێ کە باوەڕ ناهێنن
باوەڕێک سودی هەبێ بۆیان.

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ
الْحَبْطِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (٤٧) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَغَفِرَ
مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (٤٨)

واتە: ئەو ئەوانەى لە پێشودا کتیبی خودا و بۆ هاتیو! پڕواییین بەمەى
ئێمە ناردومانەتە خوارەو، کە پڕوای بەوانەش هەبە وان لە کتیبەکەى ئێوەدا
بەر لەوێ دەم و چاو گەلی ساف بکەین و وەکى پشستی سەریان لیکەین
ئێوەش هەر وەک ئەوانەى شەمۆیان شکاند بەر نەحەتێ ئێمە کەوتن و خوا بە
هەرچی فەرمان بدا هەر وەدی دئی. خودا لەوانە خوێش نابێ کە بیژن خوا
هاوکارى هەبە لەمە بەدەر هەر کێ خودا مەیلی لێ بێ لێی دەبوری، ئەو
کەسانەى دەلێن خوا هاوکارى هەبە بوختانیکی گەورەیان لە دەم دەردەچێ
تاوانیکی مەزن دەکەن.

خوای گەورە فەرمان بە ئەهلی کتیب دەکات باوەڕبەهێنن بەوێ
ناردووێتییە خوارەو بۆ سەر بەندە و نێردراوێکەى موخەممەد (دروودی خوای لێ
بیت) لەو کتیبە گەورەییەى راستی ئەو هەوالانە دەسەلمێنێ کە بەدەستیانەو لە
مژدەدان وە هەر شەیان لێدەکات ئەگەر کار نەکەى بە قسەکانی ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ
نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا﴾. پڕوویان وەردەگیرن بۆ لای پشتیانەو،
لەوانەشە مەبەست ئەو بێت پێش ئەوێ روویان داپۆشین نە گوێ، نە چاوی
تیدا نەمێنێ لەگەڵ ئەوێشدا پشتاو پشتی دەکەین، عەوفی لە ئێبنو عەباسەو

ده گئیرتهوه دهربارهی ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا﴾. وتوویه تی: کوئریان بکهین ﴿فَرَدَّهَا عَلَيَّ آذَانَهَا﴾. وتوویه تی: روویان وهرده گئیرین بؤ لای پشتیانهره، ئیتر پشتاویشت دهرؤن بهرئوه بؤ ههریه کهیان دوو چاو ئه خینه پشت سهریان ئهوه ئهوپه ری سزا و سوکایه تی پیکردنه، ئهوهش نمونه یه که خودا هیناویه تیبهوه دهربارهیان که له ههق لادراون و بهره و باتل براون، وه په شیمان بوونه و دیان له بهلگهی روون و ئاشکرا و چوون بهره و ریگای گوهرایی به پهله پاشه و پاش ده گهرتهوه واته له گوهراییدا.

سوودی وتوویه تی: رئی لی ئه گرین که ههق نه بینئ، وه وتوویه تی: به بی باوه ری دهیان گئیرنه وه به مهیمونی ئینو زهید وتوویه تی: ئه یان گئیرتهوه بؤ ولاتی شام له حیزازه وه، باسکراوه که کهعبی ئه حبار کاتی ئه و نایه ته ی بیست موسلمان بوو.

ئینو حه جهر وتوویه تی: له عیسای کوهری موغیره وه ده گئیرنه وه وتوویه تی: لای ئیبراهیم باسی موسلمان بوونی که عیمان کرد وتی: کهعب له سهرده می عومهردا موسلمان بوو، جارێک ئه یو بیست به چیت بؤ (بیت المقدس) به مه دینه دا تیبه ری، عومهر بؤی چووه دهر وتی: ئه ی کهعب موسلمان بیه، ئه ویش وتی: ئه ی ئیوه له کتیه که تاندا ئه مه ناخوئین که ده لیت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ خَبَلُوا الذِّكْرَ﴾ - الی - ﴿أَشْقَارًا﴾ [الجمعة: ه]، وه من ئیستا ته وراتم به کۆله وهیه. ئه لی عومهر وازی لی هینا ئه ویش رویشت هه تا گه یشته حیمص گوئ له پیاوێک بوو به غه مباریه وه ئه یووت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْكَتِبَ مَا يَأْتِيكُمْ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْكَتِبَ مَا يَأْتِيكُمْ﴾ الیه. کهعب وتی: ئه ی پهروه رین واموسلمان بووم، ترسا له وهی ئه و نایه ته ی تووش بیت، پاشان گه پایه وه چووه وه بؤ یه مه ن و چوو بؤ لای کهس و کاری، پاشان هه موویانی هینا به موسلمانی.

ئینو ئه بی حاته م به زاراوه یه کی تر هیناویتی و وتوویه تی: ئه بو موسلمی جه لیلی مامۆستای کهعب بوو، هه میسه لۆمه ی ده کرد له سهر ئه وه ی ناچیت بؤ لای پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) ئه لی: ناردی بؤ ئه وه ی چاوی پیی بکه ویت بزانی ئه وه ئه و پیغه مبه ریه؟ کهعب وتوویه تی: سوار ولاخ بووم

هەتا گەشتە مەدینە کە چاوم پێی کەوت قورئانی دەخوێندو دەبیوت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْكَتَبَ مَا تَزِلُّونَ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن تَطْمَئِنَّ وَجُوهًا قَرْدَهَا عَلَىٰ أَذْيَارِهَا﴾، ئەلێ: چووم بۆ لای ئاوەکە و خۆم شۆری ناوم دەکرد بەسەر و چاومدا لە ترسی ئەوەی ئەک سەر و چاوم داخوێست، پاشان موسلمان بووم.

﴿أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ﴾ واتە: ئەوانەى لە پۆزانی شەممەکاناندا بە فێل و تەلەکە راویان دەکرد، خۆی گەورەکردنی بە مەیمون و بەراز. چیرۆکەکان لە سورەتی (الاعراف) دا باسیان دەکری.

﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ واتە: کاتێ فەرمانی کرد بە کارێک پاشگەزنا بیتەووەو ریشی لێ ناگیریت، پاشان خۆی گەورە هەوالی داوە کە ﴿لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ واتە: لەو بەندەیه خۆش نابێ کاتێ بە خوا دەگات هاوبەشی بۆ داناوە ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾، واتە: لە تاوانەکان ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾، واتە: لە بەندەکانی لەو یارەیهووە چەند فەرموودەیهک هاتوووە چەند بتوانین باسیان دەکەین.

فەرموودەى یەکەم: ئیمام ئەحمەد و تۆبەتیی: لە عایشەووە هاتوووە و تۆبەتیی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) دەیفەرموو: "الدواوين عند الله ثلاثة، ديوان لا يعبأ الله به شيئا، وديوان لا يترك الله منه شيئا، وديوان لا يغفره الله. فأما الديوان الذى لا يغفره الله، فالشرك بالله، قال الله عز وجل: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ [المائدة: ٧٢]، وأما الديوان الذى لا يعبأ الله به شيئا، فظلم العبد نفسه فيما بينه وبين ربه، من صوم يوم تركه، أو صلاة تركها؛ فإن الله يغفر ذلك ويتجاوز إن شاء. وأما الديوان الذى لا يترك الله منه شيئا، فظلم العباد بعضهم بعضا؛ القصاص لا محالة". (تفرد به أحمد).

واتە: تۆمارەکان لای خوا سێ جۆرن: جۆریکیان خوا گوێیان پێ نادات، وە تۆمارێکیان خوا واز لە هیچی ناهێنێ، وە تۆمارێکیان خوا لە هیچی خۆش نابیت، ئەو تۆمارەى لێی نابورێ، هاوبەش دانانە بۆ خوا، خۆی گەورە فەرموویەتی: خوا نابورێ لەوەى هاوبەشیان دانرا، هەر وەها

فهرموويه تي: هرڪس هاويه شي بڻ خوا دانابڻ خوا بهه شتي له سهر حهرام دهڪات، بهلام نهو توماره ي خوا گوئي پي نادات، ستممي بهنده يله خوي لهو شتانه دا له نيوان خوي و پهروه رينيدايه له نه گرتني پوزونك پوزوويان نه كردني نويزونك، خوي گهوره له وانه نه بووري نه گهر بيهوي، وه ستممي بهنده كان خويان له خويان لهو شتانه دا له نيوان نه وان و پهروه ردگار ياندايه، بهلام نهو ستممي وازي لي ناهيني ستممي بهنده كانه له يه هتا هندنديكيان لييان ده پرسيته وه له هندنديك تولش هره ده بي بسه نريته وه.

فهرمووده ي دووه: بهزار له مه سنده كهيدا وتويه تي: له موعاويه وه ده گيرپريته وه وتويه تي: گوبيستي پيغه ميه ر (درودي خوي لي بيت) بووم ده يغه رموو: "كل ذنب عسى الله أن يغفره، إلا الرجل يموت كافراً، أو الرجل يقتل مؤمناً متعمداً". (رواه النسائي).

واته: خوي گهوره له وانه يه له هه موو تاوانيك ببوري جگه له تاواني پياونك كه به بي باوه پي بمري، يان پياونك كه سيك بكوزي به عه مدي.

فهرمووده ي ستيه: نه بو به كرى بهزار وتويه تي: له نه نه سي كوري ماليكه وه كه پيغه ميه ر (درودي خوي لي بيت) فهرموويه تي: "الظلم ثلاثة، فظلم لا يغفره الله، وظلم يغفره الله، وظلم لا يتركه الله: فأما الظلم الذي لا يغفره الله فالشرك، وقال ﴿إِنَّ الْفِرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [الفصاح: ١٣] وأما الظلم الذي يغفره الله فظلم العباد لأنفسهم فيما بينهم وبين ربهم، وأما الظلم الذي لا يتركه الله فظلم العباد بعضهم بعضاً، حتى يدين لبعضهم من بعض".

واته: ستم سئ جوړه: ستمميك خوا لي ي نابووري، وه ستمميك خوا لي ي ده بووري، وه ستمميك خوا وازي لي ناهيني، نهو ستممي لي ي نابووري هاويه ش دانانه، بهلام نهو ستممي خوا لي ي ده بووري ستم كردني بهنده يه له خوي له وانه دا له نيوان نه وان و پهروه ردگار ياندايه، بهلام نهو ستممي وازي لي ناهيني ستم كردني بهنده كانه له يه كتری هتا نهو كانه ي پرسينه وه ي له سهر ده كريت.

فەرمودەى چوارەم: ئىمام ئەحمەد وتوویەتى: ئەبو زەر و توویەتى: پیغەمبەر (درودى خۆای لى بیت) فەرمودەى: "إن الله يقول: يا عبدی، ما عبدتنی ورجوتنی فإنی غافر لك على ما كان فیک، يا عبدی، إنک إن لقیتنی بقراب الأرض خطیئة ما لم تشرك بى، لقیئتک بقرابها مغفرة". (تفرد به أحمد).

واتە: خۆای گەورە دەفەر مووت: ئەى بەندەکم تا بىپەرستى و تکام لى بکەى لەسەر ھەر شتیک بیت لیت ئەبۆرم، ئەى بەندەکم ئەگەر پىم بگەى کوندەیک تاوانت بە کۆلەوہ بیت بە مەرجیک ھاویەشت بۆ دانەناپم بە کوندەیک لىخۆشبوونەوہ پىت دەگەم.

فەرمودەى پىنجەم: ئىمام ئەحمەد وتوویەتى: ئەبو زەر و توویەتى: چووم بۆ لای پیغەمبەر (درودى خۆای لى بیت) فەرمودى: "ما من عبد قال: لا إله إلا الله. ثم مات على ذلك إلا دخل الجنة" قلت: وإن زنى وإن سرق؟ قال: "وإن زنى وإن سرق" قلت: وإن زنى وإن سرق؟ قال: "وإن زنى وإن سرق". ثلاثاً، ثم قال فى الرابعة: "على رغم أنف أبى ذر"! (أخرجه من حديث حسين، به).

واتە: ھەر بەندەیک بلى (لا إله إلا الله) پاشان لەسەر ئەوہ بمرئ ئەچیتە بەھەشتەوہ، ئەلى: وتم: ئەگەر زىناشى کردبى يان دزى کردبى؟ فەرمودى: با زىناى کردبى يان دزى، ھەتا سى جار، لە چوارەم جاردا فەرمودى: ئەبوزەر پى خۆش بیت يان پى ناخۆش بیت.

رنگەیکە دیکە: بۆ ھەدیسەکەى ئەبى زەر، ئەحمەد وتوویەتى: ئەبو موعاویە بۆى گىپراينەوہ لە ئەعمەشەوہ لە زەیدى کورى وەھەبەوہ لە ئەبى زەرەوہ وتوویەتى: ئىوارەیک بەناو ھەرەى مەدینەدا لەگەل پیغەمبەردا (درودى خۆای لى بیت) دەپڑىشتىن بەرپۆ، چاوەروانمان دەکرد کە بچىن بۆ جەنگى ئوحود، پیغەمبەر (درودى خۆای لى بیت) فەرمودى: ئەى ئەبا زەر، وتم: بەلى ئەى نىردراوى خوا، فەرمودى: "حەز ناكەم سى ئەوئەندەى ئەو كىوى ئوحودەم ھەبىت بەقەدەر دینارک لام خۆشەويست تر بیت کە لە رى خوادا سەرفى بکەم، پاشان رۆشتىنەوہ، دووبارە فەرمودى: ئەى ئەبا زەر ئەو

خەلکە زۆرە کەمێکن لە پڕۆزی قیامەتدا، ئەلێ: دەستمان کردەووە بە پڕۆشتن،
 فەرمووی: ئەی ئەبا زەر، لێرە بوەستە هەتا دیمەووە بۆ لات، رۆشت **(درودی)**
خوای لێ بیت) هەتا لە چاوم ونبوو، ئەلێ: گوێم لە دەنگە دەنگێک بوو، وتم:
 لەوانەیە پیغمبەر **(درودی خوای لێ بیت)** تووشی شتیکی خراب بووبێت، وستم
 شوێنی بکەوم، پاشان بیرێ قسەکەیم کەوتەووە کە فەرمووی: لێرە مەجولێ
 هەتا دیمەووە، چاوەروانم کرد هەتا گەراپەووە، باسی ئەوێم بۆ کرد کە گۆیستی
 بووم، فەرمووی: ئەو جوبرائیل بوو هات بۆ لام وتی: هەر کەس لە
 نەتەووەکەت بمڕێ هیچی نەکردبێتە هاوێش بۆ خوا دەچێتە بەهەشتەو، منیش
 وتم: ئەگەر زینای کردبێ، یان دزی؟ فەرمووی: ئەگەر زیناشی کردبێ یان
 دزی (أخرجاه فی الصحيحین).

فەرموودە شەشەم: عوبیدی کوری حەمید لە مەسنەدەکەیدا وتوویەتی:
 لە جابیرەو دەگێرنەووە وتوویەتی: پیاویک هات بۆ لای پیغمبەر **(درودی خوای**
لێ بیت) وتی: ئەی نێردراوی خوا دوو شتە پێویستکارە کە چییە؟ فەرمووی:
 "هەر کەس مرد و هاوێشی بۆ خوا بێرێ نەدایێ بەهەشتی بۆ پێویست دەبێ،
 وە هەر کەس مردو و هاوێشی بۆ خوا بێرێ نەدایێ ناگری بۆ پێویست دەبێ".

رێگایەکی دیکە: ئێبنو ئەبی حاتم و تۆویەتی: لە جابیرەو دەگێرنەووە
 وتوویەتی: پیغمبەر **(درودی خوای لێ بیت)** فەرموویەتی: "ما من نفس تموت،
 لا تشرك بالله شيئا، إلا حلت لها المغفرة، إن شا والله عذبتها، وإن شا و
 غفر لها: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾. واتە:
 هەر نەفسێک بمڕێ هیچی نەکردبێتە هاوێش بۆ خوا لێبوردنی بۆ پەوا دەبێ
 خوا بیهوێ لێی دەبوری و ئەگەر بیهوێ سزای دەدات.

ئەبو یەعلا لە مەسنەدەکەیدا وتوویەتی: لە جابیرەو دەگێرنەووە کە
 پیغمبەر **(درودی خوای لێ بیت)** فەرموویەتی: "لا تزال المغفرة على العبد ما
 لم يقع الحجاب". قیل: یا نبی الله، وما الحجاب؟ قال: "الإشراك
 بالله". قال: "ما من نفس تلقى الله لا تشرك به شيئا إلا حلت لها المغفرة
 من الله تعالى، إن يشأ أن يعذبها، وإن يشأ أن يغفر لها غفر لها". ثم قرأ
 نبی الله: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾.

واته: بەردەوام لیبوردن بەسەر بەندەدی خواوە بە هەتا پەردەکە دانەدرێتەوه، وتیان: پەردەکە چییە ئەی نێردراوی خوا؟ فەرمووی: هاوبەشی بۆ خوا بپارێدانه، پاشان فەرمووی: نەفس نییە بگات بە خوا و هاوبەشی بۆ بپارێدەدایێ لیبوردنی لە لایەن خواوە بۆ پەوا نەکرێ بیهوێ لێی دەبوری و بیهوێ لێی خۆش دەبێ، پاشان پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بیت) ئەو نایەتەدی خۆیندەوه.

فەرموودەدی حەوتەم: ئیمام ئەحمەد وتوویەتی: لە ئەبێ ئەیبوئی ئەنسارییەوه دەگێرنەوه وتوویەتی: پۆژێک پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بیت) هات بۆ ناومان و پێی وتین: پەرورەدگارتان کردومییە سەرپشک لە نێوان حەفتا هەزار لە نەتەوهکەم کە بێ لیپرسینەوه بچنە بەهەشتەوه لە نێوان دانانی کۆمەلێک لای خۆی لە نەتەوهکەم کە لە پۆژی قیامەتدا بە ئارەزووی خۆی لییان ببوری یەکی لە هاوێلەکانی وتی: ئەی نێردراوی خوا خوا ئەوه دەشارێتەوه؟ پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بیت) چوو ژوری و پاشان هاتە دەرەوه وتی: (الله اکبر) پەرورەدگارم لەگەڵ هەریەک هەزارێکدا هەفتا هەزاری بۆ زیادکردم و شاراوێکەش هەر لای خۆی دەبێ، ئەلێ: ئەبو رەهم وتی: ئەی ئەبا ئەیبوب ئەو شاراوێی پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بیت) چییە خەلک بە زاریان دەبخۆن؟ ئەلێن: تۆ لە کوێو شاراوێکە پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بیت) لە کوێ؟ ئەبو ئەیبوب وتی: واز لەو پیاوێ بەیێن کە هەوالی شارراوێکە پێغەمبەری پێداون وە گومانم هەیە، بەلام بە دنیاییەوه شارراوێکە پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بیت) ئەوێه کە فەرموویەتی: 'من شهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له، وأن محمدا عبده ورسوله مصدقا لسانه قلبه أدخله الجنة'، واتە: هەر کەس شایەتی بدات کە شایستەیکە پەرستێ نییە جگە لە خۆای تاک و تەنها و بێ شەریک و موحەممەد بەندە و نێردراوی ئەوه خوا دەبخاتە بەهەشتەوه.

فەرموودەدی هەشتەم: ئیمام ئەحمەد وتوویەتی: لە ئەبێ سەعیدی خودرییەوه دەگێرنەوه وتوویەتی: پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بیت) فەرموویەتی: 'من مات لا یشرک بالله شیئا دخل الجنة'، (تفرد به من هذا الوجه) واتە:

هر كهس مرد و هيچى به هاو بهش بؤ خوا بربار نه دايى ده چيته بهه شته وه.

فهرموده ي نؤيم: ئيبنو ئه بى حاتم و توييه تى: له ئه بى ئه بوبى
 نه نصاريه وه ده گيړنه وه و توييه تى: پياوئ هاته لاي پيغه مبه ر (دروودى خواي لى
 بيت) وتى: برازايه كم هيه واز له حه رام ناهيئى، فهرمووى: له سهرج
 ديني كه؟ وتى: نوئز دهكات و خوا به تاك و تنهها ده زاني، فهرمووى:
 "استوه ب منه دينه، فان أبى فابتعه منه". واته: داواي لى بكه كه نايه كه ي
 خويت بى بيه خشي، نه گهر پازى نه بوو لئى بكه ره، پياوه كه چوو بؤ لاي نه
 پياوه نه وه ي لى داوا كرد پازى نه بوو، هاته وه بؤ لاي پيغه مبه ر (دروودى خواي لى
 بيت) هه والى پيدا فهرمووى: "وجدته شحيحا فى دينه". بينيت چهند روزده
 له دينه كه يدا، خوا نه و نايه ته ي ناره ده خواره وه كه ده فهرمووت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا
 يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾.

فهرموده ي دهيم: نه بو يه علا و توييه تى: له نه نه سه وه ده گيړنه وه
 و توييه تى: پياوئك هات بؤ لاي پيغه مبه ر (دروودى خواي لى بيت) وتى: نه ي
 نيردراوى خوا وازم له هيچ پيويستيه ك و خاوه ن پيويستيه ك نه هيناوه
 كردوومه، فهرمووى: "أليس تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول
 الله؟" ثلاث مرات. قال: نعم. قال: "فإن ذلك يأتي على ذلك كله" واته:
 تؤ شا به تى ناده يت كه شا يستيه كي په رستن نيه جگه له خوا و موحه مبه د
 نيردراوى نه وه؟ سئ جار، كابرا وتى: به لى، فهرمووى: نه وه هه موو نه وانه
 داده بؤش.

فهرموده ي يانزه هه م: ئيمام نه حمه د و توييه تى: له نه بى هو رپره وه
 ده گيړته وه كه به كوړى جهوشى يه مامى و توه: نه ي يه مامى به هيچ پياوئم
 مه لئى: خوا ليت خو ش نابى، يان خوا هه رگيز ناتخاته بهه شته وه، وتم:
 نه ي نه بو هو رپره هه موومان نه و وشه يه به براكه مان يا به هاوه له كه مان ده لئين
 كاتى توو ربه بين، وتى: تؤ مه لئى، چونكه من له پيغه مبه ر (دروودى خواي لى
 بيت) بيستوه فهرموويه تى: "دو پياو له ناو به نى ئيسرا ئيلدا هه بوون يه كيكيان
 خؤى ماندوو ده كرد له خوا په رستييدا نه و تريان دريغى له خؤى نه ده كرد،
 هه ردووكيانم بوو بونه براى يه ك نه وه ي كه خؤى ماندوو كرد بوو له

خواپەرستییدا ئەیبینی ئەوێریان بەردەوام تاوانکاری دەکات پێی دەوت: واز لەو کارە خراپانە بهێنە، ئەویش دەیوت واز لە پەرورەدگارم بهێنە، ئایا تۆ چاودێری بەسەر مەو، ئەلی: هەتا پۆژێک لەسەر تاوانێک بینی بە گەورە زانی پێی وت: خوا بتگرتی واز بهێنە، ئەویش وتی: وازمان لێ بهێنە، ئەویش وتی: سوێند بە خوا، خوا لێت نابورێ یان هەرگیز ناتخانە بەهەشتەو، فەرمووی: خوا فریشتەی گیانکێشانێ نارد بۆ هەردووکیان، گیانیاکی کێشا، هەردووکیان لای خوا کۆبوونەو، خوا بە تاوانبارەکی فەرموو: پڕۆ بە پەحمەتی خۆم بچۆرە بەهەشتەو، بەوێریان فەرموو: ئایا تۆ زانا بووی؟ ئایا تۆ توانات هەبوو بەسەر ئەویدا کە بە دەستی من؟ بێن بۆ ناو ناگر، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: بەو گیانێ منی بە دەسته قسەیکێ کرد دنیا و ئاخیرەتی لە دەست دا. (ابوداود).

فەرموودە دوانزەهەم: تەبەرانی وتوویەتی: عەکریمە لە ئێبنو عەباسەو دەگێڕێتەو کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: خۆی گەورە فەرموویەتی: "من علم أني ذو قدرة على مغفرة الذنوب غفرت له ولا أبالي، ما لم يشرك بي شيئاً" واتە: هەرکەس بزانی من خاوەن توانام بەسەر لێبوردندا بێ ئەوێ گۆی بدەم لێ ئەبۆرم، بەمەرجێ هیچی نەکردبێتە هاوێشم.

فەرموودە سانزەهەم: ئەبو بەکری بەزار و ئەبو یەعلا وتوویانە: لە ئەنەسەو دەگێڕنەو وتوویەتی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: "من وعده الله على عمل ثواباً فهو منجزه له، ومن توعدة على عمل عقاباً فهو فيه بالخيار". هەرکەس خوا پەیمانی پێداستی بداتەو لەسەر کردەوێک ئەو هەر جێبەجێی دەکات، هەر کەس هەرەشە لێ کردبێ لەسەر کردەوێک سزای بدات ئارەزووی خۆیەتی یان سزای ئەدا یان لێی ئەبۆرێ.

ئێبنو ئەبی حاتم و تەوویەتی: لە ئێبنو عومەرەو دەگێڕنەو وتوویەتی: ئێمە هاوێلانێ پێغەمبەر گومانمان نەبوو لەوێ بکۆژ و مالی هەتیو خۆر و تاوان گرە بێ تاوانی باوەردار و شایەتی درۆ ئەچنە دۆزەخەو هەتا خوا ئەم

ثابتهی ناردہ خوارہوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ وتوویہتی: کاتی ئەوەمان بیست وازمان لەوہ هینا فەرمانەکانمان گێرایەوہ بۆ لای خوا.

بەزار وتوویہتی: تافیع لە ئیبنو عومەرەوہ دەگێڕێتەوہ وتوویہتی: ئیمە داوای لیخۆشبونمان بۆ خاوەن تاوانە گەورەکان نەدەکرد هەتا گوێبێستی پیغەمبەر بوین ئەیفەرموو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ وە فەرموویہتی: "آخرت شفاعتی لأهل الكبائر من أمتی يوم القيامة". واتە: تکیای خۆم دواخستووہ بۆ خاوەنی تاوانە گەورەکان لە نەتەوہی من لە پۆزی سەلادا.

ئەبو جەعفەری پازی لە رەبیعەوہ دەگێڕێتەوہ وتوویہتی: موحەبەر لە عەبدوللای کوری عومەرەوہ بۆمان دەگێڕێتەوہ وتوویہتی: کاتی ثابەتی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ [الزمر: ۵۳] پیاویک هەلسا وتی: هاوێش بۆ خوا برباردانیش ئەو نێردراوی خوا؟ پیغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) ئەوہی لا ناخۆش بوو ئەم ثابەتی خوێندەوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ. وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (رواہ ابن جریر. وقد رواہ ابن مردويه من طرق عن ابن عمر).

ئەو ثابەتی سورەتی (التنزیل) مەرجی تۆبەکردنی لەسەرە، هەر کەس تۆبە بکات لە هەر تاوانێک کە ئەنجامی دەدات با چەند جار دووبارە ی بکاتەوہ خوا تۆبەکە ی لێ وەرەگرێ، لەبەرئەوہ فەرموویہتی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، واتە: بەمەرجی تۆبە کردن ئەگەر بەو شێوہی نەبوو هاوێشدانان ئەچیتە ناوی، وە ئەویش راست نییە لیترەدا، لەبەر ئەوہی خوا لە هاوێش دانان نابورێ وە حوکمی داوہ بەوہی لەوہ بەولاوہ ئەبورێ لە هەر کەس ئارەزوو بکات، واتە: ئەگەر خواوەنەکە ی تۆبە نەکات ئەوہ ئومیدەوارترە لەوہ لەو پڕووەوہ. ئیتر خوا ئەزانێ.

﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ وە کە فەرماییشی: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [القصص: ۲۲].

ٿيڻو زهيد وٽوويه تي: دهر باره ي ٿهو وٽه بهيان هاتو ته خواروه ي
 وٽوويه نه: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ [المائدة: ۶۸]، وه دهر باره ي ٿهوه ي
 وٽوويه نه: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ [البقرة: ۱۷۷].
 وه موجهيد وٽوويه تي: گاورو جوله كه له نزاو نوڙدا منڊاله ڪانيان پيش
 خويان دها بڙ ٿهوه ي كه پارانه وه ي بلين (ٿامين)، ٿه يانوت ٿه مانه پي
 تاوانن.

ههروه ها عه ڪريمه و ٿهو مالڪ ٿهوه يان وٽووه.

عه وافي وٽوويه تي: له ٿيڻو عه باسه وه هاتو وه دهر باره ي ٿهو ٿا به تي
 وٽوويه تي: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ [البقرة: ۱۷۷].
 جوله كه ٿه يانوت: ٿهو منڊالانه مان كه مردوون ٿه به نه هو ي نزيڪيمان له
 خواوه و ٽڪامان بڙ ده ڪن و به پاڪمان راده گرن، خواي گه وره ٿم ٿا به تي
 ناره خواروه بڙ سهر موجه ممد (درودي خواي لي بيت) كه ده فهرمووئ: ﴿أَلَمْ
 تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ (راوه ابين جرير).

ٿيڻو ٿه بي حاتم وٽوويه تي: له ٿيڻو عه باسه وه ده گيڙنه وه وٽوويه تي:
 جوله كه ڪان منڊاله ڪانيان پيش خويان ده خست و ده يان ڪردنه ٿي مان و
 قوربانيه ڪانيان ده ڪرد ٿه يانوت: ٿه مانه هه له يان هه به نه تاوان، درويان ده ڪرد،
 خواي گه وره فهرموو: من كه سيڪي تاوان ڪار پاڪنا ڪه موه به بي تاوان ٿڪ، ٿير
 ٿم ٿا به تي ناره خواروه كه ده فهرموو: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ
 أَنْفُسَهُمْ﴾، پاشان وٽوويه تي: له موجهيد و ٿه بي مالڪ و سوودي و عه ڪريمه
 و زه ڪ و ه ٿه وه ده گيڙنه وه.

زه ڪ و ٽوويه تي: وٽوويه ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي وه ڪ چوڻ منڊاله ڪان مان
 تاوانيان نييه، خواي گه وره ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ي دهر باره يان
 ناره خواروه وه.

وتراوه دهر باره ي ٿه وانه نيڙدراوه ته خواروه كه مه دحي خويان ده ڪن و
 خويان به پاڪ داده نين، له سازه واري موسلي مڊا هاتو وه له ميقدادي ڪوري
 ٿه سه وده وٽوويه تي: پيغمبر (درودي خواي لي بيت) فهرمان ي پي ڪردن خول
 هه لده ين به رهو سهر و چاوي ٿه وانه ي خويان هه لده نين.

لە ھەردوو سازەواردا ھاتووہ لە رینگەي خالیدی ھەزاوہ لە
عەبدوہرحمانی کوری ئەبو بەکرەوہ لە باوکیبەوہ ھاتووہ، کە پێغەمبەر (دروودی
خوای لی بیت) گوئی لەر پیاوێک بوو بەپیاوێکی تردا ھەلی ئەدا، فەرمووی:
"وہیک. قطعە عنق صاحبک". وەیح بۆ تۆ، ملی ھاوہلەکەتت شکاند،
پاشان فەرمووی: "إن کان أحدکم مادحا صاحبه لا محالة، فليقل: أحسبه
کذا ولا یزکی علی اللہ أحدا" ئەگەر کەسێک لە ئێوہ ھەردەبێ مەدحی
ھاوہلەکی بکات با بلی وایزانم ئاوايە، کەس بەسەر خوادا تەزکیە نەکات.

ئیمام ئەحمەد وتوویەتی: لە عومەری کوری خەتابەوہ ھاتووہ وتوویەتی:
ھەر کەس وتی: من باوہردارم ئەوہ بێ باوہرە، وە ھەر کەس وتی: من
نازانم، ئەوہ نەزانە، وە ھەر کەس وتی: من دەچمە بەھەشتەوہ، ئەوہ دەچیتە
ئاگرەوہ.

ئەبنو مەرەوہ لە رینگای موسای کوری عوبیدەوہ ھاتووہ کە عومەر
(پەزای خوای لی بیت) وتوویەتی: ئەوہی من لێی دەرسم تووشی ئێوہ بیت پای
خۆ بە چاک زانیئە، ھەر کەس وتی: باوہردارم ئەوہ بێ باوہرە، ھەرکەس
وتی: من زانام، ئەوہ نەزانە، وە ھەر کەس وتی: ئەچمە بەھەشتەوہ ئەچیتە
دۆزەخەوہ.

ئیمام ئەحمەد وتوویەتی: مەعبەدی جوھەنی وتوویەتی: موعاویە بەکەم
فەرموودەي لە پێغەمبەرەوہ دەگێڕایەوہ و وتوویەتی: کەم جار پەرۋانی ھەینی
ئەم وشانەي واز لێدەھێنا کە لە پێغەمبەرەوہ دەگێڕایەوہ کە دەیفەرموو: "من
یرد اللہ بہ خیرا یفقہہ فی الدین، وإن هذا المال حلو خضر، فمن يأخذہ
بحقہ یبارک لہ فیہ، وإیاکم والتمادح فإنہ الذبح" ھەرکەس خوا بیەوئ
تووشی خیری بکات زانستی نایینی فێر دەکات، ئەم مألەش سەوزو شیرینە
ھەر کەس بە ھی خۆی بیگریتە دەست، خوا لێی پەرۋز دەکات، دوورکەونەوہ
لە خۆھەلنان، چونکە ئەوہ کوشتنەوہیە.

ئەبنو جەریر وتوویەتی: لە عەبدوللای کوری مەسعودەوہ دەگێڕنەوہ
پیاوی وایە بەیانێ بە دینەکەییەوہ دەپروات، پاشان کە دەگەریتەوہ ھیچی
پێنامینی، پیاوی وایە کە ئەگات بە پیاوێکی تر نەسوود و قازانجی ھەیە بۆی

که چی پیی ده لیت: سوئند به خوا تو وایت، له وانه که گه پرایه وه هیچ له
 پیوستیه کانی چاره ناکات، به لام خوا لئی تووړه بووه، پاشان ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى
 الَّذِينَ يَزُكُّونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ی خوئنده وه.

پاشان به دریزی له سر ته وه ده دوین لای ثایه تی: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ [النجم: ۳۲]. له بهر ته وه خوا ی بهرز فهرموویه تی: ﴿وَلِلَّهِ
 الْبُرْجَانُ مِنَ بَنَائِهِ﴾ واته: سه رچاوه ی ته وه نه گه پشته وه بو خوا ی بهرز و
 شکومه ند، چونکه ته و زانترینه به راستیه کانی کاروباره کان و نادیاره کان.
 پاشان خوا ی بهرز فهرموویه تی: ﴿وَلَا يَطْلُمُونَ قَيْلًا﴾ واته وازی له
 پاداشتی کهس ناهینی که بیداتی ته و نه ده ی فته لیک.

ئینو عه باس و موجهید و عه کریمه و عه تا و حه سهن و قه تاده و چهند
 کهس له پیشینه کان و توویانه: فته ل ته ویه له ناوکی خورمادایه.
 له ئینو عه باسه وه هاتوه که ته ویه له نیوان په نجه کانه وه ده رچی.
 ههردو قسه که نزدیک له یه که وه.

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرُونُ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ واته: چوون درو ده کهن ده رباری
 ته وه ی خو یان به پاک راده گرن وه ته وه ی ده یلین که نه وان نه وه ی خوا و
 خو شه و یستانیان، وه ته وه ی و توویانه: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
 نَصْرَانً﴾ [البقرة: ۱۱۱] وه ته وه ی و توویانه: ﴿لَنْ تَمَسَّنَا الْنَّارُ إِلَّا آثَامًا
 مَعْدُودَاتٍ﴾ [آل عمران: ۲۴] وه ته وه ی پشتیان به ستووه به کاری چاکی
 باوو بایره کانیان، وه خوا ی گه و ره حوکی داوه که کرده وه ی باوو بایره کانیان
 بو نه وه کانیان نابیت که ده فهرموویت: ﴿تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ﴾ [البقرة: ۱۳۴]، پاشان فهرموویه تی: ﴿وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا﴾
 ته ویه یان به سه بیته درو و ئیفترا بویان.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾
 له عومهری کوری خه تابه وه ده گپړ نه وه (هه زای خوا ی لی بیت) که (الجبت) واته
 سیحر، وه (الطاغوت) شه ی تانه. وه ته و هس له ئینو عه باس و ته بی عالیه و
 موجهید و عه تا و عه کریمه و سه عبدی کوری جوبه یر و شه عبی و حه سهن و
 زه حاک و سوودییه وه ده گپړ نه وه.

له ئیبنو عهباس و ئه‌بی عالیه و موحاهید و عه‌تا و عه‌کریمه و سه‌عیدی کوری جوبه‌یر و شه‌عبی و حه‌سه‌ن و عه‌تیبه‌وه ده‌گیڤنه‌وه و توویانه: (الجبیت) شه‌یتانه، ئیبنو عهباس و توویه‌تی: به‌حه‌به‌شی، وه هه‌ر له ئیبنو عهباسه‌وه ده‌گیڤنه‌وه که (الجبیت) به‌ت‌کانه، شه‌عبی و توویه‌تی: (الجبیت) کاهینه، له ئیبنو عهباسه‌وه ده‌گیڤنه‌وه که (الجبیت) حویه‌ی کوری ته‌خته‌به، له موحاهیده‌وه هاتووه که (الجبیت) که‌عبی کوری ته‌شرفه.

ئه‌بو نه‌صر ئیسماعیل کوری حه‌ممادی جه‌وه‌ری له کتیه‌که‌یدا به ناوی (الص‌حاح) و توویه‌تی: (الجبیت) وشه‌یه‌که به‌رامبه‌ر بت و کاهین و ساحیر و هاوشیوه‌کانیان به‌کار دی‌ت. له فهرمووده‌دا هاتووه که "الطیرة والعیافة والطرق من الجبیت".

ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی ئیمام ئه‌حمه‌د باسی کردووه له مه‌سنه‌ده‌که‌یدا، که له موخاریقه‌وه هاتووه که گوئی له پیغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وای لی ب‌یت) بووه فهرموویه‌تی: "إن العیافة والطرق والطیرة من الجبیت" عه‌وف و توویه‌تی: (العیافة) سه‌رزه‌نشتی بالنده‌ کردنه، (الطرق) هیله له‌سه‌ر زه‌وی ده‌کیشری، وه (الجبیت) حه‌سه‌ن و توویه‌تی: شه‌یتانه.

ئیبنو ئه‌بی حاتیم و توویه‌تی: له جابیره‌وه ده‌گیڤنه‌وه کاتێ ده‌رباره‌ی (الطاغوت) پرسیاریان لی کردووه و توویه‌تی: ئه‌وانه کاهینن که شه‌یتان دی‌ته خواره‌وه بۆ لایان.

موجاهید و توویه‌تی: (الطاغوت) شه‌یتانه له‌سه‌ر و ئنه‌ی مرؤف دادی خ‌زبان ده‌به‌نه لای هه‌ر ئه‌و خاوه‌نی کاروباریانه. ئیمام مالیک و توویه‌تی: هه‌موو ئه‌وانه‌ی له بریتی خوا ده‌به‌رسترین تاغوتن.

﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتُّؤَلَاءَ أَهْدَىٰ مِنَ الْإِيمَانِ مَا مَأْمُونًا سَبِيلًا﴾ واتـه: بی‌باوه‌په‌کان به چاکتر ده‌زانن له موسلمانه‌کان به نه‌زانیان و که‌می ئایینیان، وه بی‌باوه‌پیان به کتیه‌که‌ی خوا که له‌به‌رده‌ستیاندایه.

ئیبنو ئه‌بی حاتیم ده‌گیڤنه‌وه له عه‌کریمه‌وه و توویه‌تی: حویه‌ی کوری ته‌خته‌ب و که‌عبی کوری ته‌شرف هاتن بۆ مه‌که‌که، پ‌ییان وتن: ئیوه ئه‌هلی

کیتاب و نه هلی عیلمن ده رباره ی موحه ممهد و ئیمه شتی کمان بۆ روون
 بکه نه وه، وتیان: ئیوه کین و موحه ممهد کیه؟ وتیان: ئیمه سیله ی رحیم
 ده گه یه نین و و شتر ده گه یه قوربان ی و ئاو و شیر نه ده یه به خه لک و دیله کان
 ئازاد نه کهن، وه ئاو ده ده یه به جه جاج، موحه ممهد صه نبهر سیله ی رحمی
 بریوین، نه وانه ی حاجیه کانی به نی غیفار تالان ده کهن شو ئنی که وتوون، جا
 ئیمه چاکین یان نه و؟ وتیان: ئیوه چاکترن و له سه ر رئی راستن، خوی
 گه وره ئایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا﴾ ... [النساء: ۵۱].

ئینو ئیسحاق وتویه تی: له ئینو عه باسه وه هاتووه وتویه تی: نه وانه ی
 حزبه کانی نه حزابیان دروست کرد له قوره یش و به نی غه ته فان و به نی
 قوره یزه بوون، له به نی قوره یزه حویه ی کوری نه خته ب و سه لامی کوری
 نه بی حه قیق و نه بو رافیع و ره بیعی کوری ره بیع و نه بو عه ممار و حوحی
 کوری عامیر و هوزه ی کوری قه یس و مۆج و نه بو عامیر و هوزه له به نی
 وائیل بوون، ئیتر نه وانی دیکه له به نی نه زیر بوون، کاتی هاتن بۆ لای
 قوره یش وتیان: نه وه زاناکانی جوله که و ده رباره ی کتیبی یه که م، شت
 ده زانن، لییان به رسن ئایا ئایینه که ی ئیوه چاکه یان ئایینی موحه ممهد؟
 نه وانیش پرساریان لی کردن، وتیان: دینه که ی ئیوه چاکتره له دینه که ی
 موحه ممهد و ئیوه له سه ر پښگای راستن نه ک موحه ممهد و شو ئنکه وتوانی،
 خوی گه وره ئه م ئایه ته ی ناره خواره وه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
 الْكِتَابِ﴾ هه تا ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِّلًا عَظِيمًا﴾.

له بهر نه وه نه فرینی لی کردوون و هه والی نه وه ی داوه که نه وانه که س
 فریایان ناکه و ئت نه له دنیا و نه له ناخیره تدا، چونکه کاتی رو ئشتن داوای
 یارمه تیایان له هاو به شدانه ره کان کرد بۆ نه وه ی لا بکه ن به لایانه وه و سه ریان
 بخه ن، بی سو وه لامیان دانه وه له جه نگ ی نه حزابدا له گه لیاندا هاتن بۆ
 جه نگ هه تا پښغه مبه ر و هاوه له کانی خه نده قیکیان به ده وری مه دینه دا
 هه لکه ند، ئیتر خوا شه ری نه وانه ی لی دوورخسته وه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾
 [الاحزاب: ۲۵].

﴿أَمْ لَمْ نَجْعَلِ لَكَ مَلَكًا فَلِمَ لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَفِيرًا ۝٥٦﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ
النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝٥٧﴾ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ
عَنْهُ وَكَفَى بِجَحِيمٍ سَعِيرًا ۝٥٨﴾

واته: ناخو ئەمانەشیان بەو مولکەو هەبە؟ ئەگەر بێشیانی بێ ئەوەندە
تێکۆلی دەنکە خورمایەک بەهەریان بۆ مەردم نییە، یان ئەوانە ئیرەیی بەمانە
دەبن کە خوا چاکە لەگەڵ کردوون؟ خو دیاریشە ئیمە بە بەرە ئیبراھیم
کتێب و کارزانیمان داو دەسەلاتیکی گەورەشمان پێ سپاردن، پێک پڕوایان
هێناو پێکتر پڕوایان وەرگێرا، کە ئەوانە گلی جەهەنم بەشیانە و بەشیانیانە.

خوای بەرز فەرموویەتی: ئایا ئەوانە بەشیان هەبە لە مولکدا، ئەو
پرسیاریکی ئینکارییە، واتە هیچ بەشیان نییە لە مولک دا، پاشان بە بەخیل
وەسفی کردوون، فەرموویەتی: ﴿فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَفِيرًا﴾ واتە: لەبەر
ئەوێ ئەگەر بەشیان لە مولکدا هەبوا بە تەسەرۆف کردا هیچیان نەئەدا بە
کەس بەتایبەتی بە موخەمەد (دروودی خوای لێ بێت) هیچیان نەئەدا، ئەم
ئایەتەش وەک فەرمايشی: ﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾ واتە: لە ترسی ئەوێ کە لە دەستیان بچیت لەگەڵ ئەوێ
وێنا ناکریت تەواوبوونی ئەوێ لە بەخیلی و زردییانە، لەبەر ئەوێ خوای
بەرز فەرموویەتی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾ [الإسراء: ١٠٠] واتە: بە زردی، پاشان
دەفەرموویت: ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ واتە: بەوێ
حەسوودییان برد بە پیغەمبەر (دروودی خوای لێ بێت) لەسەر ئەوێ خوا لە
پیغەمبەرایەتی بەشی داو، وە ئەوێ رێگای لێ گرتوون کە باوهری پێ
نەهێنن حەسوودییانە پێی، لەبەر ئەوێ لە عەرەب بوو لە بەنی ئیسرائیل
نەبوو.

تەبەرائی وتوویەتی: لە ئێنو عەباسەو دەگێرنەو دەربارە ئایەتی: ﴿أَمْ
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وتوویەتی: ئیمە خەلکین خوای
گەورە فەرموویەتی: ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا

عَظِيمًا ﴿۱﴾ واتە: لە نەوەکانی بەنی ئیسرائیلدا ئەوانەى لە نەوەکانى ئیبراھیمدا
 پیغەمبەرمان ناردوو و کتیب و حیکمەتمان بۆ ناردوون چەندەها سال
 حوکمیان پیکردوو، وە پاشا و دەسەلاتدارمان لێ دروست کردوون لەگەڵ
 ئەوەشدا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ واتە بەو پێدانه ئەوەش لە نەعمەتەکانی ﴿وَمِنْهُمْ
 مَنْ صَدَّ عَنْهُ﴾ واتە بێباوەریان پێ کرد، پشتیان تێکرد و هەولیان دا خەڵکی
 لێ دووربخەنەو، کە لە وانەو لە ره‌گەزى ئەوان بوو واتە لە بەنى ئیسرائیل،
 ئەوەبوو لەسەرى جیاوازیان هەبوو، ئەى موحەممەد ئەبى حالى تۆ چۆن بى
 کە لە بەنى ئیسرائیل نیت؟ موحامەد وتوویهتى: ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ واتە بە
 موحەممەد (دروودى خۆى لى بىت)، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ﴾ بێباوەرەکان زۆرتر بە
 درۆیان دادەنایەو زۆرتر دوورن لەو رێنماییەى بۆت هێناون ئەو هەقە دیاریە،
 لەبەر ئەوە هەرپەشەیان لێ دەکات و دەفەرموویت: ﴿وَكُنْ مِنْهُمْ سَعِيدًا﴾
 واتە: بەسە بۆ ئەوان بە ئاگر سزایان بدرى لەسەر ئەو بێباوەرى و عینادیەیان
 و پێچەوانەکردنى خوا و پیغەمبەر (دروودى خۆى لى بىت).

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمًا تَنْصَعَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلَّتْهُمْ
 جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا لَمْ يَفُوتْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾﴾

واتە: ئەو کەسانەى لە نیشانەکانى ئیمە حاشا دەکەن لە دواڕۆژدا بە
 ئاگر دەیانسووتێنن هەتا پێستیان داپلۆسا پێستى تریان بۆ دەگۆڕین تا ئازار
 بچێژن، خودا خاوەن دەسلەتای لەکار زانە، ئەو کەسانەش کە بوونە خاوەنى
 بپروا و ئاکارى چاک ره‌چاو دەکەن دەیانبەینە باغاتى و جۆباریان بەبەردا
 دەپروا هەتا سەر هەر تیايا دەبن، ژنانى پاك لە گشت عەیب و سەبەرى
 پریان دەدەینى.

خوای گەوره هەوال دەدات هەر کەس بێباوەرى بکات و بەره‌نگارى
 نێردراوەکەى بىت بە ئاگرى دۆزەخ سزای دەدات، جا فەرمووێتى: ﴿إِنَّ

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِنَا ۖ ثُمَّ يَنْتَهِوْا عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ فَلَهُنَّ شَتَاۤءٌ مِّمَّآ يَخْلَقْنَ ۚ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ اَلْعَذَابُ الَّذِيْ يَكُوْنُوْنَ ۚ
 ناراوانەکان و ئەندامەکانی لەشیان بگرتەو، پاشان هەوایی بەردەوامی ئەو
 سزایانەیان و سەرشارکردنیان دەدات دەفەرموویت: ﴿كُلَّمَا نَفِثَتْ جُلُودُهُمْ
 بَدَّلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ئەعمەش لە ئیبنو عومەرەو دەگێڕتەو
 وتووێتی: کاتێ پێستی لەشیان دەسووتی و دەبێ بە کۆلۆ خوا بۆیان دەگۆڕی
 بە پێستیکێ تری وەک کاغەز سەبی.

یەحیای کۆری زەیدی حەزرەمی وتووێتی دەربارەی ئەو نایەتە پێم
 گەیشتووە کە بێ باوەڕ سەد پێستی بۆ درووت دەبێ لە نێوان هەردوو پێستد
 شیوەیەک لە سزا دروست دەبێت (رواه ابن ابی حاتم).

ئیبنو ئەبی حاتم وتووێتی: لە حەسەنەو دەگێڕنەو دەربارەی: ﴿كُلَّمَا
 نَفِثَتْ جُلُودُهُمْ﴾، وتووێتی: لە پۆزیکدا حەفتار هەزار جار پێستەکانیان دەبێتە
 کۆلۆ.

فوزەیل وتووێتی: هیشام لە حەسەنەو دەگێڕتەو ﴿كُلَّمَا نَفِثَتْ
 جُلُودُهُمْ﴾، هەر کاتێ پێستی لەشیان سوتا و داڵلۆسا و گۆشتەکیان خوارد
 پێیان دەلێن وەک خۆتان لێیتەو، وەک خۆیان لێدیتەو.

لە نافیعەو لێ ئیبنو عومەرەو هاتوو وتووێتی: پیاوی لای عومەر
 (پەزای خۆی لێ بیت) ﴿كُلَّمَا نَفِثَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ی
 خۆندەو، عومەر وتی: دووبارەی بکەرەو بۆم، ئەووزیش دووبارەی کردەو،
 لەولاو موعازی کۆری جەبەل وتی: واتاکەی لای من، وتی: هەر سەعاتیک
 سەد جار پێستەکی دەگۆڕی، عومەر وتی: منیش بەو شیوەیە لە پیغەمبەرم
 بیستوو.

رەببەیی کۆری ئەنەس وتووێتی: لە کتیبی یەکەمدا نووسراوە پێستی
 هەریەکەیان چل بۆل درێژ و پان دەبێ و دانەکانی حەفتا بۆل درێژ دەبن و
 سکی ئەگەر کێوێکی تێبخڕی ئەبگرت، کاتێ ئاگر ئەو پێستەیان
 هەلدەقڕچێت پێستیکێ تریان بۆ دروست دەبێت.

تیمام ئەحمەد وتووێتی: موحامید لە ئیبنو عومەرەو دەگێڕتەو لە

پيغهمبره وه كه فهرموويه تي: "يعظم أهل النار في النار، حتى إن بين شحمة أذن أحدهم إلى عاتقه مسيرة سبعمائة عام، وإن غلظ جلده سبعون ذراعاً، وإن ضرسه مثل أحد". (تفرد به احمد من هذا الوجه) واته: دوزخه خييه كان ههريه كه يان له ناگردا گه وره ده كرى هه تا له نيوان په رهي گوچكه ي و شانيدا حه فتا سال دووره وه تهستوري پيسته كه ي حه فتا بال تهستور ده بي، وه دانه كاني نه ونده ي كيوي نوحود ده بي.

وه و تراوه مبهست له فهرمايشي: ﴿كُلَّمَا نَفِثَتْ جُلُودُهُمْ﴾، واته: شهرواله كانيان، (وهو ضعيف لانه خلاف الظاهر).

فهرمايشي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾. ته مه هه والي كه له خواوه ده ربارهي نه وه ي به خته و ره كان له به هه شتانيكدان جوگه و روويار به ناوياندا ده روات شوته كان و لاكاني چونيان بويت وا ده بي و هه شوينيك هه لبريژن بؤ هه ميشه تييدا ده بن بي نه وه ي بگويزرته وه لا نابرين و نايه نه وي به هيچ لايه كي تر دا ببرين ﴿لَمْ يَكُنْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ﴾، واته: تووشي بينويژي زه يستاني نازار و رهوشي ناشيرين و كه موكوري نابن وهك ثينو عه باس وتويه تي: واته خاوين له پسي و نازار، مواهيد وتويه تي: خاوين له ميز و بينويژي و به لغم و چلم و مدي و مندال.

قه تاده وتويه تي: خاوين له نازار و تاوانه كان و بينويژي و پسي.

كه ده فهرموويت: ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ واته: سيبه ري چروپرو خوش و خاوين، ثينو جه رير وتويه تي: شوعبه ده گيپرته وه كه زه حاك له نه بي هوپره وه ده گيپرته وه كه پيغهمبر (درودي خوي لن بيت) فهرموويه تي: "إن في الجنة لشجرة يسير الراكب في ظلها مائة عام لا يقطعها، شجرة الخلد"، واته: له به هه شتدا دره ختيك هه يه سواريك سه د سال به سيبه ره كه يدا بروات ته ووي ناكات نه وه دره ختي هه ميشه ييه.

﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ أَن تَقُولُوا لَا آمَنَّا بِهِ إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نَبَأُ بِطُغْيَانِكُمْ بِرَبِّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (٥٨)

واته: خودا فەرمانت پێدەدا هەرچی مالی ئەمانەتە بیاڵدەنەو بە
خاوەنیان هەر گایەکیش بەکاری مەردم پادەگەن بێ لاگری و بە یەکسانی بێ
پا بگەن خودا زۆر باش نامۆزگارێتان بۆ دەکا، خودا هەموو شتێک دەبیسێ و
هەموو شتێکیش دەبینێ خۆی گەورە هەوایی داوێ که فەرمان دەکات بە
بەندەکانی ئەمانەت بگێرنەو بۆ خاوەنەکانیان.

لە فەرموودەیهکی حەسەندا لە سەمورەوێ که پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ
بیت) فەرموویهتی: "أد الأمانة إلی من ائتمنک، ولا تخن من خانک". واته:
راسپاردە بدەنەو بەوانە ی شتیان لا داناون و ناپاکی مەکه بەرامبەر کەسێک
ناپاکی بەرامبەر کردوی.

ئەوێ هەموو راسپاردە پێویستەکان لەسەر مەوێ لە مافەکانی خوا بەسەر
بەندەکانیەو لە نوێژ و پۆژ و زەکات و کەفارەت و نەزر و گەلی شتی دیکە
لەوانە ی ئامانەتن بەسەر بەندەکانەو و بەندە بێ ئاگان لێو لە مافی بەندەکان
بەسەر یەکەوێ وەک راسپاردە وێ گەلی لەو شتانە ی خەلک یەکتەر بە دەستپاک
دادەنێن و لایان دادەنێن بێ ئەوێ شایەتی لەسەر بگرن، خۆی گەورە
فەرمانی داوێ بە دانەوێ ئەوانە بە خاوەنەکانیان، هەر کەس لە دنیادا ئەو
نەکات خوا پۆژی دوایی لێی دەسێنێتەوێ وەک چەسپاوە لە فەرموودە ی سازدا
که پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموویهتی: "لتؤدن الحقوق إلی أهلها،
حتى یقتص للشاء الجماء و من القرناء". واته: هەر مافیکی خەلک
بەسەرتانەوێه لێتان دەسێنێتەوێ هەتا هەقی بزنی بێ شاخ لە شاخدار
دەسێنێتەوێ.

ئێبنو ئەبی حاتم دەگێڕێتەوێ که عەبدوللای کوری مەسعود وتویهتی:
شەهیدبوون ئەبێتە کەفارەتی هەموو تاوانێک جگە لە ئەمانەت، پۆژی قیامەت
پیاوێک دێنن هەر چەندە لە رێگە ی خوادا کۆژراوێ پێی دەوتری ئەو
ئەمانەتی لاتە بیدەرەوێ بە خاوەنەکە ی، ئەلێت چۆن بیدەمەوێ خۆ دۆنیا
رۆشتوو؟ لەناو بنکی دۆزەخدا ئەمانەتەکە ئەکرێت بە شتیێ ئەو هەلدەگرێ
و فری دەدرێتە ناو دۆزەخەوێ.

زادان وتویهتی: ئەوێ گێڕایەوێ بۆ بەرا وتی: براکەم راست دەکات:
﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ أَن تَوْذُوا الْأَمْثَلِ﴾ سوفیانی سەوری لە ئێبنو ئەبی

له‌یلاوه له‌ پیاوێکه‌وه له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕێته‌وه که ده‌رباره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ و توویه‌تی: ئه‌و نادیاره‌ بۆ چاک و خراب.

موحه‌مه‌دی کۆری حه‌نه‌فیه‌ و توویه‌تی: ئه‌وه‌ نوسراوه‌ بۆ چاک و خراب.

ئه‌بو عالیه‌ و توویه‌تی: ئه‌مانه‌ت ئه‌وه‌یه‌ که فه‌رمانتان پێ کراوه‌ بیکه‌ن و قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ لێتان.

ئویه‌ی کۆری که‌عب و توویه‌تی: له‌ ئه‌مانه‌ته‌ که ژن پارێزگاری له‌ داوینی خۆی بکات.

ره‌بیعی کۆری ئه‌نه‌س و توویه‌تی: ئه‌وه‌ی له‌ نێوان خۆت و خه‌لکدا به‌ ئه‌مانه‌ته‌.

عه‌لیه‌ کۆری ئه‌بی ته‌لحه‌ له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕێته‌وه که ده‌رباره‌ی: **إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا** و توویه‌تی: ئامۆزگاری کردنی ژنان له‌ لایه‌ن کاربه‌ده‌سته‌وه له‌ پۆزانی جه‌ژندا ئه‌چێته‌ ناو ئه‌وه‌.

زۆر له‌ پافه‌کاران و توویانه‌ که ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی عوسمانی کۆری ته‌لحه‌ی کۆری ئه‌بی ته‌لحه‌ هاتووه‌ته‌ خواره‌وه‌ که ناوی ئه‌بی ته‌لحه‌ عه‌بدوڵلای کۆری عه‌بدولعیزی کۆری عوسمانی کۆری عه‌بدوڵداری کۆری قوصه‌ی کۆری کیلابی قوره‌یشیه‌. عه‌باده‌ری حاجیه‌ی که‌عبه‌ی پیرۆزه‌ که ئامۆزای شه‌یه‌ی کۆری عوسمانی کۆری ته‌لحه‌یه‌ که حه‌جابه‌ هه‌تا ئه‌مڕۆ له‌ نه‌وه‌کانیدا به‌ ئه‌و عوسمانه‌ له‌ نێوان هودنه‌ی حوده‌یه‌یه‌ و کردنه‌وه‌ی مه‌که‌که‌دا موسلمان بووه‌ له‌ گه‌ڵ خالیدی کۆری وه‌لید و عه‌مری کۆری عاص دا، به‌لام عوسمانی کۆری ته‌لحه‌ی کۆری ئه‌بی ته‌لحه‌ له‌ جه‌نگی ئوحوددا ئالای هاویه‌شدانه‌ره‌کانی هه‌لگرتبوو به‌ کافری کوژرا. ئه‌و نه‌سه‌به‌مان بۆیه‌ پروون کرده‌وه‌ چونکه‌ زۆر له‌ رافه‌کارانی قورئان ئه‌وه‌یان لێ تێک ده‌چیت، هه‌روه‌ها هه‌زی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی کاتیک بوو که پێغه‌مه‌بر (دروودی خۆی لێ بیت) کلێله‌کانی که‌عبه‌ی لێ سنده‌وه‌ پۆزی کردنه‌وه‌ی مه‌که‌که‌ پاشان پێی دایه‌وه‌.

موحه مەدی کۆری ئیسحاق دەربارەیی کردنەوێ شاری مەککەیی پیرۆز دەلیت: لە صفییەیی کچی شەبەو و هاتوو و تووێتی: کاتێ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) لە مەککە دابەزی و خەلک دڵنیابوو ن هات هەتا گەشتە کەعبە بەسەر و شترە کەبەو و حەوت جار بە دەوریدا سوورایەو و بە گۆچانە کەیی ئامازەیی بۆ بەردە رەشە کە دەکرد، کاتێ سوورانەو کەیی تەواو کرد عوسمانی کۆری تەلحەیی بانگ کرد کلێلەکانی کەعبەیی لێوەرگرت و دەرگای کەعبەیی بۆ کرابەو و چوو و ناوی، کۆتریککی لە عیدان بینی بە دەستەکانی شکاندی و فەریدایە دەرەو، پاشان لە دەمی دەرگای کەعبەدا پراوەستا فەرمووی: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له، صدق وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده، ألا كل مأثرة أو دم أو مال يدعى، فهو تحت قدمي هاتين إلا سدانه البيت وسقاية الحاج". واتە: شایستەییەکی پەرستن نییە جگە لە خۆی تاک و تەنھا و بێ هاوێش، پەیمانە کەیی بە راست گیراو، بەندە کەیی خۆی سەر خست و پارتەکانی بە تەنھا لە ناوێرد، بزانی هەموو تۆلە سەندن یان خوێنێک یان مایێکی داوای بکری لە ژێر ئەم دوو پێیی مندا یە جگە لە مەجەو وەری ئەم ماله و ئاودان بە حاجیان، پاشان باسی وتارەکانی پێغەمبەری کردوو کە ئەو پڕۆزە فەرموویەتی: دەلیت: پاشان پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) لە مزگەوتە کەدا دانیش ت عەلی کۆری ئەبی تالیب هەلسا کلێلەکانی کەعبەیی بە دەستەو و بوو و تی: ئەی نێردراوی خوا با حێجابە و سێقایە بە دەست ئێمە بیت، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: عوسمانی کۆری تەلحە لە کۆیئە؟ بۆیان بانگ کرد پێی فەرموو: ئەو کلێلە کانتە ئەی عوسمان، ئەمە پڕۆزی وەفا و چاکە یە.

ئێبێو جەریر و تووێتی: لە ئێبێو جورە یحەو و دەرگێرەو و تووێتی: ئەم ئایە تە دەربارەیی عوسمانی کۆری تەلحە هاتۆتە خوارەو کاتێ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) کلێلەکانی کەعبەیی لێوەرگرت پڕۆزی کردنەوێ مەککە و چوو و ناوی کە هاتە دەرەو ئەم ئایە تەیی خوێندەو: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ عوسمانی بانگ کرد و کلێلەکانی دایەو دەستی، عومەری کۆری خەتتاب کاتێ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) لە کەعبە هاتە دەرەو ئەو

ثایەتەى دەخوێندەووە وتی: دایک و باوکم بە فیدات بن لەووە پێش گوێم لێی
نەبووە ئەو ثایەتە بخوێنی.

لە زوهرییهووە هاتوو و توویەتی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) کلێلەکانی
دایەووە دەستی و فەرمووی: یارمەتی بدەن.

ئێینو مەردەووە لە رینگای کەلییهووە لە ئەبى سألحەووە لە ئێینو عەباسەووە
دەگێرێتەووە کە دەربارەى ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾
وتوویەتی: کاتێ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) مەککەى کردەووە عوسمانی
کۆری تەلحەى بانگ کرد فەرمووی: "کلێلەکم نیشان بدە" ئەویش بۆی هێنا
کاتێ دەستی درێژ کرد عەباس بۆی هەلسا و تی: ئەى نێردراوى خوا دایک
و باوکم فیدات بێ ئەووم لەگەڵ ئاودان پێ ببەخشە، عوسمان دەستی بردە
دواوە، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: کلێلەکم نیشان بدە،
عوسمان دەستی درێژ کرد کلێلەکانی بداتێ عەباس قسەکانی پێشوی دووبارە
کردەووە، عوسمانیش دەستی گێرایەووە، پاشان پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت)
فەرمووی: ئەى عوسمان ئەگەر باوەرت هەیه بە خوا و پۆزى دواى ئەو
کلێلەم بدەرئى عوسمانیش وتی: ئەو تا بە ئەمانەتى خوا، ئەلێ پێغەمبەر
(دروودی خۆی لێ بیت) هەلسا وەرگای کەعبەى کردەووە بێنى لەناو کەعبەدا
هەیکەلێکی ئیبراهیمی (سلاوى خۆی لێ بیت) تێدایە لەگەڵ پەرداخێکدا بۆ پشک
خستن، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: هاوێشدانەرەکان چ
پەيوەندییەکیان هەیه بە ئیبراهیم و ئەم پەرداخەووە خوا بیانکوژئى، پاشان
داواى قاپێ ئاوى کرد، ئاوەکەى وەرگرت و دەستی خستە ناو ئاوەکە و پاشان
ئەو هەیکەلانەى تێدا نوقوم کرد، پاشان مەقامى ئیبراهیم کە لەناو کەعبەدا
بوو دەرھێنا و لچکاندى بە دیواری کەعبەووە، پاشان فەرمووی: ئەى خەلکێتە
ئەو قیبلەیه، ئەلێ: پاشان پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) هاتە دەر و بەدەوری
کەعبەدا سوپرایەووە کایەیک بوو یان دوان بوو، پاشان جوهرائیل هاتە خوارەووە
بۆ لای وەك بۆمان باسکراووە دەربارەى گێرانەووەى کلێلەکە بوو، پاشان
پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ
أَهْلِهَا﴾ هەتا لە ثایەتەکە بوووەووە.

ئەو لەو شتە بەناویانگەیه کە ئەو ثایەتە دەربارەى هاتۆتە خوارەووە، جا

دەربارەى ئەو هاتیبته خواریان نا حوکمەکەى گشتیه لەبەر ئەو ئیبنو عەباس و موحەممەدى حەنەفیه و توریانە: ئەو ئایەتە بۆ تاوانبار و چاکەکارە واتە ئەو فەرمانە بۆ هەموو کەس.

﴿وَإِذَا حُكِمَ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ ئەمە فەرمانیکە لە خوای بەرزەو بۆ حوکم کردن لە نیوان خەلکیدا بە دادپەرورەى، لەبەر ئەو موحەممەدى کورى کەعب و زەیدى کورى ئەسەلم و شەهرى کورى حەوشەب و توریانە: ئەم ئایەتە دەربارەى کاربەدەستەکان هاتۆتە خواریو واتە ئەوانەى حاکمەن لە نیوان خەلکدا لە فەرموودەدا هاتوو کە "إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْحَاكِمِ مَا لَمْ يَجُزْ، فَإِذَا جَارَ وَكَلَهُ إِلَى نَفْسِهِ" خوا لەگەڵ حامدايه هەتا ستم نەکات کە کەوتە ستمکردن وازى لى دینى. لە بۆماوەدا هاتوو: "عدل يوم كعبادة أربعين سنة"، واتە: دادپەرورەى يەك پۆژ ئەوەندەى چل سال خواپەرستى خێرى هەيه.

﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا بِعَظْمِكُمْ بَيْنَهُ﴾ واتە بەوێ فەرمانتان پێدەدات کە ئەمانەت بەدەنەو بە خاوەنى و حوکم کردن لە نیوان خەلکدا بە عدالت و جگە لەوانە لە فەرمانەکانى و شەریعەتە تەواو گەورەکەى کە هەموو شتیکی گرتۆتەو.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ واتە گوێبىستى قسەکانتانە و چاوى لە کردەو کانتانە.

ئیبنو ئەبى حاتم و توریەتى: ئەگێرنەو کە ئەبى هوریرە: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ إلى قوله: ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا بِعَظْمِكُمْ بَيْنَهُ﴾ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا. دەخوێندەو پەنجە گەورەکەى دەخستە سەر گوێ و ئەوێ دواى ئەو دەخستە سەرچاوەکانى و دەشیوت بەوشیوێ گوێم لە پێغەمبەر (درودى خۆى لى بێت) بوو دەخوێندەو پەنجەکانى دەخستە سەر ئەوانە.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (٥٩)

واته: ئەي گەلی خاوەن باوەڕان بەرفەرمانی خودا و پیغمبەری خوا و کاربەدەستانی خۆتان بن هەركاتیکیش لەسەر شتێ لە نێوخۆدا پێك نەهاتن، ئەگەر بپرواتان بە خودا و بە پڕۆزی قیامەت هەیه، كێشەي خۆتان حەوالەي خوا و پیغمبەری خودا بکەن، ئەم کارە بۆتان باشترە و ئاکامی چاکتری هەیه.

بوخاری وتویهتی: ئیبنو عەباس دەربارەي ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وتویهتی: دەربارەي عەبدوللای کۆری حوزافەي کۆری قەیس هاتۆتە خوارەو کاتی پیغمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) بەسەرکردایەتی لەگەڵ سەریەکدا ناردوویەتی.

ئیمام ئەحمەد وتویهتی: پیغمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) پۆلیك لە هاوێلانێ پەوانەکرد بە سەرکردایەتی پیاویکی ئەنصاری کاتی چوونە دەر لەسەر شتێك تێكچوون وتی: ئەي پیغمبەری خوا (دروودی خۆای لێ بێت) فرمانی پێنەکردوون بەرفەرمانم بن؟ وتیان: بەلێ، وتی: دار و چیلکەم بۆ کۆیکەنەو، پاشان داوای ئاگری کرد و ئاگری تێبەردا، پاشان وتی: ئەمەوئ خۆتانێ تێ فەرئ بدەن، کۆمەلەکە خەریک بوو خۆیانێ تێ فەرئ بدەن، لاوێك لە ناویاندا وتی: ئیوێ لە ئاگر هەلاتوون کە چوونە لای پیغمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) پەلە مەکەن هەتا دەگەنەوێ بە پیغمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) ئەگەر ئەو فەرمانی پێدان بچنە ناوی، بچنە ناوی، ئەلێ: کە گەڕانەوێ بۆ لای پیغمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) هەوالیان پێدا پێی وتن: ئەگەر بچوونایەتە ناوی هەرگیز لێی نەئەهاتنە دەرەو، چونکە بەرفەرمانی لە چاکەکردندا دەکری. (هەردوو شیخ دەریان هێناو).

ئەبو داود وتویهتی: نافع لە عەبدوللای کۆری عومەرەوێ دەگێڕێتەوێ کە پیغمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) فەرموویەتی: "السمع والطاعة علی المر و المسلم فیما أحب وکره، ما لم یؤمر بمعصیة، فإذا أمر بمعصیة فلا سمع ولا طاعة". واته: گوێپرایەلی و بەرفەرمانی کردن لەسەر مەرؤف پێویستە پێی خۆش بێت یان پێی ناخۆش بێت هەتا فرمان بە خراپە نەکری، کە فرمان بە خراپە کرا نەگوێپرایەلی دەمێنێ نە بەرفەرمانی کردن.

وه له عوبادهی کوری صامیتوه هاتوو و توویه تی: په یمانمان دا به پیغه مبه (دروودی خوی لئ بیت) که گوپرایه ل و به رفهرمان بین پیمان خوش بیت یان پیمان ناخوش له تنگانه و خوشیدا وه پیش بهرزه و هندی خۆمانی بخهین، وه کیشه مان نه بیت له گهل کاربه دهستاندا و توویه تی: مه گهر بی باوه پری بین که له خواوه بورهانی له سهر بیت (اخرجاه).

له فهرمووده یه کی تر دا هاتوو که پیغه مبه (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویه تی: "اسمعوا وأطيعوا وإن أمر علیکم عبد حبشی کأن رأسه زبیه". رواه البخاری واته: گوپرایه ل و به رفهرمان بن با به نده یه کی حبه شی نه میرتان بیت سهری وهک میوژ وایت.

له نه بی هوپره وه هاتوو و توویه تی: خوشه وسته کهم فهرمانی پیکرم گوپرایه ل و به رفهرمان بم با عه بدیکی حبه شی لوت پراو بیته نه میرم (رواه مسلم).

له نوم حوسه یه وه هاتوو و توویه تی: گویم له پیغه مبه (دروودی خوی لئ بیت) بوو له حه جی مالئا وایدا ده یه فهرموو: "ولو استعمل علیکم عبد یقودکم بکتاب الله، اسمعوا له وأطيعوا" نه گهر کزیله یه ک سهرۆکیان بکات به کتیه که ی خوا ئیوه گوپرایه ل و به رفهرمانی بن.

ئینو جه ریر و توویه تی: له نه بی هوپره وه هاتوو که پیغه مبه (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویه تی: "سیلیکم بعدی ولایة، فلیکم البر بیره، ویلیکم الفاجر بفجوره، فاسمعوا لهم وأطيعوا فی کل ما وافق الحق، وصلوا وراءهم، فإن أحسنوا فلیکم ولهم وإن أساءوا فلیکم وعلیهم"، دوا ی من کومه لئ نه بنه سهرپه رشتییکارتان، چاک به چاکه که یه وه تاوانبار به تاوانه که یه وه، ئیوه گوپرایه ل و به رفهرمانیان بن له هه موو ته وانه دا که ریک ده که وی له گهل هه قدا و له دوا یانه وه نوژ بکه ن، نه گهر چاکه یان کرد بۆ ئیوه بۆ ئیوه شه، نه گهر خراپه یان کرد بۆ ئیوه له سهر ته وانه.

له نه بی هوپره وه هاتوو که پیغه مبه (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویه تی: "به نی ئیسرائیل پیغه مبه ریان بۆ نه نیردرا ههر کاتی پیغه مبه ریک بمردایه

پيڻه مبهريکي تر نه نيردرا بڙيان، به لام دواي من پيڻه مبهري تر نيه، به لام جيئشين دين و زوريش دهن، وتيان نه نيردراوي خوا: تو فرماني چيمان پيڻه دهيت؟ فرموي: "وه فا به بيه عتي يه کم بکن و مافي خويان بدنه تي خوا دهر باره ي نه وي داوئيه ده ستيان لتيان ده پرسيته وه". (اخرجاه)

هروه ها له ئينو عه باسه وه (ره زاي خوي لي بيت) هاتوه و توه تي: پيڻه مبهري (درووي خوي لي بيت) فرموي ته تي: "من رأی من أميره شيئاً فکرها فليصبر، فإنه ليس أحد يفارق الجماعة شبراً فيموت إلا مات ميتة جاهلية". (اخرجاه) هر کس له نه ميره که ي شتيکي بيني لاي ناخوش بوو با نارام بگري، چونکه هر کس له کومل جيا بيته وه بمرئ به مردني سهرده مي نه زاني مردوه.

هروه ها له ئينو عومره وه هاتوه که گوښيستي پيڻه مبهري (درووي خوي لي بيت) بووه فرموي ته تي: "من خلع يدا من طاعة، لقي الله يوم القيامة لا حجة له، ومن مات وليس في عنقه بيعة مات ميتة جاهلية". (رواه مسلم) هر کس ده ستی له به رفهرماني سهرؤکي کيشايه وه پرؤزي قيامت که ده گاته وه به خوا به لگهي به ده سته وه نيه، هر کس بمرئ و به يعه تي به کس نه کردبي وه له سهرده مي نه زانيدا مردبي وايه.

موسليم له عه بدوره حمانی کوري عه بدی رب الکعبه وه ده گپريته وه و توه تي: چووم بؤ مزگهوت سه یرم کرد عه بدوللای کوري عه مری کوري عاص له سيهری که عه دا دانيشتبو خه لکيش له ده وری کوبو بوونه وه، منيش چووم دانيشتم نه بوت: له سه فریکدا له گهل پيڻه مبهري (درووي خوي لي بيت) بووين له شوئيک لماندا، هه مان بوو چادره که ي چاک ده کرد، هه مان بوو گوښي پي نه ده دا، هه مان بوو له شوئنه که ي خويدا بوو، له و کاته دا يه کيک هاواری کرد وتي: "الصلاة جامعة" ئيمهش چووين بؤ لاي پيڻه مبهري (درووي خوي لي بيت) فرموي: "پيڻه مبهري نه بووه له پيش مندا له سهری پتويست نه بوايه که نه ته وه که ي بخاته سهر نه و خيره ي فيري بوو و بيانترسيئ له و شهري که ده يزاني، به لام نه م نه ته وه يه ي ئيوه چا کي تييه که ي له سهر تاهه يدايه، به لام کوتاييه که ي تووشی به لا ده بي و تووشی چهنده ها کار و

فرمان دهبيٰ كه ٿينڪاري لئي دهڪن و فيتنه به دواي يهڪدا ديت باوه ڀدار ده ليت تهوه له ناوچوونمي تيدايه، پاشان تهوه دهراو فيتنه يهڪي ديڪه دي باوه ده ليت تهوه تهويه، جا هر كهس حهز دهڪات له ناگر ڀرڱاري بيت و بچيت بههستهوه کاتي دهرئي تهو باوه ڀري به خوا و ڀوڙي دوايي دهبيٰ و ديت بڙ تهو خه لڪهي حهز دهڪات بڙي بيت، هر كهس بهيعه تي دا به ٿيمائڪ با هه تا ته تواني به رفهرمان ي بيت، ته گهر به ڪيڪي تر ڪرد ي به ڪيشه له گه ليا له ملي بدن"، ته لئي: لئي نزيڪ بوومه وه پيم وت: سويندت ددهم به خوا خوت تهوه ت بيستوه له پيغه مبهه؟ پهلاماري هردوو گوئي و دلي دا به بهدهسته کاني وتي: بهم گوئيانه ليم بيستوه و بهم دلهم ناگاداري بووم، ته لئي: پيم وت: تهوه موعاويه ٿاموزاته فرمان پي دهدا كه مال و ساماني به ڪتري بخوين به با تل و خومان بڪورين خوايش ده رفهرموونت: **يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ وَنِكَاحٍ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا** [النساء: ٢٩] ته لئي: ماويهك بي دهنگ بوو، پاشان وتي: ته گهر له شتيڪدا به رفهرمان ي خوي ڪرد توش به رفهرمان ي بكهو ته گهر سهريچي خوي ڪرد توش سهريچي بكه.

فرموده له وباروه زوره: ٿينبو جهرير وتوويه تي: له سووديه وه ده گيرنه وه كه ده رباري: (درودي خوي لني بيت) وتوويه تي: پيغه مبهه (درودي خوي لني بيت) به سهر ڪردايه تي خاليد ي ڪوري وه ليد سريه يهڪي پهوانه ڪرد له ناوياندا عه ماري ڪوري ياسري تيدابوو، به ره وروي تهو قهومه روشتن كه مبهه ستيان بوو کاتي گهيشته نزيڪيان ذولعهنين چوو هه والي داني كه ڀوڙ بووه هه لاتن جگه له پياوئڪ كه خيڙانهه ي وتبوو شتومه كه ڪانيان ڪو ڪرده وه به تاريڪي هات بڙ ناو سهريازگهه ي خاليد، هه والي عه ماري ڪوري ياسري پرس ي تهو يش چوو بڙ لاي وتي: ته ي تهبا يه قظان من موسلمان بووم و شايه تي تهدهم كه شايسته يهڪي په رستن نيه جگه له خوي تاك و تنهها و موجه ممد بهنده و نيردراوي تهوه، بهلام قهومه كه مبهه ٿيوه يان زاني هه لاتن، بهلام من مامه وه ٿايا تهو موسلمان بوونم سوودي هه يه بڙ پاشه ڀوڙم، ته گينا

منیش هەلدهاتم؟ عەممار وتی: بەلێ سوودی هەبە بۆنەرەو، ئەویش لە شوێنی خۆی مایەو کاتی پۆژ بوو وە خالید هێرشی کردە سەریان سەیری کرد لەو پیاو بەولاو کەسی لێ نەماو، خالید گرتی و مالهکەشی برد، هەوالی گەیشته عەممار، هات بۆ لای خالید و پیتی وت: ئەو کابرایە بەربەدە موسلمان بوو و لە پەنای منداپە، خالید پیتی وت: بۆچی تۆ پەنات داو؟ قەسیان بە یەک وت و داواکیان بەرزکردووە بۆ لای پێغمبەر (دروودی خۆی لێ بیت)، پێغمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) رێی بە پەنادانەکەیی عەممار داو فرمووی: جارێکی تر شتی وا مەکە، کاتی عەممار قەسی بە خالید دەوت، خالید وتی: ئەو بەندە گۆی پراوت بەرەلا کردوو جۆنم پێ بدا، پێغمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فرمووی: ئەی خالید قەسە بە عەممار مەلێ، چونکە قەسە بە عەممار بلیی خوا قەسی پێ دەلێ و هەر کەس پقی لێی بێ خوا رقی لێی دەبێ، هەر کەس لەحنەت لە عەممار بکات خوا لەحنەتی لێ دەکات، عەممار توورەبوو هەلسا پۆشت، خالید شوێنی کەوت و کراسەکە گرت و داوای لیبوردنی لێکرد، ئەویش پازی بوو خۆی گەورە ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ ی ناردە خوارەو.

عەلی کۆری ئەبێ تەلحە لە ئێبنو عەباسەو دەگێڕێتەو کە ﴿وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ مانای ئەهلی فێقەر ئاینە، موحامید و عەتا و حەسەن و ئەبو عالی و تووبانە: واتە: زانیان، بەلام وەك دەردەکەوئ خواش دەزانی هەموو ئەوانە دەگێڕێتەو کە کاربەدەستن و زانان، خۆی گەورە فرموویەتی: ﴿لَوْلَا يَتَّبِعُهُمُ الرَّاكِبُونَ وَالْأَجْبَارُ عَنْ قَوْلِهِ الْأَمْرُ وَأَطِيعُوا الشَّيْخَ﴾ [المائدة: ۶۳]، هەروەها فرموویەتی: ﴿فَتَتَلَوْا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ۴۳].

لە فرموودەیی سازدا کە بوخاری و موسلیم لەسەری رێکن هاتوو کە پێغمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فرموویەتی: "من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني فقد عصا الله، ومن أطاع أميري فقد أطاعني، ومن عصا أميري فقد عصاني" واتە: هەر کەس بەرفەرمانی من بیت ئەو بەرفەرمانی خوا بە هەر کەس سەرپێچی لە فرمانی من بکات ئەو سەرپێچی لە فرمانی من کردوو هەر کەس بەرفەرمانی ئەمیری من بکات، ئەو

بهر فرمانی منی کردوه و هر کس سهرپیچی له فرمانی نه میره کم بکات
 نهوه سهرپیچی له فرمانی من کردوه، تا نهوه فرمانبهر فرمانی کردنی
 زانایان و سهرکرده کانه له بهر نهوه خوا فرمویه تی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ﴾ واته:
 شوین کتیه که ی بکهون ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ واته: له سوننه تکانی برون ﴿وَأُولَ
 الْأَنْفُسِ مِنْكُمْ﴾ له واندها بهر فرمانیان بن که چاکه به نه که له سهرپیچی کردندا،
 چونکه بهر فرمانی هیچ کس ناکری بۆ سهرپیچی کردنی خوا وه که له
 فرمودی سازدا هاتوه (إنما الطاعة فی معروف).

﴿إِن لَّنَزَعْنَهُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ موجهید و چهند کسه
 دیکه له پیشینه کان وتویانه: واته بیگیر نهوه بۆ قورئان و سوننه تی پیغمبر
 (درودی خوی لی بیت) ته مه فرمانیکه له خوی بهرز و شکومه نه وه که کیشه
 له سهر هرچی دروست بوو له بنه ماکانی نایندا و له لقه کانیدا که بیگیر نه وه
 بۆ قورئان و سوننه ت وه که خوی گه وه فرمویه تی: ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ
 شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ [الشوری: ۱۰]، ههرچی قورئان سوننه ت حوکمیان
 له سهر داو شایه تی راستی بوون نه وه هه قه، دوی هه قیش جگه له گومرایی
 هیچی تر نییه. له بهر نه وه خوی گه وه فرمویه تی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ واته ههرچی نه زانی و تیکچوون هه به بیگیر نه وه بۆ کتیه که ی خوا و
 سوننه تی پیغمبر که ی نه وه به لگه به له سهر نه وه ی ههر کس قورئان و
 سوننه ت نه کاته ناویر یوان له سهر نه وانیه که ناکۆک ده بن نه وه که سه باوه ردار
 نییه به خوا و به پۆزی دوی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ واته: قورئان و سوننه ت کردنه ناو
 بزیوان و گه رانه وه بۆیان خیره، ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ واته: عاقیه تی چاکه هه به.
 سوودی و چهند کسه تر وتویانه: موجهید وتویه تی: چاکترین
 پاداشتی هه به نه وه ش نزیکه له پیکانی راسته وه.

﴿إِنَّمَا تَرَى إِلَى الَّذِينَ يَرْعَمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
 مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ وَقَدْ أُسْرُوا أَن يَكْفُرُوا
 بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۱) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ

عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
 أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾
 أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ
 وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾

واته: نه دی نهوانت نه دیوه وایان خو هه لختووه ته وه بهو قورئانهی بز
 تو هاتوته خواره وه بهو کتیبهش که بهرله تو ناردراوه، بهروا دهکن،
 دهشیانهوی کتیشهیان بهرنه لای تاغوت فرمانیشیان پئدراوه، حاشای لیکهکن،
 دیاره شهیتان وای گهره که به یه کجاری له رینگهیان هه له بکا، نه گهر بیتو
 پییان بلین: وهرنه لای هم قورئانه وه که خوا ناردوویه تی خواری و وهرنه
 لای هم پیغه مبه ره، دورازه کان ده بیسی که زور به توندی روویان له تو
 ورده گپرن، نه دی چونه که نهوانه له سهر کاری خویان ده یکهکن هه رکات
 تووشی به لایهک بوون دینه لات و به خوا سویند دهخون که نیمه به نیازی
 چاکه کردن و نیتوان خووشی نهو کاره مان ره چاو کرد، خوا ده زانی نهوانه چیان
 له دلدایه نه تو هر وازیان لی بیتنه و ناموزگاریان کهو ته رزیککی وایان بدوینه
 دلیان به رهو خوت راکیشی.

نه وه ینکاری کردنیکه له لایه ن خواوه بهرام بهر که سانیک ده لین نیمه
 باوه پمان هه به بهوی نیردراوه ته خواره وه بو سهر پیغه مبه ره (دروودی خوی لی
 بیت) و بو سهر پیغه مبه رانی پیشووش، له گهل نه وه شدا نه یه ویت بو
 جیا کردنه وهی کتیشه و گیره کان پهنا بیاته بهر غیری کتیبه کهی خوا و سوننه تی
 پیغه مبه ره کهی وهک باسکراوه له هوی هاتنه خواره وهی هم تابه ته دا که
 ده رباره ی پیاوکی نه نصاری و پیاوکی جوله که له مه دینه که کتیشه یهک که وه
 نیتوانیان، جوله که که ده یوت: با موحه ممد له نیتوانماندا بیت کتیشه که مان بو
 چاره سهر بکات، به لام نه ویتریان نه یوت: با که عبی نه شرف بکه ویتنه
 نیتوانمان.

هه روه ها و تراوه ده رباره ی کومه لیک له دوو پرووه کان نهوانه ی وا خویان
 ده رختووه موسلمانن، هاتوته خواره وه، کاتی نه یانویست که ناو بریوانه کانی

سهردهمی نه زانی بکه نه ناویژیوان له نیوان خویاندا، جگه له وهش و تراوه، به لام نایه ته که له وه گشتی تره، چونکه نایه ته که زه می هموو نه وانه دهکات که له کتاپ و سوننه لا نه دهن و جگه له و دوانه نه که نه ناویژیوانی خویان به باتل. مه به ست له تاغوت لی ره دا نه وه به له بهر نه وه ی فه رموو یه تی:

﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ﴾ هه تا کو تایی، وه که ده فه رموو یه تی:

﴿بِعُدْوَنَ عَنكَ صُدُودًا﴾ واته: پشت تئ نه که ن وه ک خویه زلزانه کان وه ک خوی گه وره ده رباره ی هاویه شدانه ره کان ده فه رموو یه تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ [النعمان: ۲۱].

نه وانه به پیچه وانه ی نه و باوه پدارانه وه ن که خوا ده رباره یان ده فه رموو یه تی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ [النور: ۵۱].

پاشان خوی گه وره زه می دوو رووه کان دهکات و ده فه رموو یه تی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ نه ی چون ده بی کاتی قه ده ر رایان بمالی بۆ لای تۆ موسیبه ت ده رگایان بکو تی به هو ی تاوانه کانپانه وه، وه بۆ نه وه ی پیویستییان به تۆ هه بی ت ﴿ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِن أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ واته: عوزرت بۆ ده هیننه وه و سویند ده خۆن مه به ستمان له چوونمان بۆ لای غه یری تۆ و دوژمنه کانی تۆمان کرده ناویژیوان ته نها بۆ چاکه و سه رخستن بوو، واته بۆ مودارات بوو، نه ک باوه پمان وابوو یی که نه وان راستر بوون، وه ک خوی گه وره له فه رمایشی: ﴿قَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْنُ إِلَهُ قَوْلِهِ: ﴿فَيَصْحَقُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيرِينَ﴾ [المائدة: ۵۲]. هه والی نه وانه مان پی نه دا.

ته به رانی وتوو یه تی: له ئینو عه باسه وه ده گپ نه وه وتوو یه تی: نه بو زه یری نه سه له می کاهنیک بوو ناویژیوانی نیوان جوله که کانی ده کرد کاتی تووشی کیشه و گپ ره ی ناوخویان بونایه، چه ند که سیش له موسلمانان ده چوون بۆ لای، خوی گه وره ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنزَلَ مِن قَبْلِكَ﴾ ی نارده خواره وه هه تا ﴿إِن أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾.

پاشان خوی به رز فه رموو یه تی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي

قُلُوبِهِمْ ﴿۱﴾ نهو جۆره که سانه مونا فیک بوون خوا نهیزانی چی له دلیانابه له سر نهو سزایان ددهات، چونکه خوا هیچی لی ناشارریشهوه، نهی موحه مسه وازیان لی بهینه هر خوا زانابه بهوانه لی له دل و دهروونیاندا به و بهوانه ناشرکه دهکن، له بهر نهو پیی فهرمووه: **﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾** واته: توندوتیزی مه نوته بهرام بهر نهو لی له دلیاندا به **﴿وَعِظْهُمْ﴾** واته: ناموزگاریان بکه نهو قه دهغه بکه لییان که له دلیاندا به له نیفاق و شه ری شاراو **﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾** واته: له نیوان خو ت و خو یاندا ناموزگاریان بکه به قسه ی کاریگه ری لو ت شکین.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ (۱۵) **﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾** (۱۶)

واته: هر که سیکمان به پیغه مبه ری نار دووه، بۆ به بووه به پیغه مبه ره که به خه لک رابگه یه نی، به نیزنی خودا ده بی فهرمانی قبول بکه ن، جا نهمانهش له پاش نهو لی که نهو غه دره یان له خو کرد، گهر بهاتبانه وه لای تو و داوای خودا لیخو شبوونیان بکدرایه بیگومان نهوسا ده یان دی که خوا به شیمانیه که یانی قبول دهکا و دلوفانه. به لام نه خیر، سوینده که به پهروه رنده ی تو، نابنه خاوه نی بهرو مه گهر وهختی که له کی شه و هه رای نیوان خو یان بته که نه قازی و له دله وه به هره فهرمانی تو بیده ی په دایان بی و به تهوای ملکه چی بن.

خوای بهرز ده فهرمویت: **﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ﴾** واته: بهر فهرمان بوونی بهرز کراوه له سر نهوانه ی نیردراوه که بۆ نیردراوه **﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾** موجهید و تویه تی: واته به فهرمانی من نه بی کهس بهر فهرمانی نا کرئ، نهوانه نه بی که نه بی که تهو فیکم داو ن بهر فهرمانی

پیغمبر ناکه ن وهك نایه تی: ﴿وَلَقَدْ مَكَّدُكُمُ اللَّهُ وَعَدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِآيَاتِهِ﴾ [آل عمران: ۱۵۲] واته به رفهرمان و توانا و ویست و زالبوونی به سرتاندا.

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ خوی بهرز رینمای سهریچیکاران و تاوانباران دهکات کاتی تاوان و سهریچییهکی لی روودان بین بو لای پیغمبر (درویدی خوی لی بیت) لای نهو داوای لیبوردن لهی خوا بکه ن و داوای لی بکه ن که نهویش داوای لیبوردنیا ن بو بکات.

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ جا کاتی نهو هیان کرد خوا تویه یان لیوره ده گری و ره حمیان پیده کات و لییان خوش ده بیت، له بهر نهو فهرموویه تی: ﴿لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾.

کومه لیک ده گپرنه وه له وانه شیخ نه بو نه صری کوری صهباح له کتیه که یدا به ناوی (الشامل) به سهرهاتیکی به ناوبانگ له عوتباوه و تویه تی: لای گزره که ی پیغمبر (درویدی خوی لی بیت) دانیشتبوم عهره بیکی ده شته کی هات وتی: سلاوت لی بی نه ی نیردراوی خوا بیستومه که خوا ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾. نه وه ته هاتوم داوای لیبورنی تاوانه کانم ده کم له خوا و تو ده کم به تکاکار لای پهروه دگارم، پاشان هم دپره هژنراویه ی وت:

يا خَيْرَ مَنْ دُفِنَتْ بِالْقَاعِ أَغْظَمُهُ

فَطَابَ مَنْ طِيبَهُنَّ الْقَاعُ وَالْأَكْمُ

نَفْسِي الْفِدَاءُ لِقَبْرِ أَنْتَ سَاكِئُهُ

فِيهِ الْعَفَافُ وَفِيهِ الْجَوْدُ وَالْكَرْمُ

پاشان عهره ده شته کییه که رویش چاوم چووه خه له خه ومدا پیغمبرم (درویدی خوی لی بیت) بینی فهرمووی: نه ی عوتبا بگه به عهره به ده شته کییه که مژده ی بده ری که خوا لی بوورا.

که ده فەرمووئیت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ خۆی بەرز سوئند بە نەفسی پیروزی خۆی دەخوات که که کەس ناییتە باوەردار هەتا پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) نەکاتە ناوێزیوان لە هەموو کاروبارێکدا هەرچی پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) حوکمی دا هەقە و ئەبێ بە زاهیر و باتن ملکهچی بیت، لەبەر ئەوە خۆی گەورە فەرموویتی: ﴿لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾، واتە: کاتی تۆیان کردە قازی خۆیان لە دڵەو بەرفەرمانیت دەکەن بێ ئەوەی لایان ناخۆش بیت هەرچۆنیک حوکمت دابن، لە زاهیر و باتن ملکهچی فەرمانەکانی دەکەن و خۆیان تەسلیم دەکەن بە ئەواوەتی بێ بەرەهەست و پالپێوەنان و بێ کێش و گیرە وەک لە فەرموودەدا هاتوو: "والذي نفسي بيده لا يؤمن أحدكم حتى يكون هواه تبعا لما جئت به". بەوەی گیانی منی بەدەستە کەستان باوەرداری ئەواو ناییت هەتا ئارەزووەکان بە شوێن ئەوەوە نەبن که من پێی هاتوم.

بوخاری و توویتی: لە عەرەووە دەگیرنەو و توویتی: زوبیرو پیاوێک لە (شراج) دا لە (حەرە) کێشە کەوتە نێوانیان، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: ئەی زوبیرو ئاوی باخەکەت بدەو پاشان ئاوەکە بەرەللا بکە بۆ دراوسێکەت، کابرای ئەنصاری وتی: ئەوە لەبەر ئەوەیە که کۆری پورته؟ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) سەر و چاوی سوور هەلگەرا، پاشان فەرمووی: ئەی زوبیرو باخەکەت ئاو بدە، پاشان ئاوەکە بگرەروە هەتا ئەگەر پێتەو ناو دیوارهکان، پاشان ئاوەکە بەرەللا بکە بۆ دراوسێکەت، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) لە حوکمە صەریحەکیدە مافی خۆی دا بە زوبیرو کاتی ئەنصارییەکە مافەکی پاراست، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) ئاماژەی بە فەرمانی پێکردن لەوبارەووە که بەرفراوانی تێدا بوو، زوبیرو وتی: وایزەم ئەم نایەتە دەربارە ی ئەوە هاتە خوارەو که ده فەرمووئیت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾.

باسی هەڵبەکی دیکە که زۆر غەریبە: ئێبێو ئەبی حاتیم و توویتی: یونس کۆری عبدالاعلی بۆی گیراینەو لە ئێبێو وەهەبەو لە عەبدوللای کۆری لەهێعەو لە ئەبی ئەسودەو و توویتی: دوو کێشەیهکیان لە نێوانیاندا

دروست بوو، هاتن بۆ لای پیځه مېهر (دروودی خوی لى بیت) کیشه که ی بۆ چاره سرکردن، نه وهی حوکه که ی به سهردا درا وتی: بمان نیره بۆ لای عومهری کورشی خه تاب، پیځه مېهر (دروودی خوی لى بیت) فهرمووی: به لى، نه وانیش روښتن هه تا گه یشته لای عومهر (په زای خوی لى بیت) پیاوه که وتی: نهی کوره که ی خه تاب، پیځه مېهر (دروودی خوی لى بیت) حوکه ی بۆ داوم به سهر نه مه دا، که چی وتی: بمان نیره بۆ لای عومهر کور ی خه تاب، پیځه مېهر (دروودی خوی لى بیت) نار دینی بۆ لای تو، عومهر وتی: ئایا وایه؟ وتی: به لى، عومهر وتی: لیهره دا بوهستن هه تا دیمه وه بۆ لاتان نه بمه قازیتان، پاشان عومهر هاته وه بۆ لایان شمشیره که ی هه لکیشابوو له ملی نه وه یانی دا که وتی وری ره وانه ی لای عومهر مان بکه کوشتی، نه وتریان پای کرده وه بۆ لای پیځه مېهر (دروودی خوی لى بیت) وتی: نهی نیردراوی خوا به خوا عومهر هاوه له که می گوشت، نه گهر منیش پام نه کردایه منیشی ده گوشت، پیځه مېهر (دروودی خوی لى بیت) فهرمووی: باوه یم نه ده کرد عومهر بویرى پیاوړکی باوه ډدار بکوزی، خوی گه ورهش نه و ئایه ته ی ناره خواره وه که ده فهرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾. بهو شیویه خوی گه وره کوشتنی نه و پیاوه ی به په وانا و عومهری بهری کرد، نه مهش بۆ ماوهیه کی غریب و مورسه له، ئیبنو له هیعش لاوازه، ئیتر خوا ده زانی.

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيهًا﴾ (٦٦) وَإِذَا لَأَنبَتْنَهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهْدَبْنَهُمْ سِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

واته: نه گهر ئیمه بۆ نه مانه مان نووسیا کوشتاری خو به خو بکه، یان له ولات و ده رکه و که میان نه بی نه یانده کرد، که چی وه کو نه سیحه تیان ده کرا

کردبايان، بۆ ئەوان چاکی دەهینا و باوەریشیان بە خودا پتەو تر دەبوو، ئەوسا ئیمەش لەلایەنی خۆمانەوه پاداشتیکی مەزەمان بەوان دەبەخشی، وائەمان دەکرد که لە رێگەي راستی ئیمەش شارەزا بن، هەر کەسێکی بەرفەرمانی خودا و ئەم پێغەمبەرە بێ، دەبیته هاوڕێی ئەوانەي خودا چاکەي لەگەڵ کردوون لە ریزی پێغەمبەران و خوداپەرستانی راستی و شەهیدان و پیاوچاکەکان، چ هاوڕێیانێکی چاکیش بن ئەمانە! ئەم چاکەبە خودا دەربارەیان دەکا و خوایان بەسە که بە کردەویان دەزانێ.

خوای گەوره هەوالی داوه دەربارەي بەشی زۆری خەلک که نەگەر فەرمانیان پێ بکەیت ئەو قەدەغەکراوانەي دەیکەن بیکەن، ئەیان دەکرد، چونکە تەبعیان گەندەله و وادانراوه که پێچەوانەي فەرمان کار بکەن، ئەوەش لە زانستی خوايه دەربارەي ئەوانەي بوون یان دەبن، لەبەر ئەوه خوای بەرز فەرموویهتی: ﴿وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ إِنَّا أَفْتُلُوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ الایه.

ئێینو جەریر وتوویهتی: لە ئەبێ ئیسحاقی سەبعیهوه دەگێرێنەوه وتویهتی: کاتی ﴿وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ إِنَّا أَفْتُلُوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ هاته خوارەوه پیاوێک وتی: ئەگەر فەرمانی پێ بکەردینایە دەمان کرد، سوپاس بۆ ئەو خوايه عافیهی پێبەخشیوین، ئەوه گەیشتهوه بە پێغەمبەر (دروودی خوای ئێ بێت)، ئەویش فەرمووی: "إِنَّ مِنْ أُمَّتِي لِرَجَالٍ إِيْمَانٌ أَثْبَتَ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجِبَالِ الرَّوَاسِي" لەناو ئەتەوه کەمدا پیاوانێک هەن باوەریان لە دلێاندا له کێوه بەرزەکان چەسپاوتره.

ئێینو ئەبێ حاتم دەگێرێتەوه لە ئەعمەشەوه که وتویهتی: کاتی ﴿وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ إِنَّا أَفْتُلُوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ هاته خوارەوه چەند کەسێک له هاوڵەکانی پێغەمبەر (دروودی خوای ئێ بێت) وتیان: ئەگەر خوا ئەوهی بکەردایە دەمان کرد، ئەوه گەیشتهوه بە پێغەمبەر (دروودی خوای ئێ بێت) فەرمووی: "لِلْإِيْمَانِ أَثْبَتَ فِي قُلُوبِ أَهْلِ مِنَ الْجِبَالِ الرَّوَاسِي". باوەر له دلی خاوەن دا چەسپاوتره له کێوی بلند.

سوودی وتوویهتی: سابییتی کۆری قەیسی شەماش و پیاوێکی جولەکه خۆیان بەسەرێکدا هەلەدەنا، جولەکه که دەبیوت: خوای گەوره خۆکوشتنی

لَسَرَ دَانِيْنَ خُزْمَانَ كُوشْتِ، سَابِيْتِيْشِ دَهْيُوتِ: ئهْگَهَر لَه سَهَرْمَان بِنُو سَرَايَه
 ﴿وَإِنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ خُزْمَانَ دَه كُوشْتِ، خَوَاي گَه وَرَهْشِ ئَه وَ ئَايَه تَه ي نَارِدَه
 خَوَارَه وَه.

ثینو نه بی حاتم له عبداللای کوری زویر هه ته گیر یته وه وتو یه تی: **وَإِنَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ إِنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ** پیغه مبر (درودی خوی لی بیت) فه رموی: ته گهر بنارد رایه خواره وه ثینو ثومی عهد له وان ده بوو.

له شوره یحی کوری عوبیده وه هاتووه وتوویه تی: کاتی پیغه مبهه (درودی خدای من **بیت**) ثم ثایه تهی خوینده وه **﴿وَلَوْ أَنَّا كُنَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُواْ أَفْئُكُم﴾** الایه، ثامازهی بو عه بدوللای کوری ره واحة کرد و فره مووی: "هنگه ر خوا نه وهی بنووسیایه نهو پیاوه له وانه ده بو" واته ئیبنو ره واحة.

لهبر شهوه خوا بهرز فہرمویہ تی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ﴾ واتہ
 نگہر شهویان بکردایہ کہ فرمانیان ہی دہکری و وازیان لہوانہ بھیٹنایہ کہ
 لیٹیان قہدہغہ دہکری ﴿لَکَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ خیر دہبوو بویان لہوہی پیچہوانہی
 فرمانہکان کار بکہن و قہدہغہکراوہکان بکہن ﴿وَأَشَدُّ تَنبِيْئًا﴾، سوودی
 وتوویہ تی: زورتر بہ راست دہگبیرا۔

﴿وَإِذَا لَاقَيْتَهُمْ مِنْ لَدُنَّا﴾ واته: له لایه نثیموه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ واته: بهشت ﴿وَلَهَدَيْتَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ ﴿٦٨﴾ واته: له دنیا و ثاخیره تدا، پاشان فرمودیه تی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّفِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ ﴿٦٩﴾ واته: هر کس ثهوی کرد که خوی فرمانی پیداه بیکات وازی لهوانه هیئا که خوا و پیغمبره کهی کردیان قدهغه کردوه خوی بهرز و شکومه ند له خانهی کهرامه تدا جینشینی دهکات و نهیکاته پیاوهری پیغمبره ران، پاشان یاوهری نهوانهی که له پله دا له دوی پیغمبره ران دین که نهوانیش راستگویانن، پاشان شهیدان و پیاوچاکان نهوانهی نهینیه کانیان چاکه و ناشکرانیان هر چاکه، پاشان ستایشان دهکات و دهفرمودیت: ﴿وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾.

بوخاری وتوویتی: عهروه له عایشه وه ده‌گپریته وه وتوویتی: گونپسینی پیغه‌مبهر (دروودی خوی لئ بیت) بووم ئه‌یفهرموو: "ما من نبی یفرض إلا خیر بین الدنيا والآخرة" واته: پیغه‌مبهر نییه که نه‌خوش که وتوو ده‌راوته ده‌سنی خوی دنیا هه‌لده‌بژی یان پوژی دواپی. کاتی گیانکیشانی نزیک بووه کۆکه‌یه‌کی توند گرتی و گویم لیوو ده‌یفهرموو: ﴿مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی تۆ نيعمه‌ته‌کانی خۆت به‌سه‌ردا پرشتوون له پیغه‌مبهران و راستگویان و شه‌هیده‌کان و پیاوچاکان. ئه‌لئ: زانیم خۆیان کردۆته سه‌رپشک. موسلیم له حه‌دیسێ شوعه‌به وه له سه‌عدی کوری ئیبراهیمه وه به‌و شیوه هیناویه‌تی، ئه‌وه‌ش مانای ئه‌و فهرموده‌یه‌تی که فهرموویه‌تی: "اللهم في الرفيق الأعلى" سئ جار، پاشان گیانی ده‌رچوو، (عليه أفضل الصلاة والتسليم).

باسی هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئهم ئایه‌ته‌ پیروژه

ئینو جه‌ریر وتوویتی: له سه‌عیدی کوری جویه‌یره وه هاتوو و توویتی: پیاوئک له ئه‌نصاره‌کان هات بۆ لای پیغه‌مبهر به غه‌مباریه وه، پیغه‌مبهر (دروودی خوی لئ بیت) پئی فهرموو: چیه ئه‌تبینم غه‌مباری؟ وتی: ئه‌ی نێردراوی خوا شتی که هاتو ته بیرم فهرمووی: ئه‌و شته چیه؟ وتی: ئیمه به‌یانی و ئیواره دیین و ده‌پۆین بۆ لای تۆ سه‌یری روخسارت ده‌که‌ین و له‌گه‌لتا داده‌نشین و سه‌به‌ینی له‌گه‌ل پیغه‌مبهره‌کاندا به‌رز ده‌بیته وه، به‌لام ئیمه ناگه‌ین به تۆ، پیغه‌مبهر (دروودی خوی لئ بیت) هیچ وه‌لامی که نه‌دایه وه، پاشان جو برائیل ئهم ئایه‌ته‌ی بۆ هینایه‌ خواره وه ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ﴾. الایه، پیغه‌مبهر زه‌لامی که نارد بۆ لای مژده‌ی بداتی.

ئهبو به‌کری کوری مه‌رده‌ویه وتوویتی: ئه‌سه‌ود له عایشه وه گنپراویه‌تی وه وتوویتی: پیاوئک هات بۆ لای پیغه‌مبهر (دروودی خوی لئ بیت) وتی: ئه‌ی نێردراوی خوا تۆ خوشه‌ویستتری لام له خۆم له خیزان و که‌سوکارم له کۆپه‌کانم که له ماله بم بیری تۆم بکه‌وته وه خۆم بۆ ناگیڕی هه‌تا نه‌بیم و سه‌یرت نه‌که‌م کاتی بیری مردنی خۆم و مردنی تۆم ده‌که‌وته وه

ئەزانم تۆ دەچىنە بەهەشتەو و بەرز دەكرێتەو لەگەڵ پىڭەمبەراند، جا كاتى
بچىنە بەهەشتەو ئەترسم نەت بىنمەو، پىڭەمبەر هېچ وەلامىكى نەدايەو
هەتا ئەم ئايەتە هاتە خوارەو كە دەفرمووى: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ
مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ
رَفِيقًا﴾.

ئىبنو مەردەوێ دەلييت: عاميرى شەعبى لە ئىبنو عەباسەو دەگێرێتەو
وتوویەتى: پياوێك هات بۆ لای پىڭەمبەر وتى: ئەى نێردراوى خوا من زۆر
تۆم خۆش دەوى هەتا كاتى لە مال دەبم تۆم دیتەو یاد بە بار شانمەو گران
دەبێت، حەز دەكەم لەگەڵتا بىم لە پلەيەكدا پىڭەمبەر (دروودى خۆى لى بێت) هېچ
وەلامى نەدايەو، خۆى گەورە ئەو ئايەتەى ناردە خوارەو.

لە سازەوارى موسلىمدا چەسپاوە كە رەبيعەى كۆرى كەعبى ئەسلەمى
وتوویەتى: من لە مالى پىڭەمبەر بەشەو دەمامەو خزمەتم دەكرد و ئاوى
دەست نوێژ و پىوېستيم بۆ ئامادە دەكرد، پىتى وى: داواى چى دەكەيت:
وتم: ئەى نێردراوى خوا داوات لى دەكەم لە بەهەشتدا لەگەڵتا بىم،
فرمووى: "فاعنى على نفسك بكثرة السجود" واتە: بە نوێژکردنى زۆر
يارمەتيم بدە بۆ خۆت.

ئىمام ئەحمەد وتوویەتى: لە عەمرى كۆرى مۆرەى جوهەنى وتوویەتى:
پياوێك هاتە لای پىڭەمبەر (دروودى خۆى لى بێت) وتى: ئەى نێردراوى خوا
شايتيم داوێ جگە لە خۆى تاك و تەنها خوايەكى ديكە نىو تۆش نێردراوى
ئەو خوايەى، پىنج فەرزە نوێژم كردووە و زەكات مالم دەركردووە و مانگى
رەمەزان بەپۆزى بووم، پىڭەمبەر (دروودى خۆى لى بێت) فرمووى: "هەر كەس
لەسەر ئەو بمرى لەگەڵ پىڭەمبەران و راستگويان و شەهيدان دەبێت لە
پۆزى دوايدا بە مەرجى ئازارى داىك و باوكى نەدايێت".

ئىمام ئەحمەد وتوویەتى: سەهلەى كۆرى موعازى كۆرى ئەنەس لە
باوكيەو دەگێرێتەو وتوویەتى: پىڭەمبەر (دروودى خۆى لى بێت) فرموویەتى:
"من قرأ آية فى سبيل الله كتب يوم القيامة مع النبيين والصديقين
والشهداء والصالحين، وحسن أولئك رفيقا، إن شا والله" هەر كەس

هزار ئایهت له ریڤای خوادا بخوێنی له پۆژی دوایدا له گه‌ل پێغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌هیدان و پیاوچاکان ده‌نووسریت خوا هاوه‌لانی بۆ ئه‌وانه‌ به‌ چاک گیراوه‌ خوا بیه‌وی.

تیرمزی نه‌گێڕێته‌وه‌ له‌ ئه‌بێ سه‌عه‌ده‌وه‌ که‌ وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لێ بیت) فهرموویه‌تی: "التاجر الصدوق الأمين مع النبيين والصديقين والشهداء". واته‌: بازرگانی راستگۆی ده‌ستپاک له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌هیدان ده‌بێت.

له‌مانه‌ش هه‌موو گه‌وره‌تر ئه‌و مژده‌یه‌یه‌ چه‌سپاوه‌ له‌ سازه‌وارو مه‌سه‌نه‌کاندا له‌ ریڤای زۆره‌وه‌ له‌ کۆمه‌ڵی له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (دروودی خوای لێ بیت) که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لێ بیت) پرسیا‌ری لێ کرا ده‌رباره‌ی پیاوێک که‌ کۆمه‌ڵێکی خۆش بوێ پێیان نه‌گه‌یشته‌بێ، فهرموویه‌تی: "المرء مع من احب"، مرۆ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا ده‌بێ که‌ خۆشی ده‌وی. ئه‌نه‌س ده‌لی: موسلمانه‌کان به‌هیچ ئه‌وه‌نده‌ دل‌خۆش نه‌بوون.

له‌ رێوایه‌تیکی تره‌وه‌ ئه‌نه‌س وتویه‌تی: من پێغه‌مبه‌رم (دروودی خوای لێ بیت) خۆش ده‌وی، هه‌روه‌ها ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر (په‌زای خوایان لێ بیت). به‌ ئومیدی ئه‌وه‌م خوا له‌ گه‌ل ئه‌واندا زیندووم بکاته‌وه‌ هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک ئه‌وان بۆ خوا کارم نه‌کردوه‌.

ئیمام مالیکی کو‌ری ئه‌نه‌س له‌ ئه‌بێ سه‌عه‌یدی خودریه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لێ بیت) فهرموویه‌تی: "إن أهل الجنة لیتراءون أهل الغرف من فوقهم، كما تتراءون الكوكب الدري الغابر من الأفق من المشرق أو المغرب لِتَفَاضِلِ ما بينهم". به‌هه‌شتیه‌کان سه‌یری ده‌ور ده‌که‌ن له‌ زووره‌کانی سه‌ریانه‌وه‌ن وه‌ک چۆن ئیچوه‌ سه‌یری ئه‌ستیره‌یه‌کی دوور ده‌که‌ن له‌ ئاسۆی پۆژه‌لات و پۆژئاواوه‌، به‌لام له‌ چاکیدا وه‌ک یه‌کن. وتیان: ئه‌ی نێردراوی خوا ئه‌وه‌ شوێنی پێغه‌مبه‌رانه‌ که‌سی تر ناگاته‌ ئه‌و شوێناوه‌؟ فهرمووی: "بلی، والذي نفسی بیده، رجال آمنوا بالله وصدقوا المرسلین". به‌لێ به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ کۆمه‌ڵی پیاو ئه‌گه‌نه‌ ئه‌و شوێنه‌ که‌ باوه‌ریان به‌ خوا هێناوه‌ و نێردراوه‌کانی خوایان به‌راست داناوه‌. (أخرجاه فی الصحيحین من حدیث مالک ولفظه لمسلم).

ئىمام ئەحمەد لە ئەبى ھورېرەو دەگىرېتەووە كە پىڭەمبەر (دروودی خۆای لى) **بیت** فەرموویەتی: "إن أهل الجنة ليتراءون فى الجنة كما تراءون - أو ترون- الكوكب الدرى الغارب فى الأفق والطالع فى تفاضل الدرجات". بەراستى ئەوانەى لە بەهەشتدان يەكتر دەبینن وەك چۆن ئێوە ئەستێرەى دوور ئەبینن كە لە ئاسمەردەركەوتوووە لە چاكیدا وەكو يەكن، وتیان: ئەى نێردراوى خوا ئەوانە پىڭەمبەرن؟ فەرمووی: "بلى، والذى نفسى بيده، وأقوام آمنوا بالله وصدقوا المرسلين". بەلى، بەوێ گيانى منى بەدەستە كۆمەلى پێوان باوەريان بە خوا هێناو و نێرراوەكانیان بەراست داناو.

فەرموودەپەرەوان ئەبو قاسمى تەبەرانى لە كتیبى (المعجم الكبير)دا وتوویەتی: لە ئێبنو عومەرەووە هاتوووە وتوویەتی: پیاویك لە حەبەشەووە هات بو لای پىڭەمبەر (دروودی خۆای لى **بیت**) پرسىارى لى كرد دەربارەى پىڭەمبەر (دروودی خۆای لى **بیت**) پێى وت: پرسىار بكەو تى بگە، وتى: ئەى نێردراوى خوا ئێوە فەزلىتان دراووە بەسەر ئێمەدا بە ویناو پەنگ و پىڭەمبەرایەتى، پاشان وتى: رات چىيە ئەگەر باوەرم هێنا بەوێ تۆ باوەرپت پى هێناو و كارم پى كرد نایا من لەگەڵ تۆدا دەبم لەبەهەشتدا؟ پىڭەمبەر (دروودی خۆای لى **بیت**) فەرمووی: بەلى، بەوێ گيانى منى بەدەستە ئەووە رەش سېى دەكاتەووە، بە روشنائى خۆى لە بەهەشتدا هەزار سأل رىگا، پاشان پىڭەمبەر (دروودی خۆای لى **بیت**) فەرمووی: هەر كەس وتى: (لا اله الا الله) لای خوا پەيمانى پى دەدرئ وە هەر كەس وتى: (سبحان الله وبحمده) سەد هەزار چاكەى بو ئەنوسرئ پێى لەگەڵ بىست و چوار هەزاردا، پیاویك وتى: چۆن ئێمە لەناو دەچىن؟ دواى ئەو پىڭەمبەر (دروودی خۆای لى **بیت**) فەرمووی: پۆزى قىامەت پیاو دىت بە كردهوێكەو ئەگەر بخرێتە سەر كۆنك بۆى هەلناگیرئ، يەكئ لە نىعمەتەكانى خوا راستى دەكاتەووە، خەرىك دەبئ ئەوانە هەموو لەناو بچن ئەگەر خوا بەرەحمەتى خۆى داينەپۆشئ، وە ئەم ئايەتەنە هاتنە خوارەووە: ﴿هَذَا أَنَّى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَئِذٍ مِنَ الْآخِرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ هەتا: ﴿يَمِئًا وَمَلَكًا كَبِيرًا﴾ (الإنسان: ١- ١٠) كابرە ئەوەندە گریا هەتا گيانى لەدەست دا ئىبنو عومەر وتوویەتی: بە چاوى خۆم بىنىم پىڭەمبەر (دروودی خۆای لى **بیت**)

به دهسته کانی شؤری کرده وه ناو گۆره که ی. (فیه غرابه و نکاره و سنده ضعیف).
له بهرئه وه خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ واته:
له لایهن خواوه بهرهمه تی خوی ههر ئه و کردونی به ئه هلی ئه وه نه که
کرده وه کانیا ن ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ واته: خوا زانایه به وانیه شایسته ی ری
نیشان دان و سهرکه و تنه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ اَنْفِرُوا جَمِيعًا
(۷۱) وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطُلَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ
لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا (۷۲) وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ
لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِسَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا
(۷۳) فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا (۷۴)﴾

واته: ئه ی گه لی خاوه ن باوه پان: هه می شه هۆشی خۆ و هه بی ئاماده بن
دهسته دهسته یان پیکه وه و به تیکه پایی بچه خهزا، هیندیکی تاوان ده ناودان
که له ئانقه ست خۆ وه ودا ده داو ناوگاتی، نه گهر ئه وسا ئیوه تووشی چۆرتمیک
بن، ئه لی: خودا منی به چاکه خوینده وه که من له گه لیاندا نه بووم، نه گهر
ئیه له سایه ی چاکه ی خودا وه ده سکه و تی باش و ده سکه و ت وه که سبکی
که ده پیشتدا ههر یه کتر و نه ناسیبی و دۆستایه تیتان نه بووبی ئیژی: خۆزی
منیش له گه لیان که و تپام، ئه وسا منیش له و خیر و بیره گه وریه به شدار
ده بووم، با ئه وانیه ی بۆ قیامه تی ده ست له دنیا هه لده گرن، بچه خهزا له
پای خودا ئه وه ش که ده چیه خهزا له ری خوادا، چ بکوژی و ج
سهرکه و ئی له و دنیا پاداشتیکی گه وری ده ده ی نی.

خوی گه وریه فهرمان ده کات به به نده باوه پداره کانی که ئاگایان له
خۆبیست بهرامبه ر باوه پداران ئه وه ش ئه وه پیوست ده کات که خۆیان بۆ ئاماده
بکه ن به ژماره ی چهک و تفاقه وه ن وه زۆرکردنی ژماره یان به نه فیری گشتی له

رئگای خوادا ﴿نَبَات﴾ واته کۆمهل دوی کۆمهل، تیب دوی تیب و سریه دوی سریه.

عهلی کوری ئه بی ته لحه له ئینو عه باسه وه ده گپرتیه وه ده باره ی ﴿فَانْفِرُوا﴾
 ﴿نَبَات﴾ واته: به سریه ی جیا جیا ﴿أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ واته هه مووتان، بهو
 شیویه له موجاهید و عه کریمه و سوودی و قه تاده و زحاک و عه تای
 خوراسانی و موقاتیلی کوری حه یان و خوصه یفی جه زهریه وه گپراوه ته وه.
 ﴿وَإِنَّ يَنْكُرَ لَمَنْ لَّيْطُنَ﴾ موجاهید و چهند که سی تر وتوریانه: ئه وه
 ده باره ی مونافیه که کان هاتۆته خواره وه، موقاتیلی کوری حه یان وتویه تی:
 (لیطن) واته دوانه که ون له جیهاد له وانه یه مه به ست ئه وه بی که خۆی دوا ده خات
 و که سانی تریش دوا ده خات له جیهاد وه عه بدوللای کوری سه یلول ده یکرد،
 خۆی دوا ده خست و خه لکشی سارد ده کرده وه له چوونه در.

ئه وه ش قسه ی ئینو جورهیج و ئینو جه ریره، له به رئه وه خوی گه وه ره
 هه و ال ده دات که مونافیه که کان ده یانوت: کاتی دوا به کون له جیهاد ﴿فَإِنْ
 أَمَّنْتُمْ مُصِيبَةً﴾ واته: کوشتن و شه هید بوون و زالبوونی دوزمن هیچ
 حیکمه تیکی خودایی تیدا نییه ﴿قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَوْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾
 واته: کاتی ئاماده نه بووم له گه لیانا له و جه نگه دا به نیعمه تی خوی داده نی
 نازانی چهند پاداشتی له ده ست چوو له خۆراگرتن و شه هید بووندا کاتی
 بکوژرایه.

﴿وَلَيْنَ أَمْنَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ واته سه رکه وتن و په ی بردن و به ده ست
 هینانی ده سته کوونی جه نگ ﴿لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ واته:
 وه که ئه وه وایه له سه ر ئاینه که تان نه بی، بۆیه ده لی: ﴿يَلَيَّسَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
 فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ واته: به وه ی به سیکیان له غه نیمه ته بۆ دانبا به که ئه وه
 گه وه ره ترین مه به ستیتی.

پاشان خوی گه وه ره ده فهرمووی: ﴿فَلْيَنْتَحِلْ﴾ ئه و باوه پداره ی چوو به بۆ
 جه نگ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ واته:
 دینه که یان ئه فروشن به شتیکی که می دنیا ئه وه ش به هۆی ئه وه وه به باوه پریان
 نییه، پاشان خوی به رز ده فهرمووت: ﴿وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقتَلْ أَوْ

يَغْلِبَ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۶﴾ واته: هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ ریڭگای خودا ده‌جه‌نگین بکوژرین یان دوژمن سه‌رکه‌وئت به‌سه‌ریاندا وه‌ک یه‌که‌ خواهر پاداشتی گه‌وره‌یان ده‌داته‌وه‌ وه‌ک له‌ هه‌ردوو سازه‌واردا چه‌سپاو هه‌رموو به‌تی: خودا که‌فیلی ئه‌و موجاهیده‌یه‌ له‌ ریڭگای ئه‌ودا غه‌زا ده‌کات کاتئ بيمرینئ ئه‌یخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ یان ده‌یگێرته‌وه‌ بۆ ئه‌و شوئنه‌ی لئی هاتۆته‌ده‌ر پاداشتی زۆری بۆ دانه‌ئ و ده‌ستکه‌وتی (غه‌نیمه‌تی) پێده‌به‌خشئ.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿۷۵﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَتَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿۷۶﴾﴾

واته: بۆچی ئیوه‌ ناچه‌ غه‌زا له‌ پای خودا و له‌به‌ر هێز لئ گه‌راوه‌کان، له‌به‌ر پیاوان و ژنان و مندالانی که‌ ده‌لێن: ئه‌ی په‌روه‌رینمان: له‌م شاره‌دا خه‌لکه‌که‌ی ناهه‌قیکارن پرزگاریان که‌و له‌ لای خۆته‌وه‌ یار و یاوه‌ریکمان بۆ دیاری بکه‌، ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن باوه‌رن خه‌زا له‌ ریی خودا ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ش که‌ خوانه‌ناسن له‌ ریڭه‌ی تاغوت شه‌ر ده‌که‌ن، ده‌سا ئیوه‌ش بچه‌ شه‌ری ئه‌وانه‌ی دۆستی شه‌یتانن، قیلی شه‌یتان زه‌بون و بئ هێز و پێزه‌.

خوای گه‌وره‌ به‌نده‌ باوه‌رداره‌کان هان ده‌دات بۆ جیهاد کردن له‌ ریڭه‌ی ئه‌ودا و هه‌ولدان بۆ پرزگارکردنی هێز لئگه‌راوه‌کان له‌ مه‌که‌که‌ له‌ پیاوان و ژنان و مندالان که‌ به‌ زۆر دانراون له‌ناو مه‌که‌که‌دا، له‌به‌رئوه‌ خوای به‌رز هه‌رموو به‌تی: ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ واته: مه‌که‌که‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ هه‌رموو به‌تی: ﴿وَكَايْنِ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ﴾ [محمد: ۱۳]، پاشان وه‌صفی ده‌کات، که‌ ده‌فه‌رموئت: ﴿الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾، واته: له‌ لایه‌ن خۆته‌وه‌ پالېشت و یارمه‌تیده‌ریکمان بۆ دابنئ.

بوخاری وتوویه تی: له ئیبنو عهباسه وه هاتروه وتوویه تی: من و دایکم له ههژ لنگیراوه کان بووین (المستضعفین).

له ئیبنو ئەبی مەلیکەووە هاتوووە کە ئیبنو عەباس **﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَيْنَ مِنْ أَرْجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوَلَدَيْنِ﴾** [النساء: ۹۸] خۆیندەووە وتی: من و دایکم لەوانە بوو بن کە خوا بە بەهانه‌دار داینا بوون.

پاشان خوی گه وره فهرموویته: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ واته: باوه پرداره کان له به رفه مانی خوادا و بۆ ره زامه ندی خودا ده جه ننگن، به لام بی باوه په کان بۆ به رفه مانی شه یتان ده جه ننگن، پاشان خوی گه وره باوه پرداره کان ده وروچی نی له سهر جه ننگ دژی دوزمنه کانی که ده فهرموویت: ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾.

﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَى اللَّهِ دِينَهُمْ قُلُوبُهُمْ مُّكْشَفَةٌ وَبِهِمْ أَقْسَامٌ ۚ وَمِمَّا كَفَبُوا طَائِفَةٌ لَّا يَفْقَهُونَ كَلَامًا ۚ أَتَىٰهُمُ الْقُرْآنُ لَعَلَّهُمْ يَأْتُونَ ۚ﴾

واته: تاخو ټهوانت نهديوه پټيان گوترا ههتا له مهككهن شهر مهكهن، نوټر بكنه و زهكات بدن، كاتې بېستيان خهزاياں لهسهر نووسراو زانبيان دهبي بچنه شهر ټهوندهيان لهو خهلكهه كې كه دهچنه دژيان ترس لې نېشت كه له خوداش هر ټهونده ترساوڼ و بگره پټريش، وه ترسان دهيانگووت: ټهه پهرههرينمان! بچي غهزات بو نووسيوين، چي دهبوو تا ماوهيهكي تر دوات

خستباين؟ بلى: ژيانى دونيايه كه م و كورته و بۆ ئهوانه ي كه ترسيان له خودا ههيه، ژيانى ئهولا باشتريه و بهقهده داوى زراوى ناو دهنگه خورما كەس ناههقى لى ناكړى. له ههركوئى بن ته نانه ت ئهگەر له قهلاى زۆر قايميش خۆده شانه وه مردن ده تاندوزي ته وه، ههركا چاكه يان ديتي ري ده لىن: ئه مه له خوا وه يه، ئه گەر تووشى ناخو شيش بوون ئه لىن: ئه مه له تۆ وه بوو، بلى: خو شى و ناخو شى هه ر به ده ستى خوايه. ئه ري ئه م مه ردمانه چيانه؟ وه كو له هيچ تي نه گن وايه! تووشى هه ر چاكه يه ك ببى له خوا وه يه، ناله باريشت بي ته ري بزانه كه له خۆت پرايه، تۆ مان كل كرد كه به سه ر ئه و مه ردمه وه پيغه مبه ر بى، هي نه ده ت به سه كه خودا ئاگات لى ت هه يه.

با وه پرداره كان له سه ره تاي ئيسلام له مه كه كه دا بوون فه رمانيان پي كرابوو كه نو ئيژ بكه ن و زه كات بده ن، فه رمانيان پي كرابوو يارمه تي هه ژاره كانى خو يان بده ن و فه رمانيان پي كرابوو لي بو رده بن به رامبه ر هاويه شدان هه ره كان و خۆرا گه ر بن تا ما وه يه ك، به لام هه زيان ده كرد كه ري يان پي بدرايه جهنگ بكه ن له گه ليان بۆ ئه وه ي ئا گرى دليان دامر كي نه نه وه، به لام ئه و بارودوخه ئه و كاته گونجاو نه بوو له به ر چه ند هۆ يه ك: له وانه: كه مى ژماره يان به گو يره ي زۆرى دو ژمه نه كان يانه وه، هه ر له وانه: له به ر ئه وه ي له شاره كه ياندا بوون، كه شارى هه رامه و پيرو ز ترين شو ئى سه رزه ويه، له به ر ئه وه ي سه ره تا فه رمان به جهنگ نه كرا بووه وهك وتراوه، له به ر ئه وه ي فه رمانيان به جيهاد پي نه كرابوو له مه دينه نه بى كاتى بوه شو ئى جي گير بوون و پاراستن و يارمه تيدان بو يان له گه ل ئه وه شدا كاتى فه رمانيان پي كرا به وه ي به ئا واتي به وه بوون هه نديكيان ترسان لى و ترسان به ره نگارى خه لك ببه نه وه به ترسيكى زۆره وه: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ واته: ئه گەر فه رزيو ئى جيهادت دوا بخستايه به سه رمان بۆ ما وه يه كى تر، چونكه ئه وه خو ئي نه رشتن و مندا ل هه تي وو كردن و بي وه ژن كردنى ژنانى تي دايه، ئه م ئايه ته ش وهك ئه و ئايه ته ي سور ه تي مو حه ممه ده، كه ده فه رموو ئى: ﴿وَقُولِ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ تُحْكَمُ فِيهَا الْقِتَالُ﴾ [مهد: ۲۰].

ئيبنو نه بى حاته م وتوويه تي: له ئبنو عه با سه وه ده گي نه وه وتوويه تي:

عہ بدوہرہ حمانی کوری عہوف و چہند ہاوہ لیکی ہاتن بؤ لای پیغہ مہر
(دروودی خوی لئ بیت) وتیان: ئہی ئیردراوی خوا کہ ہاویہ شدانہر بووین
لہوہ پری غیرت و خوشییدا بووین، کاتی موسلمان بووین زہلیل بووین،
فہرموی: "إِنِّي أَمَرْتُ بِالْعَفْوِ فَلَا تُقَاتِلُوا الْقَوْمَ". من ئیستا لہ ماوہی
لیبوردندام لہ گہل ئہم قہومہ تا مہ جہنگن، کاتی خوی گہورہ گوئزایوہ بؤ
مہدینہ فہرمانی پی کرا کہ بجہنگن دژی بی باوہرہ کان، خوا ئہم ئایہ تی
ناردہ خواروہ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ رواہ النسائی والحاکم
وابن مردوہ.

لہ سوودیہوہ دہگیرنہوہ وتوویہ تی: لہ مہککہ جگہ لہ نوئز و زہکات
ہیچی تریان لہ سہر فہرز نہ بوو، داوایان لہ خوا کرد غہزایان لہ سہر فہرز
بکات، جا کاتی غہزای لہ سہر فہرز کردن ﴿فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْفِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْفِتَالُ لَوْلَا
أَخْرَجْنَا إِلَىٰ أَهْلِ قَرْبٍ﴾ ئہویش مردنہ، خوی بہرز فہرموویہ تی: ﴿قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ﴾.

موجاہید وتوویہ تی: ئہم ئایہ تہ دہربارہی جولہکہ ہاتوہ تہ خواروہ.

﴿قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ﴾ واتہ: پوژی دواپی خیرترہ لہ
دوئی بؤ لہ خواترس ﴿وَلَا تَطْلُمُونَ فَيَلًا﴾ واتہ: لہ کردوہ و کانتان، بہلکو بہ
تہاوترین شیوہ پاداشتیان دہداتوہ، ئہوہ خوشیہکہی بؤیان لہ دنیادا و
رہغہ تہ بؤ تاخیرت بؤیان، وہ پالپیوہنہرہ بؤیان بؤ جیہاد.

ئیبنو ئہبی حاتمہ وتوویہ تی: حہمما دی کوری زہید لہ ہیشامہوہ
دہگیرنہوہ وتوویہ تی: حہسن ئہم ئایہ تی خوئندہوہ کہ دہ فہرمووت: ﴿قُلْ
مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ وتی: رہحمہ تی خوا لہو بہندہیہ بیت بہو پییہ ہاوہ لی
کردوہ، دویا سہرہ تاو کوئی وک پیاوئکہ خوی پیاکہ وتبی، لہخہویا چی
پنخوش بی بیینی، پاشانم بہ ناگا بیتہوہ.

﴿إِنَّمَا نَحْنُ نَكُونُوا بِذِكْرِكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنُمْ فِي رُوحٍ مُّشِيدُو﴾ واتہ: ہر بہرہو
مردن دہچن کہس لی دہرناچی وک خوی بہرز فہرموویہ تی: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا

فَانِ [الرحمن: ۲۶]، وه خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾
 [آل عمران: ۱۸۵]، ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ﴾
 [الأنبياء: ۲۴] مه بهست شهویه هه موو کهس به ره و مردن ده روات، کهس له
 رزگاری نابیت، جیهادی کردبی یان نه یکردبی، هه کهسه ئاکامیکی دیاری
 کراوی ههیه، وه خالیدی کوری وه لید له سهر جیگای مردندا وتی:
 چهنده ها جهنگم بینوه شوئیک نیه له جهستم شوئی برینیکی پیوه نه بی،
 که چی شه و تا له سهر جیگا کهم ده مرم. چاوی ترسنۆکان نه چووه ته خو.

فهرمایشی ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ﴾ واته: له شوئینیکی قاییمی
 دامه زراوی بهرزدا بیت، وتراوه شه و چهنده بورجه له ئاسمان، سوودی
 وتوویه تی: شه زه عیفه، راستی شهویه که قاییم بیت، واته: خۆبارادستن و
 خۆقاییم کردن له ناو بورجه کاندا سوودی نییه، مردن هه ر دیت، وه
 زوهیری کوری شه بی سه لما ده لیت:

وَمَنْ هَابَ أَسْبَابَ الْمُنَايَا يَنْلَنَّهُ

ولو رام أسباب السماء بسلم

پاشان وتراوه: "المشيئة" واته: دامه زراو وه وتراوه: ﴿وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾
 [الحج: ۴۵] ته لاری دامه زراو.

ئیبنو جه ریر و ئیبنو شه بی حاته م به سه رهاتیکی دوور و درێژ له
 موجاهیده وه ده گێر نه وه که وتوویه تی: له ناو نه ته وه کانی پێشوودا ئافره تیک
 تووشی سکچوون ده بی، فرمان ده کا به خزمه تکاره که ی ئاگری بۆ ناماده
 بکات، شه ویش چووه ده ر سهیری کرد پیاویک له بهر ده رگا وه ستاره، وتی:
 ژنه که چی بوو؟ وتی: کچ، وتی: شه و که چه له گهل سه د پیاودا زینا ده کات،
 پاشان خزمه تکاره که ی ماره ی ده کات مردنه که شی به جالجالۆکه ده بی، ئه لی:
 کابرا گه پرایه وه سکی که چه که ی هه لده ی و پای کرد وایزانی مردووه، دایکی
 زگی دووریه وه، شه ویش چاک بووه وه و گه وه بوو، جوانتر ئافره تی شاره که
 ده رچوو، شه و خزمه تکاره ش چوو بۆ گوئ ده ریاو مالیکی زوری به ده سه تهینا،
 پاشان گه پرایه وه بۆ شاره که ی و وستی ژن به یئنی، به پیره ژنیکی وت: شه مه وئ
 جوانترین ئافره تی شه شاره به یئیم، پیره ژنه که وتی: له فلانه ئافره ت جوانتر

نییه لهم شارهدا، وتی: بۆم داوا بکه، پیره‌ژنه‌که چوو بۆ لای و پازی بوو، که چوو بۆ لای و بینی زۆر سه‌ری سوپما و هه‌زی لئى کرد، ژنه‌که پرسىاری لئى کرد که ئیشی چیه‌و له کوێه هاتوه، ته‌ویش هه‌والی بارودۆخی خۆی پێدا هه‌تا ته‌وه‌ش که له‌گه‌ل کچه‌که‌دا کردبووی، ژنه‌که وتی: من ته‌و کچه‌م و شوێنی چه‌قۆکه‌ی نیشان دا، به‌و شیوه‌یه‌ قسه‌ی پیاوه‌که هاته‌دی، پیاوه‌که‌ش وتی: تۆ ته‌گه‌ر ته‌و کچه‌یت دوو شتم پێی بلئى: یه‌که‌میان تۆ زینات کردوه له‌گه‌ل سه‌د که‌سه‌دا، ژنه‌که وتی: ته‌وه‌ بووه، به‌لام ژماره‌که‌ی نازانم، پیاوه‌که وتی: سه‌د پیاو بووه، دووه‌میان: تۆ به‌ جال‌جالۆکه‌ ده‌مری، هات ته‌لاریکی قایمی به‌رزى بۆ گرت بۆ ته‌وه‌ی له‌وه‌ بپاریزی، پۆژێک به‌ یه‌که‌وه‌ بوون له‌ناو ته‌لاره‌که‌دا سه‌یری کرد جال‌جالۆکه‌یه‌ک به‌ سه‌قفی ژووره‌که‌یه‌وه‌ نیشانی ژنه‌که‌ی دا، ژنه‌که وتی: ئا ته‌وه‌یه‌ پێم ده‌لئى خۆتی لئى بپاریزه، سویند به‌ خوا ته‌بێ من ته‌و بکوژم، له‌ سه‌قفه‌که‌یان کرده‌وه‌ ژنه‌که‌ په‌لاماری داو په‌نجه‌ی قاچی پێدا ناو کوشتی، نه‌ختی له‌ زه‌هره‌که‌ی ده‌ره‌پری و چووه‌ نێوان نینۆکه‌کانی، پاش ماوه‌یه‌ک شوێنه‌که‌ی ره‌ش بوو، به‌وه‌ ته‌جه‌لی هات و مرد.

لێره‌دا باسی به‌سه‌رهاتى ته‌و که‌سه‌ ده‌که‌ین که‌ خواهنی شاری (حه‌زه‌ر) بوو، ناوی ساترون بوو، بابه‌ور فیللی لئى کرد، چوار ده‌وری گرت له‌ شاره‌که‌دا، ته‌وه‌ی له‌ شاره‌که‌دا بوو کوژرا، دواى چوارده‌وره‌گرته‌ی ماوه‌ی دوو سال، ئیبنو هیشام وتویه‌تی: کيسرا سابور (ذو الاکتاف) ساترون کوشت که‌ پاشای (حه‌زه‌ر) بوو.

هه‌روه‌ها ئیبنو هیشام وتویه‌تی: ته‌وه‌ی خواهنی شاری حه‌زه‌ری کوشت سابوری کوپری ته‌رده‌شیری کوپری بابک یه‌که‌م پاشای به‌نی ساسانیه‌کان بوو، پاشای هه‌موو تائیفه‌کانی زه‌لیل کرد و پاشایه‌تی گێپرایه‌وه‌ بۆ کيسراکان، به‌لام سابور ذو الاکتاف دواى ته‌وه‌ به‌ ماوه‌یه‌کی دووردریژ بووه - ئیتر خوا ته‌زانئ - (ذکره‌ السهیل)، هات دوو سال چوار ده‌وری گرت له‌به‌رته‌وه‌ی هێرشى کردبووه‌ سه‌ر ولاتی سابور کاتی ته‌وه‌ له‌ عێراق بووه، کچه‌که‌ی ساترون که‌ ناوی نه‌زیره‌ بوو له‌سه‌ره‌وه‌ سه‌ری ده‌ره‌یناو سه‌یری سابوری کرد که‌ دیباجی له‌به‌ردابوو، وه‌ تاجیکی زێڕینی به‌رزوبه‌ر جه‌دو

یا قووت و لونلوئی رازاوهی له سهردا بوو به دهسیسه که سیکی نارد بۆ لای و پیتی وت نه گهر ده رگای قه لاکهت بۆ بکه مه وه مارهم ده کهیت، نهویش وتبووی: به لئ، که ئیواره هات، ساترون عاره قیکی زۆری خوارده وه تهوار سه رخۆش بوو، چونکه به سه رخۆشی نه بوایه نه ده خهوت، کچه که هات کلپله کانی ده رگای قه لاکه ی له ژێر سهردا ده رهینا له گه له خزمه تکارینکی ناردی و ده رگاکه ی کرده وه، وه وتراوه نهو ته لسمه ی پیتی وتن که له قه لاکه دا نه بوو نهیده هیشت ده رگای قه لاکه بکرێته وه ته لسمه کهش نهو بهو که نهو ده رگایه ناکرێته وه ههتا کۆترینکی رهش و سپی نه هینن و قاچه کانی به خوێنی جهیزی کچیکی چاوشین سوور نه کرئ، پاشان به ره لا بکرئ، کاتی له سهر شورا که قه لاکه بنیشیتته وه ته لسمه که نامینن و ده رگاکه ده کرێته وه، نهویش نهو ی کرد، به وشیه وه سابور چوو نهو قه لاکه وه و ساترونی کوشت و قه لاکه ی تالان کرد و رووخاندی، کچه ی هینا و ماره ی کرد و بردی له گه له خۆی، شهوێک له سهر جینگای خهوتن راده کشی ههر نه مادیو نهو دیو ته کات بچ نهو ی خهوی لئ بکهوئ، داوای مۆمیکی کرد ناو نوێنه کانی گه را گه لایه کی فاسی بینه وه، سابور پیتی وت: نا نهو خهوی زه راندووه، نهی باوکت که ناوا خهوت بزه رایه چی لئ نه کردی؟ دیباچی بۆ پائه خستم و جه ریری له بهر ده کرم و میشکی ده رخوارد ده دام و عاره قی ته دامی، ته بهری وتوویه تی: وتوویه تی: باوکم می شک و که ره ی ده رخوارد ده دام و ههنگوینی ههنگی تازه و عاره قی صافی ده رخوارد دام! باسی نهو ی کردووه که له سپییدا مۆخی قاچه کانی دیار بوو، سابور ده لئ: نهو پاداشتی باوکت بوو که نهو ی له گه لدا ده کردی؟ که واته بۆ من خراپتر ده بی! پاشان فه رمان ده دات که پرچه کانی سه ری بیه سته وه به کلکی ته سپیکه وه، ته سپه که غار ده دات ههتا ده یکوژی، ده رباره ی نهو زۆر هۆنراوه وتراوه، له وانه هۆنراوه به ناو بانگه که ی عه دی کوری زهیدی عیادی.

﴿وَإِنْ تُبْغِمْ حَسَنَةً﴾ واته: پیت و به ره کهت و به رو بووم و مندال و شیوه کانیان، نهو ههش واتای قسه که ی ئینو عباس و نه بی عالیو سوودییه.

﴿يَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُبْغِمْ سَيِّئَةً﴾ واته: گرانی و قات و قهری و که مبهوونی به رو بوومی درهخت و دانه وێله، یا مردنی مندالان، یان

به‌روبوومی نازهل، یان جگه له‌وانه، وهك ته‌بو عالیه و سوودی ده‌لین.

﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ واته به هوی تۆوه بوو، وه به هوی ته‌وهوه بوو که شوین تۆ که‌وتووین و چووینه سه‌ر ئاینه‌که‌ت وهك خوی گه‌وره ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه‌ی فیرعه‌ون ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ [الأعراف: ١٢١]، هه‌روه‌ها وهك خوی به‌رز فه‌رمویه‌تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ [الحج: ١١] به‌وشیویه‌ته‌و دو‌رو‌روانه‌ی به‌رواله‌ت مو‌سل‌مان بو‌وبوون ته‌و قسانه‌یان ده‌کرد، له‌به‌رته‌وه کاتی تووشی ناخۆشییه‌ك ده‌بوون ده‌یاندایه پال ته‌وه‌ی که شوین پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لئ بیت) که‌وتبوون.

سوودی وتوویه‌تی: ته‌گه‌ر تووشی خیر و چاکه بونایه. ده‌لی: خیر و چاکه پیت و به‌ره‌که‌ت و زاوژی نازه‌له‌کانیان و ماینه‌کانیان بووه، هه‌روه‌ها چاکبوونی بارودۆخی ژبانیان و مندال بوونیان بووه ته‌یانووت: ﴿هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ (السیئه) گرانی و قات و قهری و زیان بووه، که پێیان گه‌یشتوه، نه‌گه‌یه‌تییه‌که‌یان ته‌دایه پال مو‌حه‌مه‌د (دروودی خوی لئ بیت) و ته‌یانووت: ﴿هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ته‌یانووت: به‌وازه‌ینانمان له‌ ئایینه‌که‌مان و شوینکه‌وتنمان بۆ مو‌حه‌مه‌د ته‌م به‌لایانه‌مان تووش بووه، خوی گه‌وره‌ش ته‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه: ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ته‌وانه هه‌موو به‌قه‌زا و قه‌ده‌ری خوایه، ته‌وه‌ش ده‌رباره‌ی چاک و خراپ و باوه‌ردار و بی‌اوه‌ر به‌دی دیت.

عه‌لی کو‌ری ته‌بی ته‌لحه له‌ ئینو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕیته‌وه وتوویه‌تی: ته‌وانه هه‌موو له‌ خواوه‌ن، واته چاکه و خراپه. حه‌سه‌نی به‌صریش هه‌ر ته‌وه‌ی وتوه.

خوی گه‌وره پاشان ئینکاری له‌قه‌سی ته‌وانه‌دا ده‌کات که ته‌و قسانه‌یان لێوه په‌یدا ده‌ییت و له‌ شک و گومان‌دان و که‌م تیگه‌یشتوو و که‌م زانین و زۆر نه‌زان و سه‌ته‌م‌کارن، ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾.

فه‌رمووده‌یه‌کی (غه‌ریب) په‌یوه‌ست به‌ فه‌رمایش ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ باس کراوه.

ئەبوبەکرى بەزار وتوویەتی: لە عەمرى كۆرى شووعەیبەو دەگێرنەو لە باوكیەو لە باپیریەو کە وتوویەتی: لای پیغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) دانیشتبووین، ئەبو بەکر و عومەر لەگەڵ دوو هۆز لە خەلك هاتن، ی بەسەرەكدا دەیانقیراند، ئەبو بەکر لە نزیک پیغەمبەرەو (دروودی خۆای لى بیت) دانیشت، عومەرىش لە نزیک ئەبوبەکرەو، پیغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) فەرمووی: بۆچی دەقیرتەن بەسەرەكدا؟ پیاوێك وتی: ئەى نێردراوى خوا، ئەبو بەکر دەلیت: چاکەكان لە خواوێه و خراپەكانیش لە خۆمانەو، پیغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) فەرمووی: عومەر ئەى تۆ چیت وتوو؟ وتی: چاکە و خراپە لە خواوێه، پیغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) فەرمووی: "نختلف فیختلف أهل السما وإن یختلف أهل السما و یختلف أهل الأرض. فتحاكما إلى إسرائیل، فقضى بینهم أن الحسنات والسيئات من الله". پاشان رووی کردە ئەبو بەکر و عومەر و فەرمووی: "احفظا قضائى بینكما، لو أراد الله ألا یُعصى لم یخلق إبلیس".

واتە: پیغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) یەكەمجار جویرائیل و میکائیل لەویارەو قسەیان کردوو، ئەى ئەبو بەکر میکائیل قسەكەى تۆی کرد، ئەى عومەر جویرائیل قسەكەى تۆی کرد. فەرمووی: ئەگەر ئێمە تێك بچین لە نێوان یەكدا لەسەر شتێك ئەو ئەهلی ئاسمانیش تێكدەچن كە ئەهلی ئاسمان تێكچوو ئەهلی زەویش تێكدەچیت، چوون بۆ لای ئیسرافیل، ئەویش وتی: چاکەكان و خراپەكان لە خواوێه. پاشان پیغەمبەر (دروودی خۆای لى بیت) رووی کردە ئەبوبەکر و عومەر و فەرمووی: دادوهرى من لە نێوانتاندا بپارێزن، خوا ئەگەر بیویستایە سەرپێچی لى نەكری ئەو شەیتانی دروست نەدەکرد.

شیخی ئیسلام تەقیەدین ئەبولعەباس ئیبن تەیمیه وتوویەتی: فەرموودەیهكى هەلبەستراوە بەرێك كەوتنى زاناىنى فەرموودە.

پاشان خوا گەورە بەرامبەر نێردراوەكەى (دروودی خۆای لى بیت) دەدوێ، مەبەستیش رەگەزى مەزفە بۆ بەدەستەینانى وەلام: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنْ اللَّهِ﴾ واتە: لە فەزلى خوا و رەحمەت و لوتفى خواوێه ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ واتە: وە لە خۆتەوێه و بەهۆى كەردەوێه كەنتەوێه وەك خۆای گەورە

فەرموویەتی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ [النور: ٢٠].

سوودی و حەسەنی بە صەری و ئیبنو جورەیح و ئیبنو زەید و توویانە: ﴿إِن نَّفْسُكَ﴾ واتە: بەهۆی تاوانەکانتەوهیە.

قەتادە و توویەتی: ﴿إِن نَّفْسُكَ﴾ واتە: ئەو ئادەمیزاد ئەو سزایە کە بە هۆی تاوانەکانتەوه، و توویەتی: بۆیان باس کردوین کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) فەرموویەتی: "لا یصیب رجلاً خُذْش عود، ولا عشرة قدم، ولا اختلاج عِزْق، إلا بذنب، وما يعفو الله أكثر". واتە: پیاو هەر رووشانێک بە دار، یان سەر نووچ دان، یان هەڵپلانی دەمارێکی تووش بوو بە هۆی تاوانەوهیە، خۆایش لە زۆریان ئەبووری. ئەمە ی قەتادە گێراویەتیەوه مۆرسەلە و بە مۆتەصیلێش گێراوەتەوه لە سازەواردا کە فەرموویەتی: "والذي نفسي بيده، لا يصاب المؤمن همٌّ ولا حزنٌ، ولا نَصَبٌ، حتى الشوكة يشاكها إلا كفر الله عنه بها من خطاياها". واتە: بەهۆی گیانی منی بەدەستە، باوەردار هەر غەم و پەژارە و ماندوو بوونیکی تووش بوو هەتا دەرکێک بەجێت بە قاچیدا ئەبێت کە فارەت بۆ تاوانەکانی.

ئەبو صالح و توویەتی: ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ﴾ واتە: بە تاوانەکانت کە من بۆم داناییت (رواه ابن جریر).

ئیبنو ئەببە حاتم و توویەتی: لە مۆترەفی کۆری عەبدوللاوە دەگێرنەوه و توویەتی: چیتان دەوێ لە قەدەر؟ ئایا ئەو ئایەتەتان بەس نییە کە لە سورەتی (النساء) دایە ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ واتە: لە خۆتەوه سوێند بە خوا نەدراونە دەست قەدەر فرمانیان پێ کراوە بەرەو ئەوه بچن.

ئەو قسەیدکی بەهێزە دەربارەی پەردانەوهی قەدەرییەکان و جەبریەکان. وەك خۆی گەورە دەفەرمووی: ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ واتە: شەریعەتەکانی خۆیان پێ بگەینە لەگەڵ ئەوانەدا کە خوا پێی خۆشە و پێی پەزاییە، و ئەوێ لای ناخۆشە و رقی لێیەتی: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ واتە: لەسەر ئەوێ خۆی ناردوویەتی، هەروەها شایەتە لە نیوان تۆداو لە نیوان ئەواندا، و

زانایه بهوهی گه یاندووته پییان و بهوانه ی رهدی دهکهنه وه له ههق و راستی به عینادی و بی باوهری.

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾﴾

واته: ههركه سێك به رفهرمانی پێغه مبه ره دیاره به رفهرمانی خوایه، ههركه سیش خۆی لێ ببوێرێ ئێمه تۆمان نه ناردوو له سهریان ببیه چاودێر. له ناویاندا کهسانێک هه ن نه لێن: ئێمه له رفهرمانی تۆ ده رناچین، به لام که لیت دوور ده که ونه وه پێچه وانیه رفهرمانی تۆ شه وانه راوێژ ده که ن، هه ر خه یالێ که له شه ودا به دلێاندا راده بوێ خوا ده ینووسی، تۆش وازیان لێ بێنه و خۆت هه ر به خودا بسپیره و کارسازت خودا بێ به سه ته.

خوای گه و ره ده رباره ی به نده و نێرد راوی خۆی موحه ممه د (دروودی خوای لێ بیت) هه و آل ده دات که هه ر کهس به رفهرمانی ته و بیته ته وه به رفهرمانی خوایشه، وه هه ر کهس سه ره پێچی فه رمانه کانی بکات ته وه سه ره پێچی فه رمانه کانی خوای کردوو، ته وه ش له به ره ته وه یه که له خۆیه وه قسه ناکات، به لکو له خوا وه یه وه حی بۆ دیت.

ئێبنو ته بی حاته م و ته ویه تی: ته بی سالح له ته بی هو رپه ره وه ده گێرپه ته وه و ته ویه تی: پێغه مبه ر (دروودی خوای لێ بیت) فه رمو یه تی: "من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني فقد عصي الله ومن أطاع الأمير فقد أطاعني، ومن عصي الأمير فقد عصاني". واته: هه ر کهس به رفهرمانی من بیته ته وه به رفهرمانی خوایه وه هه ر کهس سه ره پێچی فه رمانه کانی من بیته ته وه سه ره پێچی فه رمانه کانی خوای کردوو، وه هه ر کهس به رفهرمانی ته مبه ره که ی بیت، ته وه به رفهرمانی منیشه، وه هه ر کهس سه ره پێچی له فه رمانه کانی ته مبه ره که ی بکات ته وه سه ره پێچی له فه رمانه کانی من کردوو. (ته م فه رمو و ده یه چه سپا وه له هه ردو و سازه و اردا له ته عمه شه وه).

﴿وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ واتە: تۆ تەنھا گەیانەنت لەسەرەو هیچی تر، جا ھەر کەس شویت کەوێت بەختەر و زرگار دەبێت و ھەر کەس رووت لی وەر بگێڕی ئەو بەدبەخت و دۆراو دەبێت، تۆ هیچ بەسەرەو نییە وەك لە فەرموودەدا ھاتوو: "من يطع الله ورسوله فقد رشد، ومن يعص الله ورسوله فإنه لا يضر إلا نفسه" واتە: ھەر کەس بەرفەرمانی خوا و نیراوەکە بوو ئەو ریی راستی گرتوو، وە ھەرکەشیش سەرپیچی فەرمانی خوا و نیراوەکە بوو جگە لە خۆی زیان بەکەسی تر ناگەیەنیت.

﴿وَيَقُولُ طَاعَةٌ﴾ خۆی گەرە دەربارە دوو پرووکان ھەوال دەدات کەوا خۆیان دەرەخەن لەگەڵتان و بەرفەرمانتان ﴿فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ کاتی لای تۆ چوونە دەر و دوورکەوتنەو لیت ﴿بَيِّنَاتٍ طَافِقَةً مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ واتە: شەو بەردەوام ئەبن لە نێوان خۆیاندا لەسەر ئەوێ کە بۆ تۆیان دەرخستوو، خۆی بەرز دەفەرمووێت: ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ﴾، واتە: ئەیزانیت و لەسەریان دەنووسێ لەلایەن ئەو فریشتانەو کە خوا دایان و چاودێری بەندەکان بکەن، واتە لەم ھەپشەیدا ئەوێ کە خوا ھەوال دەدات بە ئەوانە لە نێوان خۆیاندا دەشارنەو و ئەوێ بەشەر لەسەری رێک دەکەون بۆ بەپیچەوانەکردنی پیچەمبەر (دروودی خۆی لی بیت) و سەرپیچی کردنی ھەرچەندە واخلایان دەرخستوو کە بەرفەرمانی ئەون و رێکن لەگەڵیا و خوا لەسەر ئەوانە سزایان دەدات وەك خۆی بەرز فەرموویەتی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَآلِ رَسُولٍ وَآطَعْنَا﴾ [النور: ٤٧].

فەرمايشی: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ واتە: لیان ببوو و نەرم و نیان بە لەگەڵیاندا، بەوانە مەیانگرە و کاروباریان بۆ خەلك دەرەخە، ھەرەھا لیان مەترسە ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ واتە: بۆ ئەو کەسانە بەسە کە خوا دۆست و سەرخەر و یارمەتیدەریان بیت.

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (٨٢) وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ

رَدُّهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۳﴾

واته: ئاخۆ ئەمانە لە قورئان ورد نابنەوه و سەرئەنجی رانەکیشان، ئەگەر
قورئان کاری کەسیکی تر اویە غەیری خودا دیارە مەبەستی ناپێک و دژ
یەکتریان فرە تێدا پەیدا دەبوو، هەرگایەکی سەبارەت بە هێمنایەتی یان
مەترسی دەنگ و باسیکیان پێدەگات سەرەخۆ لە لای هەموو کەس دەیکەنە
قاو، گەر هەر لە لای پێغەمبەر و کاربەدەستەکانی خۆیان بیانگووتایە دەیانزانای
راستەقینەکی کامەیهو ئەو دەنگوباسانە لە کوێو سەریان هەلداوه، ئەگەر
چاکەو بەزەیی خواتان نەبوايە کەمتان نەبێ دەبوونە پەپرەوی شەیتان.

خوای گەوره فەرمانیان پێ دەدا کە باش سەرئەنج بە قورئان بدەن و
لێیان قەدەغە دەکات پەشتی تێ بکەن و پەشت بکەنە تێگەشتن لە واتا
بەتوێکانی زاراوه کاریگەریەکانی و پێیان رادەگەینێ ئەو قورئانە نە جیاوازی
تێدايە نە هەلە و پەلە و شتی دژبەیهکی تێدا نییە، چونکە چونکە لە لایەن
دانایەکی ستایش کراوه نێردراوه خوارووه کە هەقە و لە هەقەوبە،
لەبەرئەوه خوای بەرز فەرموویەتی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْ
يَسْمَعُوا دَعْوَةَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قُلْ لِلَّهِ الشَّيْءُ الْأَخِيرُ﴾ واتە ئەگەر بکرایە و
هەلبەسترایە وەک هاوبەشدانەرە نەزانەکان و دووڕووهکان لەناو دێاندا ئەوه
جیاوازییەکی زۆریان تێدا بەدی دەکرد، بەلام ئەم قورئانە سەلامەتە لەو
جیاوازییانە، چونکە لەلایەن خواوەیه و خوای گەوره دەفەرموویت و هەوڵ
دەربارەي ئەوانە دەدات کە رۆچوون بە زانستی داو دەفەرموویت: ﴿أَمَّا يَوْمَ
كُلٍّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ [آل عمران: ۷] واتە: بەتو و لێکچوووەکانی راست و هەقن،
لەبەرئەوه لێکچوووەکانیان گێراوتووه بۆ بەتوێکان، ئێتر رێی راستیان
دۆزیوتووه، بەلام ئەوانە چۆل و چۆل لە دێاندا هەیه بەتوێکانیان گێراوتووه
بۆ لێکچوووەکان و سەریان لێشیاووه، لەبەرئەوه خوا مەدحی ئەوانە دەکات
رۆچوون بە زانستی داو زەمی ئەوانە دەکات کە سەریان لێشیاووه.

ئێمام ئەحمەد و تۆبەتی: عەمری کۆری شوعەیب لە باوکییەوه لە
باپیرییهوه دەگێڕێتووه و تۆبەتی: من و براکم لە کۆرێکدا دانیشبووین مێگەلە

وشتریکم دهست بکهوتایه شهوندهم لا خوش نهبوو، چونکه کۆمهلی له ماموستایانی هاوهلانی پیغهمبهری تیدا بوو، لهسهر بهکی له دهراگان حهزمان نهکرد له بهکیان داڤرین له حوجرهکهدا دانیشتین باسی ئایهتیکیان کرد جیاوازی کهوته نێوانیان لهسهر ههتا دهنگیان بهرزبووهوه، پیغهمبهر (دروودی خوی لی بیت) بهتوورهبیهوه هاته دهر و دهموچاوی سوور ههلهگهراپوو خۆلی تیگرتن و نهیغهرموو: "مهلا یا قوم، بهذا اهلکت الامم من قبلکم باختلافهم علی انبیائهم، وضربهم الکتب بعضها ببعض، إن القرآن لم ينزل یکذب بعضه بعضا، بل یصدق بعضه بعضا، فما عرفتم منه فاعملوا به، وما جهلتم منه فردوه إلی عالمه" واته: لهسهرخۆ بن نهی قوم بهوه نهتهوهکانی پیش ئیوه لهناوچوون که لهگهله پیغهمبهرهکانیان جیاواز بوون و کتێبهکانیان دهدا بهیهکدا، ئهم قورئانه نههاتۆته خوارهوه ههندیکی بهدرۆ بخاتهوه بهلکو ههندیکی ههندیکی بهراست دهگێڕی ههرچیتان لی زانی کاری بی بکهن ههرچیتان لی نهزانی بگێرنهوه بۆ زانای خۆی.

ههروهها نهحمهد وتویهتی: له عهبدوللای کوری عهمرهوه هاتوو و تویهتی: پڕۆژیک چووم بۆ لای پیغهمبهر (دروودی خوی لی بیت) دانیشتبوین دوو کهس دهبرارهی ئایهتیک تیگچوون، دهنگیان بهرز کردهوه، پیغهمبهر (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: "إنما هلکت الامم قبلکم باختلافهم فی الکتاب" (رواه مسلم والنسائی، من حدیث حماد بن زید)، واته: نهتهوهکانی پیش ئیوه به جیاوازیان دهبرارهی کتێبهکهی خوا لهناوچوون.

که دهفهرمووت: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾ نهوه ئینکاری کردنه له لایهن خواوه دهبرارهی کهسیک دهست پیشخههری بکات له کاروباریکدا پیش نهوهی لیبی بکۆلێتهوه و ههوالهکهی بلایهکاتهوه لهناو خهلهکدا جاری وا نهبی راست نییه.

موسلیم له پیشهکی سازهوارهکهیدا له نهبی هوپهروه دهگێڕتهوه که پیغهمبهر (دروودی خوی لی بیت) فهرموویهتی: "کفی بالمر و کذبا أن یحدث بکل ما سمع" بهسه کهسیک به درۆزن دههچێ کاتی ههرچی بیستی بلای بکاتهوه.

وه له موغیره ی کوری شوعه ییه وه ده گێڕێته وه که پیغه مبه ر (دروودی خوای لئ بیت) "قیل و قال" ی قه ده غه کردبوو، واته ئه و که سه ی زوړ ده رباره ی قسه کردنی خه لک ده دوێن بئ ئه وه ی چه سبا بیت.

له سونه نی ئه بی داودا هاتوه که پیغه مبه ر (دروودی خوای لئ بیت) فەرموویه تی: "بش مَطِيَّةَ الرَّجُل زَعَمُوا عَلَيْهِ". خراپترین شتیک پیاو له سه ر ی پروا نه ویه که ده لێن واده لێن.

له سازه واردا هاتوه که فەرموویه تی: "مَنْ خَدَّثَ بِحَدِيثٍ وَهُوَ يَرِي أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ". هه ر که س باسی شتیک بکات و بزانی درویه خو شی یه کی که له دروژنه کان. لێره دا باسی حه دیسه که ی عومه ر ی کوری خه تهاب ده کړئ که بوخاری و موسلیم رێکن له سه ر راستی کاتئ پئی ده گات که پیغه مبه ر (دروودی خوای لئ بیت) ژنه کانی ته لاق داوه، له ماله وه دیت بۆ مزگه وت ده بیئ خه لک نه وه ده لێن، ئه ویش ئارام ناگری ئه چیت بۆ لای پیغه مبه ر (دروودی خوای لئ بیت) لئی ده پرسئ ئایا تۆ ژنه کانت ته لاق داوه؟ پیغه مبه ر (دروودی خوای لئ بیت) فەرمووی: (نه خێر)، عومه ر وتی: به ده نگی به رز وتم (الله اکبر)، ئیتر به درێژی حه دیسه که ی گێراوه ته وه و لای موسلیم هاتوه: عومه ر وتوویه تی: لیم پرسئ ئه وه ژنه کانت ته لاق داوه؟ فەرمووی: (نه خێر) منیش له به ر ده رگای مزگه وت به ده نگی به رز هاوارم کرد که پیغه مبه ر (دروودی خوای لئ بیت) ژنه کانی ته لاق نه داوه.

خوای گه وره ش ئه م ئایه تی نارد ه خواره وه: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنَاطُونَ مِنْهُمْ﴾ عومه ر وتوویه تی: ئه وه من بووم ئه و فرمانه م هه لیه نجا بوو. ﴿لَا تَتَّبِعُوا الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، عه لی کوری ئه بی ته لحه له ئیبنو عه باسه وه ده گێڕێته وه وتوویه تی: واته باوه رداران.

عه بدو په زاق له موعه مه ره وه له قه تاده وه ده گێڕێته وه که ﴿لَا تَتَّبِعُوا الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ واته: هه مووتان.

﴿فَقَنِلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكُلْفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى اللَّهِ أَنْ

يَكْفُ بِأَسِّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسِّ وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾
 يَشْفَعُ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ
 لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِتَحِيَّةٍ
 فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ
 مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

واته: تۆ له سهرته له رای خودا بجیته غهزا و تۆ ههر ئهرکی خو و
 له سهره دنه و هانهی باوه پداره کانیش بده، شایهت خودا له بهد فیهری و زهبر و
 زهنگی خوانه ناسان بتهاریزی، خودا له وان به گورتر و نازادتره و له به لا
 به سهر هیئانیس له وان به دهست و برد تره، ههرکی بیته تکاکار و تکای بو
 کاری چاکه بی خوشی بهشی تیدا ههیه ههرکه سیکیس تکا بو خراپه بکات،
 نهویش بهشی له خراپه که پیده گات، خودا له سهر هه موو شتی توانایه،
 ههرکه سیکی چاک و خوشیتان لیده کات ئیوه چاکتر چاک و خوشی له گهل
 بکن، یان وهکو ئه و پهرسقه که ی بده نه وه، خوا به هه موو شت راده گا، جگه
 له خودا هیچ شت بو پهرستن نابو له پرۆزی هه ستانه و هدا که هاتنی بیگومانه
 لیکتر و کۆده کاته وه جا قسه ی کی له قسه ی خودا راست تره.

خوای بهرز فرمان ده کات به بهنده و نیردراوه که ی موحه ممه د (درودی
 خوای لی بیت) که خوای په یوه نندی بکات به جه نگووه، ههر کهس لی
 دوا بکه وئ ئه و هیچی به سه ریه وه نییه، له بهر نه وه فرموویه تی: ﴿لَا تُكَلِّفُ إِلَّا
 نَفْسَكَ﴾.

ئیسو ئه بی حاتیم و توویه تی: ئه بی ئیسحاق و توویه تی: له به پای کوری
 عازیم پرسى پیاوئک سه د دورژمن ده وری ده ده ن نهویش جه نگیان دژ ده کات
 نایا ئه و پیاوه له و پیاوانه یه خودا ده رباره یان فرموویه تی: ﴿وَلَا تُكَلِّفُوا بِأَنْفُسِكُمْ إِلَى
 الْهَلَاكِ﴾ [البقرة: ۱۶۵] و تی: خوای بهرز به پیغه مبه ره که ی فرمووه: ﴿تَقْتُلُ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

ئىمام ئەحمەد لە سولەيمانى كۆرى داودەو دەگىرئەتەو كە ئەبو ئىسحاق بە بەپراي وتوو: پياوئك هەلبكوئیتە سەر ھاو بەشدانەرەكان لەوانەبەى بەدەستى خۆى خۆى بخاتە تالوكەو؟ وتى: نەخىر، خواى گەورە پىغەمبەرەكەى ناردوو و پىى فرموو: . ئەو دەربارەى نەفەقەى.

ئىبنو مەردەو بە دەگىرئەتەو لە بەپرائەو كە وتوو بەتى: كاتى ئەم ئايەتە ھاە خوارەو بۆ سەر پىغەمبەر (دروودى خواى لى بىت) ﴿فَقَتِّلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾. بەھاو لەكانى فرموو: پەرورەدگارم فرمانى پىكردوم بچەنگم ئىو ش بچەنگن. (حديث غريب).

﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ جەنگ و رەغبەتياى پى بدە و هەليان نى وەك پۆزى بەدر پىى وتن لە كاتىكدا ریزەكانى رىك ئەخست: "قوموا إلى جنة عرضها السماوات والأرض".

لەوبارەو بە فرمودەى زۆر ھاووە بۆ ھاوندانى خەلك لە سەر جەنگ، لەوانە ئەو بە بوخارى لە ئەبى ھورېرەو دەگىرئەتەو وتوو بەتى: پىغەمبەر (دروودى خواى لى بىت) فرمودەى: "من آمن بالله ورسوله وأقام الصلاة، وآتى الزكاة، وصام رمضان، كان حقا على الله أن يدخله الجنة، هاجر في سبيل الله أو جلس في أرضه التي ولد فيها"، واتە: ھەر كەس باوھەرى بە خوا و پۆزى دواى ھەبى و نوێژ بکات و زەكات بدات و مانگى رەمەزان بە پۆزوو بىت لەسەر خوا بە بىخاتە بەھەشتەو وتیان: ئەى نىردراوى خوا مژدە بە خەلك نەدەين؟ فرمودى: لە بەھەشت سەد پلە ھەىە خوا ئامادەى کردوو بۆ ئەوانەى جىھاد دەكەن لە رىى خوادا لە نىوان ھەردوو پلەىەكدا ئەوئەندەى نىوان ئاسمان و زەوىيە، كاتى داوا لە خوا دەكەن، داواى فېرەوسى لى بکەن، چونكە لە ناوھەستى بەھەشتاىەو لەبەرترى شونى بەھەشتاىە كە لای سەروو بەو عەرشى پەرورەدگارە لەوئەو روبرو بەكانى بەھەشت ھەلەقولى.

وہ لە ئەبى سەعیدى خودرىو بە ھاووە كە پىغەمبەر (دروودى خواى لى بىت) پىى فرموو: "ئەى ئەبوسەعید ھەر كەس رازى بىت بە خوا پەرورەدگارى بىت و ئىسلام دىنى بىت و موھەممەد پىغەمبەر بىت (دروودى خواى لى بىت)

به‌هه‌شتی بۆ پئوست ده‌بیت، ئەلێ: ئەبو سه‌عید پئی سه‌یر بوو، وتی: بۆم دووباره بکه‌ره‌وه ئەمی نێردراوی خوا! ئەویش بۆی دووباره کرده‌وه، پاشان پیغه‌مبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فرمووی: "شتیکێ تر هه‌یه خوا سه‌د پله به‌نده‌که‌ی پێ به‌رز ده‌کاته‌وه که نێوان هه‌ردوو پله ئەوه‌نده‌ی نێوان ئاسمان و زه‌ویه"، ئەویش وتی: ئەو شته چیه ئەمی نێردراوی خوا؟ فرمووی: "جیهاد کردنه له رێگه‌ی خوادا" (رواه مسلم).

﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَكْفِيَ بِأَسَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واته به پالنانت پێوه‌یان بۆ جه‌نگ به‌شێوه‌یه‌ك هه‌موو بیروه‌وشیان له‌سه‌ر جه‌نگه‌که بیت دژی دوزمان و دوورخسته‌وه‌یان بیت له خاکی ئیسلام و ته‌هله‌که‌ی.

﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكِيلًا﴾ واته هه‌ر خۆی توانای هه‌یه به‌سه‌ریاندا له دنیا و له ئاخیره‌تدا وه‌ك خۆی به‌رز فرموویه‌تی: ﴿ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنزَعْنَا مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّئَلَّا يَبْقَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ﴾ [محمد: ۴].

وه فرمایشی ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾ واته: هه‌ر كه‌س ده‌رباره‌ی كارێك كۆشا خێری پێوه بوو ئەوه به‌شی له‌و خێره‌دا ده‌بیت ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾ واته: تاوانی ئەو خراپه‌یه ئەكه‌وتنه ئەستۆ به‌پێی هه‌ول نیازه‌که‌ی وه‌ك له‌ سازه‌واردا چه‌سپاوه پیغه‌مبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فرموویه‌تی: "اشفعوا توجروا ويقضى الله على لسان نبيه ما شاء". واته: تها بۆ یه‌كتری بکه‌ن پادا‌شتان ده‌ست ده‌كه‌وێ خوا له‌سه‌ر زمانێ پیغه‌مبەر که‌یه‌وه چی بویت دای ده‌نیت.

موجاهیدی کۆری جه‌بر و توویه‌تی: ئاگاداره.

سه‌عیدی کۆری جویه‌یر و سوودی و ئینو زه‌ید و توویانه: به‌ توانایه.

ززه‌حاك و توویه‌تی: رۆزیده‌ره.

ئینو ته‌بی حاته‌م و توویه‌تی: پیاوێك له‌ عه‌بدوللای کۆری ره‌واحه‌ی پرسی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا﴾ مانای چیه؟ وتی: بۆ هه‌موو مرۆفیک ئەوه‌نده‌ی کرده‌وه‌کانی ئەپیارێزی.

﴿وَإِذَا حُيِّمَ بِحَبْرٍ فَحَيَّوْا بِأَحْسَنِ مِنَّا أَوْ زُذُوهُنَا﴾ واته: ئەگه‌ر

موسلمانیک سلاوی لی کردن به چاکترین شیوه وه لامی بدهنه وه، یان وهك
خوی وه لامی بدهنه وه، له بهرته وه به زیاده وه وه لامدانه وه په سنده، به لام وهك
خوی فرهزه.

ئیبنو جه ریر وتووینه تی: له سهلمانی فارسییه وه ده گپنه وه وتووینه تی:
پیاوئیک هات بۆ لای پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) وتی: (السلام علیک یا
رسول الله) پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) فره مووی: (وعلیک السلام ورحمه
الله)، پاشان پیاوئیکی تر هات وتی: (السلام علیک یا رسول الله ورحمة
الله وبرکاته)، پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) پئی فره موو: (وعلیک السلام
ورحمة الله وبرکاته)، پاشان پیاوئیکی تر هات وتی: (السلام علیک یا رسول
الله ورحمة الله وبرکاته)، پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) فره مووی:
(وعلیک)، پیاوه که به پیغه مبه ری وت: نهی نیر دراوی خوا فلان کهس و
فلان کهس هاتن سلاویان لی کردی به زۆرتر وه لامت دانه وه له وهی وه لامی
منت دایه وه، فره مووی: (تو هیجت بۆ ئیمه نه هیشته وه، خوی بهرز
فره مووینه تی: ﴿وَإِذَا حُيِّنَ يَنْحِثِرَ فَحَيَّوْا بِأَحْسَنِّ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾، ئیمهش
وه لامی سلاوه که مان دایته وه).

لهم فره مووده یه دا به لگهی نه وه هیه که له سهر نهو شیویه زیاده له
سلاودا نییه که نهویش (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته)، چونکه نه گهر
لهو زیاتر مه شروع بوايه پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) به زیاده وه وه لامی
ده دایه وه.

ئیمام نه حمده وتووینه تی: له عیمرائی کوری حوصه ینه وه هاتوو که
پیاوئیک هات بۆ لای پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) وتی: (السلام علیکم یا
رسول الله) پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) وه لامی دایه وه، پاشان کابرا
دانیش، پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) فره مووی: ده جار، پاشان پیاوئیکی
تر هات وتی: (السلام علیکم ورحمة الله یا رسول الله)، پیغه مبه ریش
وه لامی سلاوه که ی دایه وه، پاشان پیاوه که دانیش، پیغه مبه (دروودی خوی لی
بیت) فره مووی: (بیست جار)، پاشان پیاوئیکی تر هات وتی: (السلام علیک
ورحمة الله وبرکاته)، پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) وه لامی سلاوه که ی

دایەوه، پاشان دانیشیت، پیڤه‌مبەر (دروودی خۆای لى بێت) فەرمووی: (سى)،
(قال الترمذی حسن غریب من هذا الوجه).

ئیبینو ئەبى حاتمە و تەوویەتی: لە ئیبینو عەباسەوه دەگێڕنەوه و تەوویەتی:
هەر کەس لە خەڵکی خوا سلاوی لى کردن وەلامى بدەرەوه ئەگەر
مەجوسیش بوو، لەبەرئەوهی خۆای گەرە فەرموویەتی: ئیوه بە چاکتر وەلامى
بدەنەوه، یان وەك خۆی وەلامى بدەنەوه.

قەتادە و تەوویەتی: بە چاکتر لەوهی خۆی وەلامى بدەنەوه، واتە بۆ
موسڵمانەکان یان وەك خۆی بۆ ئەهلی زیمە.

ئەوه چاوپاخشاندنەوهی دەوێت وەك لە حەدیسەكەى پێشوو دا باس
کراوه کە مەبەست لى ئەوێه وەلام بەداتەوه بەچاکتر لەوهی سلاوی لى
کردوو ئەگەر ئەوێه پى ئەوهی دانراوه لە سلاو گەشت بە موسڵمان وەك
خۆی وەلامى دەدرێتەوه.

بەلام ئەهلی زیمە لە پێشەوه سلاو ناکەن، بە زیادەشەوه وەلام
نادرێنەوه، بەلكو بەو شیوێه وەلام دەدرێنەوه کە چەسپاوه لە هەردوو
سازەواردا لە ئیبینو عومەرەوه کە پیڤه‌مبەر (دروودی خۆای لى بێت) فەرموویەتی:
"إذا سلم عليكم اليهود فإنما يقول أحدهم: السام عليك فقل: وعليك"،
ئەگەر جولەكە سلاوی لى کردن لەوانەیه بلى (السام عليك) وشەى (سام)
واتە مردن، ئیوهش بلىن: (وعليك).

لە سازەواری موسڵیماندا لە ئەبى هوریرەوه هاتوو کە و تەوویەتی:
پیڤه‌مبەر (دروودی خۆای لى بێت) فەرموویەتی: "لا تبدؤوا اليهود والنصارى
بالسلام، وإذا لقيتموهم فى طريق فاضطروهم إلى أضيقة" ئیوه لە پێشەوه
سلاو لە جولەكە و گاور مەكەن كاتى لە رێگا پێیان گەشتن، ناچاریان بكەن
لە لاتەسكەوه پڕۆن.

سوفیانی سەورى لە پیاوێكەوه لە حەسەنى بەسریه‌وه دەگێڕێتەوه
و تەوویەتی: سلاو کردن ئارەزووه، بەلام پەدداوەی پێویستە.

ئەوهی ئەو و تەوویەتی: قەسەى زانایانە، چونکە وەلامدانەوهی پێویستە
لەسەر ئەو کەسانەى سلاوت لى دەکەن، ئەو کەسە تاوانبار دەبن ئەگەر ئەوه

نەکات، چونکە پێچهوانەی فرمانی خواوە، کە فەرموویەتی: ﴿فَحْيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ لەو فەرموودەیەدا کە ئەبو داود بەسەنەدی خۆی لە ئەبی ھوریرەو دەگێژێتەو و تەوویەتی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) فەرموویەتی: "والذي نفسي بيده، لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا، ولا تؤمنوا حتى تحابوا، أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم أفسوا السلام بينكم". بەوێ گێانی منی بە دەستە ناچنە بەهەشتەو هەتا باوەرپنەهێنن، وە باوەرپنەهێنن هەتا بەکترتان خۆش نەوێت، ئایا کاریکتان پێ نەلێم کاتێ کردتان بەکترتان خۆش بوێ؟ لەناو خۆتاندا سلاو لە بەکتری بکەن.

کە دەفەرمووی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هەوێ دانە بەوێ تاک و تەنهاو بێ ھاوێشە و ئەبێ ھەموو دروستکراوەکانی ئەو بپەرستن، وە ئەمە سوێندی تێداوە بۆ فەرموودە: ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفِتْنَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ ئەو لامە بۆ قەسەم دانراوە کە دەفەرمووی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هەوێ و سوێند خواردنە کە سەرەتاو کۆتایی بوونەوەر لەسەر بەک شوێنی بەرز کۆدەکاتەو ھەر کەس بەپێی کردەوێ خۆی پاداشتی دەداتەو.

کە دەفەرمووی: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ واتە: کەس لەو خواوە راستگۆتر نییە لە قسەکانیداو لە ھەوێکانیداو لە پەیمان و ھەرەشەکانیدا، چونکە جگە لەو خواوەکی تر نییە و لە ئەو زیاتر کەس پەرورەدگار نییە.

﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ (۸۸) وُدْوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يَهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَفْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (۸۹) إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ مِنْ حَبْرَةٍ أَوْ جَاءُوكُمْ فَخَصَرْتُمْ صُدُّوهُمْ عَنْ يَفْعِلُوهُمْ أَوْ يَقْتُلُوهُمْ قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقْتُلُوكُمْ فَإِنْ أَعْرَضَ لَكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمْ أَلَسَلَّمْ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ (۹۰) سَتَجِدُونَ الْآخِرِينَ يُرِيدُونَ

أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعَزَّلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخَذُّوهُمْ وَأَقْلَبُوا حَيْثُ
يَشَاءُونَ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

واته: ئیوه چیتان دهرباره ی ئه و دوو پرووانه، خۆتان کردووه ته دوو تاقم،
له بهر کاری کردویه به ره و ژووری کردوونه وه و به خوانه ناسی داناون! ناخو
ئیه ده تانه وئ که سئ خوا ریگهی لی و ن کا بیخه نه وه سه ر راسته پئی،
هه رکه سئ خودا ریگهی لی بگورئ تو ناتوانی ریگایه کی بو پهیدا که ی، ئه و
دوو پرووانه - ههروه ک خۆیان بی دینن - گه ره کیانه ئیوه ش له دینه که ت
وه رگپرن، ئه و سا وه کو یه کتان لی بیت، جا تا ئه وان له رئی خودا خۆیان
دهربه ده ر نه که ن و له گه لتان نه یه ن بو غه زا ئیوه دۆستایه تییان له گه ل مه که ن،
ئه گه ر ئه م کاره شیان نه کرد ئیوه له هه رکوی تووشیان بوون رئی هه لاتنیان
مه ده نئ و فهراقی ره شیان لی بپرن، له گه ل هیچ کامیش له وانه دۆستایه تیستان
هه ر نه بی و یار و یاهه ر له نیوانیاندا هه لمه بژپرن، جگه له وانه ی که په یمانیان
له گه ل که سانیك دا هه یه، که ئه وانیش بوونه ته هاوپه یمانی ئیوه، یان ئه وانه ی
له ناچاری هاتوونه بهر دالده ی ئیوه و له و ناوه دا دوودل ماون که به گز ئیوه دا
بچن، یا تووشی خزم کوشتن بن، ئه گه ر خودا مه یلی لی با هیئنده ی
ده سه لات بی ده دان که به گزتاندا بچنه وه و سه ریش که ون، ئه گه ر خۆیان له
ئیه دوورخسته وه و به گزتاندا نه هاتن و ده یانه وئ شه پرتان له ناودا نه میتنی،
خودا ریگهی پینه داون که ئیوه ده ستیان بو بهرن، له گه ل گرویه کی تریشدا ئیوه
پروبه پروو ده بنه وه که ده یانه وئ هه م له ئیوه و هه م له خزم و که س و کاریان
نارخه یان بن، ههروه ختیکی ئه وان لینیان بگپرنه وه بی سئ و دوو کردن ده چنه
خزمه تیان، جا ئه وانه ی لیسان نه ته کنه وه و ده ست له به دفه پری هه لنه گرن
له هه رکوی به گیروه ینان بیانکوژن و مه یلن له ده ست پراکه ن، ئه و ئیمه
له سه ر ئه وان ده سه لاتی ته واهمان داوه به ئیوه.

خوا ی گه ره ئینکاری له باوه پرداره کان ده کات له بهر ئه وه ی دهرباره ی
مونا فقه کان بوونه دوو کژمه ل، وه جیاوازی که وتزته نیوانیانه وه به هزی ئه وه وه.

ئیمام ئەحمەد و تورویتى: لە زەیدی کۆری سابتەو دەگێرئەو و تورویتى: پیغەمبەر (دروودی خۆی لى بیت) چوو بۆ ئوحد ئەوانەى لەگەڵیا رۆشتبون گەرانەو کە بووبونە دوو کۆمەل، کۆمەلێکیان دەیانوت: با جەنگیان دژ بکەین، وە کۆمەلێکیان دەیانوت: نا جەنگین دژیان ئەوانە باوەردارێش بوون، خۆی گەورە ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ﴾ ی ناردە خوارەو، پیغەمبەر (دروودی خۆی لى بیت) فەرمووی: "إنها طيبة، وإنها تنفى الخبث كما تنفى النار خبث الفضة". واتە: ئەو زۆر خۆشە پیس پاک دەکاتەو وەك کورە پیسی زیو ناھێلێ. (أخرجاه فى الصحيحين، من حديث شعبة).

موحەممەدی کۆری ئیسحاق دەربارەى جەنگى ئوحد دەگێرئەو کە عەبدوللای کۆری ئوبەى کۆری سەلول بە سێ یەکی سوپاکە یەو گەرایەو کە ژمارەیان سێ سەد کەس بوو، پیغەمبەر (دروودی خۆی لى بیت) بە حەوت سەد کەسەو مایەو.

عەوفى لە ئینو عەباسەو دەگێرئەو ئەم ئایەتە دەربارەى کۆمەلێک کە لە مەککەدا بوون ھاتۆتە خوارەو و خۆیان دەردەخست موسلمانن، بەلام پشتی ھاوێشدارەکانیان گرتبوو. لە مەککە چوونەدەر بۆ ئیشی خۆیان ئەیانووت: ئەگەر گەشتن بە ھاوێلانێ موحەممەد (دروودی خۆی لى بیت) خراپەمان دەربارە ناکەن. باوەردارەکان کاتێ ئەو ھاوێلیان پێگەشت کە لە مەککە ھاترونەتە دەر، کۆمەلێکیان وتیان: سوار بن بچین بەرەو رووی ئەو ترسنۆکانە بیانکوژن، چونکە ئەوانە پشتی دۆژمنەکانیان گرتووە، بەلام کۆمەلێکی تر لە باوەردارەکان ئەیانووت: (سبحان الله) ئایا کۆمەلێک دەکوژن ئیو چى دەلێن ئەوانیش ئەو دەلێت، لەبەرئەوێ کۆچیان نەکردووە و مال و ھالی خۆیان بەجێ نەھێشتووە ئەبێ خۆئێیان ھەلال بکەن و مالیان بەتالان بپەن؟ بەو شێوەیە باوەردارەکان بوونە دوو کۆمەل، پیغەمبەریشیان لەناودا بوو رۆی لە ھەردوو کۆمەلەکە نەدەگرت، ئەم ئایەتە ھاتە خوارەو: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ﴾ (رواه ابن ابى حاتم).

زەیدی کۆری ئەسەم لە کۆری موعازەو دەگێرئەو و تورویتى: ئەو دەربارەى قەکانی تیرەى ئەوس و خەزرج ھاتۆتە خوارەو کە دەربارەى

عەبدوللای کۆری ئەبی سەلول ئەیانوت: کاتێ پێغەمبەر
(درودی خۆی لێ بێت) لەسەر مێنەر دەربارە کێشە ی ئیفک (ئەمەش غەریبە)،
وہ غەیری ئەوەشیان وتوو.

کە دەفەرمووئ: ﴿وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا﴾، واتە: گێڕانییەوہ و
خستنی ناو ھەلەوہ، ئیبنو عەباس وتووئ: ﴿اَرْكَسَهُمْ﴾، واتە: خستنی،
قەتادە وتووئ: واتە لەناوبردن، وە سوودی وتووئ: واتە: گومرای
کردن: ﴿بِمَا كَسَبُوْا﴾، بەھۆی سەرپیچی و ناکۆکییان لەگەڵ پێغەمبەر و
شۆتکەوتوانیدا بە باتل: ﴿اَتْرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَنْ يُّضِلِّ اللّٰهُ فَلَنْ
يَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا﴾ واتە: رێگا نییە بۆ ھیدایەتدانیان و رزگارکاریان نییە بۆی.

وہ فەرماشی: ﴿وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَءًا﴾، واتە: ئەوانە
ئاواتەخوای ئەوەن کە ئیوہش گومرا بن و یەکسان بن، ئەوەش لەبەرئەوہی
زۆر ڕقیان لێتانەو دژایەتیشان دەکەن، لەبەرئەوہ خۆی بەرز دەفەرمووئ:
﴿فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَاءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنْ قَوْلَاكُمْ وَاْتَهُ
نَهَرٌ مِّنْ عَرَفٰى دَلٰىلَتٌ لَّهٗ فَيُخْرِجْهُمۡ مِّنْ اَرْضِهِمْ وَاَقْتُلُوْهُمْ حَتّٰى وَجَدْتُمُوْهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وِلٰيًّا
وَلَا نَصِيْرًا﴾ واتە: نە دۆستایەتیان بکەن و نە یارمەتیان بدەن بۆ سەرکەوتن بە
سەر دۆژمنەکانیاندا ھەتا بەو شیوہیە بن، پاشان خوا کۆمەلێک لەوانە
ھەلدەرێ دەفەرموئ: ﴿اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ يَّتَنَكَّمُ وِیْنَهُمْ وَيُخْرِجُوْنَ مِنْهُمْ
وَيُخْرِجُوْنَ مِنْهُمْ وَاَقْتُلُوْهُمْ حَتّٰى وَجَدْتُمُوْهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وِلٰيًّا
وَلَا نَصِيْرًا﴾ واتە: ئەوانە پەنایان برد بۆ ھۆزێک لە نێوان ئیوہ و ئەواندا ھودنە ھەبێت یان
پەیمانی زیمەیان لەگەڵیان ھەبوو، حوکمی ئەوانیش ھەک حوکمی ئەوانی لێ
بکەن، ئەوہ قسەى سوودی و ئیبنو زەید و ئیبنو جەریرە.

ئیبنو ئەبی حاتم و تووئ: لە ھەسەنەوہ دەگێرئەوہ کە سوراقی کۆری
مالیکی مەدلەجی بۆی گێراونەوہ و تووئ: کاتێ پێغەمبەر (درودی خۆی لێ
بێت) بەسەر ھاویەشدانەرەکانی بەدر و ئوحوددا سەرکەوت ئەوانەى
دەرۆشتیان موسلمان بوون، سوراقە و تووئ: پێمگەشت ئەیەوئ خالیدی
کۆری وەلید بنیرئ بۆ سەر ھۆزەکەم کە ناوی بەنی مەدلەج بوو، ھاتم بۆ
لای پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) پێم وت: ئەتەوئت خالیدج بنیری بۆ سەر

هۆزه کهم؟ هاوه له کان و تیان: بئ دهنگ به، پئغه مبهەر (دروودی خوای لئ بیت) فەرمووی: وازی لئ بهینن بزانی چى دهوئت؟ وتی: پئمگه یشتوو ی تهوئ سوپاکه بکه یته سهر هۆزه کهم، من تهموئ بچم بۆ لایان بانگیان بکه م بۆ سهر ئیسلام، تهگهر قهومه کهت موسلمان بوون سهلامهت دهبن و دینه ناو ئیسلامهوه، تهگهر موسلمانیش نه بوون قهومه کهت با دلیان رهق نه بیئت بهرامبهریان، پئغه مبهەر (دروودی خوای لئ بیت) دهستی خالیدی گرت و پئی فەرموو: "له گهل ته مه دا برۆ چى دهوئت تهوه بکه" خالید له گهل یانا ریککهوت که یارمهتی بئ باوه ره کان نه دهن دزی پئغه مبهەر (دروودی خوای لئ بیت)، تهگهر قورهیش موسلمان بوون تهوانیش له گهل یاندا موسلمان بن، خوای گهوره ﴿وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءٌ فَلَا تَنۡخَلُدُوْا مِنْۢهُنَّ اُولَآءِ﴾. ناردە خواره وه.

ئیسو مهرد هویه له رینگای جهمادی کوری سهله مه وه ده گپه رته وه که وتویه تی: خوای گه وه: ﴿اِلَّا الَّذِيۡنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ يَّهۡدِيْهُمْ وَيُنۡصِرُهُمۡ يَشۡقِیۡ نَارِدَه خواره وه، تهوانه ی پئیان گه یشتوو له گهل یاندا بوو له سهر پهیمانی خۆیان. له سازه واری بوخاریدا ده باره ی به سهرهاتی پهیمانی حوده ییه که هر کس تهیهوئ له گهل قوره یشدا پهیمان بیهستی با پهیمان بیهستی، وه هر کس دهیهوئ له گهل پئغه مبهەر و هاوه له کانیدا پهیمان بیهستی با پهیمان بیهستی.

له ئیسو عه باسه وه ده گپه نه وه وتویه تی: تهو ئایه ته، ئایه تی: ﴿فَاِذَا اُنۡسَلَخَ اَلۡاَشۡهُرُ الْحَرَمُ فَاقۡتُلُوا الْمُشۡرِکِیۡنَ حَیۡثُ وَجَدۡتُمُوْهُمۡ﴾ [النوبة: ۵] سهر یویه تیه وه.

که ده فەرموئت: ﴿اَزۡ جَاۤءَکُمۡ حَصِرَتۡ صُدُوْرُهُمۡ﴾ تهوانهش کۆمه لیکی ترن له هه لاویر دراوه کان له فهرمانی جهنگ کردن دزیان که تهوان کاتی ده چوون بۆ جهنگ زوریان لا ناخوش بوو که بجهنگن دزتان، ﴿اَنۡ یَّقَاتِلُوْکُمۡ اَوْ یَّقَاتِلُوْا﴾ به لاشیانه وه گرنگ نییه که دزی قهومه که یان بجهنگن له گهل ئیوه دا، به لکو تهوانه له سهر ئیوهن دزی ئیوهن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَسَلَطۡنَا عَلَیۡکُمۡ فَلَنَسَلَتۡنَاکُمۡ﴾، له لوتفی خواوهیه که تهوانه ی لئ دوورخستوو نه ته وه ﴿فَاِنۡ اَعۡزَلُوْکُمۡ فَلَمۡ یُقۡتِلُوْکُمۡ وَآلَفُوْا بِاِلَیۡکُمۡ اَلَسۡلَمُ﴾ واته: سهلامهتی ﴿فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَکُمۡ

عَلَيْهِمْ سَبِيلًا واته: بۆتان نییه بجهنگن دزیان مادام ئەوێه حالیان بیت، وه ئەوانەش وهك ئەو كۆمەلەیهن كه پڕۆزی بهدر له بهنی هاشم دەرچوون له گهل هاورهشدا نهكاندا و نامادهی جهنگ بوون له گهل ئەوێهشدا لایان ناخۆش بوو وهك عهباس، له بهر ئەوێه پیغه مبههر (دروودی خوای لی بیت) قهده غهی کرد عهباس بکوژن و فرمانی دا به دیلی بیگرن.

﴿سَتَجِدُونََ الْآخِرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ﴾ ئەوانه له وێنای روالهتدا وهك ئەوانه ی پێشوو یانن، به لام نییه تی ئەوانه وهك نییه تی ئەوانی تر نییه، چونكه ئەوانه كۆمەلێك مونا فیق بوون واخویان دهرده خست بۆ پیغه مبههر و هاوره له كانی كه له سههر ئیسلامن بۆ ئەوێه سەلامەت بن له گهل ئەوێهشدا له ناو كهدا له گهل ئەوانی تر بوون وهك خوای بهرز فەرموویه تی: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ [البقرة: ۱۴].

وه لی ره دا فەرموویه تی: ﴿كُلِّ مَا رُدُّوا إِلَى الْآفَاقِ أَزْكُوا فِيهَا﴾، واته: تووشی هاورهش دانان بوون.

ئینو جهریر له موجهیده وه دهگیرێته وه كه ئەوێه دهر باره ی كۆمەلێك له خەلكی مهككه هاتۆته خواره وه كاتی ئەهاتن بۆ لای پیغه مبههر (دروودی خوای لی بیت) به پیاپی سلاویان لی ده كرد، پاشان ئەگه پانه وه بۆ ناو قورهیش دهستیان ده كرده وه به بت په رستی، مه به ستیشیان له وه ئەوێه بوو كه سەلامەت لی ره وه له وێ، له بهر ئەوێه خوا فرمانی دا وه به شه پر كردن دزیان ئەگه ره له وانه جیا نه بنه وه و خویان چاك نه كهن، له بهر ئەوێه خوای بهرز فەرموویه تی: ﴿فَإِن لَّمْ يَغْفِرْ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ هودنه و سولح ﴿وَيَكْفُرُوا أَيُّهَهُمْ﴾ واته: له شه پر ﴿تَخَذُوهُمْ﴾ به دیلیی ﴿وَأَقْبَلُوهُمْ حَيْثُ تَوْفَعْتُمُوهُمْ﴾ واته له ههركوێ پێیان گهشتن ﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ واته: به روون و ئاشكرا.

﴿وَمَا كَانِ لِلْمُؤْمِنِ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَن يَصَدَّقُوا فَإِن كَانِ مِن قَوْمٍ عَدُوٌّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

مُؤْمِنَةً وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ
 مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ. وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ. مُؤْمِنَةً فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ. وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۲﴾
 وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
 وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿۱۳﴾

واته: هیچ باوه‌پرداری بوی نییه باوه‌پردارنکی تر بکوژی، جا مه‌گین به
 هه‌له جوویی، هه‌رکه‌سیکیش باوه‌پرداره و باوه‌پرداری به هه‌له به ده‌ست
 کوژراوه، ده‌بی له‌بری نه‌و کوشته کۆیله‌یه‌کی خاوه‌ن باوه‌ر نازاد بکات و له
 خوینباییش بدات به کس و کاره‌که‌ی، جا مه‌گین پیاوه‌تی بکه‌ن و پنی
 بیه‌خشن، نه‌گه‌ر کوشته باوه‌پرداره و سه‌ر به هۆزی دوژمنتانه، نه‌وه‌ی به‌ده‌ستی
 کوژراوه له‌سه‌ریه‌تی کۆیله‌یه‌کی باوه‌ردار نازاد بکات و له خوینبایی وازیه‌نی
 نه‌گه‌ر کوشته له هۆزیکی خاوه‌ن‌ناسه و له‌گه‌ل ئیوه‌دا سویندخۆرن ده‌بی
 خوینباییه‌که‌ی بدری و به‌نده‌یه‌کی باوه‌رداریش نازاد بکات، نه‌وه‌ که‌سه‌ی نه‌و
 کاره‌ی له‌ده‌س قه‌ومیوه و ناتوانی به‌نده نازاد بکات له‌سه‌ریه‌تی دوو مانگی
 ره‌به‌ق له‌سه‌ریه‌ک به پۆزوو بی، هه‌تا خودا په‌شیمانی لی قبول ده‌کات، خودا
 زانای له‌کارزانه، هه‌رکه‌سیکیش هه‌ر له نه‌نقه‌ست خاوه‌ن باوه‌رێک بکوژی،
 له‌بری نه‌وه هه‌تا هه‌تایه هه‌ر له‌ناو جه‌ه‌نم دایه‌و خودا لی به‌رکدا چوه‌ و
 وه‌به‌رنه‌حله‌تی خستوه و نازارداننکی دژواری بۆ داناوه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووئت بۆ باوه‌ردار نییه به‌شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی
 برای باوه‌رداری خۆی بکوژی، وه‌ک چه‌سپاوه له هه‌ردوو سازه‌واردا له ئینو
 مه‌سعووه‌وه که پیغه‌مه‌بر (دروودی خوای لی بیت) فه‌رموویه‌تی: "لا یحل دم امرئ
 مسلم یشهد أن لا إله إلا الله، وأني رسول الله إلا بإحدى ثلاث: النفس
 بالنفس، والثیب الزانی، والتارك لدينه المفارق للجماعة". واته: خوینی
 هیچ که‌سیکی موسلمان ره‌وا نییه به‌رژنی که وتییتی: "لا اله الا الله ومحمد
 رسول الله" به سنی شت نه‌بی: نه‌گه‌ر که‌سیکی به‌ناهه‌ق کوشتبی یان

بەسالاچووێك زینای کردبێ یان كەسێك وازی لە ئایینەكەى هێنابێ و لە كۆمەلى موسلمانان جیابووبیتهوه.

پاشان ئەگەر شتێك لەو سیانە روویدا بۆ كەس نییه لە تاكهكانى كۆمەل ئەو كەسە بكۆژیت، بەلكو ئەبێ پێشەواى موسلمانان یان جێگرەكەى ئەو كارە بكەن.

كە دەفەرموویت: ﴿إِلَّا خَطَا﴾ وتووینە ئەو هەلاوتردانى داپراوە وەك شاعیرێك دەلیت:

من البيض لم تظعن بعيدا ولم تطأ
على الأرض إلا رنط بُرد مُرَحَّل
بۆ ئەوێ شاهییدی زۆر هەیه.

دەربارەى هاتنە خوارەوێ ئەو، جیاوازی زۆر هەیه، موحاهید و چەند كەسى تر وتووینە: دەربارەى عەياشى كۆرى ئەبێ رەبیعهى براى داىكى ئەبوجەهل هاتۆتە خوارەو. ئەویش لەبەرئەوێ پیاویكى كوشتبوو لەسەر ئەوێ موسلمان بوو بوو بە سزادان لەگەڵ براكەیدا، ئەویش حاریسى كۆرى یەزیدی غامیدی بوو، عەياش لە دلى خۆیدا وای دانابوو ئەو پیاوێ بكۆژێ، بەلام ئەو پیاوێ موسلمان دەبیست و كۆچ دەكات بۆ مەدینە بێ ئەوێ عەياش ناگاداری بیست، پۆزى رزگارکردنى مەككە عەياش كایرا دەبینێ ئەزانێ لەسەر ئایینە كۆنەكەیهتى پەلامارى دەداو دەيكۆژێ، خوای گەورەش ئەو ئایەتەى ناردە خوارەو.

وێ عەبدوڵڵەحمەنى كۆرى زەید وتووینە: دەربارەى ئەبى دەردا هاتۆتە خوارەو، چونكە پیاویكى كوشتبوو لەوكاتەدا شاىەتومانى هێنابوو، بەلام ئەم هەر كوشتبووى، ئەوێ بۆ پێغەمبەر (دروودی خوای لى بیست) باس كرد و وتی: بۆ خۆپاراستن شاىەتومانى هێنا، پێغەمبەرىش (دروودی خوای لى بیست) فەرمووی: ئایا تۆ دلێت هەلدېرى بوو؟

ئەم بەسەرھاتە لە سازەواردا هاتوو دەربارەى كەسێكى ترە.

﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ وَدِيَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لِّكَ أَهْلِيهِ﴾

ئەو دوو شتی پئوستان دەربارە کوشتی ھەلە: یەکەم: کەفەرەتی ئەو بە ی
ئەو تاوانە گەرەبە ئەنجام داو بە ھەلەش بێت لە مەرجهکانی ئەو بە ی
ئازادکردنی کۆیلەبەکی باوەردارە، بێ باوەر دروست نییە.

ئێنۆ جەریر لە ئێنۆ عەباس و شەعبی و ئیبراھیمی نەخەعی و جەسەنی
بەسرییەو دەگیرێتەو و توویانە: بەندە ی تەمەن کەمیش دروست نییە ھەتا بانی
نەبێ.

لە رێگەی عەبدولرەزاقەو لە موعمەمەرەو لە قەتادەو دەگیرێتەو
و توویەتی: ئازادکردنی کۆیلە ی باوەردەر مندال ناگیرێتەو.

بەلام ئێنۆ جەریر ئەو ی ھەلبژاردووە کە ئەگەر لە دایک و باوکی
موسلمان بێت دروستە ئەگینا.

بەلام ئەو ی جەماوەری لەسەرە ئەو بە ھەر موسلمان بێت دروستە بۆ
کەفەرەت، گەرە بێت یان بچووک.

ئیمام ئەحمەد و توویەتی: لە عەبدوللای کوری عەبدوللاو ھاتووە لە
پیاوئیکی ئەنسارییەو: کە کەنیزەکی رەشی ھیناوە و توویەتی: ئە ی
نێردراوی خوا من ئازادکردنی بەندەبەکی کۆیلەم لەسەرە، ئەگەر بزانی ئەم
باوەردارە ئەو ئازادی دەکەم، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) بە کۆیلەبەکی
فەرموو: شایەتی دەدەیت کە جگە لە خوا خواوەکی تر نییە؟ وتی: بەلی،
فەرموو: شایەتی دەدەیت کە من نێردراوی خوا؟ وتی: بەلی، فەرموو:
باوەرت بە زیندوو و بونەو ی دوا ی مردن ھەیە؟ وتی: بەلی، پێغەمبەر (دروودی
خۆی لێ بێت) فەرموو: ئازادی بکە. (ئەو ئێسنادێکی راستە، نەزانی ناوی
سەحابە زانی نییە).

لە کتیی (الموطا) دا ھاتووە لە موعاویە کوری جەکەمەرەو و توویەتی:
کاتی ئەو کەنیزەکە رەشی ھینا، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) پێی فەرموو:
خوا لە کوئییە؟ ئەویش وتی: لە ئاسمان، فەرموو: من کی؟ وتی:
نێردراوی خوا، فەرموو: ئازادی بکە ئەو باوەردارە.

﴿وَدِيَّةٌ مِّمَّا كَتَبْتُ إِلَى أَهْلِي﴾، ئەویش واجبێ دوومە لە نێوان بکوژ و

کەسوکاری کوزراوە کەدا بریتیە، لەبەرئەوێ ئەوەیان لەدەست چوو، ئەو خۆتنباییەش بە چەند پێنجبەك پێویستە وەك ئیمام ئەحمەدو ئەهلی سونەن لە حەدییە حەبابی کۆری ئەرتهووە لە زەیدی کۆری جوبەیرەووە لە خەشفی کۆری مالیکەووە لە ئیبنو مەسعودەووە دەگێرنەووە کە وتوویەتی: پێغەمبەر خۆتنبایی کوشتنی هەلەئە بە بیست (بنت محاض) و بریست (بنت محاض) کە نێر و (بنت لبون) و بیست (جەذعە) و بیست (حقە)ی دانا.

وە وتراو: ئەو خۆتنباییە لەسەر کەسوکاری بکوژە کە ئەك لە مالی خۆی.

شافیعی وتوویەتی: نازانم کە سێك پێچەوانەئە ئەوێ کە پێغەمبەر خۆتنبایی لەسەر کەسوکاری بکوژ داناو. ئەوێ شافیعی ئاماژەئە پێکردووە لە چەند فەرموودە کەدا چەسپاو، لەوانە ئەوێ چەسپاو لەهەردوو سازهواردا لە ئەببە هورپرەووە هاتوو و وتوویەتی: دوو ژنی بەنی هوزەیل شەپیان دەبیست، یەکیکیان بەردێك ئەگرێتە ئەوتیریان و دەیکوژێ، منداڵیکیشی لە زگدا دەبیست، کێشەکەیان برده لای پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیست)، ئەویش داینا کە خۆتنبایی کۆرپەکە بەندەیهکی تەمەن بچووک یان کەنیزەکیك و خۆتنبایی ژنەکە لەسەر کەسوکاری بکوژە کە دانا، ئەوێ ئەو پێویست دەکات کە حوکمی ئەستی هەلە حوکمی پەتیە دەربارەئە پێویست بوونی خۆتنبایی، بەلام ئەو خۆتنباییە پێویستە سێ یەك سێ یەك بیست.

﴿إِلَّا أَنْ يَمْسَكَ قَوْمًا﴾ واتە خۆتنبایی تێیدا پێویستە کە بدرێ بەکەسوکاری مەگەر لێی ببورن ئەوکاتە پێویست نیە.

لە سازهواری بوخاریدا هاتوووە لە عەبدوللای کۆری عومەرەووە و تەوویەتی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیست) خالیدی کۆری وەلیدی ناردە سەر بەنی خوزەیمە، ئەوێش بانگی کردن بۆ سەر ئیسلام، بەلام بە چاکی نەیاندهزانی بلێن (اسلمنا) واتە موسلمان بووین، بەلکو ئەیانوت: (صبا، صبا)، خالید دەستی کردوو بە کوشتنیان، ئەوێ گەیشتهووە بە پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیست)، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیست) دەستی هەلبەری و فەرمووی: "اللهم إني أبرأ إليك مما صنع خالد". خۆایە من داوای ئەوەت

لیدەكەم بەریم بکەى لەوێ خالید کردوویەتی. پاشان عەلى (پەزای خواى لى
بیت) نارد خوێنابایی کوزراوەکانى داو هەرچى مالیکیان زىانی پێگەشتبوو بۆ
بژاردن.

ئەم فەرموودەى ئەوێ لێوەردەگیرئ کە هەلەى پێشەوا، یان جیگرەکى
لەسەر خانەى داراییە.

وێ فەرموویەتی: ﴿إِن كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٌّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَخْرِجْ
رَقَبَةً مُّؤْمِنَةً﴾، واتە ئەگەر کوزراوەکە باوەردار بوو، بەلام کەسوکاری
بێباوەربوون و دژی ئیسلام ئەجەنگان خوێناباییان پێناردی، بەلام لەسەر
بکۆژە کە پێوستە کۆیلەیکى باوەردار ئازاد بکات و بەس.

﴿وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ﴾ واتە: ئەگەر کوزراوەکە
کەسوکاری ئەهلى زیمە بوو، یان هودنە هەبوو لە نێواندا خوێنابایی
کوزراوەکەیان بۆ هەبە، جا ئەگەر کوزراوەکە باوەردار بوو خوێناباییەکەى ئەبێ
بە تەواوى بیت. بەوشێوەیەش ئەگەر بێباوەر بوو لای کۆمەلێک لە زانایان.

وێ وتراوە نێوێ خوێنابایی موسلمانێک دەبێ، وێ وتراوە: سێبەکى وەك
لە کتیبى (الاحکام) دا بە درێژى باسکراوە، وێ لەسەر بکۆژ پێوستە کۆیلەیکى
باوەردار ئازاد بکات.

﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ واتە بەسەرێکەوێ هەتا
کۆتایی دوو مانگەکە بە پڕۆزو بیت، ئەگەر پڕۆژیکى نێوان خست بەبێ بەهانه
لە نەخۆشى و بێ نوێژى و زەبێستى ئەبێ لە سەرەوێ دەست پێ بکاتەوێ. وێ
زانایان دەربارەى سەفەرکردن جیاوازیان هەبە کە ئایا پڕۆزووەکەى دەبرئ یان
نا لە سەر دوو قەول.

﴿توبه من الله وکان الله علیما حکیماً﴾ واتە: ئەوێ تۆبە کردنى بکۆژە
بە هەلە کاتئ نەتوانئ بەندەیک ئازاد بکات دوو مانگ لەسەرێک بەپڕۆزو
بیت.

وێ زانایان جیاوازیان هەبە لەسەر ئەوێ ئەگەر نەتوانئ بەپڕۆزو بیت،
ئایا پێوستە لەسەرى خواردنى شەست هەزار بدات وەك کەفارەتى (ظیهار)،

نه‌ویش له‌سەر دوو قه‌وله: یه‌که‌میان: به‌لئ وه‌ك ده‌ق هه‌یه له‌ که‌فاره‌تی (ظیهار) دا، به‌لام لی‌ره‌دا باس نه‌کراوه، چونکه‌ نهم شوینی هه‌په‌شه و ترساندنه گونجاو نییه باسی خواردن دان به‌ هه‌ژاران بکری، چونکه ئاسانکاری و ری‌پیدانی تیدایه.

قه‌ولی دووهم: ناگۆرریت به‌ خواردن دان، چونکه‌ نه‌گه‌ر خواردن دان پتویست بوایه روونکردنه‌وه‌که‌ی دوانه‌ده‌خست له‌ کاتی پتویست ﴿تَوَكَّبَ مِّنْ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ له‌ پشه‌وه چهند جار رافه‌ کراوه.

پاشان کاتی خوای گه‌وره حوكمی كوشتنی هه‌له‌ی روونک‌رده‌وه ده‌ست ده‌کات به‌ روونکردنه‌وه‌ی حوكمی كوشتنی قه‌ستی و ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا﴾ نه‌وه هه‌په‌شه‌یه‌کی زۆر تونده و نه‌کیده ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی نه‌و تاوانه گه‌وره‌یه نه‌نجام ده‌دن که‌ هاوشانی هاویه‌ش دانانه بو خوا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ [الفرقان: ۱۶۸]، وه‌ خوای به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَنَّا نَكْفُرُ بِهِ سِيقًا﴾ [الأنعام: ۱۵۱]. نایه‌ت و هه‌دیس ده‌رباره‌ی هه‌رامکردنی كوشتن زۆر زۆره.

له‌وانه نه‌ویه که‌ له‌ هه‌ردوو سازه‌واردا چه‌سپاوه له‌ ئیبنو مه‌سعووده‌وه که‌ وتوویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی‌ بیت) فه‌رموویه‌تی: "أول ما يقضي بين الناس يوم القيامة في الدماء" واته: یه‌که‌م لی‌پرسینه‌وه له‌ نیوان خه‌لكدا پۆزی قیامه‌ت له‌ سه‌ر خوینه‌كان ده‌بیت.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا که‌ له‌ عوباده‌ی کوری صامیته‌وه گێ‌پراوه‌ته‌وه پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی‌ بیت) فه‌رموویه‌تی: "لزوال الدنيا اهن عند الله من قتل رجل مسلم" واته: له‌ناوچوونی دنیا لای خوا سووکت‌ره له‌ كوشتنی موسلمانیک.

وه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا هاتووه: "من أعان على قتل مسلم ولو بشطر كلمة، جاء يوم القيامة مكتوب بين عينيه: آيس من رحمة الله" واته هه‌ر که‌س یارمه‌تی بدات له‌سه‌ر كوشتنی موسلمانیک به‌ نیوه وشه‌یه‌کیش بیت

کاتی پوڑی قیامت له ناوچه وانی نووسراوه هیواپراو له ره حمه تی خوا.
 ئینو عه باس رای وابوو که تۆبه بۆ که سیڭ نییه باوه پداریک بکوژیت.
 بوخاری ده لیت: له ئینو جوبه یره وه ده گپرنه وه وتوو یه تی: نه هلی کوف
 له سهر نه وه جیاوازی که وته نیوانیانه وه، چوم بۆ لای ئینو عه باس پرسیارم
 لی کرد، وتی: ئەم ئایه ته ده باره ی هاتۆته خواره وه که ده فهرمویت: **﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾** ههر کس باوه پداریک به
 قهستی بکوژی پاداشته که ی دۆزه خه، وتوو یه تی: ئەممه دوا ئایه تیشه هاتۆته
 خواره وه هیچیش نه سخی نه کردوو ته وه.

ئینو جه ریر وتوو یه تی: له سه عیدی کوری جوبه یره وه ده گپرنه وه
 وتوو یه تی: ده باره ی: **﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾** له
 ئینو عه باسم پرسی، وتی: پیاوڤ ئیسلام و شه ریه ته که ی ناسی، پاشان
 باوه پداریکی به قهستی کوشت پاداشته که ی دۆزه خه و تۆبه کردنی بۆ نییه،
 نه لی: نه وه بۆ موجهید باس کرد، وتی: که سیڭ نه بی که په شیمان بیته وه.

ئینو حمید ده گپرنه وه له سالمی کوری جوعده وه وتوو یه تی: لای ئینو
 عه باس بووین دوا ی نه وه ی چاوه کانی نابینا بوون، پیاوڤ هات بۆ لای
 بانگی کرد نه ی عه بدوللای کوری عه باس پات چیه به رامبه ر پیاوڤ به
 قهستی باوه پداریکی کوشتی؟ وتی: پاداشته که ی دۆزه خه بۆ هه میشه تییدا
 ده مینیتته وه و خوا لی توره یه و نه فرینی لی ده کات و سزایه کی گه وره شی بۆ
 ئاماده کردوو، وتی: نه ی نه گهر تۆبه ی کرد و کرده وه ی چاکی کرد و پاشان
 هیدایه ت درا؟ ئینو عه باس وتی: دایکی له ناوچووبایه له کوئو تۆبه و
 هیدایه تی بۆ ده بی؟ به وه ی گیانی منی به دهسته گویم له پیغه مبه ر **(درودی خوی**
لی بنت) بووه ده یفه رموو: "ئکلته أمه، قاتل مؤمن متعمدا، جا و يوم القيامة
 آخذة بيمينه أو بشماله، تشخب أوداجه دما فی قُبُل عرش الرحمن، يلزم
 قاتله بشماله بيده الأخرى، يقول: سل هذا فيم قتلني" واته: دایکی
 شیوه نی بۆ بکردایه به قهستی باوه پداریکی کوشتوو به دهستی راستی یان
 چهپی ده یگرئ که روخساری خوینی لی ده تکی له بهردهم عرشدا بکوژه که
 ده گری به دهستی چهپی و به دهسته که ی تری سه ری ده گری و ده لی: نه ی

پەرورده‌گار لەمە بپرسە بۆچی منی کوشت، "وَأَيُّمَ الَّذِي نَفْسَ عَبْدِ اللَّهِ يَدُهُ! لَقَدْ أَنْزَلْتَ هَذِهِ الْآيَةَ، فَمَا نَسَخْتَهَا مِنْ آيَةٍ حَتَّى قَبَضَ نَبِيِّكُمْ (درویدی خۆی لێ بێت)، وما نزل بعدها من برهان". وه وتووێتی: بەو خواوەی گیانی عەبدوللای بەدەستە ئەو ئایەتە کە هاتۆتە خوارەو هه‌یچی ئایەتیکی تر نەبەسپۆتەو هەتا خوا گیانی پێغەمبەرە کە تانی کیشا، دواي ئەوەش بورهان نەهاتۆتە خوارەو.

وه ئەو پیشینانەي بۆ ئەو چوون کە تۆبە بۆ بکوژی باوە‌پدار نییە زەیدی کو‌ری سابیت و ئەبوه‌رپرە و عەبدوللای کو‌ری عومەر و ئەبو سەلەمەي کو‌ری عەبدو‌رەحمان و عوبەیدی کو‌ری عومەر و حەسەن و قەتادە و زەحاکي کو‌ری موزاحیم، وه‌ك ئینو ئەبی حاتم نەقلی کردووه.

لەو بارەو هەرمووده زۆر هاتوو لەوانە: ئەبو بەکری کو‌ری مەردەوێ دە‌گێرتەو کە لە عەبدوللای کو‌ری مەسعودەو دە‌گێرنەو وتووێتی: پێغەمبەر (درویدی خۆی لێ بێت) فەرمووێتی: "يَجِي وَالْمَقْتُولُ مُتَعَلِّقًا بِقَاتِلِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَخْذًا رَأْسَهُ بِيَدِهِ الْأُخْرَى فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، سَلْ هَذَا فِيمَ قَتَلْتَنِي؟" قال: "فَيَقُولُ: قَتَلْتَهُ لَتَكُونَ الْعِزَّةُ لَكَ. فَيَقُولُ: فَإِنِّهَا لِي". قال: "وَيَجِي وَآخَرُ مُتَعَلِّقًا بِقَاتِلِهِ فَيَقُولُ: رَبِّ، سَلْ هَذَا فِيمَ قَتَلْتَنِي؟" قال: "فَيَقُولُ قَتَلْتَهُ لَتَكُونَ الْعِزَّةُ لِفُلَانٍ". قال: "فَإِنِّهَا لَيْسَتْ لَهُ بُوَ يَأْتُمُهُ". قال: "فِيهِوِي فِي النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا". واتە: پ‌ر‌و‌ژی قیامەت ک‌و‌ژراو د‌ب‌ت خ‌و‌ی ه‌ل‌واسیو بە ب‌ک‌و‌ژە‌کە‌یو بە سە‌ر‌یشی بە دە‌ستە‌کە‌ی ت‌ری گ‌رت‌و‌و، ئە‌ل‌ئ: پ‌ەر‌و‌رد‌گ‌ار لە‌مە ب‌پ‌رسە ب‌ۆ‌چی منی کوشت؟ ک‌اب‌را ئە‌ل‌ئ ب‌ۆ‌یە کوشت‌ومە ب‌ۆ ئە‌و‌ی ع‌یزەت ب‌ۆ ت‌و ب‌ئ ئە‌ف‌رم‌و‌ئ: ه‌ەر ب‌ۆ م‌نە، فە‌رم‌و‌وێتی: یە‌ک‌ئ‌کی ت‌ر د‌ب‌نن، خ‌و‌ی ه‌ل‌واسیو بە ب‌ک‌و‌ژە‌کە‌یدا و ئە‌ل‌ئ: پ‌ەر‌و‌رد‌گ‌ار لە‌مە ب‌پ‌رسە ب‌ۆ‌چی منی کوشت؟ ئە‌و‌ش ئە‌ل‌ئ: ب‌ۆ ئە‌و‌ی ع‌یزەت ب‌ۆ ف‌لان ب‌ی‌ت، دە‌ف‌رم‌و‌ئ: ئە‌و ب‌ۆی نی‌یە پ‌ە‌ش‌یمان ب‌ی‌ت‌و‌و لە تاوانە‌کانی، ئە‌ف‌رم‌و‌ئ: ه‌ە‌ل‌یدە‌نە ناو ئا‌گرە‌و، کە حە‌فتا پای‌ز ق‌و‌ولە.

فە‌رم‌و‌ودە‌یە‌کی ت‌ر: ئ‌یم‌ام ئە‌حمەد وتووێتی: ئە‌بی ئ‌ید‌ریس وتووێتی: گ‌و‌ئ‌ب‌ی‌ستی م‌وع‌او‌یە بووم (پ‌ە‌ز‌ای خ‌ۆی لێ ب‌ی‌ت) دە‌ب‌وت: گ‌و‌ئ‌ب‌ی‌ستی پ‌ێ‌غە‌م‌بەر

(دروودی خوی لئ بیت) بووم دهیغهرموو: "کل ذنب عسی الله أن یغفره إلا الرجل یموت کافراً، أو الرجل یقتل مؤمناً متعمداً". واته: ههموو تاوانیک رهنگه خوا له خاوهنی خوئش بیت جگه له تاوانی پیاوئیک که به بی باوهری بمرئ یان باوهردارئیک به قهستی بکوژی.

پاشان ئیبنو مهردهویه وتویهتی: نافع له ئیبنو عومرهوه گئراویه تییهو وتویهتی: پیغهمبر (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویهتی: "من قتل مؤمناً متعمداً فقد کفر بالله عز وجل". (هذا حدیث منکر) واته ههر کس باوهردارئیک بکوژی به قهستی نهوه بی باوهری به خوی بهرزی شکومه ند کردوه.

ئیمام نهحمده وتویهتی: له عوقبهی کوری مالیکی له یسیهوه دهگئرنهوه وتویهتی: پیغهمبر (دروودی خوی لئ بیت) سریههکی رهوانه کرد هئرشیان برده سهر کؤمه لئیک پیاوئیک له گهل کؤمه له که دا بوو پیاوئیک له سریه که شمشیری هه لکئشاوه و شوئنی کهوت کابرا هاواری کرد: من موسلمانم، گوئی نه دا بهوهی وتی، شمشیریکی لیدا و کوشتی، باسه که گه یشتهوه به پیغهمبر (دروودی خوی لئ بیت)، پیغهمبریش (دروودی خوی لئ بیت) قسهیهکی توندوتیژی ده باره کرد، نهوه گه یشتهوه به بکوژه که، کاتی پیغهمبر (دروودی خوی لئ بیت) وتاری ده دا له وکاته دا بکوژه که وتی: سوئند به خوا نهوهی نهو کابرایه وتی بؤ نهوه بوو خوی له کوشتن بپاریزی، نه لی: پیغهمبر (دروودی خوی لئ بیت) رووی لئ وه رگئپرا و لهو که سانهش که له پیشیهوه بوون و دهستی کردهوه به وتاره کهی، پاشان کابرا دووباره وتیهوه نهی ئیردراوی خوا نهوهی نهو کابرایه وتی بؤ نهوه بوو خوی بپاریجی بؤ کوشتن، پیغهمبر (دروودی خوی لئ بیت) رووی لئ وه رگئپرا لهوانه ی له پیشیهوه بوون و له سهر وتاره کهی بهردهوام بوو. کابرا خوی پیغه گیراو بؤ جاری سییم وتویهوه سوئند به خوا نهی ئیردراوی خوا نهوهی بؤیه وت هه تا خوی له کوشتن بی بپاریزی، پیغهمبر (دروودی خوی لئ بیت) بهروویهکی گرزهوه رووی تی کرد و سی جار فهرمووی: "إن الله أبی علی من قتل مؤمناً" (رواه النسائی من حدیث سلیمان بن المغیره). واته: خودا ناپازییه لهو کهسهی باوهردارئیک بکوژی.

نهوهی جهماوهری پیشینانی نهه نهتهوهیه له سهر نهوهیه که بکوژ

تۆبەکردنی بۆ ھەبە لە نێوان خۆی و خوادا ئەگەر تۆبە ی کرد و گەراپەو ھە بۆ لای خوا و ملکہ چ بوو کردەو ھە چاک ی کرد خۆ ی گەورە خراپەکان ی دەگۆڕی بە چاکە بۆ ی و بریتی کوژراو دەداتەو ھە لەسەر ستمەلیکرانی و رازی دەکات، خۆ ی بەرز فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ إلی قوله ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ (الفرقان: ٦٨ - ٧٠). ئەو ھەوالبە دروست نییە نەسخ کردنەو ھە ی و لەسەر ھاوہەشدا نەرەکان داہنری و دانانی ئەم ئایەتە لەسەر باوہەدار پیچەوانە ی روالەتەو دانانی پتووستی بە بەلگە ھەبە - ئیتر خوا دەزانێ -

و ھە خۆ ی بەرز فەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، ئەمەش گشتییە دەربارە ی ھەموو تاوانەکان جگە لە ھاوہەش دانان.

ھەر ھە خۆ ی گەورە فەرموویەتی: ﴿قُلْ يَبْعَادَى الَّذِينَ اسْتَفْزَأُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ٥٣)، ئەم ئایەتەش گشتییە دەربارە ی تاوانەکان لە کوفر و شیرک و شک و نیفاق و کوشتن و فسوقی و غەیری ئەوانیش.

لە ھەردوو سازەوارد ھەوالیکی ئیسرائیلی چەسپاوە دەربارە ی ئەو کەسە ی سەد کەس ی کوشتبوو پاشان پرسیاری کرد لە زانایەک ئایا تۆبەم بۆ ھەبە؟ وتی: چ ی ئەبێتە بەربەست لە نێوان تۆ و تۆبەکردندا؟ پاشان ناردی بۆ شارێک کە خۆ ی تێدا ببەستری، ئەویش بەرەو ئەو شوێنە روشت لە رێگادا مرد، فریشتە ی رەحمەت گیانی کیشا وەک چەند جار باسما ن کردووە، ئەگەر ئەو لەناو بەنی ئیسرائیلیدا بێت ئەم نەتەو ھە لە پیشتەر تۆبە ی لێوہریگیری، چونکە خۆ ی گەورە باری قورس و گرانی لەسەر ئێمە لا بردووە کە لەسەر نەتەوکان ی تر بوو.

بەلام ئایەتە پیرۆزە کە دەفەرموویت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا﴾ ئەبوھویری و کۆمەلێک لە پیشینان و دەربارە ی وتوویانە: ئەو سزا کە یەتی ئەگەر خوا سزای بدات.

فەرموو ھە بە مۆتەواتیری ھاتو ھە کە پیغەمبەر (درو ھە ی خۆ ی لی بیت)

فەرموویتى: "أنه يخرج من النار من كان فى قلبه أدنى ذرة من إيمان".
 بهراستى له ئاگر دەردەهێنئى ھەر کەس لە مسقالە زەرەپەك بەرەو خوار باوەر
 لە دليدا بێت. بەلام ھەدىسەكەى موعاوێە كە پێغەمبەر (دروودی خواى لى بێت)
 فەرموویتى: "كل ذنب عسى الله أن يغفره إلا الرجل يموت كافراً، أو
 الرجل يقتل مؤمناً متعمداً". (عسى) بۆ ئومێد و رەجایە ئەگەر تەرەجى نەما
 لە ھەردوو وێناكەدا ئەو نەرى ناكات كە ئەو رووبدات لە یەكێكیاندا كە
 ئەویش كوشتنە بەپێى ئەوانەى باسما ن کرد، بەلام ئەوێ بە كافرێ بمرئ
 دەق ھاتوو كە خوا ھەرگیز لێى نابووئى، بەلام داواكەى كوژراو و لە بكور
 لە پۆزى قیامت ئەو ھەقێكە لە ھەقەكانى ئادەمیزادەكان، ئەو ھەقە بە
 تۆبە لا ناچن، بەلكو ئەبێ ئەو ھەقەیان بدرێتەو جیاوازی نەبە لە نێوان
 كوژراو و شت لى دزراو و شت لى داگیركراو و تاوان تێگیراو و ھەموو
 مافەكانى ئادەمیزدا بۆ راستى تۆبەكە، ئەگەر ئەو نەكرا ئەبێ پۆزى قیامت
 داواكە بكرئ، بەلام ئەو پێویست ناكات كە داواكردنەكە روو بدات و
 سزاكەشى بدرئ، چونكە جارى وا ئەبێت بكور كەردەوێ چاكى ھەبێت و
 بدرێت بە كوژراو، یان ھەندىكى بدرێت، پاشان پاداشتى زیادەى دەمێنێتەو
 پێى دەچێتە بەھەشت، یان خواى گەورە قەرەبووى كوژراو دەكاتەو بە فەزلى
 خۆى لە كۆشكەكانى بەھەشت و خوشییەكانى و پلەى بەرز دەكاتەو لە
 بەھەشتدا.

پاشان بۆ بكورێ قەستى چەند ھوكم ھەبە لە دونیادا و چەند ھوكم
 ھەبە لە پۆزى دوایدا، لەدونیادا، دەسلەتێ سەرپەرشتىكارى كوژراو كەى
 بەسەردا زال دەكات، خواى گەورە دەفەرموێت: ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا
 لِرِثَتِهِ سُلْطَانًا﴾ [الإسراء: ۲۳] پاشان ئەوان ئارەزووى خۆیانە كە بیکورنەو یان
 لێى ببورن، یان خۆئێنایى قورسى بسەنن، وەك لە كتێبەكانى (الاحكام) دا
 پرپاری لەسەر دراو. زانایان جیاوازیان ھەبە لەسەر ئەوێ كە ئەبێ بەندەش
 ئازاد بكات یان نا، یان دوو مانگ لەسەرەك بە پۆزوو بێت، یان خواردنى
 شەست ھەزار بدات، لەسەر یەكێ لە دوو قەول، وەك لە كەفارەتى ھەلەدا
 باس كرا، یان لەسەر دوو قەول، شافیعى و ھاوھەلەكانى و كۆمەلێك لە

زانايان ئەلەين: بەلى لەسەرى پىويستە، چونكە ئەگەر كەفارىتى ھەلەى لەسەر پىويست بىت بۆ قەست لە پيش ترە لەسەر پىويست بىت، بەلام ئىمام ئەحمەدو چەند زانايەكى تر دەلەين: كوشتنى قەستى گەورەترە لەوەى برىتى بەدرىت، لەبەرئەووە برىتى تىدا نىيە.

ئەوانەى بۆ پىويست بوونى كەفارىت چوون، لەسەر كوشتنى قەستى، بەلگەيان ئەووەى كە ئىمام ئەحمەد دەگىرئەووە دەلەيت: لە وائىلى كورى ئەسقەووە دەگىر، وە وتوويەتى: چەند كەسك لە بەنو سەلىم ھاتن بۆ لاى پىغەمبەر (دروودى خاوى لى بىت) وتيان: ھاوەلىكمان پىاوئىكى كوشتووە، فەرمووى: (با بەندەيەك ئازاد بكات، ھەر ئەندامىكى ئەكەوئە برىتى ئەندامىكى كوزراووە و لە ئاگر پىتى رزگار دەبىت).

و ئەحمەد وتوويەتى: لە غەرىفى دەيلەمىيەووە دەگىرئەووە كە وتوويەتى: چووين بۆ لاى واسىلەى كورى ئەسقە پىمان وت: فەرموودەيەكمان بۆ بگىرەرەووە كە خۆت لە پىغەمبەرت بىستىبى، ئەوئىش وتى: دەربارەى ھاوەلىكمان چووين بۆ لاى پىغەمبەر (دروودى خاوى لى بىت) كە پىاوئىكى كوشتبوو، فەرمووى: "بەندەيەكى بۆ ئازاد بكەن ھەتا خوا بە ھەر ئەندامىكى ئەندامىكى لە ئاگر رزگار بكات".

ھەر وەھا لە ئەبى داودەووە بە زاراوہەكى تر ھاتووە كە وتوويەتى: چووين بۆ لاى واسىلەى كورى ئەسقە پىمان وت: فەرموودەيەكمان بۆ بگىرەرەووە زىادو كەمى نەبى، ئەوئىش تووڤەبوو وتى: ھەر كەس لە ئىوہ قورئان دەخوئىن و مۇسحەفەكەى لە مالىووە ھەلواسىوہ زىادو كەمى دەكات، وتمان ئىمە مەبەستمان فەرموودەيەك بوو لە پىغەمبەرت بىستىبى، وتى: چووين بۆ لاى پىغەمبەر (دروودى خاوى لى بىت) دەربارەى ھاوەلىكمان ئاگرى لەسەر پىويست بوو بە ھۆى پىاوكوشتنەووە، فەرمووى: "اعتقوا عنة يعق الله بكل عضو منه عضواً منه من النار" بەندەيەكى لە جىياتى ئازاد بكەن بۆ ئەوەى بەھەر ئەندامىكى ئەندامىكى لە ئاگر رزگار بكات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا حَرَّمْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَعَيَّرُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَسْلَمَ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ
فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

واته: ئەي گەلی خاوەنە باوەرێ! ئێوە کاتێ بۆ غەزا بەرێدا دەهێژن
هەموو شتێک لێکدەنەوه، نەکەن لەبەر ژبانی دنیا، بەوهی که فەرمانبەری
خۆی دەربرێوه، بڵێن تۆ خاوەن باوەر نیت، ئێوە ئەگەر مالی دنیاتان دەوێت،
دەستکەوتی زۆر لای خودایه، ئێوەش بەرێ هەروابوون و باوەرێتان بە خوا
نەبوو، خودا ئێوەی بە بەزەیی خۆی خۆی، دەوه، سا بە وردی لە کاری خۆ
خوردبەوه، خودا لەهەر کاری دەیکەن ئاگاداره.

ئیمام ئەحمەد وتوویهتی: عەکریمە لە ئیبنو عەباسەوه دەگێڕێتەوه
وتوویهتی: پیاویەک لە بەنی سەلیم بە لای چەند کەسیک لە ھاوێلەکانی
پێغەمبەر دا تێپەری که مەری دەلەوه پێاند، سلاویان لێدەکات، وتیان: ئەوه
بۆیه سلاومان لێدەکات که خۆی بپاریزێ لێمان، بۆی هەلەدەسن و دەیکوژن
و مەپەکانی دەهێنن بۆ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت)، خوا ئەو ئایەتی ناردە
خوارەوه که دەفەرمووێت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَرْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
آلَفَ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ
فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

بوخاری لە ئیبنو عەباسەوه دەگێڕێتەوه که دەربارەوی ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
آلَفَ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتُ مُؤْمِنًا﴾ وتوویهتی: پیاویەک لای مەپەکانی دەبی،
کۆمەلێک لە موسلمانەکان پێی دەگەن، ئەویش دەلێ: (السلام علیکم)، بەلام
ئەوان دەیکوژن و مەپەکانی دەبن، خۆی گەوره دەربارەوی ئەم ئایەتە ناردە
خوارەوه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آلفَ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتُ مُؤْمِنًا﴾.

ٿينو عه باس وتوويه تي: شتي دونيايى ٿو چهند سهر مهره بوو که بريان.

سه عيدي ڪوري جوبه ڀر وتوويه تي: له ٿينو عه باسه وه ده گيڙنه وه وتوويه تي: موسلمانن کان پياوڻڪ ده بينن به لاي رانه مهرڻي ڪي ڇويه وه بوو که دهيله وه پڻان ده لئ: (السلام عليكم) ٿوانه ههر ده ڪوڙن، خوا ٿم ٿايه ته ي ناره خواره وه که ده فهرمووئ: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَقَ إِلَيْكُمْ أَسَلَّمَ لَسْتُ مُؤْمِنًا﴾.

ٿينو جهري و ٿينو ٿه بي حاتم له ريڱاي سوفياني ڪوري عويه ينه وه ده گيڙنه وه که براي ڪي ڪوڙج ده کات بو لاي پيغه مبر (درودي خوي لن بيت) که به پيغه مبر (درودي خوي لن بيت) رابگه ينه ڪي باوڪي هڙه ڪي موسلمان برون، سريه ڪي پيغه مبر (درودي خوي لن بيت) پي ده گن شو زور تاريک ده بي، پيڻان ده لئ من موسلمانم، لي قبول ناڪن و ده ڪوڙن، باوڪي وتوويه تي: چروم بو لاي پيغه مبر (درودي خوي لن بيت) هزار ديناري پڻام و خريڻايه ڪي تريش و ره وانه ي ڪردم، خوي گه وره ٿم ٿايه ته ي ناره خواره وه که ده فهرمووئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا﴾.

به لام به سه رهاته ڪي مولحه مي ڪوري جه سامه، ٿيمام ٿه حمه ده پر جهه تي خوا بکهوئ وتوويه تي: له قه عقاي ڪوري عه بدوللای ڪوري ٿه بي حوده وه ده گيڙنه وه وتوويه تي: پيغه مبر (درودي خوي لن بيت) نارديني بو (ٺيضم) له گهل چهند موسلمانن ڪدا، ٿه بو قه تاده و حاريسي ڪوري ره بعيان ٿيدا بوو، له گهل مولحه مي ڪوري جوسامه ي ڪوري قهيس روشتين هه تا گهيشينه نار (ٺيضم) وه، عاميري ڪوري ٿه زبه تي ٿه شجعه ي به سواري حوشرتي ڪه وه له لاماندا تيپهري و سلوي لئ ڪردين، ٿيمهش وازمان لئ هينا، به لام مولحه مي ڪوري جوسامه هه لي کوتايه سهر ي و ڪوشي له بهر شتيک که له نيوانياندا روي دابوو، وشر و که لوپه له کاني برد، کاتي هاتينه وه بو لاي پيغه مبر (درودي خوي لن بيت) هه واله که مان پڻ راگه ياند، ٿم ٿايه ته ش دربارهمان هاته خواره وه که ده فهرمووئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا﴾ تاده گاته فهرمايشتي: ﴿خَيْرًا﴾. ٿه حمه ده ته نهاي هيناويه تي.

ئىبنو جەریر وتوویتى: له ئىبنو عومەرەو دەگىرئەو و توویتى: پىغەمبەر
 (دروودی خۆی لى بیت) مولحیمی کورى جوسامەى لەگەل سەریەیکدا رەوانە
 کرد، لە رینگادا دەگەن بە عامیری کورى ئەزبەت بەسلاوی ئىسلام سلاویان
 لیدەکات، لە نىوانیاندا کۆنە رقیکی سەردەمى نەفامى ھەبوو، مولحیم
 تیریکی بۆ ھاوشت و کوشتى، ھەوالەکە گەشت بە پىغەمبەر، عویەینە و
 ئەقرە ھەلیاندیە لەسەرى، ئەقرە و تى: ئەمپۆ با نەینى بى و سەینى
 بىبەخشە، عویەینە و تى: نە، سۆند بە خوا ھەتا ژنەکانیان تامى مردنى
 نەچەژن وەك ژنەکانى ئیمە چەژتویانە نابى وازی لى بھینى، مولحیم ھات
 دوو بوردی لەبەردا بوو، دانىشت لەبەردەم پىغەمبەر دا (دروودی خۆی لى بیت)،
 بۆ ئەوێ داوای لىبوردنى بۆ بکات، پىغەمبەر (دروودی خۆی لى بیت)
 فەرمووی: "خوا لیت خۆ نەبى"، مولحیم ھەلسا بە کراسەکەى
 فرمیسکەکانى دەسپى، ھەفتەى بەسەردا نەھاتەو مرد و ناشیان، بەلام زەوى
 فەریدا دەرەو، ھاتن بۆ لای پىغەمبەر (دروودی خۆی لى بیت) ئەوێان بۆ
 گىراپەو، فەرمووی: زەوى لەناوخۆیدا لە ھاوڵەکەى ئیوێ خراپتر جى
 کردۆتەو، بەلام ئەو خوا دەیەوئى نامۆزگارىتان بکات ھەتا عیبرەت
 وەرگرن، پاشان لە نىوان دوو بەرد دا لاشەکەیان فەرى داو بە بەرد
 دایانپۆشى، خوا ئەم نایەتەى ناردە خوارەو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرْتُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَقَ إِلَيْكُمْ أَلْسِنَتٌ مِّمَّنَّا
 تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِدٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ
 مِن قَبْلُ فَمَنْ بَدَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا﴾.

بوخارى وتوویتى: سەعیدى کورى جوبەیر لە ئىبنو عەباسەو
 دەگىرئەو و توویتى: پىغەمبەر (دروودی خۆی لى بیت) سەریەیکى رەوانەکرد،
 میقدادی کورى ئەسوەدى تیدا بوو، کاتى گەشتنە ھۆزەکە سەیریان کرد
 بلاوێان بى کردبوو، تەنھا پیاوێك لەوئى مابوو کە مالێکی زۆرى ھەبوو، کە
 چاری بە موسلمانەکان کەوت میقداد ھەلى کوتایە سەرى و کوشتى، پیاوێك
 لە ھاوڵەکانى پێى وت: ئایا پیاوێك کوشت کە وتى: (لا اله الا الله)؟
 سۆند بە خوا بۆ پىغەمبەرى دەگىرئەو، کاتى گەرانەو بۆ لای پىغەمبەر
 (دروودی خۆی لى بیت) وتیان: پیاوێك وتى: (لا اله الا الله) کەچى میقداد

کوشتی، فەرمووی: میقدام بۆ بانگ بکەن، کە میقداد هات، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) پێی فەرموو: ئایا کە سیکت کوشتوو و توویەتی: (لا اله الا الله)? ئەو سبەینێ چی دەکەیت بە (لا اله الا الله) و توویە، خوا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَرْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَقَيُّوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَإٍ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَكَانٌ كَثِيرٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَكُنْتُمْ عَلَيْهِ تَقَيُّوْنَ﴾** ی ناردە خوارەوه. پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) بە میقدادی فەرموو: "پیاوێکە موسلمان بوو باوەرێکی شارەبۆوێ لە بێ باوەرێکان کاتێ باوەرێکی ئاشکرا کرد تۆ کوشت، وەک چۆن لە مەککە باوەرێکەت دەشاردەوه".

﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَكَانٌ كَثِيرٌ﴾ واتە: چاکترە لەوێ حەزتان پێ دەکرد لە ژبانی دنیادا کە پالی پێوەنان پیاویکی وەک ئەو بکوژیت کە سلاوی لێ کردی و باوەرێکی خۆی ئاشکرا کرد بۆت، بەلام غافل بووی لێی و تۆمەتبارتان کرد بەوێ درۆ دەکات بۆ خۆپاراستن بوو بۆ ئەوێ شتی دنیاییتان دەست بکەوێت، ئەوێ رۆزی حەلال لای خواوە چاکترە بۆتان لەو ماله.

﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَكُنْتُمْ عَلَيْهِ تَقَيُّوْا﴾ واتە ئێوەش لەو و پێش ئەو حەلتان بوو وەک چۆن ئەو باوەرێکی شارەبۆوێ لە هۆزەکی، وەک لە فەرموودەکی پێشەوه باسکرا و وەک خۆی بەرز فەرموویەتی: **﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾** [الأنفال: ٢٦].

ئێبنو جورەيج و توویەتی: لە سەعیدی کۆری جوبەیرەوه دەگێرەوه دەربارە **﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾** و توویەتی: ئێوەش لەو و پێش دەشاردەوه وەک ئەو شوانە باوەرێکی شارەبۆوێ.

و سەعیدی کۆری جوبەیر و توویەتی: **﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾** باوەرتان نەهێنابوو **﴿فَمَنْ أَكُنْتُمْ عَلَيْهِ تَقَيُّوْا﴾** خوا لێتان بورا.

ئوسامە سوێندی خوارد کە سێک ناکوژێ بلیت: (لا اله الا الله) دوا ئەو پیاوێ ئەوێ لە پێغەمبەرەوه پێگەشت دەربارە **﴿فَتَقَيُّوْا﴾** تەنکیده بۆ ئەوێ پێشوو **﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾** سەعیدی کۆری جوبەیر و توویەتی: ئەو هەرهەشە.

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾
 دَرَجَتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾﴾

واته: نهو بر واداران‌هی که هر له مالی خویان ده‌مینن - جیا له‌وانه‌ی نوستانن - له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی ده‌چنه جه‌نگ له‌ پای خودا و مال و گیانیان له‌ ریی نه‌ودا به‌خت ده‌کهن وه‌کو یه‌ک نین خودا غه‌زاکارانی به‌رام‌بهر به‌ خانه‌نشینان - به‌ پله‌یه‌ک - سه‌رخستوه، خوا به‌لینی به‌ هم‌مو لایه‌کیان داوه که چاکه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات، به‌لام نه‌وه‌ی له‌ مه‌یدانی غه‌زادا بن له‌ چاو خانه‌نشین‌کان پاداشتیکی هه‌ره مه‌زنیان ده‌داتی، پله‌و پایه‌یه‌کی زور - له‌ لای خواوه - هاوړی له‌گه‌ل لیخو‌ش‌بون و میهره‌بانی، خوا به‌خشنده و میهره‌بانه.

بوخاری وتوویه‌تی: له‌ به‌راوه ده‌گیرنه‌وه وتوویه‌تی: کاتی ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هاته خواره‌وه، پیغه‌م‌بهر (درودی خوی لئ بیت) زه‌یدی بانگ‌ک کرد نووسی، نینو‌نومی مه‌کتوم هات سکا‌لای له‌ نابینایی خوی کرد، خوی گه‌وره ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ ی نارد خواره‌وه.

بوخاری وتوویه‌تی: سه‌هلی کوری سه‌عدی ساعیدی وتوویه‌تی: مه‌روانی کوری حه‌که‌مم بینی له‌ مرگه‌وت، چووم بۆ لای و له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشتم پیی راگه‌یاندین که زه‌یدی کوری ساییت پیی راگه‌یاندوه که پیغه‌م‌بهر (درودی خوی لئ بیت) ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ی بۆ خویندمه‌وه نووسیم، نینو‌نومی مه‌کتوم هات ته‌وکاته‌ی بۆی ده‌خویندمه‌وه، وتی: سویند به‌ خوا ته‌گه‌ر بم‌توانیایه جیه‌ادم بک‌ردایه ده‌م‌کرد، له‌بهر نه‌وه‌ی کویر بوو خوی گه‌وره وه‌حی بۆ پیغه‌م‌بهر نارد رانی له‌سهر رانم بوو ته‌وه‌نده قورسای چووه سهر رانم ترسام رانم بشکی، پاشان هؤشی هاته‌وه خوی گه‌وره ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ ی نارد‌بوه خواره‌وه. (تفرد به‌ البخاری دون مسلم).

نیام نه‌حمده له‌ روویه‌کی تره‌وه له‌ له‌ زه‌یده‌وه ده‌گیرنه‌وه کهو توویه‌تی:

من له ته‌نیشتی پی‌غه‌مبه‌روهه (درودی خ‌وای لی بیت) دانیشتبووم کاتئ وه‌حی بۆ هات ئاگای له خ‌وای نه‌ما، پانی خسته سهر پانم، کاتئ له ه‌وش خ‌وای چوو، زه‌ید وتوویه‌تی: سویند به خ‌وا شتی‌کم نه‌بینوه قورستر بیت له پانی پی‌غه‌مبه‌ر (درودی خ‌وای لی بیت)، پاشان ه‌وشی هاته‌وه خ‌وای فهرموی: نه‌ی زه‌ید بنووسه، منیش شتانئ: م هینا فهرموی بنووسه: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَاللَّذِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌تا ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾، منیش له‌سه‌ر شانه‌که نووسیم، ئیبنو ئومی مه‌کتوم که پیاوړکی نابینا بوو کاتئ چاکیتی جیهادکارانی بیست هه‌لسا وتی: نه‌ی نی‌ردر‌وای خ‌وا نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی توانای جیهادیان نییه و که‌سانیک کو‌ئرن چی بکه‌ن؟ زه‌ید وتوویه‌تی: قسه‌که‌ی ته‌واونه‌کردبوو پی‌غه‌مبه‌ر (درودی خ‌وای لی بیت) بی ه‌وشی گرتیه‌وه رانی که‌وته‌وه سهر پانم وه‌ک جاری یه‌که‌م هه‌ستم به قورسای رانی کرد، پاشان ه‌وشی هاته‌وه فهرموی: بی‌خ‌وینه‌روهه منیش ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَاللَّذِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ م بۆ خ‌وینه‌وه، فهرموی: ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ﴾، زه‌ید وتی: نه‌وه‌شم خسته سه‌ری، سویند به خ‌وا وه‌ک ئیستا سه‌یر نه‌و شکاوه بکه‌م له شانه‌که‌دا بوو وایه کاتئ نه‌وه خسته سهر.

ئیبنو نه‌بی حاته‌م ده‌گه‌ر ئه‌وه که ئیبنو عه‌باس ده‌رباره‌ی ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ﴾ وتوویه‌تی: نه‌وانه‌ی چوون بۆ به‌در و نه‌وانه‌ی نه‌چوون.

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وه ره‌هایه کاتئ به‌خ‌یرایی ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ﴾ هاته‌ خواره‌وه نه‌وه‌به‌ر ده‌رگایه‌ک بۆ نه‌وانه‌ی به‌هانه‌ی ره‌وایان هه‌یه بۆ نه‌کردنی جیهاد له نابینا و شهل و نه‌خ‌وش و ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی یه‌کسان له‌گه‌ل جیهادکاراندا له رێگه‌ی خ‌وادا به‌ مال و گیانیان. پاشان خ‌وای به‌رز هه‌والی داوه به چاکیتی جیهادکاران به‌سه‌ر دانیشتووه‌کانه‌وه.

ئیبنو عه‌باس ده‌رباره‌ی ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ﴾ وتوویه‌تی پێویسته به‌و شی‌وه‌یه بن وه‌ک چه‌سه‌پاوه له سازه‌واری بوخاریدا له رێگه‌ی زوه‌بیری کو‌ری مور‌اویره‌وه له حومه‌یده‌وه له نه‌نه‌سه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ر (درودی خ‌وای لی بیت) فهرموویه‌تی: "إِن بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامٌ مَا سَرْتُمْ مِنْ مَسِيرَةٍ وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَادٍ إِلَّا

وهم معكم منه، قالوا: وهم بالمدينة يا رسول الله؟ قال: نعم، حسبهم العذر" واته: له ناو مهدينه دا كؤمه ليك ههيه بؤ ههر شوئنيك رؤشن يان شوئنيكتان برى بيت له گه لئان بوون، وتيان: له مهدينهش بوون نهى نيردراوى خوا؟ فهرمووى: به لئى، به هانه يهك به ندى كردوون بؤيه نه هاتوون له گه لئان.

كه ده فهرموويت: ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَقَّ﴾ هه موو لايهك له خوا به يمانى بيداون بيانخاته به هه شته وه پاداشتيكى زوريان بداته وه، شه مش به لگه به له سهر شه وهى جيهاد فهرزى عهين نيه، به لكو فهرزى كيفايهيه، خواى بهرز ده فهرموويت: ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾، پاشان خواى پاك و بيگهرده وه وال ده دات كه شه وانى به پله و پايه بهرز كردووه شه وه له زووره كانى به هه شتدا و له تاوانه كانيان خوش بووه و بهزه يى و بهر كاتى خويان به سهردا پرزاه، له بهر شه وه ده فهرموويت: ﴿وَدَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً رَّحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾.

له ههردوو سازه واردا چه سپاوه له شه بى سه عىدى خودريه وه كه پيغه مبه (درودى خواى لئى بيت) فهرموويه تى: "إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين في سبيله، ما بين كل درجتين كما بين السماء والارض" واته: له به هه شتدا سهده ههيه خوا نامادهى كردووه بؤ شه وانى له ريگاي شهودا جيهاد دهكهن، نيوان ههردوو پلهيان وهك نيوان ناسمان و زهوى وايه.

شه عه مش له عه مرى كورى موپه وه ده گيپريته وه له شه بى عوبيده وه له عه بدوللاى كورى مه سعوده وه كه وتوويه تى: پيغه مبه (درودى خواى لئى بيت) فهرموويه تى: "من رمى بسهم فله أجره درجة" فقال رجل: يا رسول وما الدرجة؟ فقال: "أما انها ليست يعته امك، ما بين الدرجتين مائة عام" واته: ههر كهس تيريكي هاريشتي لهر ريگاي خوادا پاداشته كهى پله يه كه، پياويك وتى: نهى نيردراوى خوا پله چيه؟ فهرمووى: وهك شه په يزه يه نيه دايكتن به سهريدا سه رده كه وي، به لكو نيوان ههردوو پلهى سهده سال ريگايه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغَالِيَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

مُتَضَعِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضًا مَّيِّتًا فَهَاجَرُوا فِيهَا فَأَوْلَيْكَ
 مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُتَضَعِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
 وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأَوْلَيْكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ
 يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا عَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمِيزْ فِي
 الْأَرْضِ مُرَغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
 يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

واته: ئەو کەسانەى ھەر لە جێى خۆیان مانەو و ئەو غەدرەیان لە
 خۆیان کرد کاتى فریشتەى گيانکیشان پێیان دەلى: ئێو لە چ بارىکدا بوون؟
 دەلىن: ئێمە لە زەمیندا ھىز و وزە لىگىراو بووین، پێیان دەلىن: مەگەر
 سەرزەوینى خودا فراوان نەبوو تا لە زىدى خۆ کۆچ بکەن و بڕۆنە جىگایەکی
 تر؟ ئەمانە دۆزەخ دەبێتە جىگایان و دواڕۆژى خراپان ھەيە، جا مەگىن ئەمىر
 دوو ژن و زارۆکانە ھىز لىگىراوانەى ھىچ دەرەتانیان نەبووئ و شارەزای
 رىگەش نەبووین ھىچ دوو نىيە خوا ئەمانە بىخەش، خودا چاوبۆشى لەلایە
 و بەخشنەيە، ھەرکەسێک لە رىگای خودا لە مالى خۆى ھەلۆدا بى لەم
 زەمینە گەلى شوئى ھەوانەو و فەرھانى بۆ پەيدا دەبى، ھەرکەسێکیش لە
 زىدى خۆى دەرکەوئ لە رىگای خودا و پىغەمبەرى خودادا دەرەدەر بووئ
 و لە ئاوارەيیدا بمرئ خودا بۆ خۆى دەستەبەرى پاداشتیەتى و خوا لە
 گوناھانى دەبورئ و دلۆفانە.

بوخارى و تووہەتى: عەبدوللای کورى یەزىدى موقرىئ بۆى گىپراينەو
 کە ھەيە و کەسێکى تر و توویانە: موخەممەدى کورى عەبدوہرحمان ئەبو
 ئەسود و تووہەتى: ئەھلى مەدینە کۆمەلێکیان نارد و منیشى تیدا نووسرا بووم،
 گەیشتم بە عەکریمە مەولای ئیبنو عەباس پىم راگەیاندا، بە توندی لى
 قەدەغە کردم و وتى: ئیبنو عەباس پى راگەیانداووم کە خەلکێک لە
 موسلمانان لەگەل ھاویەشدانەرەکانن ژمارەیان زۆر دەکەن لە سەردەمى
 پىغەمبەردا (درودى خۆى لى بىت) تریکی و ئىل دى بەر کەسێکیان دەکەوئ و

دهیکوژی، یان له ملی دهدری دهکوژی، خوی گهوره هم نایه ته دهگیرته خوارهوه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْكَلْبَ ظَالِمٍ لِّنَفْسِهِمْ﴾ (رواه الليث عن أبي الأسود).

ئینو ئه بی حاتم و توویه تی: عه کریمه له ئیبینو عه باسه وه دهگیرته وه و توویه تی: کۆمه لیک له ته هلی مه که موسلمان ده بن، به لام موسلمان بوونه که یان ده شارنه وه، پوژی به در هاویه شدانه ره کان ته وانیش له گهل خویان ده بن، هه ندیکیان ته کوژی، موسلمانان ده لین: ته هاوه لانه مان موسلمان بوون به زوره ئینا بوونیان، داوی لیبور دنیان بو بکه ن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْكَلْبَ ظَالِمٍ لِّنَفْسِهِمْ﴾ هاته خواره وه، عه کریمه و توویه تی: ته نایه ته ی نووسی بو ته موسلمانانه ی که له مه که دا مابوون پی راگه یان دن ئیر له مه ولا به هانه یان نییه، عه کریمه و توویه تی: ته نایه ته ده رباره ی کۆمه لیک له لاوی قوره یش هاته خواره وه که موسلمان بوون و له مه که مابوونه وه، له وانه عه لی کوپی ئومه یه ی کوپی خه له ف و ته بو قه یسی کوپی وه لیدی کوپی موغیره و ته بو عاصی کوپی مونه بیهی کوپی جه جاج و حارسی کوپی زه مه.

ززه حاک و توویه تی: ده رباره ی کۆمه لی له مونا فیه که کان هاتۆته خواره وه که له مه که خویان دوا خست له پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت)، به لام له گهل هاویه شدانه ره کان پوژی به در هاویه شیان کرد و هه ندیکیان لی کوژرا.

به لام هم نایه ته پیروزه گشتیه و هه موو ته وانه ده گیرته وه که له ناو هاویه شدانه ره کاند مابوونه وه له گهل ته وه ی توانیویتی کۆج بکات، له به رته وه ی توانای بانگه واز کردنی نییه بو نایینه که ی سته می له خوی کردوه و کاریکی جه رامی کردوه به رای هه موو زانایان، وه به ده قی هم نایه ته که خوا ده فرموو ئت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْكَلْبَ ظَالِمٍ لِّنَفْسِهِمْ﴾ واته به کۆچه کردنه که یان ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ واته بۆچی مانه وه لی ره داو کۆچتان نه کردوه ﴿قَالُوا كُنَّا مُتَضَمِّنِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ واته ناتوانین له م شاره ده ربچین و به زه ویدا بچین ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً﴾ الآیه.

ته بو داوود و توویه تی: له سه موره ی کوپی جوندویه وه ده گیرته وه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) فره موویه تی: "من جامع المشرك وسكن معه"

فانە مثله " هەر کەس لەگەڵ ھاویەشدانەردا کۆبیتهوهو لەگەڵیان جیگیر بیت
ئەو کەسە وەك ئەوان وایە.

سوودی وتوویەتی: کاتێ عەباس و عەقیل و نەوفل بە دیل گیران،
پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) بە عەباسی وت: " بریتی خۆت و برازاكەت
بده"، وتی: ئەی نێردراوی خوا ئیمە بەرهو پوانگەكەى تۆ نوێژنكمان
نەكردوو و شایەتومانەكەى تۆمان نەهێناوه، فەرمووی: با عەباس ئێوه
دزایەتیتان كردوو دزایەتى دەكرێن، پاشان ئەم ئایەتەى خوێندەوه ﴿إِنَّكُمْ تَكُنُّ
أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً﴾ (رواه ابن أبى حاتم).

كە دەفەرموویت: ﴿إِلَّا السُّعْمَيْنِ﴾ هەتا كۆتایی ئایەتەكە ئەو بەهانی
خوایە بۆ ئەو كەسانە دەربارەى كۆچ نەكردن، لەبەرئەوهى ناتوانن لەدەس
ھاویەشدانەرەكان خۆیان رزگار بكەن، ئەگەر تواناشیان هەبوايە رێگایان
نەدەزانی، لەبەرئەوه فەرموویەتی: ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ موحاهید و عەكریمە
و سوودی وتوویانە: واتە رێگا.

كە دەفەرموویت: ﴿فَأُولَٰئِكَ عَلَىٰ اللَّهِ أَنْ يَغْفُرَ لَهُمْ﴾ واتە خوا لێیان
ببۆڕێ، لەبەرئەوه كۆچیان نەكردوو ﴿وَكَاذَبَ اللَّهُ عَفْوَ غَفُورًا﴾.

بوخاری وتوویەتی: لە ئەبى ھویرپرەوه ھاتوو و تەوویەتی: لە کاتیکدا
پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) نوێژی خەوتنانی دەكرد لەو كاتەدا كە
دەفەرمووی: "سمع الله لمن حمده" پێش ئەوهى بچیتە كەنوشەوه ئەبوت:
خوایە بە عیاشى كۆری رەبیعه و سەلەمەى كۆری هیشام و وەلیدی كۆری
وەلید بێ دەسلەتەكان لە باوەردارەكان رزگار بكە، خوایە توندوتیژیەت لەسەر
موزەر زیاد بكە وەك گرانییەكەى یوسفیان بەسەردا بەیئە.

ئێبىنە ئەبى حاتمە و تەوویەتی: لە ئەبى ھویرپرەوه ھاتوو و تەوویەتی:
پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) دواى ئەوهى سلاوى نوێژەكەى دایەوه
دەستەكانى بەرز كردهوه لە کاتیکدا بەرهو قیبلە بوو فەرمووی: خوایە وەلیدی
كۆری وەلید و عیاشى كۆری رەبیعه و سەلەمەى كۆری هیشام و بێ
دەسلەتە موسلمانەكان رزگار بكە، ئەوانەى توانای فیل و تەلەكە و رێگا
نازانن هەتا خۆیان رزگار بكەن لەدەست بێ باوەرەكان.

عەبدوڕەزاق وتووێت: گوێبێستی ئێبنو عەباس بووم ئەبوت: من و دایکم لە بچ دەسەلاتە ژن و پیاوەکان بووین.

که ده فەرمووئت: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾، ئەو پالنانە بۆ کۆچ کردن و رەغبەتە بۆ جیابوونەووە لە ھاوێش دانەرەکان، بەراستی باوەردار بۆ ھەر شوێنێ بېروات شوێنی باش بەدەست دەھێنێت کە خۆری تێدا قایم بکات.

نیبنو عه باس وتوویه تی (مراغم) گوژزانه وهیه له شوئیکه وه بۆ شوئیکی تر، که ده فەرمووێت (واسعه) واته بژێوی.

فته تاده و ترویه تی: ﴿يَحِثُّ فِي الْأَرْضِ مَرْغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾ واته: له گومراییه وه
بق هیدایهت و له که مده سییه وه بق ده و له مه ندی.

بۇ ھىدايەت ۋە ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ بىر قانچە ئۆگەنچىسىگە يول كۆرسەتتى. بۇ ھىدايەت ئارقىلىق ئۆزىنىڭ بىر قانچە ئۆگەنچىسىگە يول كۆرسەتتى. بۇ ھىدايەت ئارقىلىق ئۆزىنىڭ بىر قانچە ئۆگەنچىسىگە يول كۆرسەتتى.

۱. دەھرىي مەسھۇپ: **﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾** ۋاتە ھەر كەس بە نىيازى كۆچكردن لە مالەكەي دەرىچو لە رىڭگادا مرد ئەو پاداشتەي دەست دەكەوئى كە بۇ كۆچكەرىڭ دەنوسرىت. ۋەك لە ھەردو سازهواردا چەسپاۋە لە عومەرى كۆرى خەتتاۋە كە وتوۋىەتى: پىغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) فەرموۋىەتى: (إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله، فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته لدنيا يصيبها، أو امرأة يتزوجها، فهجرته إلى ما هاجر إليه) بەراستى كردهۋەكان بە پىي نىازەكانن ھەر كەس بە نىيازى چى بوو ئەۋەى بۇ دەبئى ھەر كەس كۆچكردەى بۇ خوا و پىغەمبەرەكەى بىت ئەو كۆچەى بۇ خوا و پىغەمبەرەكەى دەبئى، ھەر كەس بۇ شتىكى دىيائى كۆچ بكات كە بەدەستى بەيئى يان ژنىك كە مارەى بكات ئەۋە كۆچ كردەكەى بۇ ئەۋە دەبئى كە كۆچى بۇ كرددوۋ. ئەۋەش گشتىيە دەربارەى كۆچكردن و دەربارەى ھەموو كردهۋەكان، ھەر لەۋە فەرموۋدەيەكى چەسپاۋ ھەيە لە ھەردو سازهواردا دەربارەى پياۋىك كە نەۋد و نۆ كەسى كۈشتوۋ، پاشان بە كۈشتى عابدىك سەد نەفسى تەۋاۋ كرددوۋ، پاشان لە زاناىەكى پرسىۋە كە ئايا تۆبە كردنى بۇ ھەيە؟ ئەۋىش دەلىت چى رىڭگە لە تۆبە كردنت دەگرئ؟ پاشان رىي نىشان دەدات بەجىت بۇ شارىكى تر كە

خوارهوهی نایه ته کهش له مه دینه دا بروه، له وانه یه مه بهستی نهوه بووبی که هاتنه خوارهوهی نهو نایه ته حوکمه کهی گشتیه نه گهر به هوی نه ویشره نه هاتیته خوارهوه.

ئینو نه بی حاتم و توویه تی: عه کریمه له ئینو عه باسه وه گپراویه تییه وه و توویه تی: چه مره ی کوری چوندوب کۆچی کرد بو لای پیغه مبهر (دروودی خوی لئ بیت)، له ریگا مرد پیش نه وه ی بگاته پیغه مبهر (دروودی خوی لئ بیت)، ئیتر ئهم نایه ته هاته خواره وه: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْآلُوتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾.

ههروه ها سه عیدی کوری جو بهیر له نه بی چه مره ی کوری عه یسی زورقییه وه ده گپرتیه وه که له مه که بوو چاوی تووش بوو بوو کاتی نایه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ هَاجَرُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لَا يُنْتَفِعُونَ مِنَ الْآلِوتِ وَالنِّسَاءِ وَالْوَلَدِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ هاته خواره وه وتی: من ده وله مه ندم، خاوه نی حیلهم، خوی ناماده کرد بچیت بو مه دینه بو لای پیغه مبهر (دروودی خوی لئ بیت)، له ته نعیم مرد، ئهم نایه ته هاته خواره وه: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْآلُوتُ﴾.

ته بهرانی و توویه تی: له نه بو مالیکه وه ده گپرنه وه و توویه تی: گو بیستی پیغه مبهر بووم ده یفرموو: "إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ أَنتَدَبَ خَارِجًا فِي سَبِيلِ غَاثَا ابْتِغَاءَ وَجْهِ، وَتَضَلِّقَ وَغَدَى، وَإِيمَانًا بِرُسُلِي، فَهُوَ فِي ضَمَانِ عَلَى اللَّهِ إِمَّا أَنْ يَتَوَفَّاهُ بِالْجَيْشِ فَيُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، وَإِمَّا أَنْ يَرْجِعَ فِي ضَمَانِ اللَّهِ، وَإِنْ طَالَبَ عَبْدًا فَتَغْصَهُ حَتَّى يَرُدَّهُ إِلَى أَهْلِهِ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ، وَنَالَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَمَاتَ أَوْ قُتِلَ أَوْ رَفِصَتْهُ فَرَسَهُ أَوْ بَعِيرَهُ أَوْ لَدَغَتْهُ هَامَةٌ أَوْ مَاتَ عَلَى فَرَاشَةٍ بِأَيِّ حَتْفٍ شَاءَ اللَّهُ فَهُوَ شَهِيدٌ". واته: خوی گه وه فهرموویه تی: هه رکس له ریگای مندا چوو بو غهزا و به راستگپیرانی په یمانه کهم و باوه پوون به نیرراوه کهم نه وه ئاگاداریتی یان له ناو سوپاکه دا ده یمریئی یا خوازیاری به نده یه که بیت که زیانی لئ تال کردبوو، هه تا ده یگپرتیه وه بو ناو که سوکاری له گه ل به ده سه یئانی پاداشت یان غه نیمه ت یا فه زلی خوی به ده ست هیئا و مرد یا کوزرا یان نه سپه کهی جووته ی لئ دا یان وشتره کهی یان شتیک پیوه ی دا یان له سهر جیگا کهی مرد به هه ر شتیه یه که خوا بیهوئیت نه وه شه هیده.

فەرمووده پەوا ئەبو یەعلا وتووێتی: لە ئەبێ هورپەرەو دەگێڕنەو و
تووێتی: پێغەمبەر (درودی خرای لێ بیت) فەرمووێتی: "من خرج حاجا
فمات، كتب له أجر الحاج إلى يوم القيامة، ومن خرج معتمرا فمات، كتب
له أجر المعتمر إلى يوم القيامة، ومن خرج غازيا في سبيل الله فمات،
كتب له أجر الغازي إلى يوم القيامة"، (وهذا حديث غريب من هذا الوجه)
واتە: هەر کەس بە نیازی حج کردن لە مال دەرچوو مرد پاداشتی حجی بۆ
ئەنوسری هەتا پۆزی قیامت و هەر کەس بە نیازی عەمرە لە مال دەرچوو و
مرد پاداشتی عومرە بۆ دەنوسری هەتا پۆزی قیامت و هەر کەس بە نیازی
غەزا کردنەو لە مال دەرچوو و مرد پاداشتی غەزاکاری بۆ دەنوسری هەتا
پۆزی قیامت.

﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ (١١١)

واتە: ئەگەر چوونە سەفەر و ترسان لەو کە خوانە ناسەکان تووشی
تەشەقەلەتان بکەن، هیچ گوناھیکتان ناگاتێ لە نوێژەکانتان کورت بکەنەو،
بەراستی خوانە ناسەکان بە ئاشکرا دوژمتانن.

خوای گەورە دەفەرمووێت: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ واتە: رۆشتن بە
ولتاندا وەك خوای گەورە فەمووێتی: ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُؤٌ
يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ...﴾ [المزمل: ٢٠].

کە دەفەرمووێت: ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ واتە:
کورتیان بکەنەو یان لە چەند پێیدا وەك ئەوێ چوار رکاتیەکان بکەن بە دوو
پکات وەك جەماوەر لەم نایەتە گەشتوون. وەکو کردوویانەتە بەلگە لەسەر
کورتکردنەوێ نوێژ لە سەفەردا لەگەڵ ئەوێ جیاوازییان هەیە لەسەری،
هەیانە و توویانە: ئەبێ هەر سەفەرە کە سەفەری خواپەرستی بیت لە جیهاد و
حج و عومرە و خواستی زانستی یان دیدەنی و گەلی شتی تر.

وەك گێڕاوەتەو لە ئێبنو عومەرەو بە پێی پۆلەتی: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هەیانە و تووێتی: مەرج نییە سەفەرە کە بۆ خواپەرستی بیت،

به لکو نه بئ پهوا بیټ به پئی ثایه تی: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ﴾ [النساء: ٢٣]. وهك چؤن گؤشتی مرداره وه بوی پهوا کردوه کاتی ناچاری به مخرجی سه فهره که ی بؤ سه ریچی نه بیټ، نه وهش قهولی شافعی و نه حمه دو غیری نه وانه له پشه واکان.

نه بویه کری کوری شه یه و توویه تی: نه عمهش له ئیبراهیمه وه ده گپرنه وه و توویه تی: پیاوئک هات وتی: نه ی نیردراوی خوا من پیاوئکی بازرگانم له نیوان ده ریاکاندا هاتوچؤ ده کم، پیغمه بهر (دروودی خوی لن بیت) فهرمانی پندا دوو پکات دوو پکات نوئز بکات (نه مهش مورسه له).

وه هه یه ده لیت: نه وه به سه سه فهره که ره ها بیټ پهوا بیټ یان نارهوا هه تا بؤ ریگا پرین و ترس بلاو کردنه وهش بیټ، له بهر نه وهی سه فهره بهر هابی ربی کورت کردنه وه هه یه، نه وهش قسه ی نه بی حه نیفه و سه وری و داوده له به گشتیتی ثایه ته که، به لام جه ماوهر پیچه وانه ی نه وان.

به لام فهرمایشی خوی بهر ز که ده فهرموویت: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَقْبَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه بئ نه مه ده رباشی بهشی زؤری ده رچوونه کان بیټ کاتی هاتنه خواره وهی ثایه ته که، چونکه سه ره تای ئیسلام دوی کؤچکردن بهشی زؤری سه فهره کانیا متهر سییدار بوو، به لکو بؤ غه زای گشتی نه بویه هه لنه ده سان، یان له سربه یه کی تایهت نه بویه، بهشی زؤر کاته کان جهنگی دزی ئیسلام نه هه له که ی بووه. ده قه که نه گهر له بهشی زؤر ده رچوو تیگه یشتن نیه لئی، وهك فهرمایشی خوی گه وره: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْإِغْلَاءِ إِنْ أَرَدْنَ حَصْنَكَ﴾ [النور: ٣٣] ﴿رَبِّبُكُمْ أَلْتَقَى فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ﴾ [النساء: ٢٣].

نیمام نه حمه دو و توویه تی: له یه علای کوری ئومه یه وه ده گپرنه وه و توویه تی: پرسیارم کرد له عومه ری کوری خهتاب (په زای خوی لن بیت) پیم وت: ثایه تی: ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَقْبَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به لام ئیستا خهك له ئاسایشدا یه بؤچی نوئز کورت بکه نه وه؟ عومه ری پئی وتم: من وهك لام سهیر بوو پرسیم له پیغمه بهر (دروودی خوی لن بیت) ده رباره ی نه وه، فهرمووی: "صدقه تصدق الله بها علیکم فاقبلوا صدقته" (رواه مسلم) واته: نه وه صه ده قه که خوا پئی داون ئیوهش صه ده قه که ی وه ربگرن.

ئەبوبەکرى كۆرى شەببە وتووێتى: لە ئەبى حەزەلەى حەزاوە ھاتووە
وتووێتى: دەربارەى نوێژى سەفەر لە ئىبنو عومەرەم پرسى وتى: دوو پکاتە.
وتم ئەم ئایەتە لەکۆئى کە دەفەرمووئ: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئیمە
لە ئاسايشدايم، فەرمووی: سوننەتى پێغەمبەرە (دروودی خۆای لى بێت).

ئىبنو مەردەوێە وتووێتى: لە ئەبى وەداکەو ھاتووە وتووێتى: دەربارەى
دوو پکات نوێژکردن لە سەفەردا لە ئىبنو عومەرەم پرسى، وتى: ئەو
رووخسەتیکە لە ئاسمانەو ھاتووەتە خوارەو، ئەگەر حەز دەکەیت رەدى
بکەرەو.

ئەبوبەکرى كۆرى شەببە وتووێتى: لە ئىبنو عەباسەو ھاتووە وتووێتى:
لەگەل پێغەمبەردا لە نىوان مەککە و مەدینەدا دوو پکات نوێژمان دەکرد لە
کاتیکدا لە ئاسايشدا بووین.

لە موخەممەدى كۆرى سیرینەو ھاتووە کە ئىبنو عەباس وتووێتى:
پێغەمبەر (دروودی خۆای لى بێت) لە مەدینەو چوو بۆ مەککە، لە خوا نەبێت لە
کەس نەدەترسا، بەلام دوو پکات نوێژى کرد.

بوخارى وتووێتى: یەحیای كۆرى ئیسحاق بۆى گێراينەو وتى:
گوێبىستى ئەنەس بووم دەبیوت: لەگەل پێغەمبەردا (دروودی خۆای لى بێت) لە
مەدینەو چووین بۆ مەککە، دوو پکات، دوو پکات نوێژى دەکرد، ھەتا
گەراينەو مەدینە، ئەلئى: وتم: لە مەککە ھىچ مانەو؟ وتى: دە پۆژ تیايدا
ماينەو.

ئیمام ئەحمەد وتووێتى: لە حاریسى كۆرى وەھبى خوزاعیەو ھاتووە
وتووێتى: لەگەل پێغەمبەردا (دروودی خۆای لى بێت) نوێژى نیوہ پۆ و عەسرم کرد
لە مونا، خەلکێکى زۆرى لى بوو، ئاسایشیش بوون، دوو پکات دوو پکات.

بوخارى لە ئىبنو عومەرەو دەگێرێتەو وتووێتى: لەگەل پێغەمبەردا دوو
پکات نوێژمان دەکرد، پاشان لەگەل ئەبو بەکر و عومەر و پاشان لەگەل
عوسمان لەسەرەتای خەلافەکەيەو، پاشان بە تەواوەتى نوێژەکانى دەکرد.

ھەر بوخارى وتووێتى: لە عەبدوڕەحمانى كۆرى یەزیدەو دەگێرنەو

وتوویەتی: عوسمانی کۆری عەفان (پەزای خۆی لێ بیت) لە مونا چوار پکات نوێژی بۆ کردین، دەربارەی ئەو بە عەبدوللای کۆری مەسعودمان وت (إنا لله وإنا إليه راجعون)، پاشان وتی: من خۆم لەگەڵ پێغەمبەردا بووم لە مونا دوو پکات نوێژی بۆ کردین، پاشان لەگەڵ ئەو بەکر بوین هەر دوو پکات نوێژی بۆ کردین، وە لەگەڵ عومەری کۆری خەتتابدا دوو پکاتمان کرد، خۆزگە لەو چوار رکاتە دوو پکاتی وەرگیراوم بە نسیب بواوە.

ئەو فەرموودانە بەلگەن لەسەر ئەوەی بوونی ترس مەرج نییە بۆ کورتکردنەوی نوێژ، لەبەرئەوە زانایان وتویانە: مەبەست لە کورتکردنەوی نوێژ لێردا کورتکردنەوی چۆنیتی، نەك چەندیتی، ئەوەش قسەی موحامەد و زەحاک و سوودییه. پشیمان بەستوو بەوەی ئیمام مالیک لە سألحی کۆری کەیسەنەو لە عەرەوی کۆری زوێرەو دەگێڕێتەو کە عائیشە وتوویەتی: نوێژ دوو پکات دوو پکات فەرز کرا لە سەفەر و ناوشاردا، پاشان نوێژی سەفەر وەك خۆی مایەو، بەلام نوێژی ناواوەدانی زیاد کرا.

زانایان وتویانە: کە ئەسلی نوێژ لە سەفەردا دوو پکات بووبێ چۆن مەبەست لە کورتکردنەو لێردا کورتکردنەوی چەندیتی، چونکە هەرچی ئەسل بیت دەربارەی ناوتری ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سەریحترە لەو کە بەلگەیە لەسەر ئەو، ئەوەیە کە ئیمام ئەحمەد گێراوەتی: ئەو ئینو عەباسەو دەگێڕنەو وتوویەتی: نوێژی سەفەر دوو پکاتە و نوێژی چێشتەنگاو (الضحی) دوو پکاتەو نوێژی فەجر دوو پکاتە و نوێژی هەینی دوو پکاتە ئەمانە بە تەواوین بێ ئەوەی کورت کرابنەو لەسەر زمانی پێغەمبەرەو (درودی خۆی لێ بیت).

ئینو عەباس وتوویەتی: خوا لەسەر زمانی پێغەمبەرەکان موحەممەد (درودی خۆی لێ بیت) نوێژی فەرزکردوو لە ئاوەدانیدا چوار پکات و لە سەفەردا دوو پکات، لە کاتی مەترسیدا یەك پکات.

وەك ئەو چەسپاوە لە ئینو عەباسەو پێچەوانەی ئەو نییە کە لە عائیشە گێراوەتەو، کە ئەو هەوالی داو، بنەمای نوێژی دوو پکات بوو، بەلام نوێژی ئاوەدانی لێی زیاد کرا، جا کاتی ئەو جیگیر بوو راستە بوتریت:

بهراستي نوڙي فهرزي ٿاوه داني چوار رڪاته وه ٿينو عهباس وتوويه تي، بهلام حهديسهڪي ٿينو عهباس و عايشه ريڪن لهسر نهوهي نوڙ له سهفردا دوو پڪاته و تهواو يشو کورتڪراوه نيه وه له حهديسهڪي ٿينو عومهدا هاتوره.

نهگر بهو شيويه بيت مبهستي خوي گهوره له فهرمايشي: ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ کورتڪردنهوهي چوئيتهيه وه نوڙي کاتي مهترسي، لهبرئهوه فهرموويه تي: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾.

لهبرئهوه دوي نهوه فهرموويه تي: ﴿وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ ليئهده مبهست له کورتڪردنهوهي نوڙي روونڪردوهه وه و باسي شيوه و چوئيه تيهڪي ڪردوهه، لهبرئهوه کاتي بوخاري (كتاب الصلاه) نووسي سهره تاهي بهم ٿايه ته دهست پيڪرد، كه ده فهرمووي: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ إلی قوله: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾. بهو شيويه جوهيبر له ززه حاهوه دهگيڙيه وه كه دهبرارهي ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ﴾ وتوويه تي: نهوه کاتي جهنگ پياو بهسواري ولاغهكهيهوه دوو پڪات دهکات رووي بز ههر شوئيڪ بيت.

ٽهسبات له سوودييهوه دهگيڙيهوه كه دهبرارهي ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ﴾ وتوويه تي: کاتي له سهفردا دوو پڪات نوڙ دهکيت نهوه کورتڪردنهوهي تهواوه دروست نيه جگه لهوه كه ترسي نهوانهي ههبيت كه له نوڙههڪي بڪهن کورتي بڪهنهوه ليئهده کورتڪردنهوه يهڪ پڪاته.

ٿينو ٽهبي نهجيح وتوويه تي: موجهيد دهبرارهي: ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ وتوويه تي: پوڙيڪ پيغه مبهرو (درودي خوي لن بيت) هاوه لهکاني له عهسه فان دهبن، هاويه شدانه رهکانيش له خهجتان بهرامبر يهڪ دهوهستن، پيغه مبهرو (درودي خوي لن بيت) چوار پڪات نوڙي نيوه پوڙي بز ڪردن به رکوعي نهوان و سوجهديان و بهپيوه وهستانيان بهيهكهوه، هاويه شدانه رهکان وا هات به دلياندا كه هيرش بڪهنه سر كهلوپه لهکانيان.

ئیبو جهریر وتوویه تی: خالیدی کوری ئوسهید به عهبدوللای کوری
عومه ری وت: ئیمه له کتیبه که ی خوادا ده بینین کورتکردنه وهی نوژی کانی
مه ترسییه، به لام نابینین که موسافیر ته بی نوژی کورت بکاته وه، عهبدوللای
وتی: ئیمه بینومانه که پیغه مبه ره که مان ته و کاره ی کردووه ئیمه ش له سه ری
ده رۆین. لیره دا ترسی ناو ناوه به کورتکراوه و ئایه ته که شی له سه ره ته وه داناوه
نه که له سه ره کورتکردنه وهی نوژی موسافیر.

له وهش سه ری حتر ته وه یه که ئیبو جهریر گپراویه تییه وه وتوویه تی: سوعه
له سه ماکی حه نه فیه وه ده گپرتیه وه وتوویه تی: ده رباره ی نوژی سه فه ره له ئیبو
عومه رم پرسی، وتی: دوو رکاتی ته واوه بی کورتکردنه وه، به لکو کورتکردنه وه
له نوژی مه ترسییدا یه. وتم: نوژی کاتی مه ترسی چییه؟ وتی: ته وه یه ئیمام
به کۆمه لیک یه که رکات ده کات، پاشان کۆمه لیک یه دیکه دینه جی ته وان و
کۆمه لیک یه دیکه دینه جی کۆمه لیک یه دیکه، یه که رکات نوژیان بو ده کات،
ته و کاته ئیمام دوو رکات و هه ره کۆمه له یه کیش یه که رکات ده که ن.

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا بِأَسْلِحَتِهِمْ فَاذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَاءِكُمْ وَلَيَأْتِ
طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ
كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ (۱۷۲)

واته: ته گه ره تۆش له سه فه ردا له گه لیان بووی بۆخۆت نوژی ته بو دابه ستن
با هه ندیکیان به چه که وه نوژی له دوا ی تۆوه دابه ستن، ته گه ره له سوژده بوونه وه
به چه دوا وه و له پشته وه به تپاریزن ته مجار ته وانه ی له نوژی دا به شدارنه بوون
بینه پیش و نوژی له گه ل تۆدا دابه ستن و له سه ره هۆش بن له چه که کان و له
خۆیان، خوانه ناسان به ئاره زوون ئیوه ئاگانان له چه که و نه ساباتان بیر و له

پېر پەلامارتان بدەن، ئەگەر باران تووشى سەغلەيتان دەكات يان نەخۇشى
ئەگەر چەكەكانتان دانتىن ھېچ گوناھىكتان ناگانى، بەلام ھەردەبى ھۇشيار بن،
دىارە خودا بۇ ئەوانەى دىن دوزمن نازاردانى ئاپرۇبەرەى سازکردوۋە.

نوئىزى ترس جۆرەكانى زۆرن: چونكە جارى وائەبى دوزمن لاي
قىبلەوۋىيە و جارى وا ئەبى لاي قىبلەوۋە نىيە، نوئىزىش جارى وايە چوار
پركاتىيە، وە جارى وايە سى پركاتىيە وەك نوئىزى شىوان، وە جارى وايە دوو
پركاتىيە وەك نوئىزى بەيانى و سەفەر، پاشان جارى وايە بە كۆمەلە و جارى
وايە كاتى پىكدادانە تواناي كۆمەليان نابى، بەلكو بەتاك نوئىز دەكەن بەرەو
قىبلە، يان بەرەو لايەكى تر بە پىادەبى، يان بە سوارى، وە بۇيان ھەيە
بەرئوۋە بېرۆن لەو بارودۇخەدا، وە لەكاتى نوئىزەكەدا لە دووزمن دەدەن.

لەناو زاناياندا ھەيە وتوۋىيەتى: لەو بارودۇخەدا يەك پركات دەكرى بەپىي
خەدىسەكەى ئىبنو عەباس كە لە پىشەوۋە باسكراوۋە ئەحمەدى كورى خەنبەل
ئەوۋەى وتوۋە.

مونذرى لە كىتەبى (الحواش) دا وتوۋىيەتى: عەتا و جابىر و خەسەن و
مىراجىد و خەكەم و قەتادە و خەحمان ئەوۋەيان وتوۋە، وەتاوس و زەحاك بۇ
ئەوۋە چوون.

ئەبو عاصمى عەبادى لە موخەممەدى كورى نەصر مىروۋەزى ئەگىرپتەوۋە:
كە راى وابوۋە نوئىزىكردىنى بەيانى بەيەك ركات كاتى مەترسىيە، وە ئىبنو
خەزمىش بۇ ئەوۋە چوۋە. وە ئىسحاقى كورى پراھوۋىيە وتوۋىيەتى: كاتى شەرە
شمشیر يەك ركات دروستە و بە ئامازە بىت ئەگەر نەشتوانى يەك سوچدە
بەسە، چونكە يادى خوايە.

چەند زانايەكى دىكە وتوۋىيە: يەك (اللە اكبر) بەسە، لەوانەيە مەبەستى
يەك ركات بى وەك ئىمام ئەحمەدو ھاۋەلەكانى وتوۋىيە. جابىرى كورى
عەبدوللا و عەبدوللاى كورى عومەر و غەيرى ئەۋىش لە سەحابە و سوۋدى
ئەوۋەيان وتوۋە.

لە زانايان ھەيە كە بەرەو وايان داناۋە نوئىزەكە دواخىرى كاتى جەنگ و
پىادادان وەك پىغەمبەر لە جەنگى (الاحزاب) دا نوئىزى نىۋەرۇۋە عەسرى

دواخست دواى خۆرئاواو بوون کردبى، پاشان نوێزى ئىوارهى کرد، پاشان خەوتنان وەك دواى ئەو وەتى: پۆزى بەنى قورەيزە كاتى سوپاكەى ئامادەکرد: كەستان نوێزى عەسر نەكات لە بەنى قورەيزە نەبى لە رینگادا كاتى نوێزى عەسر هات هەندىكيان وتیان: پىغەمبەر (درودى خۆى لى بىت) دواى لى کردوین پەلە بکەین نەبوستوو نوێزەكانمان لە كاتى خۆى دواى بخەین، هەندىكيان لە رینگادا لە كاتى خۆیدا نوێزەكەيان کرد و هەندىكيان دوايان خست لە بەنى قورەيزە دواى خۆرئاواو بوون نوێزەكەيان کرد. پىغەمبەر (درودى خۆى لى بىت) لۆمەى هیچ لایەكيان نەکرد، بەلام ئەوانەى كاتى نوێزەكە نوێزىيان کرد نزیکتر بوو لە راستییەو، هەرچەندە ئەوانیتر بەهەمانەیان هەبوو، بەلام جەماوەر وتوویانە: ئەوانە هەموو سەراوەتەو بە نوێزى ترس كە هیشتا نەهاتبوو خوارەو، كاتى هاتە خوارەو دواخستنى نوێز سەراپەو.

بوخارى لە سازەوارەكەیدا وتوویەتى: ئەوزاعى وتوویەتى: كاتى سەرکەوتن هاتە پىشەو نەیانتوانى نوێزەكەيان بکەن، هەریەكەیان بە ئامارە لە دلى خۆیدا نوێزەكەى دەكات ئەگەر توانای ئامارەشیان نەبوو نوێزەكەیان دوا دەخەن هەتا شەپ كۆتایی دیت، یان هیمن دەبنەو، دوو ركات نوێز دەكەن، ئەگەر نەیانتوانى یەك ركات دەكەن و دوو سوچدە دەبن، ئەگەر نەیانتوانى (الله) بریتى ناکەوئ نوێزەكەیان دوا دەخەن بۆ كاتى ئارام بوونەو. مەكحولیش ئەو وەتى وتوو.

ئەنەسى كۆرى مالیک وتوویەتى: ئامادەى جەنگ بووم كاتى چوار دەورى قەلای نوستەریان دا كاتى نوێزى بەیانى شەپ گەرم بوو كەس نەیتوانى نوێز بکات، ئیتمەش نوێزمان نەکرد هەتا خۆر بەرز بوو، ئیتمە لەگەڵ ئەبو موسادا بووین قەلاکەمان گرت، ئەنەس وتوویەتى: ئەو نوێزەم ئەو نەندەى هەموو دونیاو هەرچى تێدا بوو لا ناخۆش بوو.

هەركەس پال بدات بەو وە بۆى هەیه كە كەردەو كەى ئەبو موساو هاو لەكانى پۆزى گرتنى توستەر بکاتە بەلگە، چونكە ئەو بەناوبانگ ئەبێت بەزۆرى، بەلام ئەو لە خەلافەتى عومەردا بوو (پەزای خۆى لى بىت) نەقل نەكراوە كە ئینكارى لەو كارەیان کردبى یان یەكێ لە سەحابەكان - ئیتر خوا دەزانى -

نوێژی ترسیش له جهنگی خهنده قدا دانراوه، چونکه جهنگی (ذات الرقاع) پێش جهنگی خهندهق بووه، به قسهی جهماوه ری زانا یانی سیره و مهغازی نهو کهسهی دانی ناوه بهوه دا موحه ممه دی کوری ئیسحاق و موسا و کوری عهقه به و واقیدی و موحه ممه دی کوری سهعدو خهلیفه خهیات و گهلی کهسی تر.

بوخاری و غهیری تهویش وتوو یانه: جهنگی (ذات الرقاع) دواي جهنگی خهندهق بووه، به پیتی هه دیسه که ی ته بی موسا و تهوی له پێشه وه دهبارهی خهندهق باسکرا - ئیتر خوا دهزانی -

تهوی که زۆر سهیره که موزه نی و ته بو یوسفی قازی و ئیبراهیمی کوری ئیسماعیلی کوری عولهیه بۆ ته وه چوون که نوێژی ترس سهررا وه ته وه بهوی که له جهنگی خهنده قدا نوێژه که ی دواخست (دروودی خوی لی بیت)، تهویش زۆر غهریبه.

چه ند فهرمووده ی چه سپا و ههیه که باسی نوێژی ترس دهکات دواي جهنگی خهندهق، به لام دواخستنی نوێژه که ی دانرا وه له سه ر تهوی که مه کحول و تهوزاعی وتوو یانه که به هیز تره و نزیک تره له راستیه وه، که خوی بهرز دهفرمووئ: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ واته کاتی بویته ئیمامیان و نوێژی ترست بۆ کردن ته م حال ته تهوی به که م نیه، چونکه ته و نوێژه ی بۆ به ک رکات کورت کرده وه وه که هه دیسه که به لگه یه له سه ری که دهفرمووئ: "به تاکی و به پیاده یی و به سواری و رووه و قبیله و غهیری قبیلهش، پاشان باسی شیوه ی نوێژی کۆمه ل و بوونه ئیمام به به ک ئیمام. چه ند چاکه ته و که سانه ی ته وه یان کردۆته له سه ر پێوستی نوێژی کۆمه ل به م ئایه ته پیرۆزه که خوا له چه ند کرده وه ی تر خو ش بووه له پێناوی نوێژی جهماعه تدا. ته گه ر واجب نه بوایه ته وه نه ده بوو، به لام ته وانه ی ته م ئایه ته یان کردووه به لگه له سه ر نه سخ بوونه وه ی نوێژی ترس دواي پێغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) به فرمایشی ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ دواي نه مانی ته و ئاماده بوونه ی پێغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) کردنه به لگه یه کی لاوازه وه که ته وانه ی وتوو یانه زهکات دواي پێغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) نادری به پیتی ئایه تی: ﴿حَذِّرْ

أَمْوَالَهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ﴿۱۰۳﴾ [النسوة]
 رەد دەدرێتەو، وتووێیان: ئێمە دواى پێغەمبەر زەكات بە كەس نادەین، بەلكو ئێمە خۆمان زەكاتی خۆمان دەردەكەین بۆ ئەوانەى خۆمان رامان لێى بێت و نایەدەین بە كەسێك نەبێت كە نزاكەى نەبێتە هۆى ئارامى بۆمان، لەگەڵ ئەوەشدا هاوێلانێ پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) بەرەنگاریان دەوستانەو، رێى ئەوەیان لێگرتن ئەو بەكەنە بەلگەو ناچاریان كردن زەكات بدەن و شەریان كرد لەگەڵ ئەوانەدا كە زەكاتیان نەئەدا.

با باسى هۆى هاتنەخوارەوێ ئەم ئایەتە پیروژە بەكەین یەكەمجار پیش ئەوێ باسى سیفەتەكەى بەكەین.

ئێبنو جەریر وتووێت: لە عەلییەو دەگێڕنەو و وتووێت: كۆمەلێك لە بەنى نەجار پرسیار لە پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) كرد، وتیان: ئەى نێردراوى خوا، ئێمە دەچین بۆ بازرگانى چۆن نوێژ بكەین؟ خۆای گەورەش ئەم ئایەتەى ناردە خوارەو: ﴿وَإِذَا ضَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلْيَسَّ عَلَيْكُمُ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ پاشان وەحى پێچرا، دواى ئەو بە سالتێك پێغەمبەر (دروودی خۆای لێ بێت) غەزای كرد و نوێژى نیوەپۆى كرد، هاوێشدانەرەكان وتیان: موحمەد و هاوێلەكانى پشتیان تێكردوون بۆچى هیژش ناكەنە سەریان؟ یەكێكیان وتی: دواى ئەو نوێژێكى تریشیان دەبێت، وتووێت: خۆای گەورە لە نێوان ئەو دوو نوێژەدا ئەم ئایەتەى ناردە خوارەو: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَقْبَلَكُمُ الْإِنْسَانُ فَرِحًا بِكُمْ فَارْجِعُوا إِلَى اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِعُونَ﴾ بەو شیوەیە نوێژى ترس هاتە خوارەو. ئەو سیاقێكى زۆر غەریبە، بەلام بۆ هەندێكیان چەند شایەت هەیە.

ئیمام ئەحمەد وتووێت: لە ئەبى عەبەشەو گێڕاویانەتەو و وتووێت: لە عەسەفان لەگەڵ پێغەمبەردا بووین، پڕومان كردە هاوێشدانەرەكان كە خالیدی كۆرى وەلید سەركرەدیان بوو، ئەوان لە نێوان ئێمە و قبیلەدا بوون، پێغەمبەر نوێژى نیوەرۆى بۆ كردین، هاوێشدانەرەكان ئەوانە لەسەر شیوەیەك نەگەر هیژشیان بەكەینە سەر باشە، پاشان وتیان: دواى ئەو نوێژێكى تر دێت لە خۆیان و منداڵەكانیان خۆشتر دەوێت، وتووێت: جوبرائیل ئەم ئایەتانەى لە نێوان نوێژى نیوەپۆ و عەسردا هێنایە خوارەو كە دەفەرمووێت: ﴿وَإِذَا كُنْتَ

يَوْمَ نَأْتِيَهُمُ الْمَلَكُوتُ ته لئ: نوڙي عه سر هات، پيڻه مبهه (دروودي خوي لي بيت) فه رماني پي ڪردين چه ڪه ڪانمان هه لگرين، وتوويه تي: به دوو ريز له دوايه وه ستاين، وتوويه تي: پيڻه مبهه (دروودي خوي لي بيت) چوه رکوع ٿيمهش چوونه رکوع، پاشان سهري به رز ڪرده وه هه موومان سه رمان به رز ڪرده وه، پاشان پيڻه مبهه (دروودي خوي لي بيت) له گهل تهو ريزه ي له دوايه وه بوون سوجه يان برد له گهل پيڻه مبهه ردا، ريزه ڪه ي دواتر به پيوه وه ستان پاسه وانيان ده ڪر کاتي سوجه يان بردو هه لسانه وه ريزه ڪه ي دواوه دانستن سوجه يان برد له جيگاي خوياندا ته وانه چوونه جيي ته واني پيشه وه ته واني پيشه وه هاتنه دواوه، پاشان پيڻه مبهه (دروودي خوي لي بيت) چووه رکوع وه هه موو چوونه رکوع وه، پاشان سهري به رز ڪرده وه هه موو سه رمان به رز ڪرده وه، پاشان پيڻه مبهه له گهل تهو ريزه دا ڪه له دوايه وه بوون چوونه سوجه ته واني تريش به پيوه وه ستان و پاسه وانيان ده ڪر کاتي دانستن ته واني تر سوجه يان برد، پاشان سلاوي دايه وه و هه لسا ليوه وه، وتوويه تي: پيڻه مبهه (دروودي خوي لي بيت) دوو جار بهو شيوه به نوڙي ڪرده وه، جار ٿي له عه سفان جار ٿي ڪيش له خاڪي به ني سوله يمدا.

له وانه ته وه ي بوخاري ته گيڙ ته وه وتوويه تي: له عه بدوللاي ڪوري عه باسه وه ده گيڙ نه وه (په زاي خوي لي بيت) وتوويه تي: پيڻه مبهه (دروودي خوي لي بيت) هه لساو خه لڪه ڪهش هه لسان له گه ليا، (الله اڪبر) ي ڪر و ته وانيش (الله اڪبر) يان ڪر له گه ليا، پاشان چووه رکوع، ڪومه ليڪيان له گه ليا چوونه رکوع وه، پاشان چووه سوجه ته وانيش له گه ليا چوونه سوجه، پاشان هه لسا بڙ رکاتي دووه م، پاشان ته وانه ي سوجه يان بردبوو پاسه واني براڪانيان ڪر، ڪومه لڪه ي تر هاتن رکوع يان بردو سوجه يان برد له گهل پيڻه مبهه ردا (دروودي خوي لي بيت)، خه لڪ هه موو له نوڙدا بوون، به لام هه نديڪيان پاسه واني هه نديڪيان ده ڪر.

ٿينو جه رير وتوويه تي: ڪه سليمان ڪوري قهيسي به شڪري له جابيري برسي ڪور ٿي ڪر نه وه ي نوڙ ڪام پڙ هاته خواره وه؟ يان چ پڙ ٿي ڪ بووه؟ جابير وتوويه تي: رويستن بڙ ته وه ي دهس به سه ر ڪار وانه ڪه ي قوره يش دا

بگرین که له شامهوه هاتبونونهوه، ههتا گه یشتینه نهخه، یهکیک هات بۆ لای پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بێت) وتی: ئەی موحه ممه د لیم ده ترسی؟ فهرمووی: نه، کابرا وتی: ئەی کئ ریم لئ ده گری که نه تکوژم؟ فهرمووی: خوا ئەمباریزی لیت، وتوویهتی: شمشیره کهی هه لکیشا و هه ره شهی لئ کرد، پاشان بانگه وازی کرد بۆ بارکردن و چه که کهی هه لگرت، پاشان بانگدرا بۆ نوێژ، پیغه مبهەر نوێژی به کۆمه لیک کرد و کۆمه له کهی تر پاسه وانیان ده کرد، دوو رکاتی به وانه کرد که له دوایهوه بوون، پاشان ئەوانه ی دوا ی ئەو پشتا و پشت هاتنه دواوه چوونه ریزی هاوه له کانیان، پاشان ئەوانی تر هاتن دوو رکات نوێژی پێ کردن ئەوانی تریش پاسه وانیان بوون، پاشان سلاوی دایهوه، بهو شیوه یه پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بێت) چوار رکات نوێژی پێ کردن و هه ر ریزهش دوو رکات. ئەو کاته خوا کورتکردنه وه ی نوێژی ناردە خواره وه فهرمانی دا به باوه پرداره کان چه ک هه لگرن.

ئیمام ئەحمەد ده گێڕێته وه وتوویهتی: سلیمانی کۆری قه یسی یه شکری له جاییری کۆری عه بدوللا وه ده گێڕێته وه وتوویهتی: پیغه مبهەر ده جهنگی له گه ل جهنگا وه ره کانی چه صفه دا، پیاویک که ناوی غه وره سی کۆری حارس بوو هات هه تا به شمشیره که یه وه له سه ر سه ری پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بێت) وه ستا وتی: ئیستا کئ ریم لئ ده گری بۆ ئەوه ی نه تکوژم؟ فهرمووی: خوا، شمشیره که ی له ده ستی ده که وێته خواره وه، پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بێت) شمشیره که ی هه لده گریته وه و ده فهرموویت: ئەی کئ پێ له من ده گری که نه تکوژم، کابرا وتی: باشترین شمیر بهر به، فهرمووی: شایه تی ده ده یت که خوا تا ک و ته نهایه و من نیژدراوی ئەوم، وتی: نه خیر، به لام په یمانت ده ده من هه رگیز دژی تۆ شه ر نا که م و له گه ل ئەو کۆمه لهش نابم دژی تۆ ده جهنگن، پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بێت) ریی دا پۆشت، ئەویش چووه وه بۆ ناو قه ومه که ی وتی: لای چاکترین که سه وه هاتومه وه، کاتی کاتی نوێژ هات پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بێت) نوێژی ترسی کرد، خه لکه که کران به دوو به شه وه، کۆمه لیکیان به رام بهر دوزمن را وه ستان و کۆمه لیکیان له گه ل پیغه مبهردا (دروودی خوی لئ بێت) نوێژیان کرد، بهو کۆمه له ی له گه لیا بوون دوو

رکاتی کرد و رویشان چوونه چوینی نهوانی بهرامبر دوزمن وه ستابوون، پاشان نهوانی بهرامبر دوزمن راهو ستابوون هاتن له گهل پیغه مبردا (دروودی خوی لن بیت) دوو رکات نوژیان کرد، بهو پییه پیغه مبر (دروودی خوی لن بیت) خوی چوار رکاتی کرد و کۆمه له کانیش هه ریه که یان دوو رکات.

ئینو ئه بی حاتیم وتوو یه تی: یه زیدی فه قیر وتوو یه تی: له جابیرم پرسى که ئایا نوژی کورت بکه مه وه بۆ دوو رکات له سه فه ردا؟ وتی: دوو رکات له سه فه ردا نوژی ته واوه، به لام کورت کردنه وه بۆ یه رکاته له کاتی شهر و پیکدا داند، له کاتی که له گهل پیغه مبردا (دروودی خوی لن بیت) بوین له جهنگی که دا، کاتی قامهت کرا بۆ نوژی پیغه مبر (دروودی خوی لن بیت) هه لسا کۆمه لیکی ریز و کۆمه لیکی تری وه ستان بهرامبر دوزمن، یه کجار چوونه رکوعه وه و دوو جار چوونه سوجه وه، پاشان نهوانی له دواوه بوون هاتنه شوینی نهوان و له دواى پیغه مبره وه (دروودی خوی لن بیت) وه ستان یه کجار چوونه رکوعه وه و دوو جار چوونه سوجه وه، پاشان پیغه مبر (دروودی خوی لن بیت) دانیش و سلاوی دایه وه نهوانی له دوايه وه بوون سلاویان دایه وه، بهو پییه پیغه مبر (دروودی خوی لن بیت) دوو رکاتی کرد و خه لکه کهش یه رکات، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ الآية.

به لام فه رمان کردن به هه لگرتنی چه که له نوژی ترسدا لای کۆمه لی له زانیان له سه ر پیوستبوون دانراوه به پیی پرواله تی ئایه ته که. یه کی له دوو قه وله که ی شافیعه. ئه م فه رمایشه ی خوا به لگه یه له سه ر که ده فه رموویت: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ أَنْ تَصَوُّوا أُنْصَحْتُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ به شیوه یه که له ئاماده باشیدا بن کاتی پیوستیان به هه لگرتنی چه که هه بوو، کردتان به خۆتان وه به بی ئه رک و گرانی ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾.

﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ فِيمَا وَفَعُولًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْثُوتًا﴾ (۱۱۳) وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ

يَا لَمُوتَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

واته: هەرگا له نوێژبوونهوه، به پێوه به دانێشتن و که له سەر لایهك راده کشین یادی خودات له بیر نه چێ له وه ختی خاترجه میشدا که هیچ ترستان نه ماوه به ئاسایی نوێژه کانی خۆتان بکهن نوێژ له سەر خاوهن باوه نووسرايکه وه ختی بۆ دیاری کراوه. له دانه پهی دوژمنان هیچی سستی مه کهن نه گهر ئیوه له وان تووشی ئازار ده بن تهوانیش ههروهکو ئیوه ئازار ده بینن ئیوه ئومید و خودایه تهوان ته مهشیان نییه خودا زانی له کارزانه.

خوای گهوره فرمان ده دات به یادکردنی زۆر دواي نوێژ ترس هه رچهنده دواي شتی تریش دانراوه و ره غبه تی پێ دراوه، به لام لیڤه دا جهخت ته کاته وه له سهری له کاتی کدا سوککردن له پایه کانی داوه، وه له و رێ پێدانه ی دراوه ده رباره ی هاتوچوون تیدا که له غهیری نوێژدا نییه وهك خوای بهرز ده فرمویت ده رباره ی مانگه هه رامکراوه کان: ﴿فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِ أَنْفُسَكُمْ﴾ [التوبة: ۳۶] هه رچهنده ته وه قه ده غه یه له غهیری ته وه دا، به لام جهختی له سهر کراوه ته وه له بهر گه وه یی حورمهت و گه وه ییه که ی. له بهر ته وه خوای بهرز فرمویه تی: ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ فِيْمَا وَقَعْتُمْ وَعَلَىٰ حُزْبِكُمْ﴾، واته له هه موو بارودۆخیکی ژیا ناند، پاشان فرمویه تی: ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ واته کاتی هاتنه وه سه رخۆ ترسه که نه ما و دنیای به ده ست هات ﴿فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به ته واوه تی نوێژه کانتان بکهن، وهك فرمانتان به سنووره کانی کراوه له ملکه چی تیدا و له رکوع و سجوده کانی و هه موو کاروباره کانی.

خوای گهوره ده فرمویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّقْشُورًا﴾ ئیبنو عه باس و توویه تی: فره زکراوه، ههروه ها و توویه تی: بۆ نوێژ کات دانراوه وهك کاتی حه ج.

ئیبنو مه سعود و توویه تی: بۆ نوێژ کاتیک دیاری کراوه وهك کاتی حه ج. که ده فرمویت: ﴿وَلَا تَهِنُوا فِي آيَاتِ الْقَوْمِ﴾ واته له چوون به دواي

دورمندا لاوازی مەنوتنن، بەلکو تیبیکۆشن و جەنگیان دژ بکەن لە هەموو شونینیکدا خۆیان بۆ داگرن ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ﴾ وەك چۆن ئێوە بریندار بوون و لێتان كۆژراوە ئەوانیش بەو شێوەیەن، وەك خۆای بەرز فەرموویەتی: ﴿إِنْ يَمَسَّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ يُشْلِكُ﴾ [آل عمران: ۱۴۰].

پاشان خوا دەفەرمووێت: ﴿وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ واتە ئێوە و ئەوان یەكسانن تووشتان بوو لە برینداربوون و ئازارو كۆژران، بەلام ئێوە بە ئومیدی پاداشت و سەرکەوتن لە خوا و پشتگیریتان وەك فەرمانی پێداون لە كتێبەكەیدا لەسەر زمانی پیغەمبەرەكە یەوێهە كه ئەویش پەیمانێکی هەتاھەتاییەو هەواییکی راستە، بەلام ئەوان بە ئومیدی هیچ نین لەوانە. ئێوە لە پیشتر بۆ جیھادکردن و زۆر تر بە رەغبەتن بۆی لەوان و دەربارەی راگرتنی وشەي خوا و بەرزکردنەوێ.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ واتە: ئەو زاناتر و بەتواناترە لەوانەدا كە دایناوە جێبەجێی دەكات لە حوكمە كەونی و شەرعییەكاندا ئەو ھەر ستایشكراوە لەسەر هەموو شێوێ و بارودۆخێك.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ (۱۰۵) ﴿وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۱۰۶) ﴿وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَافًا أَشِيمًا﴾ (۱۰۷) ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَمْعَلُونَ مُحِيطًا﴾ (۱۰۸) ﴿هَآأَنَتِ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُهُ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (۱۰۹)

واتە: ئێمە ئەم قورئانەمان بۆ لای تۆ ناردووە خوار كە هەرچی تێدایە راستە، سا تۆ بەهۆی ئەم قورئانە وەك خودا رۆی نیشان داوی بەكاری مەردم رابگە، خۆشت مەكە بە لاگری گزیکاران، لەبەر خودا بپاریوێ كە لێت خۆش

بئ، خودا له گونا و ده بورئ و دلوفانه، گيره و كيشه له سهر نهو كه سانه مهكه كه له گهله خويان غه يانن خوا حهز ناكات لهو كه سانه ي زور غه يان و گونا هبارن. شت له خه لك ده شارنه وه خو ناتوانن له خودا هيچ بشارنه وه، خوداش له گه ليانه كاتئ كه شهوانه قسه گه لي ده كهن كه بئ قادي نيه، هر كارئكي نهوان ده بكن، دياره خودا ئاگاي ليه.

وا گريمان تا له سهر دنيا زياون توانيت لاگيرييان لئ بكي و له سهر نهوانه به جواب بي، ئه دي كئ له پورئ دوايي تواناي ههيه كه له بهرامهر خودا له سهر نهوان بكاته وه، يان كئ ههيه كاره كيان بگرته ئه ستو؟

خوای گه وه به پيغه مبه ره كه ي ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ واته نه وه له خوا وه هه قه وه هه قيشي تيدا به له هه وال و داخوازيه كانيدا ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ﴾ له زانا ياني ثوصول دا ههيه نه وه يان كردوته به لگه كه پيغه مبه ره (دروودي خوای لئ بيت) بؤي ههيه به ئيجتیهاد كار بكات به پيئ نهو ئايه ته و به پيئ نهوه ي چه سپاوه له هه ردوو سازه واردا له ئوسوله مه وه كه پيغه مبه ره (دروودي خوای لئ بيت) گوئ لئ بوو كۆمه ليك كردبويان به هه را له به ردهم ده رگاي زووره كهيدا، نهو يش ئه چي ته ده ر بؤيان ده فهرموئ: 'ألا إنما أنا بشر، وإنما يأتيني الخصم فلعل بعضكم أن يكون ألحن بحجته من بعض فأقضي له، فمن قضيت له بحق مسلم، فإنما هي قطعة من نار، فليحملها، أو ليذرها'، واته: منيش ئاده ميه كه به پيئ نهوه حوكم نه كه م كه ده يبيستم له وانه يه كه سيكيان زياتر حوججه به كار بهيئئ اوئ له و بتريان، هه ركه سيكتان مافي مسولمانئيك بؤ بچري با بزائئ پشكو ئاگرئيك بؤ بچريوه يا هه لي ده گرئ يان وازي بلي دئني. هه ردوو پياوه كه ده ست ده كهن به گريان، هه ريه كه يان و توويه تي: مافه كه ي من بؤ برا كه م، پيغه مبه ره (دروودي خوای لئ بيت) فهرموئ: له به رنه وه ي نه وه ده لين بچن به شي بكن ئاگانان له هه قئ نيوانتان بيت، پاشان پشكي بؤ بخه ن، پاشان گه ردني هه ريه كه تان ئازاد بكن.

ئيبنو مه رده وه ده گيرته وه له ريگاي عه و فيه وه له ئيبنو عه باسه وه و توويه تي: چهنده كس له نه نصار له گه ل پيغه مبه ردا (دروودي خوای لئ بيت)

چو نه غمزا، قه لغانی یه کیکیان دزرا، خاوه نه که ی گومانی هه بوو له پیاوئکی نه نصاری، خاوه نه درعه که هات بو لای پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) وتی: توغمه ی کوری ثوبه یرق قه لغانه که می دیزوه که نه وه ی بینی قه لغانه که ی هه لدایه مالی کابرایه کی بی تاوان به چهند که سیک له عه شیرته که ی وت: من قه لغانه که م هه لداوته مالی فلان بچن له ماله که ویدا نه یدوزنه وه نه وانیش به شهو چوون بو لای پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) وتیان: نه ی نیردرای خوا هاوه له که مان بی تاوانه فلانه که س دزیویه تی نیمه ده زانین هاوه له که مان له بهردهم خه لکدا عوزری هینایه وه وتی نه گهر خوا به تو بی تاوانی نه کات نیاده چی، پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) هه لسا بهری کرد و به بهرچای خه لک به هانه ی بو هیناوه، خوی گه وره ثم نایه ته ی ناره خواره وه: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَافِيْنَ خَصِيْمًا ۝۱۵﴾ وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا رَحِيْمًا ﴿۱۶﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَاوُنَ أَنْفُسَهُمْ ۝

پاشان خوی بهرز به وانیه فهرموو که هاتن بو لای پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) دروین کرد ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾. واته نه وانیه هاتوون بو لای پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) دروین کرد ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾، واته نه وانیه هاتوون بو لای پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) شته که یان شارده وه به دروو له سهه ناپاکه کان هه لیان دایه. پاشان ده فهرمووئت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ﴾، واته نه وانیه هاتن بو لای پیغه مبهه و به درو راستیه که یان شارده وه، پاشان فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيْمًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِيْنًا ۝۱۷﴾ واته دزه که و نه وانیه کردویانه ته هه را له سهه دزه که.

موحه ممه دی کوری ئیسحاق نهو به سه رهاته به دروژی ده گپه رته وه و ده لیت: له قه تاده ی کوری نوعمانه وه ده گپه رنه وه وتوویه تی: مالیک له هوزه که ی نیمه پشیان ده وتن به نی ثوبه یرق: به ناوی بیشر و به شیر و مو به شیر، به شیریان پیاوئکی مونا فیک بوو، سیحری دهوت و جوئی نه دا به هاوه له کهانی پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت)، پاشان ده یدایه پال هه ندی له عه ره ب، پاشان

دهبوت: فلان نهوه و نهوهی وتوو کاتی هاوه له کانی پیغمبهه نه وهنراوهیان دهبیست وتیان: سویند به خوا له و پیه به و لاوه کهسی تر نه وهنراوهیه نهوتوو، وه وتیان: نهوه ئینو ئیهه رق نه وهنراوهیه وتوو. وتوو یانه: نه ماله له سهردهمی نه زانیدا هه زار و کهم دهست بوون، خه لک له مه دینه نه سهردهمه خواردنه کهیان خورما و نانی جو بوو، به لام دهسه لانداره کان نه گهر شتیکی باش له شامهوه بهاتایه دهیانکهری بۆ خویان، به لام هه زاره کان خواردنه کهیان خورما و نانی جو بوو. کاروانیک له شامهوه هات ریفاعهی کهری زهیدی مامم باریک خواردنه مهنی کهری خسته ناو حهوزیکی بی ناوه که هه بیوو، له ناو حهوزه کهدا چهک و قه لغان و شمشیریشی دانابوو، له زیر خانووه کهوه خه نده قیان لی داو چوون حهوزه کهیان کون کرد و چهک خواردنه کهیان دزی، کاتی پۆز بووه وه ریفاعهی مامم هات وتی: نهی کهری برام، نه مشه و دهستدریژیان کردوو ته سه زمان، خواردن و چهکهکانیان بردوین. ده بارهی پرسیارمان کرد، پتیان وتین: بهنی ئوبه ریق نه مشه و ناگریان دهوه ئیمه راما وایه بۆ خواردنه مه نییه کهی ئیوه بووه، بهنی ئوبه ریق له و کاته دا که پرسیارمان ده کرد نه یانوت ئیمه راما وایه لهیدی کهری سههل نه و کارهی کردوو. کاتی له بید نه و کارهی بیست شمشیره کهی هه لکیشاو وتی: من دزیم کردوو؟ سویند به خوا نه و شمشیره نه خه مه ناوتان یان نه و دزیم بۆ ده رده خه ن، وتیان: لیمان دوور بکه وه ره وه، تۆ نه و کهسه نیت دزیت کردبی، به ماله کاندایه گهرا بن و پرسیارمان کرد هه تا به ته واهه تی بۆمان ده رکهوت نه وان بوون دزیه کهیان کردوو. مامم پتی وتم: نهی برازا کهم بۆ ناچیت بۆ لای پیغمبهه و نهوهی بۆ باس بکهیت. قه تاده وتوو یه تی: هاتم بۆ لای پیغمبهه و پیم وت: کۆمه لیک کهس و کارمان ههیه خراپن، چوونه مالی ریفاعهی مامم، حهوزیکی هه بووه کونیان کردوو و هه رچی خواردنه مهنی و چهکی تیدا بووه بردو یانه، با چهکهکانمان بده نه وه، خواردنه مه نییه که بۆ خویان، ئیمه پتوستان پتی نییه، پیغمبهه (درویدی خوی لی بیت) فهرمووی: "باشان له و بارهیه وه فرمان نه ده م"، کاتی بهنی ئوبه ریق نه وه یان بیست چوون بۆ لای پیاوێک له خویان که ناوی نه سیری کهری عه مر بوو، له و بارهیه وه

قەسەیان بۆ کرد، کۆمەلێک لە خاوەن مالهەکان کۆبونەوه لەوباریه‌وه وتیان ئەو
نێردراوی خوا قەتادە کۆری نوعمان و مامی دین بۆ ئەو ماله‌که ئەهلی
چاکه و موسلمانن، ئەلین دزیان کردوو، بەبێ بەلگه‌و چەسپاندن، قەتادە
وتویه‌تی: چووم بۆ لای پیڤه‌مبەر قسەم بۆ کرد، پیڤه‌مبەر (دروودی خۆی لێ
بیت) فەرمووی: چویت ماله‌که‌که ئەهلی چاکه‌و ئیسلامه‌تین، تاوانبارت
کردوون بەدزی بەبێ بەلگه‌و چەسپاندن، وتویه‌تی: گه‌رامه‌وه‌ حەزم دەکرد
هەندێ لە ماله‌که‌م بدانایه‌، بەلام لای پیڤه‌مبەر پیڤه‌مبەر ئەوهم نه‌وتایه‌،
ریفاعه‌ی مامم هات وتی: چیت کرد؟ منیش پیڤه‌مبەر (دروودی خۆی لێ بیت)
چی بێ وتبوم بۆم گێڕایه‌وه، وتی: خوا یارمه‌تیده‌ره، ئەوه‌نده‌ی نه‌خایاند ئەم
نایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ (١٥٠). واته‌ به‌نی ئوبه‌یری ﴿وَأَسْتَغْفِرِ
اللَّهَ﴾ له‌سەر ئەوه‌ی وتووته‌ به‌ قەتادە ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (١٥١) وَلَا
تُجَدِلْ عَنِ الدِّينِ يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ هه‌تا ﴿رَحِيمًا﴾ واته‌ نه‌گه‌ر داوا‌ی لی‌بوردن
بکه‌ن له‌ خوا خوا لی‌یان ده‌بوری ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ﴾
هه‌تا ﴿إِنَّمَا مُبِينًا﴾ (النساء: ١١١ - ١١٤) کاتی قورئان هاته‌ خواره‌وه‌ چەکه‌کانیان
هێناوه‌ بۆ پیڤه‌مبەر (دروودی خۆی لێ بیت) دایه‌وه‌ به‌ ریفاعه‌.

قەتادە وتویه‌تی: کاتی هاتم بۆ لای مامم به‌ چەکه‌کانه‌وه‌ که‌ نابینا بوو
هه‌ر له‌ سه‌رده‌می نه‌زانیه‌وه‌ کاتی چەکه‌کانم بۆ هێناوه‌ وتی: ئەو برازاکه‌م ئەو
چەکه‌نه‌ یا له‌ ریی خوادا بن به‌وه‌دا زانیم که‌ به‌راستی موسلمانه‌. کاتی قورئان
هاته‌ خواره‌وه‌ به‌شیر هه‌لات چوو بۆ لای هاویه‌شدانه‌ره‌کان چووه‌ مالی
سلافه‌ی کچی سه‌عدی کۆری سومعه‌یه‌ خۆی گه‌وره‌ ئەم نایه‌ته‌ی ناره‌
خواره‌وه‌: ﴿وَمَنْ يُضَاقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
الَّذِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَتُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ (١١٥) إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ
يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
(النساء: ١١٥ - ١١٦)، کاتی چووه‌ مالی سولافه‌ کچی سه‌عد، حه‌سانی
کۆری ساییت به‌ چهند دێره‌ هۆنراوه‌یه‌که‌ هه‌جوی کرد، سولافه‌ که‌لوپه‌له‌که‌ی
کۆکرده‌وه‌ و خسته‌یه‌ سه‌ر سه‌ری و فڕیی دایه‌ ته‌بته‌، پاشان وتی: هۆنراوه‌ی

حەسانم بېشکەش دەکەیت تۆ بە خێرەو نەهاتووی بۆ لای من تیرمزی و توو یەتی: (هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ).

خوای گەورە کە دەفەرمووئ: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەو ئنکاری کردنە دەربارەى مونا فېقەکان کە کارە ناشیرینەکانیان لە خەلک دەشارنەو بۆ ئەو ئینکارییان لى نەکەن، بەلام ئاشکرای دەکەن لەبەردەم خوادا چونکە خوا ئاگاداری نەهێنیەکانیانە و ئەزانى چى لە دەروونیاندا، لەبەرئەو دەفەرمووئ: ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ ئەمەش هەپەشە لیبیان، پاشان خوای بەرز دەفەرمووئ: ﴿هَاتَانِ هَتَوْلَاءَ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ الآیە، واتە با وای دابنێن ئەوانە لە دونیادا سەرکەوتوو دەبن بەوانەى دەری دەخەن لای ئەو دادوەرانى حوکم بە پەرالت دەدەن هەرچەندە ئەو خواپەرستى بۆ ئەوان، بەلام ئەى پۆزى قیامەت چى دەکەن لەبەردەم خوادا کە ئاگادارى نەهێنى و شاراوەکانە؟ وە کە لە پۆزى قیامەت گوى بە دەعواکەیان دەدات؟ واتە کەس ئەو پۆزە نابێتە بریکاریان لەبەرئەوێ خوا دەفەرمووئ: ﴿أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾.

﴿وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ (۱۱۰) وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۱۱۱) وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا (۱۱۲) وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا (۱۱۳)

واتە: هەر کەسێکیش کارێکی نالەبەر بکات یان غەدرێکی لە خۆی بکات، پاشان لەخوا بخوازی کە ببەخشى، دەبینى کە خوا لیبورده و دلۆفانه، هەر کەس گوناخێک بکات، گوناھەکەى زیان بە خۆی دەگەیهنى و

خودا زانای له کارزانه، هه رکێ به هه له یان به قهست تاوانیکی لی رووبدا و بیخاته سه ر بیگوناهیک، ناشکرایه باری تاوانی بوختانی له سه ر شانه، نه گه ر چاکه و بهزه یی خودا ده هانای تو نه هاتایه هیندی له وان فۆرمی خۆیان خوش کردبوو ریت لی ون کهن، هه ر خۆیانن که ریگه له خو گو م ده کهن نه و ناتوانن هیچ زیانیك له تو بدهن خوا کتییی بو ناردووی و له کا زانیتی فی ر کردوی، زۆر شتی وای فی ری تو کرد که تو پیشوونه ت ده زانی ن چاکه ی زۆر هیزا و گرینگت له خواوه له گه ل کراوه.

خوای گه وره ده رباره ی که ره م و به خشنده یی هه و ال ده دات که هه ر که س تزیه بکات لیی ده بوری تاوانه که شی هه رچۆنیك بیت خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾. عه لی کو ری نه بی ته لحه و توویه تی: ئیبنو عه باس ده رباره ی نه و نایه ته و توویه تی: خوای گه وره هه و ال به به نده کانی ده دات که لیبۆرده و خاوه ن حیلمه و خاوه ن که ره مه وه ره حمه تی فراوانه لیبۆرده یه هه ر که س تاوانیک بکات تاوانه که به چووک بیت یان گه وره بیت ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، نه گه ر تاوانه کانی له ئاسمانه کان و زه وی گه وره تر بیت هه ر لیی ده بوری.

ئیبنو جه ریر و توویه تی: له نه بی وائیه وه ده گێر نه وه و توویه تی: عه بدوللا و توویه تی: به نی ئیسرائیل کاتی به کێکیان تاوانیکی ده کرد که پۆژ ده بو وه که فاره تی نه و تاوانه له سه ر ده رگای ماله که ده نووسرا، نه گه ر شوینیك له جله کانی میزی به رکه و تایه نه بوایه به موقه ست بیبرایه. پیاو ئک و تی: خوا خیری به خشیوه به به نی ئیسرائیل، عه بدوللا (ه زای خوای لی بیت) و توویه تی: نه وه ی خودا داویتی به ئیوه چاکتره له وه ی داویتی به وان، ئاوی بو کردوون به خاو ئنکه ره وه، وه خوای به رز فه رموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ [آل عمران: ١٣٥]، وه فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾.

دووباره و توویه تی: یه عقیوب بۆی گێراینه وه له هوشه یمه وه له ئیبنو عه و نه وه له حه بیبی کو ری نه بی سابیه وه که و توویه تی: ژنیك هات بو لای

عه بدوللای کوری موغه فهل دهرباره ی ژنیک لی پیرسی که داوین پیسی کردوو و دووگیان بووه و کاتی منداله که ی بووه منداله که ی کوشتوو. چی بو هه یه. عه بدوللای کوری موغه فهل وتوو یه تی: غهیری ناگر هیچی تری بو نییه. ژنه که به گریانوه رویش، نهویش بانگی کرده و و پی و ت: من رام وایه کاری یه کنی له م کارانه ی بو نه بری ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ۱۱۰. نه لی ژنه که چاوه کانی سپی و رویش.

ئیمام نه حمده وتوو یه تی: له نه بو یه کروه ده گپرنه و وتوو یه تی: پیغه مبه (دروودی خوی لی بیت) فهرموو یه تی: "ما من مسلم یذنب ثم یتوضأ ثم یصلی رکعتین ثم یتستغفر الله لذلك الذنب الا غفر له" واته: هه رسولمانیک تاوانیک بکات هه لسیت ده ست نوژیژیک بگریت و دوو رکات نوژیژ بکات، پاشان داوا له خوا بکات له و تاوانه ی خوش بیت خوا هه لی خوش ده بیت. پاشان نه و دوو ثایه ته ی خوینده و که ده فهرموو یه تی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ﴾ وه ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ [آل عمران: ۱۳۵].

ئینو مه رده ویه وتوو یه تی: له نه بو دهر داوه ده گپرنه و وتوو یه تی: ئیمه که به ده وری پیغه مبه ردا داده نیشتین نه گهر پیوستی چوونه سه ر ئاوی هه بوایه هه لده سا و سوله کانی له شوینی خویدا به جیده هیشت یا هه ر شتیکی تر بوایه، پوژیژیک هه لسا و سوله کانی به جیه هیشت، نه بو دهر دا و وتوو یه تی: گه رایه و فهرمووی: "له خواوه نیراویک هات بو لام پی و ت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ۱۱۰. و یستم مزده بده م به هاوه له کانم.

نه بو دهر دا و وتوو یه تی: نه و ثایه ته ی پیس نه و زور گران بوو به سه ر خه لکه وه که ده فهرموو یه تی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ [النساء: ۱۲۳] و ت: نه ی نیرروای خوا نه گهر نه و که سه زینا بکات یان دزی، پاشان داوی لیبوردن بکات له خوا، خوا لی نه بو ری؟ فهرمووی: "به لی"، هه تا سح جار نه و م و ت، هه ر فهرمووی: به لی، نه گهر زیناش بکات یان دزی، پاشان داوی لیبوردن له خوا بکات خوا لی نه بو ری پی خوش بیت یان پی

ناخوش بیت ئەبی دەردا. (هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ جَدَا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ بِهَذَا السِّيَاقِ وَفِي اسْنَادِهِ ضَعْفٌ).

كە دەفەر مووئیت: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ وەك ئایەتی: ﴿وَلَا تُزْرُ وَلَا زُرَّةٌ وَزَرٌ أُخْرَى﴾ [فاطر: ۱۸] واتە كەس لە سەر كەس ناگیرئ بەلكو هەر كەس چی بكات كە بۆی هەلناگیرئ لەبەرئەوه خوای بەرز دەفەر مووئیت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ واتە بە زانستی خووی و حیکمەتی خووی و بە دادپەرورەری خووی و بە بەزەیی خووی، ئەوێبووێه پاشان دەفەر مووئیت: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرَوْهَا فِي بَرِيئَةٍ﴾ واتە وەك بەنی ئوبەریق بە کارە خراپەکیان ئەو پیاوێ چاکەیان ئاوانبار کرد کە ناوی لەبیدی کورێ سەهل بوو کە ئەو بەری بوو ئەوان ستمکار و ناپاک بوون.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ واتە ئەسیری کورێ عەرۆه و هاوێلەکانی مەبەستی ئەوێه بەوێ بە چاکی باسی بەنی ئوبەیریقیان کرد و لۆمە قەتەدی کورێ نوعمانیان کرد.

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۱۱۴) ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ (۱۱۵)

واتە: زۆربەیی سەرتە و چەپەکان بەهەری نییە جا مەگین باسی خیرات و کاری پەوا و پێك هێنانەوێ مەردم بێ هەر كەس مەحزی رەزای خودا چەپە بكات لە دواڕۆژدا پاداشتی گەورەیی دەدەنئ، هەر كەسیكی لە پاش راستی بۆ دەر كەوتن و شارەزا بووئ لەم دینە پێچەوانەیی پێغەمبەر بچولێتەوێ و رچەپەك بگرتە بەرئەكەر بێ باوێرداران نییە، ئێمە بەو رێیەیی دادەبەین كە خووی هەلیزاردووێ، تا دەبخەینە جەهەنم و دواڕۆژی زۆر ناخۆش دەبێ.

خوای گه وړه ده فەر مووئت: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ﴾ واته
 قسه ی خه لك ﴿إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ واته
 جگه له سرته و چرپه هر كهس نه وه بلئ، وهك له و حه دیسه دایه ئیبنو
 مه رده ویه ریوایه تی کردووه كه ده لئ: سوفیانی سه وری به سه عیدی كوری
 حهسانی مه خزومی وت: ثم فەر مووده یه م بؤ بگیږه رده وه كه له نوم سالحوه
 ده یگیږته وه نه ویش وتی: ثم صالح له سه فیه ی كچی شه یبه وه له نوم
 حه بیبه وه ده یگیږته وه وتوویه تی: پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) فەر موویه تی:
 "كلام ابن آدم كله علیه لا إله إلا ذكر الله عز وجل أو أمر بمعروف ونهی
 عن المنكر" واته: قسه ی ثاده میزاد هه مووی له سه ری ده كه وئ نهك سوودی
 هه بی بؤی جگه له یاد كړدن ی خوا یان فەرمان كړدن به چاكه یان
 قه ده غه كړدن خراپه. سوفیان وتی: ثایا نه وه ت له كتیبه كه ی خوا دا نه بیستووه
 كه ده فەر مووئت: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ
 مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ نه وه هه ر نه وه یه. نه ی نه تبیستووه خوا
 ده فەر مووئت: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنَ أَدْنَىٰ لَهُ الرِّحْنُ
 وَقَالَ صَوَابًا﴾ [النبا: ۲۸] نه وه ش هه ر وهك نه وه وایه، نه ی نه تبیستووه كه خوا له
 كتیبه كه یدا ده فەر مووئت: ﴿وَالْعَصْرِ ﴿۱﴾ إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ خَشِيرٌ ﴿۲﴾﴾ ...
 [العصر: ۱ - ۲] نه وه ش هه ر نه وه یه.

ئیمام نه حمه د وتوویه تی: كه حومه یدی كوری عه بدوږه حمانی كوری
 عه وف وتوویه تی: ثم كه لسومی كچی عوقبه بؤی گپرامه وه كه خوی گویی له
 پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) بووه فەر موویه تی: "لیس الكذاب الذي یصلح
 بین الناس فیمنی خیراً أو یقول خیراً" واته: ثم كه سه ی نیوان خه لك ريك
 ده خات هه رچی بلیت دروژن نابن.

وه وتوویه تی: گوئیستی نه بووم ربی بدایه خه لك درؤ بكمن له سی
 شتا نه بیټ: له جهنگ و چاك كړدن نیوان خه لك و قسه ی پیاو بؤ ژنه كه ی
 و قسه ی ژن بؤ میړده كه ی، نه لئ: ثم كه لسومی كچی عوقبه له و كوچكه رانه
 بوو كه به یعه تیان دا به پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت).

هه ر ئیمام نه حمه د وتوویه تی: له نه بی ده رداوه هاتووه وتوویه تی:

پیغه مبهەر (درودی خوی لئ بیت) فەرمووێتی: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: (إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْتَيْنِ). پاشان فەرمووی: وفساد ذات البین هی الحالیقة واتە: پیتان رابگەیهنم چی چاکترە لە پلەدا لە پۆزوو نوێژ و صدەقە وتیان: بەلێ پیتان بەلێ، فەرمووی: "چاک کردنی نیوان خەلک" پاشان فەرمووی: "نیوان خەلک تێک دان سەرتاسەرە" (قال الترمذی حسن صحیح).

فەرموودەپەرەوان ئەبو بەکری بەزار وتووێتی: لە ئەنەسەو دەگێرنەووە کە پیغه مبهەر (درودی خوی لئ بیت) بە ئەبوئەییوبی وت: "أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى التَّجَارَةِ؟" واتە رێنماییت نەکەم بۆ بازرگانیهێک؟ وتی: بەلێ رێنماییم بکە ئەو نێردراوی خوا، فەرمووی: هەولی چاک کردنی نیوان خەلک بدە و لە یەکیان نزیک بکەرەو کاتێ لەیەک دوورکەوتنەو.

لەبەرئەو فەرمووێتی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ آتِنَا مَرَضَاتِ اللَّهِ﴾ واتە خاوەن کار بکات لەو بارەیهو بە ئومیدی پاداشتەکی بیت لە لایەن خواوە ﴿فَرَوْ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ واتە پاداشتیکی زۆر و فراوانی پێ دەبەخشریت.

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَى﴾ واتە هەر کەس رێگایەکی گرت وەک ئەو رێگایە نەبوو کە پیغه مبهەر (درودی خوی لئ بیت) پێیدا ھاتوو ئەو لە لایەکە و شەرعیش لە لایەک. ئەوێش ئەگەر بە قەستی بوو کاتێ حەقی بۆ روون بوووە ﴿وَسَيَجْعَلُ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەمەش پەیوەستە بە سێفەتی یەکەم. بەلکو ئەبێ چوو بیتە سەر ئەو رێگایە پێچەوانە ی دەقی یاسادانەرە و ئەبێ کاتێ نەتەوێ موحەممەدی لەسەری کۆ بن و بەراستی بزانی ئەوان لەسەری کۆن، چونکە ئەو رێگایە بێتاوانیان بۆ زامەن دەکات کاتێ لەسەر هەلە کۆدەبنەو لەبەر رێژ بۆیان و لەبەر بە گەورەدانانی پیغه مبهەرەکیان لەو بارەیهو فەرموودە ی راست و زۆر ھاتوون.

وە خوی گەورە فەرمووێتی: ﴿تَوَلَّ مَا تَوَلَّ وَتَصَلَّ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ واتە کاتێ ئەو رێگایە دەگرت سزای دەدەین لەسەر ئەو بەوێ لە سنگیا بە چاکی دادەنێن و دەپرازێننەو کە بیتە ئیستیدراج بۆی وەک خوی گەورە فەرمووێتی: ﴿تَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ يَهْدِ اللَّهُ لَدَيْهِ سَتَجِدُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْكُمُونَ﴾

[الفلم: ۴۴]، وه خوی بهرز فرمویه تی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ [الصف: ۵] وه فرمایشی: ﴿وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ [الانعام: ۱۱۰] خوی گه وره چاره نووسی نهوانه ی له پژوی دوا پیدا بۆ ناگر داناوه، چونکه هر کس له ربی راست ده رچوو ریگایه کی تری نییه جگه له ریگای چوون بۆ ناو ناگر له پژوی دوا پیدا وهك خوی بهرز فرمویه تی: ﴿لَا تَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ﴾ [الصفات: ۲۲] وه هر فرمویه تی: ﴿وَرَبَّ الْمَجْرُمُونَ أَتَاَوْ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ [الكهف: ۵۳]..

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۱۶) إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا (۱۱۷) لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اخْتِذَنْ مِنْ عِبَادِي فَصِيًّا مَفْرُوضًا (۱۱۸) وَلَا أَصْلَنَّهُمْ وَلَا تُنِيبَهُمْ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَنْتَبِهْ أَذَاتُ الْأَنْفَعِ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَعْرِفْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا (۱۱۹) يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا (۱۲۰) أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا (۱۲۱) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا (۱۲۲)

واته: خودا لهوانه نابوری که شهریکی بۆ بناسن، لهوه بهولاوله له ههركهسێ بۆ خوی چهز بکا عهفری دهکات، وه ههركهسێك شهریک بۆ خودا دابنێ لهپاده بهدر گومپرایه، نهوانه له جیاتی خودا هانا ده به نه بهر بهرد و کرهکی وا که زۆربه یان ناوی میینه یان هیه و دیاره هاوار ده به نه به نهو شه یانه ی که سهر بزوی کردوو و دهکراوه، خوا نهفره تی کردوو و نهویش له وه لامدا وتویه تی: شهرته له بهنده کانی تۆ به شیک بۆ خۆم گل بده مه وه، دیاریشه له راسته رێ یان درده خهم و دلیان پر ده کم له ناوات و بۆخۆم فرمانیان پنده دم گویچکه ی ولساتیان داده پڼ و فرمانیشیان بۆ درده خهم

تەرح و بەجەمی ئەو شتانەیی خوا کردووە، تێکی بەدەن و بیگۆرن، جال
هەرکەسێ خودای نوێ و لەگەڵ شەیتان بێتە دوست دیارە چەند زیانمەند
دەبێت.

بەلێ بەلێنیان پێ دەدات و دەیانخاتە سەر ئاوەرز، ئەو بەلێنی کە
شەیتان لەوانی دەدات فریو نەبێ چێتر نییە، جێی ئەوانە جەهەنمە و دەرەتانی
تریان نییە، ئەوانەیی کە بە پروان و ئاکار چاکن دەیانبەینە ناو باغێک
جۆباریان بە بەردا دەپرا و هەتا سەر هەر تیا دەبن دیارە وادەیی خوا هەقە و
کێ لە خدا راستگۆ ترە؟

لەپێشەوه قسە لەسەر ئەم ئایەتە پیروژە کراوە کە فەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ
لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾... الآية [٤٨]، لەو
فەرموودانەمان باسکرد کە پەيوەندی پێوەی هەیه لەسەرەتای ئەم سورەتەدا،
تیرمزی دەگێڕێتەوه لە عەلیەوه (پەزای خۆی لێ بێت) کە وتوویەتی: لە قورتاندا
ئایەتێک نییە ئەوەندەیی ئەو ئایەتەم خۆش بوێ کە دەفەرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا
يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ الآية، پاشان تیرمزی وتوویەتی: (هەذا حسن غریب).

کە دەفەرموویت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ واتە کە
پێگایەکی ناهەقی گرتووە و پێی راستی گووم گووم کردووە و لە راستی
دووڕکەوتۆتەوه و خۆی کوشتووە و لە دنیاو ئاخیرەتدا خۆی لە دەست داوە و
بەختەویری دنیا و ئاخیرەتی لەدەست چوووە.

کە دەفەرموویت: ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا﴾ ئێنیو ئەبی حاتم
وتوویەتی: لە ئوبەیی کۆری کەعبەوه هاتوووە وتوویەتی: لەگەڵ هەر بێتیکدا
جێزێکەییەک هەبوو.

لە عایشەوه دەگێڕێتەوه کە دەربارەیی: ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
إِنْسَانًا﴾ وتوویەتی: ئەو بەتە.

جوبەیر لە زەحاکەوه دەگێڕێتەوه کە دەربارەیی ئایەتەکە وتوویەتی:
هاوێشدا نەرهکان ئەیانوت فریشتەکان کچی خان، بۆیە ئەیانپەرستین کە لە
خوامان نزیک بکەنەوه وتوویەتی: ئەوانەیان دەکردە پەرورەدگاری خۆیان
لەسەر شێوەی جاریە بەوێتەیان دەکێشان و ئەیانپارازاندنەوه ئەیانوت: ئەمانە

له و کچه کانی خوا ده چن که ده یانپه رستین. نه و پرافه کړدنهش له فرمايشی
 خوی بهرز ده چیت که ده فرموویت: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ [النجم: ۱۹] وه
 خوی بهرز فرموویتی: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثَاءً﴾
 [الزخرف: ۱۹] وه فرموویتی: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَافًا﴾ [الصفات: ۱۵۸]
 واته مردوو، مبارهك وتویتی: واته ټینو فزاله، له حسه نه وه ده گپړنه وه که
 ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثَاءً﴾ وتویتی: ﴿إِنثَاءً﴾ ی هموو شتیک
 مردوو و گیانی تیدا نیه، یا تهخته وشکیکه یا بهر دیکه.

ټینو ټبی حاتم و ټینو جهریریش نه و یان گپړاوه ته وه (وهو حدیث
 غریب).

﴿وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ واته شهیتانه که فرمانیان به وه پښ
 دهکات و بډیان ده پازنیته وه، نه وان ټیلبیسیان ده پهرست له و کاته دا وهك
 خوی بهرز ده فرموویت: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَيْعَتِيْٓ أَنْ لَا تَعْبُدُوا
 الشَّيْطَانَ﴾ [یس: ۶۰] خوی گوره هه وال ده دات که پوړی سه لا فریشته کان
 به هاوېش دانه رکان ده لښ که له دنیا دا ده یانپه رستن ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ﴾ [سبا: ۴۱].

که ده فرموویت: ﴿لَقَدْ عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ واته ده ری کردوو و دووری خستوه ته وه
 له ره حمه تی خوی و له نزیکي خوی وه نه بهیشتوو و وتویتی: ﴿لَا تَخْذَنْ
 مِنْ عِبَادِكْ نَصِيْبًا مَّفْرُوضًا﴾ واته دیاری کرا و چه ندیتیه کی معلوم.

مقاتیل وتویتی: له هر هزار کهس نوسه د و نه وه د و نو بډ ناگر و
 بهکیک بډ بهه شت.

﴿وَلَا ضَلَالَتَهُمْ﴾ له هق لایان ددهم، ﴿وَلَا نَسِيَّتَهُمْ﴾ واته توبه کړندیان بډ
 نه پازنیموه و فرمانیان پښ ده کم که خویان دواځهن له توبه کړدن و غه رایان
 ده کم ﴿وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَنْتَكِرْٓ مَا ذَاتَ الْأَنْتَمِ﴾ قه تاده و سوودی و غهیری
 نه وانیس وتوینه: واته گوډیان هه لده دږن و دهیکه به نیشانه بډ بوجهیره و
 ساییه و واسیله ﴿وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَعْبِرْٓ خَلْقَ اللَّهِ﴾ ټینو عه باس وتویتی:
 مه بهست له وه خه ساندنی تازه له کانه.

حەسەنی کۆری ئەبی حەسەنی بەسری وتوویەتی: نیشانەکردنیان بە داخ کردن، لە سازەواری موسلیمدا هاتوووە که داخ کردنی سەرچاو قەدەغەکراوە و لە زاراوەیە کدا هاتوووە: که لەعەنتی خوا لەو کەسە بێت کاری وەها دەکات.

لە سازەوارددا هاتوووە لە ئیبنو مەسعودەووە وتوویەتی: نەفرینی خوا لەو کەسانە بێت خالیان بۆ دەکووتری و لەو کەسە خال دەکوێ و ئەوانە ی دەموچاویان هەڵدەگرن و ئەوانەش دەموچاوی خەلک هەڵدەگرن و ئەوانە ی دانیان شاش دەکەن بۆ جوانی و شێوەی دروستکراوەکانی خوا دەگۆرن، پاشان وتوویەتی: ئە ی من نەفرین لەو کەسە نەکەم که پیغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) نەفرینی لێ کردوووە وە لە کتێبەکە ی خوادا نەفرینیشیان لێ کراوە، واتە که دەفرموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷].

ئیبنو عەباس و عەکریمە و ئیبراھیمی نەخعی و حەسەن و قەتادە و حەکەم و سوودی و زەحاک و عەتای خوراسانی دەربارە ی ﴿وَلَا تُرِيدُوا مَالَهُمْ فَلْيَصْرِكُوا﴾ و توویانە: واتە ئاینەکە ی خۆی بەرز و شکۆمەند، ئەوێش وە ک فەرمايشی: ﴿فَأَقْزَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ [الروم: ۳۰] لەسەر و تە ی ئەوێ ئەوێ کردوووە تە فەرمان و ئاتاکە ی ئەوێە که سروشتی خوا مەگۆرن بلین خەلک لەسەر سورشتی خۆ ی بێت.

وە ک چەسپاوە لەهەردوو وسەحیحدا لە ئەبی ھورەیرەووە که پیغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) فەرموویەتی: "کل مولود یولد علی الفطرة فابواه یهودانه او یمنصرانه او یمجسانه، کما تولد البهیمة بهیمة جمعا و هل تجدون بها من جدعاء" واتە: هەرچی مندالێک لە دایک ئەبی لەسەر سروشتی خۆیەتی که ئیسلامەتی، بەلام دایک و باوکی یان ئەیکەن بە جولەکە یان بە گاور یان بە ئاگرپەرست، وە ک چۆن ئازەل بەچکە ی تەواوی دەبی ئایا گوێ پراویان تیدا دەبینن.

لە سازەواری موسلیمدا هاتوووە لە عە یازی کۆری حیمارەووە وتوویەتی: پیغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) فەرموویەتی: "قال الله عزوجل اني خلقت

عبادی حنفا و فجاءتهم الشياطين فاجتالهم عن دينهم وحرمت عليهم ما احللت لهم* واته: خوی بهرز و شکۆمه‌ند ده‌فهرمووئیت: من به‌نده‌کانم دروست کردوو له‌شیویه‌ک خوا به‌پرستن، به‌لام شه‌یتانه‌کان دین بۆ لایان له‌سەر ئاینه‌که‌یان لایان ده‌به‌ن و ئه‌وانه‌یان له‌سەر حه‌رام ده‌که‌ن که‌ من له‌سهرم حه‌لال کردوون.

پاشان خوی بهرز ده‌فهرمووئیت: ﴿وَمَنْ يَشْخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيَٰ مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ واته بئ سو دنیا و ئاخیره‌ت له‌ ده‌ست ده‌ده‌ن ئه‌و له‌ده‌ستچوونه‌ش گیرسانه‌وه‌ی بۆ نییه‌ و گه‌یشتن به‌ له‌ده‌ستچوونه‌که‌ی نییه‌.

وه که‌ ده‌فهرمووئیت: ﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ وه‌ک خوی بهرز هه‌وال ده‌دات ده‌باره‌ی ئییبلیس له‌ پۆزی قیامه‌تدا: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ﴾ إلی قوله: ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [إبراهيم: ۲۲].

که‌ ده‌فهرمووئیت: ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئه‌وانه‌ نه‌وه‌ی شه‌یتان په‌یمانی پێدابوون به‌ چاکیان ده‌زانی ﴿مَا وَبَّهَتْ جَهَنَّمَ﴾ پۆزی قیامه‌ت دوا شوونیان جه‌هه‌نمه‌ ﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ نه‌ رزگاریان ده‌بیت لێ و نه‌ که‌س هه‌یه‌ رزگاریان بکات.

پاشان خوی بهرز بارودۆخی به‌خته‌وه‌ران و له‌خواترسان و شوین و بارودۆخیان باس ده‌کات ده‌فهرمووئیت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته: دلایان باوه‌ریان هه‌ناوه‌ و ئه‌ندامه‌کانیان ئه‌و کارانه‌یان به‌جئ هه‌ناوه‌ که‌ خه‌یره‌ و فه‌رمانیان به‌ کردنی پئ کراوه‌ و وازیان له‌و خراپانه‌ هه‌ناوه‌ که‌ لیان قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ ﴿سَنَدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ﴾ واته به‌ ئاره‌زووی خوێان سه‌رفی ده‌که‌ن و بۆ کوێیان بوئ ده‌چن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ واته به‌بئ به‌رانه‌وه‌ و لا‌بردن ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ واته ئه‌وه‌ په‌یمانیکه‌ له‌ خواوه‌ و په‌یمانی خوا راستیه‌که‌ی دیاره‌ که‌ ته‌بئ دروست بی‌ت، پاشان خوی بهرز ده‌فهرمووئیت: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ واته که‌س نییه‌ له‌ خوا قسه‌ راست تر بی‌ت. پێغه‌مبه‌ر (درودی خوی لێ بی‌ت) له‌ وتاره‌که‌یدا فه‌رموویه‌تی:

«إِنْ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (دروودی خوی لئ بیت) وشر الامور محدثاتها وكل محدثة بدعه وكل بدعه ضلالة وكل ضلالة في النار» واته: بهراستی راست ترین قسه قسهی خواجه و چاکترین رینمایي رینمایي موحه ممهده (دروودی خوی لئ بیت) و خراپترین کار تازه داهینراوه کانه هه موو تازه داهینراوئک بیدعهیه و هه موو بیدعهیه ک گوهراییه و هه موو گوهراییه ک خاوهنی له ناگردایه.

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾

واته: نه به ئاواتی ئیوه و نه به ههوا و ئاره زووی ئه و کهسانهیه به ئههلی کتیب حسین، هه مرؤفئیک کارئکی ناله بار بکات به و کاره ی خوی سزا ده درئت و جیا له خوا هیچ کهس بۆ پهیدا نابئ دۆستی بئ و ده هاوار بئ، هه مرؤفئیک ئیر بئ یان مئ هه هئنده خاوهن باوهر و ئاکار چاک بئ ده چنه بهههشتهوه و به ئه ندازه ی ئلئشی وردیله ی ناوکه خورمایهش ناهه قیان لئ ناگرئ، چ دیندارئک دینی له و کهسه چاکتره که خوی به خوا سپاردوه و چاکه کاره و کهوتۆته شوئنی ئایینی ئیبراهیم له ئارهوا لادهر و به رهو ههق هاتووه؟ ئه و ئیبراهیمی که خودا ببوه دۆستی، هه شتئیک له ئاسمانان و زه میندایه هی خودایه و هه خودایه له هه موو شت ناگاداره.

قه تاده وتوویه تی: بۆمان باسکراوه که موسلمانان و ئههلی کتیب شانازیان ده کرد به سه ریه کدا. ئههلی کتیب ده یانوت: پیغه مبه ره که ی ئیمه پیش پیغه مبه ره که ی ئیوه ئیردراوه و کتیبه که مان پیش کتیبه که ی ئیوه هاتووه ته خواره وه، له بهر ئه وه ئیمه له پیش ترین لای خوا له ئیوه. وه موسلمانان

دهیانوت: ئیمه له پیشتترین له ئیوه بۆ خوا، چونکه پیغه مبهره که مان کۆتا پیغه مبهره و کتیه که مان کتیه کانی پیش خۆی سپیوه تهوه، ئیتلا خوی بهرزی ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيَكُمْ وَلَا أَمَانِيْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ﴾، ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ خوی گهوره حوجهی موسلمانان سهرده خات به سهر تهوانه دا دریان وه ستاون له ئاینه کانی تر خوی گهوره فرموویه تی: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيَكُمْ وَلَا أَمَانِيْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ﴾.

خوی گهوره ئاره زووی داوه بۆ ههلبژاردنی ئاینه کانی که دهفرموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ تافهرمایشتی: ﴿وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾. موجهید وتوویه تی: عهرهب دهیانوت: ئیمه نه زیندوو ده کرینه وه نه سزاش ده درین، جوله که و گاوره کانیشت دهیانوت: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرًى﴾ [البقرة: ۱۱۱]، ههر کهس جوله که نه بی یا گاور نه بییت ناچیتته به ههشته وه و تهیانوت: ﴿لَنْ نَمَسَكَ النَّارُ إِلَّا أَنْتَا مَقْدُودٌ﴾ [آل عمران: ۲۴]. واتای ئهم ئایه ته وهویه که یان به ئاوات خواستن نابیت، به لام به پیتی وهویه که له دلدا جیگیر بووه و کرده وه تان به راستی ده گپن و وهویه ههر کهس شتیکی به ئاوات خواستن تهو شته ی بۆ بییت به داوای په تی، وه به وه نییه ههر کهس بلج له سهر ههقم قسه که ی بییسترئ بهو ده عوا په تییه ههتا له خواوه بورهانی بۆ نه یهت له بهرته وه خوی گهوره فرموویه تی: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيَكُمْ وَلَا أَمَانِيْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ﴾. واته: نه بۆ ئیوه نه بۆ تهوان رزگار بوون نییه به ئاواتخوازتنی په تی، به لکو به پیتی په رستنی خوایه و شوینکه وتنی تهوه ی دایناوه له سهر زمانی پیغه مبهره به پرژه کانییه وه، له بهرته وه دوا ی تهوه فرموویه تی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ﴾، وه که فرمایشتی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) و مَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸) [الزلزلة: ۷ - ۸]. ده گپنه وه کانی ئهم ئایه تانه هاته خواره وه گران بوو له سهر شانی زۆر له هاوه له کانی پیغه مبهره (دروودی خوی ان بیت).

ئیمام نهحمده وتوویه تی: ده گپنه وه تهبو به کر وتوویه تی: ئهی نیردراوی

خوا دواى ئەم ئایەتە چۆن رزگار بوون هەبە ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَمَلِ
الْكُتُبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ هەرچی خراپەمان کردوو سزا بدرێنەوه
لەسەری؟ پێغه‌مبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: خوا لێت خۆش بێت
ئەى ئەبو بەکر ئایا نەخۆش ناکه‌وى ئایا ماندوو نابیت ئایا تووشى خەم
نابیت؟ وتی: بەلێ ئەى نێردراوى خوا، فەرمووی: ئەوێه که سزا دەدرێنەوه
لە سەری.

ئیمام ئەحمەد وتوویەتی: لە ئێبنو عومەرەوه دەگێرنەوه که گۆیستی ئەبو
بەکر بووم ئەبوت: پێغه‌مبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: "من يعمل
سوءا يجزيه في الدنيا" هەر کەس خراپەیه‌ك بکات لە دنیادا سزا دەدرێ
لەسەری.

ئەبویه‌کری کۆری مەرجه‌ویه وتوویەتی: لە عەبدوللای کۆری عومەرەوه
دەگێرنەوه وتوویەتی: سەیری ئەو شوێنە بکەن که عەبدوللای کۆری زوێر
تێیدا لە دار درابوو. بەلایا مەپۆن، وتوویەتی: غەلامیک هەلەى کرد لە
کاتێکدا عەبدوللای کۆری عومەر سەیری ئێبنو زوێیری دەکرد سێ جار وتی:
خوا لێت خۆش بێ.

بە خوا تۆم هەر بە پۆزووگر و شەونۆژکار و سیلەى رەحم گەیه‌نەر
ناسیوه، بەلام بەخوا من هیوام وایه‌ له‌گەل ئەو کاره‌ خراپانه‌ی کردن خوا
سزات نەدات دواى ئەوه. ئەلێ پاشان لای کرده‌وه بەلامه‌وه و وتی:
گۆیستی ئەبو بەکر بووم ئەبوت: پێغه‌مبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی:
"من يعمل سوءا في الدنيا يجز به" هەر کەس لە دنیادا خراپەیه‌ك بکات
سزا دەدرێ لەسەری.

ئەبویه‌کری کۆری مەرده‌ویه وتوویەتی: لە ئێبنو عومەرەوه دەگێرنەوه
وتوویەتی: گۆیستی ئەبو بەکر بووم ئەبوت: لای پێغه‌مبەر (درودی خۆی لێ
بیت) بووم ئەم ئایەتە هاته‌ خواره‌وه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾. پێغه‌مبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: ئەى ئەبو
بەکر ئەو ئایەتەت بۆ نەخوێنمه‌وه هاته‌ خواره‌وه بۆم؟ ئەلێ: وەم: بەلێ ئەى
نێردراوى خوا بۆم بخوێنەوه، ئەلێ: بۆی خوێندمه‌وه بێ ئەوه‌ی هەست

بکەم جیابوونەوه یەك لە پشتما پەیدا بوو نەمتوانی بەپێی بڕۆم، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: ئەووە چیتە ئەی ئەبویەکر؟ دایک و باوکم بە فیدات بێ کێ هەیه لە ئێمە کاری خراپەیی نەکردبێ، ئایا ئێمە سزا دەدرێن لەسەر هەموو ئەو خراپانەیی کردوومانە؟ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: "ئەی ئەبو بەکر تۆو هاوێلە باوەردارەکانت لەدونیادا سزا دەدرێن لەسەر کارە خراپەکانتان هەتا کاتێ دەگەن بە خوا تاوانتان بەسەرەوه نامێنێ، بەلام ئەوانی تر، ئەوانەیان بۆ کۆدەکرێتەوه هەتا پڕۆژی قیامت سزای لەسەر وەردەگرن."

ئێبنو جەریر وتوویەتی: لە عەتای کۆری ئەبی رەباحەوه دەگیرنەوه وتوویەتی: کاتێ ئەو ئایەتە هاتە خوارەوه ئەبو بەکر وتی: ئەم ئایەتە پشتی پیاو دەشکێنێ! پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: ئەو سزایانە ئەو موصیبەتانەیه لە دونیادا تووشتان دەبێت.

عەتای کۆری یەسار وتوویەتی: لە ئەبی سەعید و لە ئەبی هوریرەوه هاتووه کە هەردووکیان گوێبێستی پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) بوون ئەیفەرموو: "ما یصیب المسلم من نصب ولا وصب ولا سقم ولا حزن حتی الهم یهمه إلا کفر الله من سیئاته" واتە: موسلمان هەر ماندوو و یوون و نەخۆشی و تازاریکی تووش دەبێت هەتا پەژارەیهك کە بێتە هۆی جەنجال کردنی، خوا دەیکاتە کەفارهتی تاوانەکانی.

ئیمام ئەحمەد وتوویەتی: لە ئەبی سەعیدی خودرییهوه دەگیرنەوه وتوویەتی: پیاویك هات بۆ لای پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) وتی: ئەم نەخۆشیانەیی تووشمان دەبن چی بۆ ئێمە دەکەن؟ پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: ئەبە کەفارهتی تاوانەکان.

فەرموودەیهکی تر: ئێبنو مەردەویه دەگیرێتەوه لە ئێبنو عەباسەوه کە وتوویەتی: وترا ئەی نێردراوی خوا ﴿مَنْ یَعْمَلْ سَوْأً یُجْزَ بِهِ﴾. فەرمووی: "نعم ومن یعمل حسنه یجز بها عشرأ" بەلێ، هەرکە سیش چاکەیهك بکات پاداشتی ئەدرێتەوه، ئەو کەسانە تیاچوون کە یەکەکە ی زāl دەبێت بەسەر دەکەیدا.

ئیبینو جه ریر وتوویه تی: له چه سه نه وه ده گپرنه وه که ده باره ی: ﴿مَنْ يَمَلَّ سَوْءًا يُجْزَ بِهِ﴾. وتوویه تی: نه وه کافره ن پاشان هم ئایه ته ی خوئنده وه: ﴿وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكُفُورُ﴾ [سبأ: ۱۷]. بهو شیویه له ئیبینو عه باس و سه عیدی کوری جو به یر ده گپرنه وه که (سوء) یان راهه کردوه لییره دا به (الشرك) هاویه شدانان.

﴿وَلَا يَحْذَرُ لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ عه لی کوری نه بی ته لحه وتوویه تی: له ئیبینو عه باسه وه ها تووه وتوویه تی: مه گهر تویه بکات خوایش تویه که ی لی وهرده گریئت. نه وه ی راست بیت نه وه گشتیه، هه موو کرده وه کان ده گریته وه به پیی فهرمووده کانی پیشوو. نه وه ش هه لبارده ی ئیبینو جه ریره - ئیتر خوا ده زانی -

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، کاتی باسی سزای کردوه له سه ر کاره خراپه کان که نه بی هه که س شایسته ی بیت وه ی بگری یان له دونیادا که نه وه بوی باشه، یان له پوژی قیامت دا، په نا نه گرین به خوا له وه و داوای عافیه تی لی ده که ین له دنیا و ئاخیره ت دا، وه داوای لیبور دنی لی ده که ین، ده ستی کردوه به روونکردنه وه ی که ره م و ره حمه تی خوی ده باره ی وهرگرینی کاری چاکه له به نده کانی نیریان و مییان، به مهرجی باوه پ بوون. نه ویش نه وه یه که ده یان خاته به هه شته وه بی نه وه ی تزقالتیک له چاکه کانیان لابه ری و سته میان لی بکات.

پاشان خوی به رز ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ واته: به خالیصی کار بکات بو په روه ردگاری به باوه په وه و به ئومیدی پاداشته وه، ﴿وَهُوَ تَحِيَّنٌ﴾ واته له کاره که یدا به پیی نه وه به روات که خوا بوی داناوه و به پیی نه وه ی که نیردراوه کانی پیدا ناردوه له رنمایی و دینی هه ق، نه و دوومه ره کاری هیچ که س به بی نه و دوانه دروست نابیت واته نه بی خالیص و سه واب بیت، خالیص نه وه یه هه ر له به ر خودا بیت و سه وابیش نه وه یه به پیی شه ریعت بیت، نه و کاته پواله ته که ی به شوئکه و تن دروست ده بیت و ناوه پوکی به ئیخلاص، هه رکاتی کرده وه ی مرؤف یه کی له و دوو مهرجه ی تیدا نه بوو گنده ل ده بیت، هه رکاتی ئیخلاصی تیدا نه بوو نه و که سه

مونا فیه و ریابازی ده کات بؤخه لک و هه رکه سیش شوئیکه وتنی نه بوو نهو
 که سه گوپراو نه زانه، هه رکاتی هه ردووکیانی هه بوو نهو کرده وی باوهردارانه
 ﴿الَّذِينَ نَقَبُوا عَنْهُمْ مَا عَمِلُوا وَنَجَّاهُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ [الأحقاف: ۱۶].

له بهر نهو خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿وَأَتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾،
 نهوانیش موحه ممد و شوئیکه وتوواین هه تا پرۆزی قیامت، وهك خوی بهرز
 فهرموویه تی: ﴿إِنَّكَ أَوَّلُ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ [آل عمران: ۶۸]
 وه ده فهرموویت: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ﴾ [النحل: ۱۲۳] (الحنیف) که سیکه لانه کات به لای هاویه شدانانه وه،
 واته وازی لی هینابی به بهر چا ورونییه وه و بهر وهق و راستی چوونه به
 تهوای، بی نهو هیج شتیک رلی لی بگری و بی نهو هیج بیگریته وه
 لئی.

﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ نهو له دهروازی ره غبته پی دانه
 ده رباری شوئیکه وتنی، چونکه پیشه وایه که نه بی چاوی لی بگری به شیویه که
 پی بگات به مبهستی نهو هی پی نزیك بیته وه له خوا. وه نهو گه یشتوته
 پلهی (نحلة) که بهر زترین پایه کانی خوش و یستنه، نهوش له بهر نهو بوو که
 زور بهر فرمانی پهروردگار بووه و خوا بهرستی کردووه، وهك خوی گه وره
 بهو وه صفی کردووه ده فهرموویت: ﴿وَاتَّبَعِيَهُ الَّذِي وَفَّى﴾ [النجم: ۲۷]، زور
 له زانایانی پیشو و توویانه: واته هه لساوه به جیه جیکردنی هه موو نهوانی
 خوا فرمانی پیداوه له هه موو پله و پایه کانی بهرستن هیج شتیک له شتیک
 دی نه ده کرد نه گه وره له بچووک، خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَإِذْ أَبْنَىٰ
 إِبْرَاهِيمَ رُبُّهُ بَيْتَهُ فَاتَّمَمَتْهُ﴾ [البقرة: ۱۲۴] وه فهرموویه تی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ
 أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [النحل: ۱۲۰] وه ثایه ته کانی دوا
 نهو.

بوخاری و توویه تی: سه عیدی کوری جوبهیر له عه مری کوری مهیمونه وه
 ده گپریته وه و توویه تی: کاتی موعاز هات بؤ یمهن نوئزی به یانی بؤ کردن
 ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ ی خوئنده وه، پیاوئک وتی: بی سو دایکی
 ئیبراهیم به مرامی خوی گه یشتووه.

ئىبنو جەرر له تەفسیرە کەیدا له یەکی له وانهوه باسی ئەوه دەکات: کە بۆیه خوا ئیبراھیمی ناو ناوه خەلیل، چونکە خەلکە کە دەور و پشتی تووشی قات و قبری برسیتی بوون، روشت بۆ لای هاوێلکی له خەلکی موصل، هەندێ له زانایان دەلێن: له خەلکی میصر، بۆ ئەوهی هەندێ خواردن بۆ کەس و کاری بهێنێ لای ئەوهوه، بەلام له لایەن هاوێلکە یەوه پێوستییە کە جێبەجێ نەبوو، کاتی نزیک بوو یەوه له کەسوکاری چاوی کەوت بە تەبۆلکە یەک لم، له دلی خۆیدا وتی: بۆچی ئەم تالنگانە پێ نەکەم له لم بۆ ئەوهی کەس و کارە کەم غەمبار نەبن کە گەرامەوه بۆ لایان بەبێ خواردنە مەنی، بۆ ئەوهی بزانیان حەز له چی دەکەن بۆم هێناون، ئەوهی کرد، بەلام ئەو لەمی کردبوو تالنگەکانی بوو بە ئارد، کاتی گەشتە مالهوه خەوت کەسوکاری هەلسان تالنگەکانیان کردەوه، بینیان ئاردی تێدا یە، هەویریان لی شێلاو نانیا لێ کرد. کاتی له خەو هەلسا دەریارە ی ئەو ئاردە ی کردبووانە نان پرسیاری لێ کردن، وتیان: ئەو ئاردە یە کە تۆ هێناوتە لای هاوێلکە تەوه، وتی: بەلێ، ئەوه له لایەن خەلیلکە مەوه کە خوا یە هێناومە، ئێتر خوا ناوی نا خەلیل (دەریارە ی راستی ئەوه و روودانی چاوپێشاندنەوهی دەوی) ئەوه هەواییکی ئیسرائیلییە نە باوەری پێ دەکری، نە بە درۆ دادەنرێت.

بەلکو بۆیه خوا ناوی خەلیل، چونکە پەرورەدگاری بەرز و شکۆمەندی زۆر خوش وێستوو، لەبەر ئەوهی هەلساوه بەو فەرمانانە ی خوا خوشی وێستوون و رازی بوو پێی. لەبەر ئەوه له هەردوو سازەواردا چەسپاوه له گێڕانەوهی ئەبی سەعیدی خودری کە پیغمبەر (درووی خۆی لێ یێت) واتاری بۆ دان لەدوا و تاردا کە داوتی فەرموویەتی: "أما بعد، أيها الناس، فلو كنت متخذ من أهل الأرض خلیلاً لاتخذت أبا بكر ابن أبي قحافة خلیلاً لكن صاحبکم خلیل الله" واتە: ئەبی خەلکینە ئەگەر له خەلکی سەرزهوی کەسێکم بکەدایە بە خەلیلی خۆم ئەوه ئەبو بەکری کۆری قوحافەم دەکرده خەلیلی خۆم. بەلام خەلیلی خوام.

له رێگە ی جوندوبی کۆری عەبدوللای بەجەلی و عەبدوللای کۆری عەباسەوه هاتوو و توویەتی: کۆمەلێک له هاوێلکەکانی پیغمبەر دانیشتبوون

چاوه پروانی هاتنی پیغه مبهریان ده کرد، پیغه مبهیر (دروودی خوی لی بیت) هاته دهر کاتنی لییان نزیک بووه وه گوئی لی بوو یادی خویان ده کرد، گوئی له قسه کانیان بوو، سهیری کرد هه ندیکیان ده لین: سهیره، خوا له ناو دروستکراوه کانیدا ئیبراهیمی کردووه ته خه لیلی خوی، یهکی تریان وتی: چی له وه سهیرتره که خوا قسه ی له گه ل موسادا کردووه، نهوی تریان وتی: عیسا ش رۆحی خوا و وشه کهیتی، یهکیکی تریان وتی: ئاده م هه لبارده ی خویه، پیغه مبهیر (دروودی خوی لی بیت) هاته ناویان و سلاوی لی کردن و فهرمووی: "بی سۆ گوئیستی قسه کانتان بووم، که لاتان سهیر بوو ئیبراهیم خه لیلی خویه و موسا خوا قسه ی له گه ل کردووه و عیسا گیان و وشه یه تی و ئاده م هه لبارده یه تی، نهوانه ش به و شیوه یه ن، موحه ممه دیش به و شیوه یه یه و فهرمووی: "بزائن منیش خۆشه وستی خوام، شانازی ناکه م من یه که م تکاکارم و یه که م که سم تکام وهرده گیرئ، شانازی ناکه م من یه که م که سم نه لقی به هه شت ده جولینم، خوی گه وره دهرگا که ی ده کاته وه من و هه زاره باوه پرداره کان نه خاته ناوی و شانازی ناکه م من بهرترین که سی سه رته تا و کۆتاییم پۆزی قیامت به بی شانازی". (نه وه فهرمووده یه کی غه ربه له و رووه وه).

ئیبسو نه بی حاته م وتوویه تی: له عوبیدی کوری عومه یره وه هاتووه وتوویه تی: ئیبراهیم هه میشه خه لکی بانگ ده کرده وه بۆ مالی خویان. پۆژنک چووه دهر وه بۆ نه وه ی که سیک به یینیتته وه بۆ ماله وه، به لام که سی ده ست نه که وت، گه پرایه وه بۆ ماله وه سهیری کرد پیاویک له ماله کهیدا پراوه ستاوه، وتی: نه ی بهنده ی خوا چی پالی پیوه ناوی بییته ماله که م بی نه وه ی من ریت پی بده م؟ کابرا وتی: هاتوومه ناوی به ریپیدانی پهروه رینی، وتی: که واته تۆ کیی؟ وتی: من فریشته ی گیانکیشانم، پهروه ردگارم ناردومی بۆ لای بهنده یه که له بهنده کانی که مژده ی پی بده م که خوا کردوویه تیبه خه لیلی خوی، وتی: نه وه بهنده یه کییه؟ تو خوا نه وه بهنده یه کییه؟ نه گه ر له و په پری دونیا بیت نه چم بۆ لای لی دورناکه ومه وه هه تا مردن لیکمان جیا نه کاته وه. نه ویش وتی: نه وه بهنده یه تۆیت، وتی: من؟ وتی: به لی. وتی: له بهرچی

پهروهر دگارم مني ڪردوه به خهليلي خوي؟ وتي: تو شتت ده به خشي به
خه لك بي نهوي داواي هيچيان لي بڪهي.

﴿وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ واته: هممو مولكي خوان و
به ندهي خوان، هر خوي ته سه پوف له هممو نهواندها دهكات، نهوي نهو
داينا گپرا نهوي نيه، هرچي حوكميڪ بدات به دواچووني نيه، هرچي
بكات ليپرسينهوي نيه، له بهر گه وري و تواناي و دادپهروهي و دانايهكي
و لوتف و رحمة تيه تي.

﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ واته: زانستي به ناو نهواندها تيده پهرئ
و هيچ شتيكي لي ناشاررته وه مسقاله زه پريهك شتي له ناسمانهكان و زه ويدا
لي ون ناييت.

﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تَوْلِيَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبُونَ أَنْ
تَكُونُنَّ مِنَ الْتَّائِمِينَ مِنَ الْوُلَدِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسَاءِ بِالْقِسْطِ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾﴾

واته: دهر باره ي ژنهكانه وه ليت ده پرسن، بلي: به هوي نه م ڪتبه وه كه
بوتان ده خوئريته وه خودا جوابي نهو پرسياره و ده داته وه، نهو ڪيژانه ي كه به
هتيوي ماونه ته وه و نهو ماله ي كه ده يانكه وي، نايانده ني و گهره ڪتانه له
خزنايان ماره بڪن، هروه ها نهو منالانه ي زه بوون و بي دهره تانن له سه رتانه
له گهل هممو هتيوان دا به يه ڪساني رهفتار بڪن و ثيو هه ڪاري چاك
بڪن، ليتان روون بي كه خودا ليي ناگاداره.

بوخاري و تويه تي: له عائشه وه هاتوه و تويه تي: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾
﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ هه تا ﴿وَرَغِبُونَ أَنْ تَكُونُنَّ مِنَ الْتَّائِمِينَ﴾ عائشه و تويه تي:
نهو پياويكه ڪجه بي باوڪيكي لا بيت خوي سه ريه رشتيڪار و ميرات گري
بيت ديت هاويه شي دهكات له ماله ڪه يدا هه تا له باغ و باخاتدا، هه زدهكات
بيدات به شوو، به لام لاي ناخوشه بيدات به پياويڪ بيته هاويه شي لهو

مال‌دا که ئەم ھاوبەشی کردوو، دێت راگیرى دەکات، ئەو ئایەتە ھاو خوارەو.

ھەر لە عایشەو ھاووە و توووەتی: دواى ھاوئە خوارەوئە ئەو ئایەتە خەلک پرسیاریان لە پیغەمبەر دەکرد، خواى گەورەش ئەم ئایەتەى ناردە خواریوە **﴿وَتَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ﴾** ئەوئە خوا باسێ کردوو ئەوئە کە لە قورئاندا بۆی دەخوێنرێتەو. ئایەتەى یەكەم: **﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَنَىٰ فَاَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾** [النساء: ۳]. ھەر بەو ئیسنادە لە عایشەو ھاووە و توووەتی: فەرمايشی خوا: **﴿وَرَزَّيْبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾** و توووەتی رەغبەتەى كەسیكتان لەوئە ئەو كچە ھەتیوئە لە مالەكەیدا یە مارە بکات کاتێ مال و جوانی كەم بێت، قەدەغە کراوێ لیان كەسیك مارە بکەن كە ھەز لە مال و جوانییەكەى بێت لە كچە ھەتیوئەكان بە دادپەرورەى نەبێت لە پێناوئە ئەوئە ھەزبان لێ نەكەن، مەبەست ئەوئە ئەگەر پیاوئەك كچێكى ھەتیو بەخێو بکات پەرەوئە بۆی مارەى بکات، جارى وائەبێ پیاوئەكە ھەز دەکات مارەى بکات خوا فەرمانی پێدەدات وەك ژنانی تر مارەى بۆ دا بنێ، ئەگەر ئەوئە نەكات با ژنیكى تر بەئێنێ خواى گەورە رێگای فراوان کردوو لەو بارەو، وە جارى وائەبێ ھەز ناکات مارەى بکات لەبەر ناشیرینی، خواى گەورە لێی قەدەغە دەکات كە نەبەلێت شوو بکات بە كەسانى تریش بکات لە ترسی ئەوئە ھاوئەشى بن لەو مال‌دا كە ئەم ئەو كچە ھاوئەشى کردوو تێیدا، وەك عەلى كورێ ئەبى تەلحە لە ئیبنو عەباسەو دەگێرێتەو كە دەربارەى ئەو ئایەتە و توووەتی: ئەوئە ئایەتە: **﴿فِي يَتَنَى النِّسَاءِ﴾** الایە. و توووەتی: پیاو لەسەردەمى نەفامیدا ئەگەر كچێكى بێ باوکی لاوایە كراسەكەى خۆی دەدا بەسەرىدا، ئەگەر ئەوئە بکردایە كەس نەیدەتوانی مارەى بکات ھەرگیز، جا ئەگەر جوان بوایە و ھەزى لێ بکردایە مارەى دەکرد و مالەكەشى دەخوارد، ئەگەر ناشیرین بوایە نەیدەھێشت شوو بکات بە كەس ھەتا دەمرد، کاتێ بمردایە میراتەكەى دەبرد، ئێتر خواى گەورە ئەوئە ھەرام کرد و قەدەغەى کرد، وە دەربارەى **﴿وَالْمُسْتَضِیِّ مِنَ الْوَلَدِ﴾** و توووەتی: لە سەردەمى نەفامیدا میراتیان نەدەدا

به مندالی بچووك و كچ، ثم ثایه تهش له بهرتهوه بووه كه ده فرمووئت: ﴿لَا تُؤْتُوهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ خوی گه و ره نه وهی قه ده غه كرده وه و هه كه س پشکی خوی بۆ دیاری كرد فرمووی: ﴿لِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ (النساء: ۱۱) نه و نیر و مییه گه و ره بن یان بچووك.

سه عیدی كوری جوبه یر و غه یری نه ویش ده باره ی ﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسَاءِ بِالْقِسْطِ﴾ و توویانه: وهك چۆن كه جوانی و مالی هه بوایه ماره ی ده كرد و كار یگه ده بوو پیوه ی، به وشپوهیه نه گه مال و جوانی نه بوایه ماره ی بكات و كار یگه ی بوایه له سه ری، كه فرموویته ی: ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ پالنه بۆ كاری خیر و ملكه چ كردن بۆ فرمانه كانی خوا، به راستی خوا زانایه به هه موو نه وانه و له سه ریان پاداشتیان ده داته وه به فراوانترین و ته ووترین شیوه.

﴿وَإِنْ أَرْأَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُورًا آوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (۱۲۸) وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا (۱۲۹) وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا (۱۳۰)

واته: نه گه ر ژنیک ههستی به وه كرد میرده كه ی نه شقی بوو یا نه رووی لی وهرده گیرئ، قهیدی ناكات هه ولی له ههق هاتن بدهن، ناشتبوونه وه له و دپرونكیه باشته ره، خۆشه وستی مالی دونیاش له لای هه موو كه سئ ههیه جا نه گه چاكه ی بكه ن و خو له هه له بهاریزن، خودا له هه ركاری ده یكه ن ناگاداره، ئیوه هه رچه نده هه ویش بدهن قهت ناتوانن له گه ل ژنانی خوتاندا بی جیاوازی ره فتار بكه ن، سا نه وه نده له خو یان دوور مه خه وه كه بیانكه نه هه له سارده و ته خسیریان بكه ن، نه گه ر له گه لیان پیک بین و خو له گوناح

بپاریزن خودا بوردنی له لایه و دلوفانه، خوئه گهر به یه کجاریش دس لیک بهردن خودا فهرحانی له لایه و ههردو وکیان بی نیاز ده کاو به زهیی خودا ههراوه و هه بۆ خوۆشی له کارزانه.

خوای گهوره ههوال ده دات و یاسا بۆ حالی ژن و میترد داده نی جارێک بۆ حالی نهویستی ژن و جارێک بۆ حالهتی ریک کهوتن له گهلیا و جارێک بۆ جیا بونهوه لی، حالهتی یه کهم ته گهر ژنه که له میترده کهی ترسا که لی دور بکهوێته وه چهزی بی نهکا، بۆی ههیه واز له چهند ههق بی نی که له سه ر پیاوه کهیه، یان له هه ندیک ی له نه فقه و پۆشاک و شه ومانه وه لای یان گه لی شتی تر له و مافانه ی له سه ریه تی و بۆ پیاوه که ههیه ته وه ی لی قبول بکات خراب نییه بۆ ژنه که له و باره یه وه هه رچی سه رف بکات و خراب نییه له سه ر پیاوه کهش کاتی قبول کردنی ته وه له ژنه که ی، له به رته وه خوای بهرز فهرمو یه تی: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا أَنْ یَصْلِحَا بَیْنَهُمَا صُلْحًا﴾ پاشان فهرمو یه تی: ﴿وَالصُّلْحُ خَیْرٌ﴾، واته له جیا بونه وه باشته، وه که ده فهرمو یه تی: ﴿وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسَ الشُّحَّ﴾ واته صولح کردن چاکتره له جیا بونه وه کانی شه ر و نا زاوه، له بهر ته وه کاتی سه وده ی زه معه گه و ره بوو به ته مهن پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) ویستی لی جیا بی ته وه ته ویش صولحی له گه لدا کرد که لای خو ی بیهل ی ته وه، به لام شه وه که ی بۆ عایشه بی، پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) ته وه ی لی قبول کرد و له شوینی خو ی هیشتیه وه.

له و باره یه وه با سیك هاتو وه له ئیبنو عه با سه وه که ته بودا ودی ته یالیسی هی ناو تی و توو یه تی: کاتی سه وده ترسی ته وه ی لی نیشت که پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) ته لاقی بدات وتی: ته ی نیچر راوی خوا ته لاقم مه ده شه وه کهم بۆ عایشه دا بی، ته ویش ته وه ی کرد و ته م تابه تش هاته خواره وه: ﴿وَأَنْ أَسْرَأُ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُورًا وَ إِرْعَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾.

شافیعی و توو یه تی: موسلیم له ئیبنو جو ره یجه وه بۆ مان ده گێر ی ته وه له عه تا وه له ئیبنو عه با سه وه که پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) کاتی مرد نۆ ژنی هه بوو، شه وه کانی بۆ هه شتیان بهش ده کرد.

له هه ردو و سا زه و اردا هاتو وه که عایشه (ه زای خوای لی بیت) و توو یه تی:

کاتی سوده‌ی کچی زه‌مه‌ه چوبه‌سالا و ته‌مه‌نی گه‌وره بوو پۆژه‌که‌ی خوی به‌خشی به‌عائیشه.

سه‌عیدی کوری مه‌نصور و توویه‌تی: عه‌بدوپه‌حمانی کوری ته‌بی زه‌ناد له هیشامه‌وه له عه‌روه‌ی باوکییه‌وه ده‌گیرته‌وه و توویه‌تی: خوی گه‌وره ده‌باره‌ی سه‌وده و هاوشیه‌کانی ﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُورًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ هاته‌ خواره‌وه. ته‌وش له‌به‌ر ته‌وه بووه که سه‌وده. ژنیکی به‌ ته‌مدن بوو پۆژه‌که‌ی خوی به‌خشی به‌عائیشه، پیغه‌مه‌ریش (دروودی خوی لی بیت) قبولی کرد.

به‌یه‌قی و توویه‌تی: هیشامی کوری عه‌روه له باوکییه‌وه ده‌گیرته‌وه له عائیشه‌وه ده‌گیرته‌وه و توویه‌تی: پیغه‌مه‌ر (دروودی خوی لی بیت) فه‌زلی که‌سمانی نه‌ئدا به‌سه‌ر که‌سدا، ده‌باره‌ی مانه‌وه‌ی لمان که‌م پۆز نه‌بیته‌ هه‌موو پۆژیک سه‌ره‌مانه‌وه ده‌گه‌را له هه‌موو ژنه‌کانی نزیک ده‌بووه‌وه به‌بی ته‌وه‌ی به‌جیته‌ لای هه‌تا ته‌گه‌یشته‌ مالی ته‌وه‌مان که‌ سه‌ره‌ی بویه‌ شه‌و لای ده‌مایه‌وه، سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌ه کاتی ته‌مه‌نی زۆربوو ته‌ترسا پیغه‌مه‌ر (دروودی خوی لی بیت) ته‌لاقی بدات وتی: ئه‌ی نیردراوی خوا شه‌وه‌که‌ی خۆم ته‌به‌خشم به‌عائیشه، ته‌وش پیغه‌مه‌ر قبولی کرد.

عائیشه و توویه‌تی: ده‌باره‌ی ته‌وه خوا ئایه‌تی: ﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُورًا أَوْ إِعْرَاصًا﴾ نارد ه‌واره‌وه.

بوخاری و توویه‌تی: هیشامی کوری عه‌روه له باوکییه‌وه ده‌گیرته‌وه که عائیشه و توویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُورًا أَوْ إِعْرَاصًا﴾ پیاوی وا هه‌یه ژنیکی به‌ته‌مه‌نی ده‌بی ته‌یه‌وئته‌ له‌به‌ر پیری لیی جیا‌بیته‌وه ژنه‌که‌شی ده‌لیت: من له شه‌وه‌کانی خۆم گه‌ردنت ئازاد ده‌که‌م ته‌لاقم مه‌ده، خوی گه‌وره‌ش ته‌و ئایه‌ته‌ی نارد ه‌واره‌وه.

ئیسو جه‌ریر و توویه‌تی: له عائیشه‌وه هاتوه‌وه که ﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُورًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ و توویه‌تی: ته‌وه ده‌باره‌ی ژنیکه‌ لای پیاوئیک بیت له‌وانه‌یه نه‌توانی ژنی زۆری هه‌بی یان ته‌و ژنه‌ مندالی نابیت و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل ته‌و پیاوه‌دا

ده بیئت، به پیاوه که ی ده لیت: ته لاقم مه ده دهر باره ی خوم گهر دنت نازاد ده که م.

هه روه ها دهر باره ی پیاوئکه دوو ژنی ده بیئت، یه کیکیان پیر ده بیئت یان ناشیرینه ته یه وئ لئی جیا بیته وه ته ویش ده لیت: ته لاقم مه ده له به شه کی خوم گهر دنت نازاد ده که م.

ئینو جه ریر وتوو یه تی: له ئینو سیرینه وه ده گپرنه وه وتوو یه تی: پیاوئک هات بۆ لای عومه ری کوری خه تتاب (په زای خوی لئ بیت) دهر باره ی ئایه تیک پرس یاری لئ کرد لای ناخوش بوو به قامچی لئی دا، یه کیکی تر هات دهر باره ی ﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَقْلٍهَا شُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا﴾ وتی: دهر باره ی شتی وه ها لیم بیر سن، پاشان وتی: ته وه ژنیکه لای پیاوئک ده بیئ به سالد ده چی، پیاوه که ش ژنیکه گنج ده هینئ مندا ل و لئی ده بیئ، ژنه کۆنه که و پیاوه که له سه ر هه رچی ریک که وتن دروسته.

ئینو ته بی حاتم وتوو یه تی: خالی دی کوری عه ر عه ره ده گپرنه وه و ده لیت: پیاوئک هات بۆ لای عه لی کوری ته بی تالیب دهر باره ی ئایه تی: ﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَقْلٍهَا شُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ عه لی وتی: پیاوی وا ته بیئ ژنیکه ده بیئ ناشیرین ده بیئ، یان پیر ده بیئ، یان ره وشتی خراب ده بیئ، ژنه که حه ز ناکات له و پیاوه جیا بیته وه ته گه ر هه ندئ له ماره ییه که ی له سه ر پیاوه که لا بیات دروسته، یان له پۆژه کانی خۆی بیورئ خراب نیه.

به و شیوه یه سه عیدی کوری موسه یب و سلیمان باسی ته وه ریک که وتنه یان کردوه که خوا فه رموو یه تی: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا أَنْ يُصَلِّحَا بَيْنَهُمَا سُلَاحًا وَالصَّلَاحُ خَيْرٌ﴾ وتوو یانه بۆ یان باس کردووین که رافیعی کوری خه دیجی ته نصاری که له ها وه لانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بیت) بووه ژنیکه ده بیئ لای ده می بیته وه هه تا پیر ده بیئت، ته ویش ژنیکه گنجی به سه ر ده هینئ. ته وه ژنه گه نجه ی خو شتر ده وئ له و، ته ویش داوای لئ ده کات ته لاقی بدات، ته ویش به ک ته لاقی ده دات، پاشان له سه ری ده وه ستئ هه تا وای لئ دی گپرانه وه ی نامینئ، پاشان گپرا یه وه هه ر ژنه گه نجه که ی خو شتر ده وئ، ژنه که ش داوای لئ ده کات ته لاقی بدات، بیئ ده لیت: ئاره زووی خۆته من

واته ئەمى خەلکینه ئیوه ناتوانن بەیەكسانی کار بکەن لە نێوان ژنەکاناندا. لە هەموو رووبەکەوه.

﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾ واته ئەگەر مەیلتان هەبوو بە لای یەكێ لە ژنەکانانەوه زیاده‌پره‌وى تێدا مەکەن.

﴿فَتَدْرُوهُمَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ واته ئەوێتر بە هەلواسراوى بمیشتەوه، ئێبنو عەباس و موحامید و سەعیدی کورێ جوبەیر و حەسەن و زەحاک و رەبیعی کورێ ئەنەس و سوودی و موقتیلی کورێ حەیان و توویانە: واته: ئەوێتر یان بە هەلواسراوى بمیشتەوه نە میردی هەبێ نە تەلاقدرایی.

ئەبو داودی تەیاڵیسی و توویەتی: لە ئەبو ھویرەرەوه دەگیرنەوه و توویەتی: پیغمبەر (دروودی خۆی لێ بیست) فەرموویەتی: "من کانت له امرأتان فمال الی أحدهما جاء يوم القيامة واحد شقيه ساقط" واته: هەر کەس دوو ژنی هەبێ مەیلی بە لای یەکیانەوه بێ پۆزی قیامت دێت لایەکی پتوێ نابێت.

کە دەفەرمووت: ﴿وَإِنْ تَصْلَحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ واته ئەگەر لە کاروبارەکانتاندا رێک کەوتن لەگەڵ یەك و دابەشکردنەکەتان دادپەرەوانە بوو و لەخوا ترسان لە هەموو بارودۆخێکدا، خوا لێتان دەبوورئ لەو مەیلی کە بە لای هەندێ لە ژنەکانانەوه هەبوو.

پاشان خۆی بەرز دەفەرمووت: ﴿وَإِنْ يَنْفَرَقَا يُعَنِ اللَّهُ كُلاًّ مِنْ سَمْتِهِ. وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ ئەمەش حالەتی سیبەمە، ئەویش حالەتی لەیەك جیاپوونەوهیە، خۆی گەرە هەوالی داوه ئەگەر لە یەك جیاپوونەوه خوا بێ ئیحتیاجیان دەکات لەیەك بەوهی کە بریتی ئەداتەوه بە ژنێك بۆ چاکتر بێ لەو و ژنەکش بریتی ئەداتەوه بە کەسیك کە چاکتر بێت لە پیاوێکەى تری ﴿وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ واته فەزلی گەرەو فراوان لەهەموو کردار و دانراوەکانی و شەرعه‌کەیدا.

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنَّ يَسْأَلُ بَدْهِنَكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِتَاخَرِيَّتٍ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا
فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

واته: بۆ خودایه هەر شتێک له ئاسمان و زه‌مینه‌دایه، ئەو که‌سانه‌ی له
پێش‌ویدا کتیبی ئیمه‌یان بۆ هات، ئیوه‌شمان راسپاردوو که ده‌بێ له خوا
بترسن، خۆنه‌گه‌ر حاشاش لێ بکه‌ن، دیسان هه‌رچی که له ناو ئاسمانان و
زه‌ویدا به‌ بۆ خودایه و خوا هه‌میشه هه‌ر له گشت که‌س بێ نیازه و هه‌رده‌بێ
په‌سه‌ندی بدری.

ئاری هه‌رچی له ناو ئاسمان و زه‌ویدا به‌ سهر به‌خوایه هه‌ر خودا
کارسازی بێ به‌سه. ئە‌ی مه‌ردم! ئە‌گه‌ر خوا حه‌ز بکات گشت ته‌فر و تونا
ده‌کا و غه‌یری ئیوه له جینگه و داده‌مه‌زرێنی خودا ئە‌و کاره‌ی له‌ده‌ست دێ.
کێ له ئیوه ئە‌یه‌وێ له دنیا خۆش رابوێری، با تێ بکات که خۆشی دنیا و
قیامه‌تیش وه‌لی لای خوا و خوداش بیه‌سهر و بینه‌ره.

خوای به‌رز هه‌والی داوه که خۆی خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه و هه‌ر
خۆی خاوه‌نی ده‌سه‌لاته‌ تیاندا و داده‌ره، له‌به‌رئه‌وه فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ
رَبَّيْنَا الَّذِينَ آتَيْنَا أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ واته چیمان به‌وانه‌ی پێش ئیوه
وتوو هه‌رئه‌وه‌شمان به ئیوه وتوو که له خوای به‌رز و شکۆمه‌ند ترست
هه‌یت و به تاک و ته‌نها و بێ هاویه‌ش بیه‌ستن.

پاشان فه‌رمویه‌تی: ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
وه‌ک خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی موسا هه‌والی داوه که به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی وتوو: ﴿إِنْ
تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ [ابراهیم: ١٨].

وه وتوو به‌تی: ﴿فَكْفُرُوا وَقُولُوا لَوْلَا رَأْسُ اللَّهِ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ [التغابن: ٦]،
واته: هه‌ج پێوستی به‌ به‌نده‌کانی نییه و ستایش کراوه ده‌رباره‌ی هه‌موو ئە‌و
شتانه‌ی دایناوه و ئە‌و یاسانه‌ی ناردوویه خواره‌وه.

که ده فەرمووئیت: ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ وَكِيلًا﴾ (۱۳۲) واتە: ئەو پراوەستاوی بەسەر هەموو ئەو نەفاسەنەوێ که چی دەکەن و چاودێر و ئاگادارە بەسەر هەموو شتێکدا.

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا﴾ (۱۳۳) واتە توانای هەیه ئێوە لەناو ببات و کۆمەلیکی تر لە جیگای ئێوە بهێنێ و دابنێ ئەگەر سەرپێچی فەرمانەکانی بکەن. وەك فەرمووئیت: ﴿وَلَنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ (محمد: ۳۸).

یەکی لە پیشینه‌کان و تووئیت: ئەو بەنده‌کانی خوا چەند ئاسان بەدەست خوا و کاتی فەرمانەکانی جێبەجێ نەکەن، خۆی بەرز فەرمووئیت: ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (۱۹) وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۲۰﴾ [ابراھیم: ۱۹ - ۲۰] واتە کەس رێی ئەوێ لێ ناگرێت.

که ده فەرمووئیت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ واتە: ئەو کەسانە کە لە غەمی دنیا بەولاوێ غەمی دیکەتان نییە بزانە کە پاداشتی دنیا و پۆزی دواوی هەر لای خواوە. ئەگەر داوای ئەوانە لێ بکە خۆی بێ پێویست دەکات و ئەتداتی ئەتبارێزی وەك خۆی بەرز فەرمووئیت: ﴿فَمَنْ أَلْكَاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (۲۰) وَمَنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۱﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا﴾ [البقرة: ۲۰۰ - ۲۰۲]. وە خۆی بەرز فەرمووئیت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُمْ فِي حَرْثِهِ﴾ [الشورى: ۲۰] وە فەرمووئیت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ هەتا: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ [الإسراء: ۱۸ - ۲۱].

ئێبنو جەریر دەلیت: واتای ئەم ئایەتە: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ واتە لەو موناڤیقانە بەدرۆ دەلێن باوە‌پدارین، لەبەرئەوێ ﴿فَعِندَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا﴾ ئەو دەستکەوتانە بەلگەل مۆسلمانەکان بەدەستی دەهێنن کە دەفەرمووئیت: ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ واتە وەلای خوا پاداشتی پۆزی دواوی هەیه ئەویش ئەو سزایانە کە بۆی داناون لە ئاگری دۆزەخدا وەك ئەم فەرمايشی

لئى كردووه ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾ تاده گاته: ﴿وَيَطْلُبْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [هود: ١٥ - ١٦]. گومانى تيدا نبيه هم ئايه ته واناكهى دياره، به لام رافه كردنى ئايه تى يه كه م به وشيوه به جاوبياخشاندنه وهى دهوئى. چونكه نه رمايشى خواى بهرز ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ نَوَاجِدُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ دياره ده ربارهى به ده سته ينانى خير له دونيا و ناخيره تدا واته ههردوو كيانى به ده سته، سه رچاوهى ئه وانه هه موو ده گه رپته وه بۆ لاي ئه وهى زيان و سوودى به ده سته نه وىش ئه و خوايه به كه شايس ته يه كى په رستن نبيه جگه له ئه و، هه ر ئه وه به خته وه رى و چاره ره شى به ش كردووه له نيوان به نده كانيدا له دونيا و ناخيره تدا، وه داد په روه ره له نيوانيدا به پيئى ئه وهى ئه يزاني كه كاميان شايس تهى ئه وه يانه و كاميان شايس تهى ئه مه يانه له به ره ئه وه فه رموويه تى: ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (١١٥)

واته: ئه ي گه لى خاوه ن باوه ران! به يه كسانى و بئى جياوازى به كارى مه رد پا بكه ن و بۆ خوداش شايه تى بده ن هه رچه نده شايه تى دانتان به زيانى خو تان و دايك و باب تان و خزمانيشت بئى ته گه ر شايه تى بۆ دراوان دارا بن ياخو هه ژار بن، خوا بۆ ئه وان دلسوز ته ره، مه كه ونه شوين ئاره زووتان نه وا له ريگه لا بده ن، ته گه ر زمان بخه نه لا يا خو تان له شايه تى دان بدزنه وه، له هه ر كارى ئيوه ده يكه ن خوا هه ميه شه ئاگاداره.

خواى گه وره فه رمان ده كات به به نده باوه رداره كانى كه كاروبارى مه رد م به داد په روه رى بيه ن به رپوه به لاي راست و چه پدا لئى لا نه ده ن له به ر خوا لومه ي لومه كاران كاربان تئى نه كاو دووربان نه خاته وه و ئه بئى يارمه تيده رى به كتر بن و پشته يه كتر بگرن.

﴿شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾ ئه مه وهك ئه و ئايه ته كه ده فه رموويت: ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ

﴿الطَّلَاق: ۶۵﴾ واته: جیبه‌جی کردنی له‌بەر خوا بیئت ئەو کاته راستەو دادپەروە‌نە‌یه‌ دوور له ته‌حریف و گوراندن و شاردنە‌وه له‌بەر ئە‌وه فرموویە‌تی: ﴿وَلَوْ عَلَيَّ أَنْفُسِي﴾ واته شایه‌تی هەق بده ئە‌گەر زیانە‌کە‌شی بگەرێتە‌وه بۆ سەر خۆت ئە‌گەر دەر‌بارە‌ی شتێک پرسیاریان لێ کردی هەق بلی با زیانە‌کە‌شی بگەرێتە‌وه سەر خۆت، چونکە خوای گەرە‌ دە‌وو کاره بۆ ئە‌وانە‌ی بە‌ره‌فرمانی ئە‌ون.

﴿أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ واته ئە‌کەر شایه‌تی دانە‌کە له‌سەر دایک و باوکت و خزمە‌کانیشت بن گوییان مە‌دەرێ تۆ شایه‌تی هەق بده ئە‌گەر زیانە‌کە‌شی بگەرێتە‌وه بۆ سە‌ریان، چونکە هەق حاکمە به‌سەر هە‌موو کە‌سە‌وه.
﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَآلَهُ أُولَىٰ بِهَاتَا﴾ واته له‌بەر دە‌وڵە‌مە‌ندیان ریعایە‌تیان مە‌کە و دلت بۆیان نە‌سووتێ ئە‌گەر هە‌زار بوون. خوا سەر‌پەرشتیان دە‌کات، چونکە هەر ئە‌و له پیشتره بۆیان له تۆ و زان‌ترینە به‌وانە‌ی چاک‌ی بۆ ئە‌وان تێ‌دایه؟

﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا﴾ واته هە‌وا و ئارە‌زوو و پەرە‌زپەرستی و رە‌ببونی خە‌لک پالتان پێ‌وه نە‌یت و از له دادپەر‌وهری به‌یئن له کاروبار‌تاندا، به‌لکو پابه‌نجی دادپەر‌وهری بن له‌سەر هە‌موو بارو‌دو‌خێک وە‌ک خوای بە‌رز دە‌فرم‌و‌ی‌ت: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ [المائدة: ۸] له‌سەر ئە‌و شێ‌وه‌یه قە‌سە‌کە‌ی عە‌بدوللای کۆ‌ری پەر‌وا‌حه هە‌یه کە و‌ت‌و‌ی‌ه‌تی: کاتێ پێ‌غه‌م‌بەر (درو‌دی خوای لێ بیئت) ناردنی بۆ خە‌رص کردنی خە‌لکی خە‌ی‌بەر و بە‌رب‌و‌ومیان و دانە‌وێ‌له‌یان کە و‌یستیان بە‌رتیلی بده‌ن بۆ ئە‌وه‌ی بە‌زه‌بیان پێ‌یانا بێتە‌وه، و‌تی: سو‌یند به‌ خوا لای کە‌سی‌کە‌وه هات‌ووم کە خۆ‌شه‌ویست ترین کە‌سمه و ئێ‌وه زۆ‌ر رە‌قم لێ‌تانە، به‌لام خۆ‌شه‌ویستی ئە‌و و رە‌قم بو‌ونم له ئێ‌وه پالم پێ‌وه نانێ کە دادپەر‌وهر نە‌بم بۆ‌تان. و‌تیان: به‌وه ئاسمانە‌کان و زه‌وی را‌گیرا‌ون.

﴿وَإِنْ تَأْوَا أَوْ تُرْسُوا﴾ م‌و‌ج‌اه‌ید و چە‌ند کە‌س له پێ‌شینان و‌ت‌و‌ی‌انه: واته شایه‌تی راست نە‌ده‌ن و بی‌گۆ‌رن، چونکە (اللي) لادان و در‌و‌کردنه به قە‌ستی.

خوای بهرز فہرموویہ تی: ﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ آلِيسَتَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾
 [آل عمران: ۷۸] ، (اعراض) شاردنہ وہی شایہ تی و وازلہ یتنانہ. خوای بہرز
 فہرموویہ تی: ﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ﴾ [البقرة: ۲۸۳]. وہ پیغہ مہر
 (درویدی خوای لی بیت) فہرموویہ تی: "خیر الشہداء الذی یأتی بالشہادۃ قبل أن
 یسألہا" واتہ: باشتین شایہت کہ سیکہ شایہ تی بدات پیش ٹہوی پرسباری
 لی بکری. لہ بہرٹہ وہ خوا ہرہ شہیان لیدہ کات و دہ فہرموویٹ: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ واتہ لہ سہر ٹہوہ سزایان دہ دہم.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى
 رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي آتَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۳۶)

واتہ: ٹہی گہلی خاوہن باوہ پان و پرای ٹہوی باوہ پتان بہ خوا ہیناوہ
 ٹہئی پرا و بہ پیغہ مہرہ کہی ہہ بی و پرواتان بہو قورٹانہ ہہ بیت بو
 پیغہ مہری ناردوہ و پرواتان بہو کتبہش ہہ بی کہ بہر لہ قورٹان
 ناردوویہ تی، ہہرکہ سیکیش لہ خودا و فریشٹہ کانی و کتبانی و پیغہ مہرہ کانی
 خودار پروزی سہ لا حاشا بکا لہ رادہ بہ دہر گو مپراہ.

خوای بہرز فہرمان دہ کات بہ بہندہ باوہ پردارہ کانی داخلی ہہمو
 دانراوہ کانی باوہو لہ کانی و پایہ کانی بین ٹہوہ لہ دہری بہدہ سٹہینان نیہ،
 بہ لکو لہ دہری تہواوہ تی و پریاردان لہ سہری و چہ سپاندی و بہردہ وام بوونہ
 لہ سہری و ہک ہہمو باوہ پردارہ کان لہ نوڑہ کانیاندا دہ لین: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ
 الْمُسْتَقِيمَ﴾ [الفاتحة: ۶] واتہ: چاومان بکہوہ لہ سہری و رنمایہی و
 چہ سپاومان بکہ لہ سہری. خوای گہورہ فرمانیان ہی دہ کات باوہ پان بہو و
 بہ نیردراوہ کانی ہہ بی و ہک خوای بہرز فہرموویہ تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ﴾ [الحديد: ۲۸]. وہ فرمایہی: ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
 عَلَى رَسُولِهِ﴾ واتہ قورٹان ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي آتَى مِنْ قَبْلُ﴾ ٹہوہ رگہ زیکہ
 ہہمو کتبہ کانی پیشو دہ گریٹہوہ، وہ دہربارہی قورٹان و تہویہ تی: ہاتوٹہ
 خواروہ، چونکہ بہ جیا جیاو ٹایہت ٹایہت ہاتوٹہ خواروہ لہ سہر

روداووهکان و به پیتی نه وهی بهندهکانی پتووستییان پیتی ههیه له ژبانیاندا و له
 پژوی دواپیاندا، به لام کتیهکانی پیشوو به به کجار هاتوته خوارهوه، له بهرنهوه
 خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ﴾، پاشان خوی بهرز
 فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ واته بی سو له ریگای راست دهرچوو و دوورکه وتووته وه به
 قهستی دووریهکی زور.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَّهُمْ
 يَكُنِ اللَّهُ لِيَفْجُرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ (۱۲۷) بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا (۱۲۸) الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَبْنَوْا لَهُمْ عَهْدَ الْعَزَّةِ فَإِنَّ الْعَزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا (۱۲۹) وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
 الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
 حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِذْ أَنْتُمْ إِذَا مَثَلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
 وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ (۱۳۰)

واته: نهو که سانهی به کهم جار بهرویان هیناو پاشان په شیمان بوونه وه
 دووباره بهرویان هیناو به شوئیدا حاشایان لیکرد، نهوسا خودانه ناسییان
 پتهوتر بوو، هه رگیز خودا نابانه خشی و ریگایهکیان نشان نادا، مزگینی بده
 به دووروهکان که نازاریکی زور به ژان واله پریاندا. نهو که سانهی ده به نه
 دۆستی خوانه ناسان و له کۆمهلی باوه پداران ده ته که نه وه، ناخو به تهمان که
 لای وان قهدر و حورمه تیان دهس کهوئ؟ با بزنان که قهدر و ریز هر لای
 خوا ههیه و ههچی تر. لهم قورئانا به ئیوهی راگه یاندوو هه رگایهکی پیتانزانی
 که سانی که هه نه له وه ختی قورئان خوئندا دهس ده که نه به گالته و گپ و به
 دروی هه له به ستهی ده زانن، ئیوه نابج هه تا نهو باسه نه گۆرن له گه لیاندا دانیشتن
 ده نا ئیوهش نهوسا وهکو نهوان ده بن دیاره خودا گشت نهو که سانهی
 دوورووین و پرای گهلی خوانه ناسان له دۆزهخ کۆ ده کاته وه.

خوی گه وه هه والی نهوانه ده دا که باوه پریان هیناوه، پاشان په شیمان

بوونهوه، پاشان گه پانه وهو بهرده وام بوون له سهر گومپایی و کاری گومپاییان زیاد کردوه ههتا مردون شهو که سانه تویه یان بو نیسه و خوایش له دواي مردن یان لییان خوش نابیت شهوی شهوان وان له سهری بویان ناکاته دهر و خوشی و بویان ناکاته ریگا بهره و هیدایهت، له بهر شهوه ده فرموویت: ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُمْ وَلَا لِيَهُمْ سَبِيلًا﴾.

نیبو شهی حاتم و توویتی: له نیبو عه باسه وه ده گپرنه وه که دهر باره ی: ﴿لَمْ أَزِدُوا كُفْرًا﴾ و توویتی: له سهر خوانه ناسی مانه وه ههتا مردن. مرجاهیدیش شهوی و تووه.

نیبو شهی حاتم له عه لیه وه ده گپرنه وه و توویتی: هه لگه پاره له دین سی جار داواي تویه کردنی لی ده کریت، پاشان شه ثایه تی خویندوه وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُمْ وَلَا لِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ (۱۳۷)، پاشان و توویتی: ﴿بَشِيرَ الْمُتَّقِينَ إِنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۳۸) واته: مونافقه کان له سهر شهو سیفه تانه، چونکه باوه پریان هیناوه، پاشان په شیمان بوونه وه، خوا موری ناوه به سهر دلیاندا، پاشان وه سفیان ده کات به وهی که به خوانه ناسه کان شه که نه دۆستی خویان به بی باوه پداره کان. به و واتای شهوان له گه لیانان له راستی دا شه به دۆستیان و به نه بنی خوشه وستیان بو دهر دهر پرن کاتی به ته نه یان ده گن پیان ده لین: نیمه له گهل نیوه داین شهو گالته به باوه پداران ده که بن کهویان بو دهر ده خه بن له گه لیاندا ریکن.

خوای گه وه شهو ریگایه ی گرتوویانه گه بوونه دۆستی خوانه ناسه کانی نیسکاریان لی ده کات ﴿أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، پاشان خوای گه وه راده گه یه نی که عیزهت و بهرزی هه موو بو شهوی بی هاویه شه و بو شهوانه که خوا عیزهت و بهرزیان ده داتی وه که خوای بهرزه فرموویتی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر: ۱۰). وه خوای بهرزه ده فرموویت: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُتَّقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (المتفقون: ۸). مه بهست له و ورژاندنه له سهر داواي عیزهت کردن له خوا و چون به ره و به ندایه تی کردنی و ریگ که و تن له ناو هه موو بهنده باوه پداره کانی شهوانه ی که سهر که و تن

رافعی قورئانی پیروز (۶) - سوره تی (النساء)

بۆ ئەوانەى لە ژيانى دونيا و لەو پرۆژەدا کە شایەتەکان راست دەبنەوه.
گونەجاوه لیژەدا باسى ئەو فەرموودەىە بکەین کە ئیمام ئەحمەد
گێڕاویەتیەوه و توویەتی: لە ئەبى رەیحانەوه دەگێرێنەوه و توویەتی: پیغمبەر
(درودی خۆی لى بیت) فەرموویەتی: (من انتسب إلى تسعة آباء کفار یريد بهم
عزاً وفخراً، فهو عاشرهم في النار)، واتە: هەر کەس نۆ لە باو و باپیرانى
خوێنەناس بووین ئەمیش بیهوئى شانازییان پێوه بکات ئەو کەسە دەیه‌میانه لە
ئاگرەدا.

کە دەفەرموویت: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ أَيْتَ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ **إِنْكُرْ إِذَا**
مِثْلَهُمْ واتە: تێوه ئەگەر قەدەغەکردنەکان شکاند دواى ئەوه پێتان گەشت
و رازی بوون بە دانێشتن لەگەڵیان لەو شوێنەدا کە بێ باوەڕى دەکرێت بە
ئایەتەکانى خوا و گالته‌یان پێ دەکرێ و بەکەم دادەنرێ و بپاریتان دان لەسەر
ئەوه بێ سۆهاویەشیان لەوهى ئەوانى تێدان لەبەرئەوه خۆى بەرز
دەفەرموویت: ﴿إِنْكُرْ إِذَا مِثْلَهُمْ﴾ لە تاواندا وهك لە فەرموودەدا هاتوو: "من
كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يجلس على مائدة يدار عليها الخمر" هەر
کەس باوەڕى بە خوا و پۆزى دواى هەیه نابێ دانیشێ لەسەر خوانیک
عارەقى تێدا بگێرێ.

ئەوهى ئیحالە دەکرێتە سەرى لەم ئایەتەدا لە قەدەغەکردن دەربارەى ئەوه
فەرمايشتەکەى خواىە کە سوره تی (الانعام) دا هاتوو کە مەکیه ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ
يَخُوضُونَ فِي مَائِلِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ [الأنعام: ۶۸] موقاتیلى کۆرى حەیان و توویەتی:
ئەو ئایەتەى لە سوره تی ئەنعام دا هاتوو نەسخ کراوەتەوه واتە ئایەتەى: ﴿إِنْكُرْ
إِذَا مِثْلَهُمْ﴾ سەراوەتەوه بە ئایەتەى: ﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِاكِبِهِ مِنْ
شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ [الأنعام: ۶۹].

کە دەفەرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾
واتە: وهك هاویەشیان بوون لە بێ باوەڕیدا بەوشێوەى خۆى گەوره مانەویان
بۆ هەمیشە لە ئاگرەدا هاویەش دەکات یان کۆتایان دەکاتەوه لە خانەى سزاو
ئازاردان و پەيوەندى کردن و خواردنەوهى گەرم و کێم و جەراعت کۆیان
دەکاتەوه ئەك لە شوێنى خۆشدا.

﴿الَّذِينَ يَرْبُّونَ بَنِيكَمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ
وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمُ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ بِبَيْتِكُمْ لَيَّكُمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾

واته: نهوانه لیتان دهخهفتین، یا هرگا خوا ئیوهی سرخست ئه لئین
ئیمهش هر له گهل ئیوهده نه بووین؟ خوئه گهر خوانه ناسانیش له به شیكددا باو
خوشر بوون، پیتان ئه لئین هونه ر هونه ری ئیمه بوو به دل له گهلان بووین،
ئیمه نه تهیشت باوهرداران بتانگهنی و دهروستوبین خودا دواپی و پروزی سه لا
به کاروبارتان راده گا، خودا هرگیز هیچ ریگایهك نادا به خودانه ناسان كه
دزی باوهرداران بی.

خوای گه وره ده رباره ی مونا فیه كان پای ده گه به نی كه نهوان چاوه پروانن
خرابه پروو بكاته باوهرداره كان واته چاوه پروانن كه دهوله ته كه بیان نه مینی و بی
باوهری سرکه وئی به سهریانداو نه ته وه كه بیان نه مینی، ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ
اللَّهِ﴾ واته سرکه ووتن و پشتگیری و زه فهربردن و ده سته وئی جهنگ به ده ست
هینان ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ واته نهو قسه به بیان وته وه پی ده لئین: ﴿وَإِنْ
كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ واته سهره بیان بیست سرکه وون به سهر باوهرداره كاندا
هه ندی جار وهك له جهنگی ئو خوددا پرویدا، چونكه نیردراوه کانی تووشی
به لا ده بن، به لام پاشه پروژ هر بۆ نهوانه.

﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته له ناوه روکدا
یارمه تیمان دان.

سوودی وتویه تی: ﴿نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ﴾ واته سهرده که وین به سهرتاندا
وهك فهرمایشی: ﴿أَسْتَحِذْ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ [المجادلة: ۱۹] نه وهش
ته وه دودیکه وه له وانه وه بۆ نهوان، چونكه نهوانه مه رای پی بۆ نهمان دهکن بۆ
نه وه له شهریان نه مین بن و چاره بیان هه بیست لایان، نه وهش به هوی لاوازی
باوهریان وهیه.

رافعی قورئانی پیروژ (۶) - سورەتی (النساء)

خوای بهرز فەرموویەتی: ﴿فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بهووی که له ئیووی دەزانی ئەی مونا فیه کان له دەروونه گەندە لە کەتان غەرامە بدن که حوکمەکانی شەریعت بە سەرتاندا ئەسەپی له زیانی دنیادا بە پیتی ئەو حیکمەتە که هەیه تی لەوبارە یەو، جا پوژی قیامت روالە تیبەکانیان سوودی نابیت بۆتان، بە لکو ئەو رۆیکە نەینییه کان دەر دەرخرین و ئەووی له سنگدا به بەدی دیت.

که دە فەرمووت: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾. عەبدو پەزاق وتوویەتی: له سەبیعی کەلییه هاتوو و توویەتی: پیاوێک هاتە لای عەلی کۆری ئەبی تالیب وتی: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾. چۆنە؟ عەلیش وتی: لێم نزیک بەرەو، لێم نزیک بەرەو، ﴿فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾.

هەر بەو شێوێه جورە یج له عەتای خوراسانییهو له ئیبنو عەباسەو دە گێڕێتەو ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾، وتوویەتی: ئەو پوژی قیامەتە.

بەو شێوێه سوودی له ئەبی مالیکی ئەشجەعییهو دە گێڕێتەو واتە پوژی قیامەت. سوودی وتوویەتی: (سبیل) واتە بەلگە. لەوانە یە واناکی ئەو بێ که رێگای نە کردوو ئەو بۆ بێ باو پەکان سەرکەون بە سەر باو پەدارەکاندا و عاقیبت بە بەندە لە خواتر سەکان له دنیا و پوژی دوا ییدا وەك خوای بهرز فەرموویەتی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [غافر: ۵۱]. لەسەر ئەو، ئەبیت بە پەتدانهوی مونا فیه کان لەوانەدا بە هیوابوون و چاو پەوانی بوون له نەمانی دەوڵەتی باو پەدارەکان، وەك خوای بهرز فەرموویەتی: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ﴾ تادە گاتە فەرماشتی: ﴿تَذِيحُ﴾ [المائدة: ۵۲].

بەشی زۆر له زانایان ئەو یان کردوو ئە بەلگە لەسەر قەدە غەبی فروشتنی بەندە موسلمان بە بیاو پە، لە بەر ئەووی بوون بەندە ئەبیتە هۆی زال بوون بە سەری داو زەلیل کردنی، ئەووی له زانایان وتوویەتی: دروستە فروشتنی بەندە باو پەدار بە بیاو پە که ئەتوانی له مۆلکایە تیبەکی دەرچێ لە هەر

کاتیکیدا بئیت به پئی فەرمايشی: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾.

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (١١٢) مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ (١١٣)

واته: به دل دهغه لانی دووروو ده یانه وی خوا فریده ن، که چی خوا ده یانخه له تینی، نه گهر ده چن نوژ دابه ستن به ته وه زه لی هه لده ستن، رووینی له خه لک ده کهن، که میان نه بی که متر ناوی خوداش دینن واس واسین، له م نپوانه دا دوودلن بچنه لای نه مان یا خو یان بدنه لای نه وان، که سیک خوا ری لی بگوریت تو ناتوانی هیچ ریگه یه کی نشان بدهیت

له سه ره تای سورەتی (البقره) دا ئایه تی: ﴿يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ [البقره: ٩]، هاتوو، لیره شدا ده فەرموویت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾ گومانی تیدا نییه خوا فریو نادری، چونکه نه و ناگاداری نه یییه کان و چه میره کانه، به لام مونا فیه کان له نه زانیان و که می زانستی و ناوه زیان و نه زانن که کاروباریان وه که له ناو خه لکدا ره واجی پی دراوه و حوکه مکهانی شهرعت به سه ریاندا نه سه پی، حوکه مکهشیان به و شیویه ده بی پوژی قیامت لای خوا و کاروباریان لای خوا ره واجی پی ده دری وه که خوی گهره ده رباریهان پای ده گه یه نی که پوژی قیامت سویند ده خرن بو خوا که نه وان راستالی و راستی بوون و وا نه زانن نه وه سوودی ده بی بویان لای خوا وه که خوی بهرز فەرموو یه تی: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُمْ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ﴾ [المجادله: ١٨] که ده فەرموویت ﴿وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾ واته خوییه که مؤله تیان ده دا بمیننه وه له سه ر توغیان و گومراییان و دووریان ده خاته وه له هق و گه یشتیان پی له دنیا دا به شیویه ش له پوژی قیامتدا وه که خوی بهرز ده فەرموویت: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ لَئِنْ لَمْ يَنْقُضْ اللَّهُ أَمْرًا أَنْظَرُونَا نَقِشَ مِنْ ثَوْبِكُمْ﴾ إلی قوله: ﴿وَيَنْشَأُ الْمُصِیْرُ﴾ [الحديد: ١٣ - ١٥]..

له فەرمووده شدا هاتوو که: "من سمع سمع الله به ومن رایا رایا الله به" واته: هه کهس بو ریایی و سومعه کار بکات خوا تا پرووی ده بات.

له فہرموودہ کی تردا ہاتوہ: " إِنْ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَبْدِ إِلَى الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَيَعْدِلُ بِهِ إِلَى النَّارِ " واتہ: خوا فہرمان دہکات بہ بہندہ کی بجیتہ بہ ہشتہ بہ وانہی بؤ خہ لکیان دہرختوہ، بہ لام ہر بہ وانہ دہگیریتہ بؤ ناو ناگر، خوا پہ نامان بدات لہوہ.

کہ دہ فہرموویت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَاتٍ﴾...، ثہوہ سیفہ تی مونا فیکہ کانہ لہ بہرترترین کردہوہ و چاکترین و خیرتریناندا کہ نوڑہ کاتی بؤی ہلسن بہ تہمہ لیہوہ ہلدہستن، چونکہ نہ نیازیان ہہیہ دہبارہی نہ باوہریان ہہیہ پی و نہ ترسیان ہہیہ. وہ نہ واتاکہشی تیدہگن.

وہک ثینو مہردہوہ دہگیریتہوہ لہ ثینو عہباسہوہ کہ وتوویہ تی: پیاو حز ناکات ہلسیت بؤ نوڑ لہ بہر ماندوویت، بہ لام کاتی ہلدہستی بؤی رووی دہکریتہوہ و زور رغبہ تی لیی ہہیہ و زور دلشادہ پی، چونکہ ثہو کہسہ قسہ لہ گہل خوا دہکات و خوایش بہرامبہریتی لیی دہبووری و وہ لامی دہداتہوہ کاتی داوی لی دہکات، پاشان ثہم ثاہیہ تی خویندہوہ: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَاتٍ﴾.

کہ دہ فہرموویت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَاتٍ﴾ ثہوہ سیفہ تہ روالہ تیہ کانیانہ وہک دہ فہرموویت: ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُتَاتٍ﴾ [التوبة: ۵۴].

پاشان خوا سیفہ تی ناوہ کیان باس دہکات، دہ فہرموویت: ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ﴾ واتہ ثیخلاصیان نیہ کہ بؤ خوی بکەن، بەلکو بؤ خہلکہ دہکەن، بؤ خویاراستن لییان. لہ بہر تہوہ زور لہ نوڑہ کان دوا دہدہ کون بہ تاییہ تی ثہو نوڑانہی کہس چاوی پییان ناکہوئی وہک نوڑی بہ یانیان و خوتنان، وہک لہ ہر دوو سازہ واردا چہ سپاوہ کہ پیغہ مہر (درودی خوی لی بیت) فہرموویہ تی: "أُنْقِلِ الصَّلَاةَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةَ الْعِشَاءِ وَصَلَاةَ الْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبْوًا، وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أُنْطَلَقَ مَعِيَ بِرَجَالٍ، مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ بَيْوتَهُمْ بِالنَّارِ". واتہ: گرانترین نوڑ لای مونا فیکہ کان نوڑی عیشا و نوڑی بہ یانیہ، ثہ گہر ثہ یانزانی چہ ندہ خیریان

تێدایە بە گاگۆلکێش بواوە دەچوون بۆیان، بێ سۆ بە دلما دیت کە فەرمان
بکەم قامەت بکری بۆ نوێژ و فەرمان بگەم بە یەکتێک نوێژەکیان بۆ بکات،
باشان من و چەند پیاویک کە یەکی پیاوێشی داریان پێی بێ بچین بۆ ئەو
مالانەی کە پیاوەکانیان نەهاتوون بۆ نوێژ بە ئاگر ماله‌کانیان بەسەردا
بسووتێنم. وە لە رێوایەتێکی تردا هاتوووە فەرموویەتی: "والذي نفسي بيده،
لو علم أحدكم أنه يجد عرقاً سمياً أو مَرَمَاتين حستين، لشهد الصلاة،
ولولا ما في البيوت من النساء والذرية لحرقت عليهم بيوتهم بالنار". واتە:
بەو کەسێ گێانی منی بە دەستە ئەگەر ئەیانزانای رانەگۆشتیکی قەلەویان
دەست دەکەوت یان دەست و پێیەکی چاک، ئەهاتن بۆ نوێژ، ئەگەر لە
ماله‌کاندا ژن و مندال نەبواوە ماله‌کانیانم ئەسووتاند بەسەریاندا.

فەرموودەپەرەوان ئەبویەعلا وتوویەتی: لە عەبدوللاوە هاتوووە وتوویەتی:
پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بێت) فەرموویەتی: "من أحسن الصلاة حيث يراه
الناس، وأساءها حيث يخلو، فتلك استهانة، استهان بها ربه عز وجل"
واتە: هەر کەس لەبەر چاوی خەڵک بە چاکی نوێژەکی بکات و کاتێ کەس
چارێ لێ نییە بە خراپی بیکات ئەو ئیھانەییە کە پەرورەدگاری پێ ئیھانە
دەکات.

کە دەفەرمووت: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ واتە لە نوێژەکانیاندا
ملکەچ نابن و نازانن چی دەلێن، بەلکو لە نوێژەکانیاندا سەھو دەکەن و بێ
ئاگان لەو خێرێ لێیان پشت ھەلەدەکەن.

نێعام مالیک وتوویەتی: لە ئەنەسی کۆری مالیکەووە هاتوووە وتوویەتی:
"تلك صلاة المنافق، تلك صلاة المنافق، تلك صلاة المنافق: يجلس
يَرْقُبُ الشمس، حتى إذا كانت بين قَوْني الشيطان، قام فَنَقَرَ أربعا لا يذكر
الله فيها إلا قليلاً" ئەو نوێژی موناڤیقە، ئەو نوێژی موناڤیقە، ئەو نوێژی
موناڤیقە، کەسێک دانیشی چاودیاری پۆز بکات ھەتا دەگات نێوان دوو
شاخێ شەیتان ئێنجا ھەلەدەستی چوار دەنوێژ دەدات بە زەویدا کەمێک
نەبێت یادی خۆی تێدا ناکات.

کە دەفەرمووت: ﴿تَذَبَّيْن بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ واتە

مونافیکه‌کان سه‌رلێشیواون له‌ نێوان باوه‌ڕ و بێ باوه‌ڕیدا، له‌ گه‌ل باوه‌ڕداره‌کانیشدا نین، نه‌ به‌ پڕوالت نه‌ به‌ دل، به‌ لکو به‌ پڕوالت له‌ گه‌ل باوه‌ڕداراندان و به‌ دل له‌ گه‌ل بێ باوه‌ڕاندا، هه‌شیانه‌ شک و گومان دایانده‌گرێ جارێک به‌ لای ته‌واندا و جارێک به‌ لای ته‌ماندا ﴿كُلَّمَا أَهْبَاهُ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا﴾ [البقرة: ۲۰]. وه‌ موجاهدی وتویه‌تی: ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ واته‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خۆای لێ بیت)، ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ واته‌: جوله‌که‌.

ئێنیو جه‌ریر وتویه‌تی: له‌ ئێنیو عومه‌ره‌وه‌ ده‌گێڕنه‌وه‌ وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خۆای لێ بیت) فره‌موویه‌تی: "مثل المنافق كمثل الشاة العائرة بين الغنمين، تَعِيرُ إِلَى هَذِهِ مَرَّةً، وَإِلَى هَذِهِ مَرَّةً، وَلَا تَدْرِي أَيُّهُمَا تَتَّبِعُ". (نفرد به‌ مسلم) واته‌: مونافیق وه‌ک مه‌رئکی سه‌رلێشیواو وایه‌ له‌ نێوان دوو میڭه‌لدا، جارێک پراده‌کات بۆ لای ته‌ویان، جارێک ته‌میان و نازانی شوێن کامیان بکه‌وی.

ئێنیو جه‌ریر وتویه‌تی: شوعبه‌ له‌ قه‌تاده‌وه‌ ده‌گێڕته‌وه‌ که‌ ده‌رباره‌ی: ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وتویه‌تی: باوه‌رداری خاوی نین، نه‌ هاویه‌شدانه‌ری ئاشکران. وتویه‌تی: بۆیان باس کردوین که‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خۆای لێ بیت) که‌ نمونه‌ی ده‌رباره‌ی باوه‌ڕدار و مونافیق و بێ باوه‌ڕ هێناوه‌ته‌وه‌ فره‌موویه‌تی: ته‌و سیانه‌ وه‌ک سێ که‌س وان که‌ چونه‌ روویاریک، باوه‌ڕداره‌که‌ نه‌که‌وته‌ ناوی و ته‌په‌ڕته‌وه‌، پاشان مونافیکه‌که‌ ته‌چێته‌ ناوی خه‌ریکه‌ بگاته‌ باوه‌ڕداره‌که‌، خاوه‌ناسه‌که‌ بانگی ده‌کات بگه‌ڕه‌وه‌ بۆ لای من ته‌ترسم به‌خنکی، وه‌ باوه‌ڕداره‌که‌ بانگی ده‌کات وه‌ره‌ بۆ لای من، ته‌وه‌ی من لای ته‌و نییه‌، به‌وشیویه‌ مونافیکه‌که‌ سه‌رگه‌ردان ده‌بێت له‌ نێوانبانداندا هه‌تا ئاو دێت به‌ سه‌ریداو نوقیمی ده‌کات. به‌راستی مونافیق به‌رده‌وام له‌ شک و گوماندا ده‌بێت هه‌تا مردن رێی پێ ده‌گرێ هه‌ر به‌و شویه‌ ده‌بێت.

له‌ به‌رته‌وه‌ خۆای به‌رز فره‌موویه‌تی: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ واته‌ که‌سێک له‌ رێگه‌ی راستی لایدا ﴿مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ [الأعراف: ۱۸۶] که‌س نییه‌ پزگاری بکات له‌وه‌ی تێیدا، چونکه‌ که‌س نییه‌

تہ عقیبی حوكمه كہی بکات و ہرچی بکات لی ناپرسریتہوہ، بہ لکو
بہ ندہ کانی لیپرسینہوہ یان لہ سہرہ.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الْكَافِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١١٤﴾ اِنَّ التَّنٰفِيْعَ فِي
الدَّرَكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَّحْدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا
وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَسَوْفَ يُؤْتِيْكَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١١٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعٰدِيْكُمْ
اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ وَاَنْتُمْ سٰكِرًا عَلِيْمًا ﴿١١٧﴾

واتہ: ئەى گەلى خاوەن باوەپران بەدەر لە خاوەن باوەپران مەبنە دۆستی
خواهەناسان، ئاخۆ ئێوە دەتانەوێ بەلگەیهکی بە ئاشکرای دژی خۆتان بدەن
بە خوا؟! دیارە ئەو کەسانەى دووپروون وان لە کاتى هەرەژێرەوێ دۆزەخ، تۆ
ناتوانی یاریدەریان بۆ پەیدا کەى، مەگەین ئەو کەسانەى دووپروون دەست لە
دووپرووی هەلگرن و تەواو پەشیمان ببێو و ریگەى چاکە بگرنە بەر و
خۆیان بە خودا بسپێرن و بە دلی پاك ببێە دیندارى بەراستى ئەوسا ئەویش
وێرای باوەپداران دین و لە دواپۆژدا خودا بە باوەپدارەکان پاداشتی زۆر
گەرم دەدات. ئەگەر ئێوە پڕواتان بە خودا هەبێ و چاکەى ئەوتان لەبەرچاودا
بێ خوا چە کارى بە ئازارى ئێوە داو؟ خودا سوپاسی پێزانان قبول دەکات
و لە هەموو شت ئاگادارە.

خوای گەورە مەنعی بەندە باوەپدارەکانی دەکات کە خواهەناسان بکەنە
دۆستی خۆیان لە جیاتی باوەپداران، واتە ببێە هاوێلیان و باوەپران بێ بکەن
و نامۆگاریان لێوەرگرن و بەدل خۆشیان بون و بارودۆخی باوەپدارەکانیان بۆ
دەربخەن، وەك خوای بەرز فەرموویەتی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ
دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّا اَنْ تَكْتَفُوْا مِنْهُمْ نَفَقَةً
وَبِعٰدَتِكُمْ اللّٰهُ تَنَكَّرُ﴾ [آل عمران: ۲۸] واتە: خوا لە سزاكەى ئەتانترسینى كاتى
ئەوێ قەدەغەى كردووە بیکەن، لەبەرئەوێ لێردا دەفەرمووێت: ﴿اُرِيْدُوْنَ اَنْ

تَجَمَّلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۱﴾ واتە حوجە بەسەرتانەوێ دەربارەى سزادانی
ئێوە لەلایەن خۆیەوێ.

ئێبنو ئەبى حاتم و تۆوێتێ: لە ئێبنو عەباسەوێ دەگێرنەوێ دەربارەى
﴿سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ و تۆوێتێ: هەموو وشەیهكى ﴿سُلْطَانًا﴾ لە قورئاندا مانای
بەلگەیه، ئەوێش ئێسنادێكى راستە.

هەر بەو شێوێهە موحامەد و عەكریمە و سەعیدى كۆرى جوبەیر و
موحەممەدى كۆرى كەعبى قورەزى و زەحاك و سوودى و نەزرى كۆرى
عەرەبى ڕافەیان كردووە.

باشان خواى بەرز پێمان رادەگەینێ: ﴿إِنَّ التَّنْفِيزَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ
مِنَ النَّارِ﴾ واتە ڕۆزى قیامەت لە قاتى هەرەژێرەوێ دۆزەخدان لەسەر
بێباوەرپەكەیان.

والبى و تۆوێتێ: ئێبنو عەباسە دەربارەى: ﴿فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ﴾ و تۆوێتێ: واتە لە ژێرى ژێرەوێ ئاگردان، ئاگریش ماوێ هەیه وەك
بەهەشتن پلەى هەیه.

سوفیانی سەورى لە عاصمەوێ دەگێرێتەوێ كە زەكوان لە ئەبى سالحەوێ
دەگێرێتەوێ كە ئەبى ھوریرە دەربارەى: ﴿إِنَّ التَّنْفِيزَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ﴾ و تۆوێتێ: لە تابوتێكدا دەبن كە دەلەرژێرێ بەسەریانەوێ.

و لە ئەبى ھوریرەوێ دەگێرنەوێ كە دەربارەى: ﴿إِنَّ التَّنْفِيزَ فِي الدَّرَكِ
الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ و تۆوێتێ: ﴿الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ﴾ چەندەها خانوون دەرگایان
هەیه لەسەریان دادەخوێ و لەسەروو ژێرەوێ ئاگر دەدرێن.

ئێبنو جەریر لە عەبدوللای كۆرى مەسعودەوێ دەگێرێتەوێ كە دەربارەى
﴿إِنَّ التَّنْفِيزَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ و تۆوێتێ: لەناو تابووتدا دەبن كە
سەروو ژێرى داخراوێ لە ئاگر.

ئێبنو ئەبى حاتم دەگێرێتەوێ كە لە ئێبنو مەسعودیان پرسی دەربارەى
مونا فەقەكان و تێ: ئەخوێتە ناو تابووتى ئاگرەوێ لەسەریان قەپات دەكێرێ لەو
خانەى ژێرەوێ جەھەنمدا.

﴿وَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ کەسیک نییه رزگار یان بکات له وهی تییدان و لهو سزا به ژانه ده ریان بهیئنی.

پاشان خوی بهرز رایده گهیه نئ هەر کەس له وانه تۆبه بکات له دونیادا تۆبه کی قبول ده کات کاتی به دل و به پاکی تۆبه بکات و کرده وه کانی چاک بکات و په نا بیات به خوا له هه موو کاروباریکیدا، خوی بهرز فەرموویه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاتَّخَذُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ واتسه: ریا به کە یان گۆری به ئیخلاص، نهو کاته کرده وهی چاک سوودی ده بی بۆیان با که میس بی.

ئیبو نه بی حاته م وتوویه تی: له مو عازی کۆری جه به له وه ده گێر نه وه وتوویه تی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) فەرموویه تی: "اخلص دینک یکفک قليل من العمل" واته: بهس ئاینه کەت خاوین بکه کرده وهی کەمت به سه.

﴿قَالَتِ لَكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته له ناو نه وانه دا ده بی پۆزی قیامهت ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِيكَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاشان خوی گه وره رایده گهیه نئ که پیوستی به هیچ کەسیک نییه و به نده کانی به تاوانه کانیان سزا ده دات و ده فەرموویت: ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ﴾ واته کرده وه کانتان چاک کرد و باوه پرتان به خوا و به نیردرا وه کی هینا ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاحِرًا عَلِيمًا﴾، واته هەر کەس ستایش بکات تهویش ستایشی ده کات و هەر کەس به دل باوه ربهیئنی خوا پیی نه زانی و پاداشتی ده داته وه له سه ر نه وه به زۆرترین پاداشت.

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَةِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ (١١٨) إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا (١١٩)

واته: خودا پیی خو ش نییه هیچ کەس به دهنگی بهرز قسه ی ناحهز بدرکینی مه گین غه دری لی کرابی، خودا بیسه رو زانایه. نه گه ر ئیوه چاکه بکه ن نهو چاکه یه و ناشکرا بی یان نهیئنی، یان له کارکی ناله بار چاوبۆشن، خودا هه میسه توانایه بۆ عافو کردن.

ئینو ئەبی تەلحە بە ئینو عەباسەو دەگێڕێتەو و تەوێتە: واتە خوا پێی خۆش نییە کەس دوعا لە کەس بکات، مەگر ستمی لێ کرابێ، ئەو کەسە رێی پێ دراوێ کە دوعا لەو کەسە بکات ستمی لێ کردووە ئەوێشە کە دەفەرموێت: ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ ئەگەر ئارامیش بگرێ خێرتەر بۆی.

ئەبو داوود و تەوێتە: لە عایشەو دەگێڕێتەو و تەوێتە: شتیکم لێ دزرا دەستم کرد بە دوعا کردن لێی، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: "لا تستنجی عنه" دوعای لێ مەکە. حەسەنی بەصری و تەوێتە: نابێ دوعای لێ بکات، بەلکو ئەبێ بلی: خاویە یارمەتیم بدە بیدۆزمەو و هەقی منی لێ بستی. لە رێبایەتیکدا لەوێ هاتوو و تەوێتە: رێی پێدراوێ دوعا لەو کەسە بکات کە ستمی لێ کردووە بێ ئەوێ زیادەپەرەوی بکات.

عەبدولکەریمی کۆری مالیکی جەزری دەربارە ی ئەم ئایەتە و تەوێتە: ئەو پیاویکە جوێنت پێ دەدا تۆش جوێنی پێ دەدەیتەو، بەلام ئەگەر تاوانێکی دایە پالت تۆ تاوانی نادەیتە پال.

ئەبو داود و تەوێتە: لە ئەبی ھوریرەو دەگێڕێتەو و تەوێتە: پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: "الْمُشْتَبَانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادئِ مِنْهُمَا، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ" ئەو دوانە ی کە جوێن بەیەک دەدەن هەرچییان وت لەسەر ئەوێانە کە لەسەرەتارە جوێنەکە ی داوێ بە مەرجێ ستم لێکراو زیادەپەرەوی نەکات.

عەبدولرەزاق و تەوێتە: موسەنای کۆری سەباح لە موحامەدەو دەگێڕێتەو کە دەربارە ی: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ و تەوێتە: پیاویک پیاویک بکاتە میوانی خۆی، بەلام مافی میوانداریتی پێ نەدا، کاتێ بجینە دەر بە خەلک بلیت: فلان کەس کردمی بە میوانی خۆی، بەلام مافی میوانداریتی نەدامێ و تەوێتە: ئەوێ: ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوِّ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ هەتا ئەوێ تریان مافی میوانداریتی ئەداتەو.

ئینو ئیسحاق و تەوێتە: لە ئینو ئەبی نەجیحەو لە موحامەدەو هاتوو دەربارە ی: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ و تەوێتە: ئەو

پیاویکە ئەبێتە میوانی پیاویک بە چاکی میوانداریتی ناکات، ئەویش دێتەدەر دەلیت: بەخراپی مامەلە ی لەگەڵ کردم و چاک نەبوو لەگەڵما.

کۆمەڵی زانایانی فەرمووده جگە لە نەسانی و ترمزی لە عوقبە ی کۆری عامبەرەو دەگێرەنەو و تووێتە: وتمان ئە ی نێردراوی خوا تۆ بەم لاویدا دەمان نێری، جاری وا هەیه لای کۆمەڵیک دادەبەزین میواندارییەمان ناکەن تۆ چی دەلیت لەو بارەیهو؟ فەرمووی: کاتێ لای هۆزیک دادەبەزن هەرچی بۆ میوان پێویستە پێیان دا لیان قبول بکەن، بەلام ئەگەر ئەوێان نەکرد بە زۆر نەر مافە ی بۆ میوان پێویستە لیان بسەنن.

ئیمام ئەحمەد و تووێتە: لە میقدادی کۆری ئەبی کەریمەو هاتوو کە پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووێتە: "هەر موسڵمانیک بوو میوانی هۆزیک بێهشیان کرد لە مافی میوان لەسەر هەموو موسڵمانیک پێویستە یارمەتی بدات هەتا بەشی شەوێکە ی لە دەغل و دانەکی هەلدەگرێ". (تفرد بە احمد من هذا الوجه).

ئەحمەد دووبارە و تووێتە: لە میقدادی کۆری ئەبی کەریمەو دەگێرەنەو کە گۆیستی (درودی خۆی لێ بیت) بوو فەرمووێتە: "ليلة الضيف واجبة على كل مسلم، فإن أصبح بفئانه محروماً كان ذنباً له عليه، إن شا و اقتضاه وإن شا و تركه". واتە: شەوی میوانداریتی پێویستە لەسەر هەموو موسڵمانیک نەگەر کەسێک پۆزی کردەو لە مالی کەسێکدا هێچیان پێ نەدا ئەو خاوەن ماله قەرزدار دەبێت، ئەگەر میوانەکە بیهوێ ئەو قەرزە ی لێ دەسێنێتەو، نەگەر بیهوێت وازی لێ دێت.

بەپێی ئەم فەرموودانەو شێوەکانیان ئەحمەد و غەیری ئەویش بۆ ئەوێ چوون کە خزمەتی میوان کردن واجبه، ئەبو بەکری بەزار لە ئەبی هوریرەو دەگێرێتەو و تووێتە: پیاویک هاتە لای پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) و تی: دراوسێیکەم هەیه ئازارم دەدا، پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: کەل و پەلی ماله کەمت دەربێتە فری دە سەر رێگا، پیاوکەش کەلوپەلی ماله کە ی فێرێدایە سەر رێگا، هەر کەس بەلایدا تێدەپەری پێدەوت: ئەوێ چیت؟ ئەویش دەبوت دراوسێیکەم ئازارم دەدات، ئەویش دەبوت: نەفرینی خۆی لێ

رافعی قورئانی پیروژ (۶) - سورەتی (النساء)

بئ و خوا رسوای بکات، وتوویه تی: دراوسیکه ی هات بۆ لای وتی: که لوپه له کهت بخه ره وه ماله کهت سویند به خوا ئیتر هه رگیز نازارت بئ ناگه یه نم.

که ده فەرمووئت: ﴿إِنْ يُدْأَوْ خَيْرًا أَوْ تُخَفَّوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا﴾ (۱۱۹)، واته: ئه ی خه لکینه ته گه ر خیره کانتان ده ربخه ن یان بیشارنه وه، یان له وانه ببورن که خراپه ده کهن به رامبه رت ده بنه هۆی نزیک بوونه وتان له خوا وه پاداشتی زۆرتان ده داته وه، چونکه له سیفه ته کانی خوا ته وه یه که له بهنده کانی ده بووری له گه ل ته وه ی توانای هه یه که سزایان بدات له سه ری، له بهر ته وه فەرموویه تی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا﴾ (۱۱۹)، له بهر ته وه له بۆما وه یه کدا هاتو وه که هه لگرانی عه رش ته سبیحاتی خوا ده کهن هه ندیکیان ده لئین: پاک و بیگه ردی بۆ تۆ خوا یه له سه ر حیل مه کهت دوا ی زانسته کهت. وه هه ندیکیان ده لئین: پاک و بیگه ردی بۆ تۆ یه له سه ر لیبوردنه کهت دوا ی توانا کهت" وه له فەرمووده ی سازه وادا هاتو وه: "ما نقص مال من صدقة، ولا زاد الله عبدا بعفو إلا عزًا، ومن تواضع لله رفعه الله"، واته: هه رگیز مال به خیر لیکردن کهم ناکات، بهنده ی خواش به لیبوردن له که سیکی تر، خوا عیزه تی بۆ زیاد ده کات، هه ر کهس خۆی به کهم زانی له بهر خوا، خوا به رزی ده کاته وه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۵۰) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ (۱۵۱) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۱۵۲)

واته: ئه ر که سانه ش دل یان دزی خوا و پیغه مبه ره کانی تی و دیاره ده یانه وئ له نیوان خوا و پیغه مبه ره کانی دا فەر قی دانین، ده لئین: ئی مه با وه ر به هه ندیکیان ده که ی و هه ندیکیشیان به جیگه ی با وه ر نازانین، ئه یانه وئ له م

نیوانه رینگه‌یه‌ک بۆ خۆ په‌یدا بکه‌ن، به‌راستی ئەمانه‌ خودا نه‌ناسن و ئیعه‌ بۆ
ئەو خوانه‌ناسانه‌ ئازاری ئابروویه‌رمان ئاماده‌یه‌، ئەوانه‌ش که‌ باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌
خوای و پیغه‌مبه‌ره‌کانی و له‌ناویاندا جیاوازی دانائین که‌ له‌ دواڕۆژدا پاداشتیان
ده‌دات و له‌ گوناها‌نیان ده‌بوری و دلۆفانه‌.

خوای گه‌وره‌ هه‌ره‌شه‌ له‌ جوله‌که‌ و گاواره‌کان ده‌کات کاتی جیاوازی
ده‌داتین له‌ نیوان خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کانیدا، ده‌رباره‌ی باوه‌ربوون به‌ هه‌ندیکیان و
بی باوه‌ری کردن به‌ هه‌ندیکیان به‌ ئاره‌زوو و عاده‌ت و به‌وه‌ی راهاتوون
له‌سه‌ری باوو باپیرانیانه‌وه‌ بی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان هه‌بی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌و
ئه‌ریان بیات، به‌راستی ئەوانه‌ هیچ رینگه‌یه‌کیان نییه‌ بۆ ئه‌وه‌، به‌لکو به‌ هه‌وا
و هه‌وه‌سی خۆیا‌نه‌وه‌. جوله‌که‌ به‌رنه‌فرینی خوا بکه‌ون باوه‌ریان به‌ پیغه‌مبه‌رانی
تر هه‌یه‌ جگه‌ له‌ عیسا و موحه‌ممهد، سلای خویان لی بی، گاواره‌کان
باوه‌ریان به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان هه‌یه‌ جگه‌ له‌ دواپیغه‌مبه‌رو به‌رێزترینیان و
سامیره‌کان باوه‌ریان به‌ هیچ پیغه‌مبه‌رێک نییه‌، دوا‌ی یوشع جیشینی موسا،
مه‌جوسه‌کان ده‌وتری که‌ باوه‌ریان به‌ پیغه‌مبه‌ری خۆیان هه‌یه‌ که‌ ناوی
زه‌رده‌شته‌، پاشان شه‌رعه‌کیان به‌ درۆ دانا خوا له‌ نیوانیاندا هه‌لی گرت، ئیتر
خوا ده‌زانێ.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر که‌س بی باوه‌ری بکات به‌ یه‌کێ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌کان
ئه‌وه‌ به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر بی باوه‌ریان کردوه‌، باوه‌ربوون به‌ هه‌موو
پیغه‌مبه‌رێک به‌پێی شه‌رع واجبه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ خوای به‌رز فەرموویه‌تی: ﴿إِنَّ
الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خواو نێردراوه‌کانی ئەو مۆره‌یان پێدا ده‌نیت
که‌ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کانی ناسن و ئەیا‌نه‌وێت جیاوازی بخه‌نه‌ نیوان خوا و
پیغه‌مبه‌ره‌کانی له‌ باوه‌ردا ﴿وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ واته‌ له‌
نێماندا، ﴿وَيَقُولُونَ نَحْنُ بِبَعْضٍ وَنَكَفَرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَسْخَرُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ واته‌: رینگه‌یه‌ک، پاشان خوای به‌رز رایده‌گه‌یه‌نیت ده‌رباره‌یان و
فەرموویه‌تی: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ واته‌ بیباوه‌ریان موحه‌قه‌قه‌ بۆ
ئه‌وانه‌ی ده‌لێن باوه‌رمان پێی هه‌یه‌، چونکه‌ ئەوه‌ شه‌رعی نییه‌، ئەگه‌ر
باوه‌رداره‌کان باوه‌ریان پێی هه‌بی‌ت، له‌به‌رئه‌وه‌ی نێردراوی خواجه‌، ئەوه‌

رافه‌ی قورئانی پیروز (۶) - سوره‌ی (النساء)

باوه‌پیشیان به هاوتاکه‌ی هه‌یه و به‌وه‌ی زۆر به‌لگه‌یه‌کی رۆشنه و به‌هه‌یزترین سه‌لمانده له‌وه‌وه.

که ده‌فهرمووئیت: ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ واته وهك چۆن نیهانی ئه‌وه‌یان کردووه که باوه‌پیان پێی نییه، یان له‌به‌رته‌وه‌ی باوه‌پیان به‌وه گهنده‌له‌کانی دنیا که پێوستییان پێی نییه، یان به‌بێ باوه‌پیان پێی دوا‌ی ئه‌وه‌ی که نێردراوی خوا‌یه وهك زۆر له‌ حه‌یبه‌ره‌کانی جوله‌که ده‌یان کرد له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا، به‌شێوه‌یه‌ك حه‌سوودیان پێ ده‌برد له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بۆی هاتبوون له‌ خواوه هاتن پێچه‌وانه‌یان جولانه‌وه و به‌ درۆیان داننا و دزایه‌تیان ده‌کرد و ده‌جنگان له‌ دزی، خوای گه‌وره‌ش زه‌لیلای دنیای سه‌پاند به‌سه‌ریاندا و گه‌یشتو به‌ زه‌لیلای پۆزی دوا‌یی ﴿وَضُرِيتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۶۱] له‌ دنیایا ناخه‌رتدا.

که ده‌فهرمووئیت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ﴾ مه‌به‌ستی له‌وه نه‌ته‌وه‌ی موحه‌مه‌ده (درودی خوای لی بیت)، چونکه ئه‌وان باوه‌پیان به‌ هه‌موو ئه‌و کتیبانه هه‌یه که خوا ناردووه‌تییه خواره‌وه و به‌ هه‌موو ئه‌و نێردراوانه‌ی خوا ناردوونی وهك خوای به‌رز فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ [البقرة: ۲۸۰]، پاشان خوای به‌رز پرایده‌گه‌یه‌نیت به‌وه‌ی که بۆی ئاماده‌کردوون پاداشتیکی زۆرو گه‌وره و به‌خششیکی جوانم، فهرموویه‌تی: ﴿أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمُ أَجْرُهُمْ﴾ له‌سه‌ر ئه‌وه باوه‌پیان به‌ خوا و نێردراوه‌کانی ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ واته له تاوانه‌کانیان واته ته‌گه‌ر هه‌ندیکیان تاوانی هه‌ییت.

﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَن تُخِزَهُمْ عَلَىٰ مَا كَانُوا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا آلَ هَارُونَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ أَلَيِّنْتُ فَعَقَوْا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا نَسْأَلُكَ مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِ هَامُودَ أَذْخَلُوا

الْبَابُ مَجْدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

وانه: ئەوانەى ئەهلى كتيبن، لیت دەخوازن كتيبيكيان به تايه تی له
ناسمانه وه بۆ بینى، هەر ئەوانه ئەوهی له موسایان دهوێست زۆر لهم كارهش
گرنگتر بوو گوتیان: خوامان به ئاشكرا پێ نیشان ده! له سزای ئەم
بهدفه پیه دا بهر هه وره تریشقه كهوتن جارێكى تر پاش دیتنى گه لێك به لگه ی
به ئاشكرا چوون بوونه گوێره كه په رست چاوپوشیمان له وه شیان كرد، به لگه ی
ده سه لاتداریمان دا به موسا.

به‌هۆی په‌یمانێ که دایان چیاى تورن له‌سه‌روان له‌سه‌ر به‌رزى راگرت
پیمان وتن به‌ سوژده‌وه له‌و ده‌رکه‌وه بچنه ژورئ و پېشمانوتن نابێ له‌ پوژى
شه‌مه‌دا ده‌ستدریژى و لێ رووبدات، په‌یمانێکى پتویشمان لێ ستاندن.

موحه ممدی کوری که عسی قوره زی و سوودی و قه تاده و توویانه:
جوله که کانی مه دینه داوایان له پیغه مبه (دروودی خوی لن بیت) کرد که خوا
کینیکان بۆ بنیرته خواره وه وهك چۆن تهورات به نووسراوی هاته خواره وه
بۆ موسا (ملای خوی لن بیت).

نبینو جورهیج وتوویهتی: داوایان لی کرد که له خواوه کتیبیک به نووسراوی بۆ سەر فلان کەس و فلان کەس، بۆ ئەوێ باوەڕ بکەن بەوێ بۆ ئەوێ هاتووێته خوارووه، ئەوێش له رووی عینادی و کوفرو ئیلحادووه وتوو، وەک چۆن خوانەناسەکانی قورەیش له پیش ئەواندا داوایان له پیغمبەر کرد که له سورەتی (سبحان)دا باس کراوه ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَنْفَجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنُوتًا﴾ [الإسراء: ٩٠] الآيات، له بەر ئەوێ خوا ی بەرز فەرموویهتی: ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِأَعْيُنِهِمْ﴾، واتە بەهۆی ستمکاری و دەستدرژییانیەو و بەهۆی عیناد و بی باوەڕییانیەو ئەوێش له سورەتی (البقره)دا رافە کراوه که دەفەرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ لَأَكْبَرُ مِنْكُمْ شُعْرُونَ ﴿٥٦﴾﴾ [البقرة: ٥٥ - ٥٦].

که ده فہرموویت: ﴿ثُمَّ اخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ واتہ
 دوی تہوی نیشانہی ناشکرا و بہرزیان دہینی لہ گہل چہندہا بہ لگی بہرز
 لہ سہر دہستی موسادا (سلوی خوی لی بیت) لہ شاری میصر و تہوہ بووہ ہوی
 لہ ناوبردنی فیرعہونی دوزمنیان و ہموو سہربازہ کانی لہ بہ حرہ کدا، کہ میان
 نہ بیت لہ تاوہ کہ تینہ پیرین ہتا گہ یشتنہ نہ تہوہ یہک کہ بہ لای بتہ کانیانہوہ
 تہمانہوہو تہیانہ پرستن بہ موسایان وت: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ﴾
 [الأعراف: ۱۳۸] پاشان خوی بہرز بہ سہرہاتی پەرستنی گوئہ کہ کەیان باس
 دہکات لہ سورہتی (الأعراف) دا و لہ سورہتی (طہ) دا دوی رۆشتنی موسا
 (سلوی خوی لی بیت) بۆ موناجات کردن لہ گہل خوادا، پاشان کہ گہ پرایہوہ
 تہوہ روویدا بوو، خوی گہورہ تۆبہ کەیان لہوہی دروستیان کردبوو و دایان
 ہیئابوو تہوہ بوو کہ تہوانہی گوئہ کہ کەیان نہ پەرستبوو تہوانہ بکوژن کہ
 پەرستبوویان وایان لی ہات یہکتریان دہکوشت، پاشان خوی گہورہ زیندووی
 کردنہوہ، وہ خوی بہرز فہرموویہ تی: ﴿فَعَقَوْا عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا
 نَبِيًّا﴾. پاشان فہرموویہ تی: ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِ هَامِيمٍ﴾ تہوہش کاتی بوو
 کہ ملیان نەدا پابندی حوکمہ کانی تہورات بن و لہ ناویانا کوئمہ لیک دہرکوت
 ئیای لہوہ کرد کہ موسا بۆ ہیئابوون، خوی گہورہش شاخیکی بہرز کردہوہ
 بہ سہریاندا، پاشان پابہنکران تہوانیش پابہندبوون و کپنووشیان برد و سہیری
 لای سہروی خویان دہکرد تہترسان بکہوئت بہ سہریاندا وہک خوی بہرز
 دہ فہرموویت: ﴿وَإِذْ نَفَخْنَا الْبُجْبُلَ فَوْقَهُمْ كَانَتْ ظِلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُمُ اقْبَلُوا بِمِثْقَلِ هَامِيمٍ خُدُوا مَا
 آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ [الأعراف: ۱۷۱]...

﴿وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ مُجْدًا﴾ واتہ: ہەرچیان فرمان پیکرابوو بہ قسہ و
 کردہوہ بہ پیچہوانہیہوہ جولانہوہ، چونکہ فہرمانیان پی درابوو لہ دہرگای
 (بیت المقدس) بہ کپنوش بردنہوہ بچنہ زوورہوہ تہوان تہقنہ خشکی تہچوونہ
 زوورہوہ و تہیانوت خواہیہ تاوانہ کانمان لی دامالہ کہ بہ ہوی وازہیئانمان لہ
 جیہاد تووشمان بووہ ہتا چل سال لہ سہر لیشتیواویدا بوون وایان لی ہات
 لہ سہر قنگ تہرۆشتن و تہیانوت (حنطة فی شعرة) لہ جیاتی (سجدة).

﴿وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَقْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ واتہ ریمان سپاردن پۆژانی شہممہ

بپارڙن و پابه نند بن به ووهه كه خوا حهرامي كردوه له سهرين لهو ږوڙه دا هه تا بڙيان دانرابيټ **﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا﴾** واته توندوتيز ټه وان موخاله فهي ټه وديان كرد و سهرپيچيان كرد و فيليان كرد بل كردني ټه ودي خوا حهرامي كردبوو له سهرين وهك له سوره تي (الأعراف) دا باس كراوه لاي فهرمايشي: **﴿وَسَأَلْتَهُم عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾** [الأعراف: ۱۶۳] الآيات. وه حهديسه كه ي سه فواني كوري عه سال ديت له سوره تي (سبحان) دا لاي فهرمايشي: **﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَاتٍ يُبَيِّنُ﴾** [الإسراء: ۱۰۱]. ټه ودي تيډايه، له سهرتانه به تايبه تي جوله كه كه له ږوڙاني شه ممه دا ده سترږي نه كه ن.

﴿فَمَا نَقِضِهِمْ مِّيثَقَهُمْ وَكُفِّرِهِمْ بَيَّانَتِ اللَّهُ وَقَوْلُهُمُ الْآيَاتِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُهُمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَعَّ اللَّهُ عَلَىٰ بَٰكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾
﴿۱۵۵﴾ وَيَكْفُرِهِمْ وَعَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا **﴿۱۵۶﴾** وَقَوْلُهُمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ
وَلَٰنَ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِيهِ لَيْ سَأَلَ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنبَاءَ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا **﴿۱۵۷﴾** بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا **﴿۱۵۸﴾** وَإِن
مِّنْ أَهْلٍ لَّيَكْتَبَ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
شَٰهِدًا **﴿۱۵۹﴾**

واته: ټه وسا له سهر په يمان شكاندنيان و خو بواردنيان له نيشانه كاني خوا و ههر له ناهق كوشتني پيغه مبه رانيان و گوتنيان ټيمه دلمان داخراوه بهر نه فريني خو مان خستن، ههرخودا خو ي دلي به مور داخستبوون، ټيتر به شي كه ميان نه بي له باوه پهيان بي به شن. له بهر له ربي خوا لادان و ټه و بوختانه گه وړه بؤ مهربه ميان هه لبه ست، له بهر ټه و هوش كه ده يانوت: ټيمه عيساي كوري مهربه مان له ناو برد كه پيغه مبه ري خوا بوو، كه چي نه ټه وان كوشتيان، نه توانييان له قه ناره ي دن، به لام سهرين لي تي كچو و بوو، نه يانناسي و ټه و كه سانه ي ده رباره ي ټم له ناو خږدا كيشه يان له پرايه كه يان

دوودلن له وباره وه و هر په پره وانی گومانن و بیگومان نه یان کوشتووه. به لکو خوا به روه خوئی هه لکیشایه وه، خوا هه میسه خاوه نی ده سلات بووه و له کارزانه، له وانه ی نه هلی کتیبین هه رکه سیکیان به رله مهرگی بروای به عیسا ده هینی دیاره عیسا پوژی قیامت ده بیته شایه له سهریان.

نه مهش به هوی نه و تاوانانه بووه که کردبوویان که بووه هوی نه وه ی پتویست بیت نه فرینیان لی بکری و دووربخری، وه له هیدایهت، نه ویش شکاندنی په یماننه که یان بوو که لیان وه رگیرابوو و بیباوه پریان به ثایه ته کانی خوا واته حوجه کانی و بورهانه کانی و نه و موعجزانه ی بنیویانه له سهر دهستی پیغه مبه رکهانه وه (علیهم السلام) که ده فهرمووی: ﴿وَقَالُوا آلَإِنِّیَّاءَ بَعَثَ خَیْ﴾ نه وهش له بهر زوری تاوانه کانیان و جورته تیان به رامبه ر پیغه مبه رکهان، چونکه نه وان کومه لیککی زوری پیغه مبه رانیان کوشتووه و که ده لین: ﴿قُلُوْنَا غُلْفًا﴾، نیبو عه باس و و موجهید و سه عیدی کوپ جو به بر و نه کریمه و سوودی و قه تاده و چنده که سی تر و توویانه: له ناو به رگدایه نه وهش وه ک قسه ی هاویه شدانه رکهان ﴿وَقَالُوا قُلُوْنَا فِیْ اَکْثَرِ مِمَّا نَدْعُوْنَا اِلَیْهِ﴾ [نصفت: ه] وه و تراوه و اتاکه ی نه وهیه که نه وان نه یانوت دلمان به رکه بو زانستی واته بووه ته مهشکه بو زانستی و پره له زانستی.

خوا ی به رز فهرموویته: ﴿بَلْ طَعَّ اللهُ عَلَیْهَا بِکُفْرِہِم﴾ له سهر قسه که ی به کم نه وهیه به هانه به یننه وه به وه ی بلین دلمان بی ناگیه له وه ی ده یلی، چونکه له ناو به رگدایه و داپو شراوه، خوا یش ده فهرمووی: به لکو دلکانیان موری نراوه به سهر دا، وه له سهر قسه ی دووه نه وه ی و توویانه پیچه وانه بوته وه له سهریان له وه ویش له سوره تی (البقره) دا قسه ی له سهر کراوه.

﴿فَلَا یُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِیْلًا﴾ واته دلیان له سه بی باوه پی و ستم راهانووه و که می باوه ﴿وَبِکُفْرِہِم وَقَوْلِہِم عَلَی مَرْیَمَ بَہْتًا عَظِیْمًا﴾ عه لی کوپی نه بی ته لحه و توویته: له نیبو عه باسه وه هانووه که نه وه مانای وایه تاوانی زینا کردنیان دایه پالی نه وهش پواله تی ثایه ته که یه که مریم و کوپه که ی به تاوانی گه وره دانه پالیان تاوانبار ده کرد. مریه میان ده کرده زیناکارو دووگیانبوونی له و زینایه و هندیکیان و توویانه: له کاتیکدا بیی نوپو بووه نه فرینی خویان لی بی به دوای به دوای یه کدا هتا پوژی قیامت.

که وتووایانه: ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ واته نه وهی بانگه واز ده کات بۆ نهو پله و پایه یه کوشتوو مانه، نه وهش له ده روازه ی جالته جار یه وه ده لێن وهک قسه ی هاویه شدانه ره کان ﴿يَتَأْتِيَ آلَ الَّذِي تَزَلَّ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ [الحجر: ٦]. وه له هه واله کانی جوله که به رنه فرینی خوا و توپه یی و سزا که وی بکه ون کاتی عیسا (سلاوی خوی لێ بیت) خوا ناردی به نایه ته کانی و رێنماییه کانی چه سودییان پێ برد، له سه ر نه وه ی خوا نهو پیغه مبه رایه تی و موعجیزانه ی پیغه خشیوه که که پرو لال و گهر و گولی چاک ده کرد، مردووی زیندوو ده کرده وه به فرمانی خوا، وه له قور بالنده یه کی دروست ده کرد، پاشان فوی پێدا ده کرد نه بووه بالنده یه ک نه یان بێنی به ئاسمانه وه ده فیری به فرمانتی خوا، له گه ل گه لی موعجیزه ی گه وره تر، که خوا پێی به خشیی بوو و له سه ر ده ستیدا روویان ده دا، له گه ل نه وه شدا به درویان دانه ناو هه ولیان ده دا ئازاری بدن به هه ر شیوه یه ک بتوانن، هه تا عیسا (سلاوی خوی لێ بیت) وای لێها تبوو له شاره که دا لایان دانه نه نیشت، به لکو به زۆری به ملاولادا ده پوشت له گه ل دایکیدا سلاوی خویان له سه ر بیت، پاشان به وه قانێع نه بوون هه تا چوونه لای پاشای دیمه شق له و سه رده مه دا که پیاوێکی هاویه شدانه ربوو، له ته ستیره په رسته کان به نه ته وه که یان ده وت یونان و پێیان وت که له (بیت المقدس) پیاوێک په یدا بووه خه لک هه لده گێرته وه و گوهرایان ده کات، هاوولاتیانی پادشا که نه ده ل ده کات. پاشاکهش له وه توپره بوو، نامه یه کی نووسی بۆ جیگره که ی له قودس، که نهو باسکراوه بگریت و له خاچی بدات و درک به سه ریا به چه قینێ و خه لکی له ئازاره کانی رزگار بکات، کاتی نامه گه یشت والی قودی ملکه چی فرمانه که ی بوو، خوی و کۆمه لێک له جوله که چوون بۆ نهو ماله ی عیسا ی (سلاوی خوی لێ بیت) تێدا بوو، که له گه ل دوانزه کهس له هاوه له کانی له و ماله دا بوون، یان سیانزه کهس، وه وتراوه خه فده کهس بوون، نهو پوژهش هه ینی بوو، دوا ی عه سری شه وی شه ممه له و ماله دا چوارده وریان دا، کاتی عیسا هه ستی پێ کردن و نه بی هه ر بیته ناو ماله که وه یان نه بی ئه م به چیتته ده ر بۆ ناویان، به هاوه له کانی وت: کامتان دپته سه ر شیوه که م و نه بیته هاوه لم له به هه شتدا. گه نه جیکیان

خۆی بۆ ئەوە نامادە دەکات وەک ئەوەی ئەو کەسە بە بچووک بزانن بۆ ئەوە دووجار و سێ جار قسەکی دووبارە کردەووە هەموو جارێک هەر ئەو گەنجە خۆی بۆ ئەوە دانەنا، ئەویشتی: تۆ ئەو کەسە خۆ خستییە سەر شێوەی عیسا، وەک خۆی لێهات، کلاو پۆژنەیهک لە بنمیچی سەربانەکەو کرایەو، عیسا وەنەوز گرتی و بەرزکرایەو بۆ ئاسمان وەک خۆی بەرز فەرموویشتی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْأُفْعَكَ اِلٰى﴾ [آل عمران: ۵۵]. کاتێ ئەو بەرزکرایەو ئەوانی تر چوونە دەر، کاتێ ئەوانە ئەو گەنجەیان بینی وایانزانن عیسا، بەشەو گرتیان و لە خاچیان داو درکیان چەقاند بە سەردا، جولەکە وایان دەرخست کە ئەوان هەولیان داووە بۆ لە خاچدانن بانگەوازیان بۆ ئەوە کرد و کۆمەلێک لە گاوەکان خۆیان دا بە دەستیانەو ئەوەش لەبەر ئەزانینیان و کەمی ئاوەزیانەو جگە لەوانە لە مالهەدا لەگەڵ مەسیح بوون بەرزکردنەوایان بینی، بەلام ئەوانی تر وەک جولەکە ئەیانزانن ئەوانیش وایان دەزانی کە ئەوەی لە خاچ دراووە عیسا کۆری مەریەمە (سلاوی خۆی لێ بیت)، هەتا وتوویان کە مەریەم لە ژێر ئەو لەخاچدراووەدا دادەنیشیت و دەگری، وە وتراووە کە قسە لەگەڵ دایکی دەکات... ئیتر خوا دەزانن.

ئەوانە هەموو تاقیکردنەوێن بۆ بەندەکانی کە ئەو خواپە چەند حیکمەتییکی گەورە هەیە.

بێ سۆ خۆی بەرز ئەو فەرمانە ورونگردووەتەو و ئاشکرای کردوون، وە لە قورئانی پیرۆزدا دەریخستوو کە ناردوویەتیە خوارەو بۆ سەر نێراووە پیرۆزەکی کە بە موعجیزە و روون کراوەکان و بەلگە ئاشکرا پشتگیری کردووە.

خۆی گەورە کە راستگوترین راستگۆیان و پەرورەندە جیهانیانە و ئاگاداری ئاشکرا و نەینییەکانە ئەوەیە کە نەین ئاسمانەکان و زەوی دەزانیت و زانایە بەوەی بوو و دەبێ و ئەگەر بووین چۆن دەبێ؟

﴿وَمَا قُلُوْهُ وَمَا صَلَّوْهُ وَلٰكِنْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ واتە کاتێ هاویشووەکیان بینی وایانزانن عیسا (سلاوی خۆی لێ بیت)، لەبەرئەوە خۆی گەورە فەرموویشتی: ﴿وَإِنَّ إِلٰهِيْنَ اٰخْلَفُوْا فِيْهِ لَئِيْ شَيْءٌ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اٰتِيَآءُ الظَّنِّ﴾ واتە

ئەوانەى ئەيانوت كوشتوومانە لە جولهكەوه ئەوانەش خۆيان تەسليم كردن
گاوەرەكان لە گاوەرە نەزانەكان هەموويان لە گوماندان لەسەر ئەوه و لە بەرئەوه
فەرمويەتى: ﴿وَمَا قَلَّوْهُ يٰقَيْنَا﴾ واتە بە دلنڤايەيه نەيانكوشتووه، بەل: و
گومانيان هەيه ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ غَزِيْزًا﴾، بەلكو خوا بە قودرەت و
دەسەلاتى خۆى پاراستى ﴿حَكِيْمًا﴾ واتە بە هەموو ئەوانى دايدەنى لەو
كاروبارانەى دروستى دەكات.

ئيبنو ئەبى حاتم و تويەتى: لە ئيبنو عەباسەوه دەگێرەنەوه و تويەتى:
كاتێ خوا وىستى عيساى كۆرى مەريەم بەرز بکاتەوه بۆ ئاسمان، هاتە لای
هاوڵەكانى كە لە كە لە ماله كەدا دوانزە كەس لە حەوارىيەكان بوون واتە لەو
كاتەيا هاتە دەر كە لە ماله كەدا بوو سەرى ئاوى لى دەتكا وتى: لە ئيبوهدا
هەيه بى باوەريەم پى دەكات، دوانزە جار ئەوهى، دواى ئەوهى باوەرى پى
هينابووم، ئەلى: پاشان وتى: كام لە ئيبو ئەمادەيه بخريته سەر شيوەى من و
بكوژى لە جىگای من لە رۆژى قيامەتدا لە پلەويایەى مندا دەبى؟ گەنجىك
تەمەنى لە هەموويان بچووكتەر بوو هەلسا، پى وت: دانيشە، پاشان
دووبارەى كەردەوه، هەر ئەو گەنجە هەلسا، پاشان دووبارەى كەردەوه بۆيان هەر
ئەو گەنجە هەلسا، وتى: من ئەمادەم، عيسا فەرموى: تۆ ئەو كەسەى من
دەمەوێت. ئيتەر شيوەى عيسا چوو سەر شيوە و عيسا لە كلاو پوژنەى
زورەكەوه بەرزكرايەوه بۆ ئاسمان. ئەلى: كۆمەليك لە جولهكە هاتنە زورەوه
ئەوهى شيوەكەى چووبووه سەرى گرتيان و كوشتيان و لە خاچيان دا،
يەككيان دوانزە جار بى باوەر كرد بە عيسا دواى ئەوهى باوەرى پى هينابو.

بوون بە سى بەشەوه:

بەشيكيان وتیان: خوا لەناوماندا بوو هەتا وىستى، پاشان بەرزبوووه بۆ
ئاسمان، ئەوانە پێيان دەوتن يەعقوبىيەكان، بەشيكي تریان وتیان: كۆرى خوا
لەناوماندا بوو هەتا ئارەزوى كرد، پاشان خوا بەرزى كەردەوه بۆ لای خۆى،
ئەوانەش پێيان دەوتن نەستوورىيەكان، بەشەكەى تریان وتیان: بەندەى خوا و
نيردراوى خوا لەناوماندا بوو، هەتا خوا وىستى، پاشان خوا بەرزى كەردەوه
بۆ لای خۆى، ئەوانەش موسلمانەكان بوون، هەردوو بەشە بى باوەرەكە بەشە

موسلمانان که بیان له ناوربرد، ئیتیر بهرده وام ئیسلام بوو به ژیره وه ههتا خوا
موحه ممه دی (دروودی خوی له بیت) نارد (ئه وه ههتا ده گاته ئیبنو عه باس
ئیسنادیکی سازه).

ئىبنو جەرير وتوويه تى: له وهه بى كورى مونه بيهه وه ده گيرنه وه
وتوويه تى: عيسا و حه فده كهس له حه واريه كانى هاتنه مالك، بى باوه ده كان
ده وريان گرتن، كاتى چوونه ژووره وه خوا هه موويانى خسته سهر شيوه عيسا
(**سلاوى خوى لى بيت**)، نه وانش پييان وتن نيوه سيحرتان ليتمان كردوه،
عيسامان له ناوتاندا بو ده رخن يان هه مووتان ده كوژين، عيسا (**سلاوى خوى لى**
بيت) به هاوه له كانى وت: كى خوى ده فروشى به به ههشت نه مړو؟ پياوښكيان
وتى: من، هاته ده ره وه له ناوياندا وتى: من عيسام، خوا خستبوويه سهر
شيوه عيسا، نه وانش برديان و كوشتيان و له خاچيان دا، به وشيوه لبيان
تيكه چوو وايانده زانى عيسايان كوشتووه و گاواره كانيش ههروايان ده زوانى كه
نه وه عيسايه، خوايش عيساي لهو پرژه وه به رز كردووه ته وه (نه مهش سياقيكى
غريه).

ئېنىق جەزىرە تۈۋىتى: غەلبەسىمەدى كۆپى مەقەلە تۈۋىتى: گۆيىسى ۋە ھەب بۆم دەپت: عىساي كۆپى مەرىم كاتى خوا ئاگادارى كىر كە لە دۇنيا دەردە چى لە مردن ترسا ۋ بە لايەۋە ناخۇش بو، ھەۋارىيە كاتى بانگىشت كىر ۋ خواردنى بۇ دروست كىر، پىتى وتن: ئەمشەۋ ئامادە بن لام پىۋىستىيە كىم پىتان ھەيە، كاتى ئەۋ شەۋە ھاتن بۇ لاي، خواردنى دەر خوارد دان ۋ خۇي ھەلسا بە خىزمە تىكرىدان كاتى لە خواردن بۆۋنەۋە دەستى بۇ شۇردن بە دەستى خۇي، دەستىۋىزى بۇ ئەشتن بە جەلە كاتى دەستىان سىرى، ئەۋانىش ئەۋە بان زۇر لا سەير بو، پىتان ناخۇش بو ئىنجا وتى: بزانن ھەر كەس شىت ك لەۋە ئەمشەۋ كىرەد رەدى بىكەتەۋە بۆم لە من نىيە، مېش لەۋ نىم، ئەۋانىش بىر يانن لەسەر كارەكە دا ھەتا كاتى لىۋەۋە وتى: ئەۋە ئەمشەۋ بۆم كىر لە بانگىشت كىرەدان بۇ خواردن ۋ دەستە كاتىنانم شۇرد بە دەستى خۇم بۇ ئەۋە بوۋ ئىۋەش چاۋ لەمن بىكەن، چۈنكە ۋەك دەزانن من باشتىرىنانم كەستان خۇي لە كەسى تىرتان بە گەۋرە

نەزانى، يا ھەندىكتان گيانى خۆى بەخت بکات لە پیناوى ھەندىكتاندا وەك
چۆن من گيانى خۆم بەخت بۆ ئێو، بەلام ئەو پینوستییەى ئەمشەو داواتان
لێ دەكەم بۆم بکەن لە خوا بۆم بپارێنەوێ زۆر كە ئەجەلم دوابخات، كاتى
دەستیان كرد بە پارانەوێ وىستیان زۆر بپارێنەوێ، خەویان لێ كەوت نەیانتوانى
بپارێنەوێ بۆى، عیسا (سلاوى خۆى لێ بێت) ھەلى دەساندن و دەپوت: (سبحان
الله) پاكو بێگەردى بۆ خوا نەتانتوانى تاقە شەوێك ئارامم بۆ بگرن یارمەتیم
بدەن تێیدا؟ وتیان: سۆیند بە خوا نازانین تووشى چى بووین ئێمە لەوێ وپیش
شەو درەنگ دەخەوتین و بە زۆرى ئەماینەوێ، بەلام ئەمشەو نەمانتوانى
دانیشین نەخەوین و بپارێنەوێ ھەركاتى بمانووستایە بپارێنەوێ رێمان لێ
دەگیرا. ئەویش وتى: شوان دەپروات و مەرەكان بڵاوى لێ دەكەن، بەو شێو
قەسەى دەكردو مەرگى خۆى ئاشكرا دەكرد، پاشان وتى: بەراستى يەكێ لە
ئێو باوەرى بە من نامێنێ پێش ئەوێ كە لە شێر سێ جار بخوێنێ، با
كەسیكتان من بفروشی بە چەند درەمىكى كەم و نرخەكەى بخوات،
ئەووانیش چووێ نە دەروە بڵاویان لێ كرد، ئەوكاتە جولەكە دەگەرا بە دوايدا
شەمعونيان گرت كە يەكێ بوو لە حەوارىكان، وتیان: ئەم لە ھاوێلەكانى
عیسایە، ئەویش ئینكارى كرد و وتى: من ھاوێلى ئەو نیم ئەوانیش بەریان
دا، پاشان كۆمەلێكى تر گرتیان ئەمجارەش ئینكارى كرد، وتى: من ھاوێلى
ئەو نیم. پاشان دەنگى كە لە شێرەكەى بیست، دەستى كرد بە گریان و تووشى
غەم و پەژارە بوو، كاتى پۆز بووێ یەكێ لە حەوارىكان چوو بۆ لای
جولەكەكان و وتى: چیم دەدنى ئەگەر من شوێنى مەسیحێكم نیشان دان؟
سێ درەمیان داوێ ئەویش وەرگرت و بردنى بۆ شوێنەكەى كە لەوێ وپیش
لێیان تێكچوو بوو گرتیان و قۆل بەستیان كر بە پەت لە پێشەوێ دەروێشتن و
پێیان دەوت: تۆ لەوێ وپیش مردوت زیندوو دەكرەوێ و شەیتانت دوور
دەخستەوێ و شىتت چاك دەكرەوێ، ئەى ناتوانى خۆت لەو پەتە رزگار
بكەیت؟ پاشان تفيان لێ كرد و دركیان ئەدا بەسەرىدا ھەتا گەياندىانە لای
ئەو تەختەيەى ئەیانویست پیايدا ھەلواسن، خواش بەرزى كردهوێ بۆ لای
خۆى، ئەوێ شێوێ چوو بووێ سەر ئەو لە داریان دا، حەوت پۆز ماوێوێ،

پاشان دایکی و ئەو ژنە ی که عیسا تەداوی دەکرد و خوا لە شێتێهەکی چاکی
 کردەووە هاتن ئەگریان لە وشوێنە ی که کرابوو بە دارد، عیسا (سلاوی خوا ی لێ
 بیت) هات بۆ لایان پێی وتن: بۆچی دەگریەن؟ وتیان: بۆ تۆت، وتی: من
 خوا بەرز ی کردەووە بۆ لای خۆی خێر نەبێ هیچم تووش نەبووە، ئەو
 خراوەتە سەر شێوێ ی من بە حەواریەکان بلێن لە فلانە شوێن و لە فلانە
 شوێن ئەگەن بە من، لەو شوێنەدا یانزە جار پێی گەشتن، پاشان ئەو یان لێ
 ون بوو که فرۆشتبووی و شوێنەکی نیشانی جولەکەدا بوو، دەربارە ی
 هاوێلەکانی پرسیاریان لێ کرد، وتی: من پەشیمانم لەو ی کردووەم خۆی
 خنکادنو خۆی کوشت، وتی: ئەگەر تۆر بە ی بکەرایە خوا تۆبەکی قبول
 دەکرد، پاشان دەربارە ی ئەو غولامە ی شوێنیان کەوتبوو پرسیاری لێ کردن کە
 ناوی یەحیا بوو، وتی: ئەو لەگەڵتانایە، پرۆن هەر مرقۆفی وای لێ دێ بە
 زمانی نەتەنەووەکی خۆی قسە دەکات و بانگەوازیان دەکات و ئاگاداریان
 دەکات. (سیاق غریب جدأ).

پاشان ئێبنو جەریر وتوویەتی: لە ئێبنو ئیسحاقەو دەگێرنەووە وتوویەتی:
 ناوی ئەو پادشایە ی که پیاوی نارد بۆ عیسا بیکوژێ پێیان دەوت داود، کاتی
 بۆ ئەو کۆبوونەووە کەسیک لە بەندەکانی خوا نەیدەزانی بەرگە ی ئەو نەو دەگری
 وەک بۆم باسکرا کەش ئەو نەندە ی ئەو لێی نەدەترسا وە لە خوا پارایەووە کە
 لێی دوور بخاتەووە هەتا وەک ئەلێن وتوویەتی: خوا ی ئەگەر تۆ ئەو کاسە لە
 کەسیک لە خەلقى خۆت دوور دەخەیتەووە و لە منی دووربخەرەووە هەتا جەلد
 لێدانەکی ئەو نەندە توند بوو خوێن دەردەپەری لە شوێنەکی لەو دەرگایەووە کە
 یانویست لێو ی بچنە ژوورەووە، چوو ژوورەووە بۆ ئەو ی خۆی و هاوێلەکانی
 بکوژن بە عیساووە سیانزە کەس بوون، کاتی زانی هاتوونەتە ژوورەووە بۆی،
 یەکی لە حەواریەکانی هاوێلی پێی وت: کە دوانزە پیاو بوون. فطرس،
 یعقوبی کوری زەیدی یەحسی برای یەعقوب و ئەندرابیس و فیلس و ئەبر
 سەلماووە مەنتا و طوماس و یەعقوبی کوری حەلفیا تەداو سیس قەسانیا و یود
 زەکەریا یوطا، ئێبنو حەمید وتوویەتی: سەلەمە وتوویەتی: ئێبنو ئیسحاق
 وتوویەتی: پیاویکای گاوری کە موسلمان بوو پێی وتم: کاتی عیسا لە خواووە

هه‌والی پێ گه‌یشت که به‌رزى ده‌کاته‌وه بۆ لای خۆى وتى: ئه‌ی چه‌واره‌یه‌کان کامتان چه‌ز ده‌کات که له‌ به‌هه‌شتدا بێته‌ هاوه‌له‌م هه‌تا به‌چێته‌ سه‌ر شێوه‌ی من له‌ به‌رچاوى جوله‌که‌کان و له‌ جێگای من بیکوژن؟ سه‌رجس وتى: من ئه‌ی رۆحى خوا، وتى: له‌ جێگه‌ی من دانیشه‌، ئه‌ویش تێیدا دانیشته‌، عیسا (سلاوى خواى ئێ بێت) به‌رزکرایه‌وه‌، ئه‌وانیش هاتنه‌ ژووره‌وه‌ بردیان و له‌ داریان دا، هه‌ر ئه‌و سه‌رجسه‌ بوو له‌ داریان داو سه‌ریان لێشێواندرا‌بوو، کاتێ چوونه‌ ژووره‌وه‌ له‌گه‌ڵ عیسا ژماره‌که‌یان دیاری بوو، چونکه‌ بېنێبوویان و ژماره‌یان ئامار کرد‌بوو، کاتێ چوونه‌ ژووره‌وه‌ بۆ لایان بۆ ئه‌وه‌ی بێگرن عیسا و هاوه‌له‌کانیان بېنى سه‌ریان کرد یه‌کێ دیار نییه‌ ئه‌وه‌ش بوو که جیاوازیان هه‌بوو له‌سه‌رى ئه‌وان عیسایان نه‌ده‌ناسی، بۆ ئه‌وه‌ی سى دره‌مه‌که‌ بده‌ن به‌ لیودس بۆ ئه‌وه‌ی عیسایان نیشان بدات پێى وتن: ئه‌گه‌ر چوونه‌ ژووره‌وه‌ من به‌رامبه‌ر ده‌وه‌ستم، ئێوه‌ش بێگرن، کاتێ چوونه‌ ژووره‌وه‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی عیسا رووى دا‌بوو، سه‌رجس له‌ شێوه‌ی عایسادا بېنى گومانی نه‌بوو که ئه‌وه‌ عیسایه به‌ره‌و رووى چوو، ئه‌وانیش گرتیان و بردیان له‌ داریان دا، پاشان یودس زه‌که‌ریا په‌شیمان بوو له‌و کاره‌ی به‌ په‌تیک خۆى خنکاند، ئیستاش گاواره‌کان نه‌فرینی لێ ده‌که‌ن، هه‌ندێک له‌ گاواره‌کان ده‌لێن: ئه‌وه‌ی که لێیان تیکچوو گرتیان له‌ داریان دا هه‌رده‌یوت: من ئه‌و نیم بۆی هاتوون، به‌لکو من رێم نیشان دان بۆ دۆزینه‌وه‌.

که ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمَنَّ بِكَ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾. ئێبنو جه‌ریر وتویه‌تى: ئه‌هلێ ته‌ئویل جیاوازیان هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی واتای ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمَنَّ بِكَ﴾ واته‌: پێش مردنی عیسا (سلاوى خواى ئێ بێت) ئه‌وه‌ ده‌رباره‌ی هه‌موویان ده‌کری که باوه‌ری پێ ده‌هێنن کاتى دێته‌ خواره‌وه‌ بۆ کوشتنی ده‌جال، به‌وشێوه‌یه‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان ده‌بنه‌ یه‌ک نه‌ته‌وه‌ ئه‌ویش نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامی دوور له‌ هاویه‌شدانانه‌ که ئایینی ئیبراهیمه‌ (سلاوى خواى ئێ بێت). ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی باسکردووه‌ وتویه‌تى: عه‌بدوهره‌حمان له‌ سوفیانه‌وه‌ له‌ ئه‌بى حوصه‌ینه‌وه‌ له‌ سه‌عیدی کوپى جویه‌یره‌وه‌ له‌ ئێبنو عه‌باسه‌وه‌ که ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمَنَّ بِكَ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾،

وتوویه تی: پیش مردنی عیسی کوری مەریەم (سلاوی خوی لی بیت).

ئەبومالیک وتوویه تی: ﴿إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ ئەو کانی هاتنە خوارەو عیسا دەبیت و پیش مردنی عیسا (سلاوی خوی لی بیت) کەس نامینێ لە ئەهلی کتێب باوەری پێ دەهێنێ.

ززه حاک لە ئینبو عەباسەو دەگیرێتەو کە دەربارە ی ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ وتوویه تی: ئەو بەتایبەتی جولە کە دەگیرتەو، حەسەنی بەصری وتوویه تی: واتە نەجاشی و هاو لەکانی.

ئینبو جەریر وتوویه تی: یەعقوب بۆی گیرامەو لە ئەبو رەجاو لە حەسەنەو کە دەربارە ی ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ وتوویه تی: پیش مردنی عیسا (سلاوی خوی لی بیت) کە زیندوو لای خواوە، بەلام کاتی هاتە خوارەو هەموو باوەری پێ دەهێنن.

ئینبو ئەبی حاتم وتوویه تی: جوهریری کوری بەشیر وتوویه تی: گویم لیبوو پیاوێک بە حەسەنی وت: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ مانای چیه؟ ئەویش وتی: پیش مردنی عیسا، خوی گەورە عیسا بەرز کردوو ئەو بۆ لای خۆی پیش هاتی پڕۆزی قیامەت زیندوو دەکاتەو باش و خراپ باوەری پێ دەهێنن.

ئینبو جەریر وتوویه تی: کۆمەلێکی تر وتویانە: کەس نامینێ لە ئەهلی کتێب باوەرنەهێنێ بە موحەممەد (درووی خوی لی بیت) پیش مردنی خواوەنی کتێب.

عەکریمە وتوویه تی: کەس لە گاور و جولە کە نامینێ باوەر بە موحەممەد نەهێنێ پیش ئەو ی بمرێ.

ئینبو جەریر وتوویه تی: لەو فسانە قسە یە کەم راستە کە دەلێن کەس لە ئەهلی کتێب دواي هاتنە خوارەو ی عیسا باوەری پێ نەهێنێ.

گومانی تێدانیه ئەو ی ئینبو جەریر وتوویه تی راستە، چونکە مەبەست لە سیاقی ئایەتە کە دەربارە ی پوچەلی ئەو یە کە جولە کە وتویانە عیسامان کوشتوو و گاورە نەزانە کانیش داویانە تە دەستیان، خوی گەورە پرایگە یاندوو

ڪه ٿوهه واليه، به لڪو لڻيان تيڪچووه ٿوهه يان ڪوشتووه ڪه چووه ته سهر شيوهي
عيسا، پاشان خوا عيساي بهر زڪردوهه و تهوه بڙ لاي خڙي، ٿوهه ٿيستا ماوه و
زيندووه، پيش هاتني پڙڙي قيامت دڙته خواروه وه ڪ چهندها فرموده
موتو واتير به لگهيه له سهر، ٿوهه ڪاته مه سحى ده جال ده ڪوڙي و خاج
دهشڪيني و بهراز ده ڪوڙي سهرانه لا ده بات تنها ٿيسلام قبول ده ڪات يان
شمشير ٿم ٿايه ته پيرڙهه راده گهيه ني ڪه هه موو ٿههلي ڪٽيهه ڪان باوه پري پي
دههين و ڪه سڻڪ نامينيٽ باوه پري پي نههيني، له بهر ٿوهه ده فرمودت:
﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾، واته پيش مردني عيسا،
ٿوهه عيسايه جوليه ڪه و ٿهوانه ي له گه لڻيان ريڪن له گاوه ڪان ڪه به درو
وتوويانه عيسامان ڪوشتوه و له دارمان داوه **﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾**
واته بهر ڪرده وانه ي بينوني لڻيان پيش بهر زڪردنهوه ي بڙ ٿاسمان و دواي
نارنده خواروهه ي بڙ سهر زهوي، به لام ٿهوانه ي وايان ليڪداوه تهوه ڪه ڪس
له ٿههلي ڪٽيب نامري هه تا باوه به عيسا يان به موچه محمد سلاوي خويان
له سهر بيت نههيني، ٿوهه واقيعه ڪهيه، چونڪه هه موو ڪس له سهره مرگدا
ٿوهه ي بڙ ده رده خري ڪه له وهه وپيش نههيه زاني و باوه پري پندههيني، به لام ٿوهه
باوهههينانه سوودي نيهه بڙي ڪاتي فرشته ي گيان ڪيشاني بيني، وه ڪ خوي
بهر ز فرموده ي: **﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَٰهَ﴾** **﴿النساء: ١٨﴾** وه خوي بهر ز
فرموده ي: **﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَاسًا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾** **﴿غافر: ٨٤﴾**.

ٿههش به لگهيه له سهر لاوازي ٿوهه ي ٿيبنو جهري ڪردوهه ي تيه به لگه بڙ
ره ددانهوه ي ٿوهه قسه يه ي ڪه وتوويه ي: ٿهگر مه بهست له و ٿايه ته ٿوهه بوايه
ٿوهه هه رچي باوه پري به موچه محمد بهينايه يا به عيسا له وانه ي ڪه باوهه پيان
پي نههوه له سهر ٿاينه ڪه يان ده بن ٿوهه ڪانه خزم و ڪس نه دهه بونه ميراتگري،
چونڪه راستگو هه والي داوه ڪه پيش مردني باوه پري پي دههين ٿوههش باش
نيه به باوههه بونه ڪه ي ڪس پابه ند ناڪري بهوه دهه يته موسلمان، ٿه ي نابيني
قسه ڪه ي ٿيبنو عهه باس ڪه وتوويه ي: ٿهگر له شوينيڪي بهر ز هه لدرته
خواروهه يان به شمشير لڻي بدرت يان درنده بيخوات ٿوهه ڪه سه هه دهه ي

باوه‌ر به عیسا بهیڤن، باوه‌رپوونیش له‌و کاته‌دا بی سووده، خاوه‌نی له‌ بی
باوه‌ری رزگارناکات.

هه‌رکەس باش سه‌رنج بدات بۆ ده‌رده‌که‌وێت نه‌وه واقیعییه، به‌لام
پابه‌ند ناکرێ به‌وه‌وه که مه‌به‌ست له‌ ئایه‌ته‌که‌ نه‌وه‌یه، به‌لکو مه‌به‌ست له‌وه‌ی
باسمان کرد ده‌رباره‌ی بوونی عیسا (سلادی خۆی لێ بیته) به‌زیندوویی مانه‌وه‌ی
له‌ ئاسمان و هاته‌نه‌خواره‌وه‌ی پیش پۆزی قیامه‌ت بۆ نه‌وه‌یه که نه‌و جوله‌که و
گاواره به‌ درۆ به‌خه‌ینه‌وه که قسه‌کانیان جیاوازه و به‌یه‌کدا دراوه و پێچه‌وانه‌ی
یه‌کن و دژی یه‌کن و دوورن له‌ راستیه‌وه، نه‌و جوله‌کانه زیاده‌په‌ریان کردوه
گاواره‌کانیش که‌مه‌ترخه‌می، به‌وه‌ی گرتوویه‌اته عیسا و دایکی له‌ تاوانه
گه‌وره‌کان، گاواره‌کان تووشی سه‌رلێشی‌واوی بوون کاتی نه‌وه‌یان وتوه
ده‌رباره‌ی که تێیدا نه‌بووه به‌وه‌ی له‌ مه‌قامی پێغه‌مبه‌رایه‌تی لایان داوه و
به‌زریان کردوه‌ته‌وه بۆ پله‌وپایه‌ی په‌روه‌ردگاری.

باسی نه‌و فه‌رموودانه‌ی هاتوون ده‌رباره‌ی هاته‌نه‌خواره‌وه عیسا له
ئاسمانه‌وه بۆ سه‌رزه‌وی له‌ کۆتایی زه‌مانه‌دا پیش هاتنی پۆزی سه‌لا
به‌شیویه‌که بانگه‌واز ده‌کات بۆ په‌رستنی خۆی تاک و ته‌نهاو بی هاوبه‌ش

بوخاری به‌ره‌حه‌مه‌تی خوا بکه‌وێ و توویه‌تی: له‌ نه‌بی هه‌رپه‌روه
ده‌گێڕنه‌وه و توویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی لێ بیته) فه‌رموویه‌تی: "والذي
نفسی بیده لیوشکن أن یزل فیکم ابن مریم حکما عدلا فیکسر الصلیب،
ویقتل الخنزیر، ویضع الجزیه، ویفیض المال حتی لا یقبله أحد، حتی
تکون السجدة خیرا من الدنیا وما فیها". واته: به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته
خه‌ریکه عیسا کۆری مه‌ریه‌م بیته خواره‌وه بۆ نواتان به‌شیویه‌ی حاکمیکی
دادپه‌روه‌ر، خاج بشکێنی و به‌راز بکوژی و سه‌رانه لایبات و مال نه‌وه‌نده
زۆریه‌ت که‌س نه‌یه‌وێت، ته‌نها کړنوشتیک له‌و دونیا و چی تێدا به‌خه‌تر
ده‌بیته بۆیان.

رێگایه‌کی تر ئیمام نه‌حمه‌د و توویه‌تی: له‌ نه‌بی هه‌رپه‌روه ده‌گێڕنه‌وه که
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی لێ بیته) فه‌رموویه‌تی: "الأنبیاء إخوة لِعَلات أمهاتهم
شتی و دینهم واحد، ولانی أولى الناس بعیسی ابن مریم، لأنه لم یکن بینی

وبینه نبی، وانه نازل، فإذا رأیتموه فاعرفوه: رجل مربع إلى الحمرة والبیاض، علیه ثوبان مُصَصَّرَان، كأن رأسه یقطر وإن لم یصبه بَلَل، فیدق الصلیب، ویقتل الخنزیر، ویضع الجزیة، ویدعو الناس إلى الإسلام، ویهلك الله فی زمانه الملل كلها إلا الإسلام، ویهلك الله فی زمانه المسیح الدجال، ثم تقع الأمانة على الأرض، حتی ترتع الأسود مع الإبل، والتمار مع البقر، والذئاب مع الغنم، ویلعب الصبیان بالحيات لا تضرهم، فیمکث أربعین سنة، ثم یتوفی ویصلی علیه المسلمون". واته: پیغهمبه ران به رهی یلک بابن و داکیان جیا به و یلک دینیان هیه، من له هه موو کهس له پیشترم به عیسای کوری مہریم، چونکه له نیوانماندا پیغهمبه رهی تر نییه، نهو هه ر دیته خواره وه، کاتی چاوتان پیی کهوت بیناسنه وه، پیاوئیکی چوار شانی سوور و سپیه، دوو کراسی له بهردایه، سه ری بیئ نهوی ته ری بهر بکه ویت وک نهو وایه ناوی لی بجوړی، خاچ ده شکینئ و بهراز ده کوژئ و سه رانه لاده بات، خه لک بانگ ده کات بو سه ر ئیسلام، خوا له سه رده می نه ودا هه موو بزچوونه هه له کان له ناو ده بات جگه له ئیسلام و له سه رده می نه ودا خوا مسمیحه ده جال له ناو ده بات، پاشان ئاسایش له سه ر زه ویدا بلاوده بیتته وه هه تا شیره کان له گه ل و شتره کانددا ده له وه پرن و پلته گه کان له گه ل مانگا کانددا و گورگه کان له گه ل مہرہ کانددا و منالان یاری به ماره کان ده کهن بیئ نهوی زیانیان پی بگه یهنن، چل سال ده مینیتته وه، پاشالن ده مرئ و موسلمانہ کان نوئز ده کهن له سه ری.

فہرموویکی تر: موسلیم له سازه واره کهیدا و توویه تی: له نه بی هو پر وه هاتووه و توویه تی: پیغهمبه ر (دروودی خوی لی بیت) فہرموویه تی: "لا تقوم الساعة حتی ینزل الروم بالأعماق - أو بدابق - فیخرج إلیهم جیش من المدینة من خیار أهل الأرض یومئذ، فإذا تصافوا قال الروم: خلوا بیننا و بین الذین سبوا منا نقاتلهم. فیقول المسلمون: لا والله لا نخلی بینکم و بین إخواننا. فیقاتلونهم، فینهزم ثلث لا یتوب الله علیهم أبداً، ویقتل ثلثه أفضل الشہدا و عند الله (عز وجل) ویفتح الثلث لا یفتنون أبدا فیفتتحون قسطنطینیة، فینما هم یقسمون الغنائم قد علّقوا سیوفهم بالزیتون، إذ صاح

فیهیم الشیطان: إن المسیح قد خلفکم فی اھلیکم. فیخرجون، وذلك باطل. فإذا جاؤوا الشام خرج، فبینما هم یعدّون للمقتال: یسوون الصفوف، إذ أقيمت الصلاة، فینزل عیسی ابن مریم فأمّهم فإذا رآه عدوّ الله ذاب كما یذوب الملح فی الماء، فلو تركه لانداب حتی یهلك ولكن یقتله الله بیده، فیریهم دمه فی خزینته. واته: پۆزی قیامت نایه هتا رۆم نهینه قولایی ولاتی ئیسلامهوه، یان ئەگاتە دااییق، لە مەدینهوه سوپایەکیان بۆ دئی که لە پۆژەدا باشتترین خەلکی سەرزهوین کاتی ریز دەبن بەرامبەریان رۆمەکان پێیان دەلێن: با ئەوانە لەناو بەین ژن و مندالی ئیمەیان بە دیل گرتووه، موسلمانەکانیش دەلێن: نا سوێد بە خوا ریگاتان پێنادەین براکانمان لەناوێرن. لەو جەنگەدا سێ یەکیان هەلدین، خوا هەرگیز لە تاوانەکیان نابورئ و سێیەکیان دەکوژئ ئەوانەش چاکترین شەهیدان لای خوا و سێ یەکیان ولات پزگار دەکەن که هەرگیز تووشی فیتنه نایەن و قوسەنتینیەش پزگار دەکەن، لەو کاتەدا دەستکەوتە جەنگیەکان دا بەش دەکەن شمشیرەکانیان هەلدەواسن بە زەیتوونەوه، شەیتان هاوار دەکات لەناویاندا مەسیح ماوێتەوه لەناو ژن و مندالەکانتاندا، هەرچەندە ئەو قسە پووچەل بوو ئەوان دەچنە دەر، کاتی دەگەنە شام ئەویش دێتە دەر لەو کاتەدا ئەووان خۆیان ئامادە دەکەن بۆ جەنگ و ریزەکانیان رێک دەخەن، قامکەت دەکرێت بۆ نوێژ عیسا کۆری مەریەم دێتە خوارەوه ئیمامەتیان بۆ دەکات، کاتی دۆژمنەکی خودا دەبینئ ئەتوێتەوه وەک چۆن خۆئ لە ئاودا دەتوێتەوه، ئەگەر وازی لئ بەینایە ئەتوایەوه هەتا دەکرد، بەلام خوا بە دەستی ئەو دەیکوژئ خۆنەکی بە حەریەکەوه نیشانی خەلک دەدات.

فەرموویەکی تر: ئەحمەد وتوویەتی: لە ئێبنو مەسعودەوه دەگێرەوه وتوویەتی: پێغەمبەر (دروودی خرای لئ بیئت) فەرموویەتی: "ئەو شەوهی شەڕپەویم پئی کرا گەیشتم بە ئیبراهیم و موسا و عیسا سلاوی خاویان لئ بیئت، باسی پۆزی قیامەتیان دەکرد، داویان لە ئیبراهیم کرد بۆیان باس بکات، ئەوویش وتی: من زانیاریم نییه لەسەری، پاشان داویان لە موسا کرد ئەویش وتی: زانیاریم دەربارە ی نییه، پاشان داویان لە عیسا کرد،

ئەویش وتی: جگە لە خوا کەس زانیاری دەربارە ی نیه، بەلام بەپیتی ئەوەی
پەرۆردگارم پەیمانی پێداوم کە دەجال دەردەچیت من دوو شیشم بەدەستەو
دەبێ کاتی چاوی پێم دەکەوێ ئەتوێتەو وەك چۆن قورقوشم دەتوێتەو،
وتووێتی: خوا دەیکوژی کاتی چاوی بەمن دەکەوێت هەتا دارو بەرد دەلێن:
ئە ی موسلمان بێ باوەڕێک لە ژێرمدا یە وەرە بیکوژە وتووێتی: خوا لەناویان
دەبا، پاشان خەلکە کە دەگەرێنەو بۆ ولاتەکانیان ئەو کاتە یەئجوج و مەئجوج
دەردەچن لە هەموو شیوو دۆلێکەو ئەکشێن ولاتەکانیان داگیر دەکەن لەسەر
هەر شتێکدا بپۆن لەناوی دەبن بە لای هەر ئاویکدا بپۆن هەموو دەخۆنەو
وتووێتی: پاشان خەلک دین سکالا لە دەستیان دەکەن لەخوا ئەپارێمەو
خواش لەناویان دەبات و دەیانکوژی هەتا زەوی بەبۆگەنەکیان پیس
دەبێت، بارانیك دەبارێت لاشەکانیان پادەمالی بۆ ناو دەریا بەو پێیە خوا
پەیمانی پێداوم کە ئەگەر ئەو رویدا بەوشیوەیە دەبێت، پۆزی قیامەتیش
وەك هەرگەری تەواو کەس نازانی چ کاتیك لە پەر لە دایک دەبێ شەوێت
بان پۆز.

فەرموودەیهکی دیکە: ئیمام ئەحمەد وتووێتی: لە ئەبێ نەچرەو
دەگێرنەو وتووێتی: چووین بۆ لای عوسمانی کۆری ئەبێ عاص لە پۆزیکی
هەینیدا بۆ ئەوەی موصحەفی کمان هەبوو بەراوردی بکەین لەگەڵ
موصحەفەکی ئەودا، کاتی بانگ درا بۆ نوێژی هەینی فەرمانی پێ کردین
خۆمان شۆری، پاشان بۆنی خۆشی هێنا بۆمان، خۆمان پێ بۆنخۆش کرد،
پاشان چووین بۆ مزگەوت لای پیاویکەو دانیشین باسی دەجالی بۆ کردین،
پاشان عوسمانی کۆری ئەبێ عاص هات لەبەری هەلساین و دانیشین لەگەڵیا
وتی: گوێبێستی پێغەمبەر (دروودی خۆای لی بێت) بۆین ئەیفەرموو:
'موسلمانەکان سێ ولاتیان دەبێت، ولاتیك لەو شوێنەدا هەردوو دەریاکە
ئەگەن بە یەك، وە ولاتیكر لە حیرە و ولاتیك لە شام، خەلکیش سێ جار
نووشی ترس و دلەپاوکی دەبن، دەجالیش لە ناو خەلکەکەو دێتە دەر لە
لای خۆرەلاتەو نووشی شکان دەبێ، یەكەم ولاتیك کە دەیگرێتەو ئەو
ولاتیە کە لای بەیەکگەشتنی دوو دەریاکەن، خەلکەکی دەبنە سێ بەش:

بەشیکیان دەلێن: دادەنیشین چاوەروانی دەکەین بزانی چیه؟ بەشیکیش
 ئەچن بۆ لای عەرەبە دەشتەکیەکان و بەشەکی تریش ئەچن بۆ ئەو ولاتە
 نزیکە لیانەو، لەگەڵ دەجالدا حەفتا هەزار کەس دەبێت کلاویان لەسەردایە
 بەشی زۆری ئەوانە لەگەڵیدا دەبن جولەکە و ئاfrەتن، مسولمانەکان پال
 دەدەن بە عوقبە ی ئوفەیقەو کۆمەڵیکیان دەنێرن ئەو کۆمەڵە تووش دەبن
 ئەوەیان زۆر لا گران دەبێت تووشی برسیتییهکە گەورە دەبن هەتا زەلامی
 وایان دەبێت وەتەری کەوانە دەسووتێنێ و دەیخوات ئەوان لەسەر ئەو
 بارودۆخە دەبن لەبەیانیهکدا بانگەوازکاریک سی جار ھاوار دەکات ئەو
 خەلکینە یارمەتیدەرتان بۆ هات، هەندیکیان بە هەندیکیان دەلێن ئەو دەنگی
 پیاویکی تیرە، عیسای کۆری مەریەم دێتە خوارەو لە کاتی نوێژی بەیانیدا
 ئەمیرەکیان پیتی دەلێت: ئەو گیانی خوا وەرە پێشەو نوێژەکە بکە، ئەویش
 دەلێت: ئەم ئومەتە هەندیکیان ئەمیری هەندیکیان با ئەمیرەکیان پێش
 بکەوێت نوێژەکیان بۆ بکات. هەتا کاتی نوێژەکە تەواو دەکات عیسا
 (سلاوی خوا یی بیت) حەریهکە دەگرێت بە دەستییهو بەرەو دەجال دەروات
 کاتی دەجال دەبینێ وەک قورقوسم دەتوێتەو، حەریهکە دەکات بە نیو
 مەمکیداو دەیکوژێت و ھاوڵەکانیشی ئەشکێنێ، ئەو پۆژە هیچ شتیک نابێت
 کەسیکیان بشارتەو هەتا دار و درەخت دەلێن: ئەو باوەردار ئەو بێ
 باوەرێکە وەبەرد دەلێت: ئەو باوەردار ئەو بێ باوەرێکە. (تفرد بە أحمد
 من هذا الوجه).

ئەبو عەبدوللا موحەممەدی کۆری یەزیدی کورشی ماجە لە سونەنەکییدا
 وتوویهتی: لە ئەبێ ئومامە ی باهیلییهو دەگێرەو و توویهتی: پێغەمبەر (درودی
 خوا یی بیت) وتاری بۆ ئەداین بەشی زۆری وتارەکی باسی دەجال بوو، کە
 ئیمە یی ئاگادار دەکردەو لە قسەکانی ئەو بوو دەبوت: "لەوکاتەو خوا
 نەوێ ئادەمی لە زەویدا جێگیر کردوو فیتنەیهک نەبوو لە فیتنە ی دەجال
 گەورەتر بێت، خوا یی گەورە پێغەمبەرێکی نەناردوو نەتەوێکە نەترساندبێ لە
 دەجال، من کۆتایی پێغەمبەرانی و ئیو کۆتایی نەتەوێکانن، ئەو دەجالە ھەر
 لەناو ئیویدا سەرھەلەدات، ئەگەر سەری ھەلدا و من لەناوتاندا نەبووم، من

حوجەى ھەموو موسلماننیک دەبم، بەلام ئەگەر دواى من سەرى ھەلدا ھەر
کەس خۆى حوجەى خۆیەتى، خوا جێنشینى منە بۆ ھەموو موسلماننیک، ئەو
دەجالە لەنیوان شام و عێراقدا سەرھەلەدەدات، بە لای راست و چەپیدا
وێرانکاری بلأو دەکاتەو، ئەى بەندەکانى خوا ئاگادار بن، ئەى خەلکینە
چەسپاوبن، من دەجالتان بۆ وەصف دەکەم، بەشیوەیەك هیچ پیغەمبەرێك
پێش من بەوشیوەیە وەسفی نەکردوو. پیغەمبەر (دروودی خواى لى بێت) دەستى
بە قسەکانى دەکرد و دەیوت: "من پیغەمبەرم، دواى من پیغەمبەرى تر
نایەت"، پاشان ستایشى خواى کرد و دەیفەرموو: "دەجال دەلیت من
پەروەردگارى ئیووم، بزائن ئیوہ پەروەردگارى خۆتان نابینن ھەتا نەمرن،
دەجال چاویکی کوێرە، پەروەردگارتان چاویکی کوێر نییە، دەجال لە نیو
چەوانى نوسراوہ ئەمە خوانەناسە، ھەموو موسلماننیکى خوێندەوار و
نەخوێندەوار ئەتوانن بێخوێنتیەو، لە فیتنەکانى ئەوہیە بەھەشت و جەھەنمی
لەگەلدايە، دۆزەخەکەى بەھەشتەو بەھەشتەکەى دۆزەخە، ھەر کەس تووش
بوو بە ئاگرەکەى با ھاوار بۆ خوا بکات و سەرەتای سورەتى (الکھف)
بخوێنن، ئیتر خوا ئەو ئاگرەى بۆ سارد دەکاتەو و سەلامەتى دەکات وەك
چۆن خوا ئاگرەکەى سارد و سەلامەت کرد لەسەر ئیبراھیم، ھەر لە فیتنەکانى
ئەوہیە بە عەرەبى دەشتیکى دەلیت: ئەگەر من و دایکت و باوکت ئیستا
زیندوو بکەمەوہ شایەتى دەدەیت کە من پەروەردگارتم؟ ئەویش دەلى: بەلى،
ئەویش دوو شەیتان ئەگۆرێتە سەر شیوہى باوڪ و دایكى و دەلیت: کۆرەكەم
شوێنى بکەوہ ئەوہ پەروەردگارە. ھەر لە فیتنەکانى کەسێك دەگرێ و بە مشار
دیکات بە دوو بەشەوہ، پاشان دەلیت: سەیرى ئەو بەندەيەم بکەن ئیستا
زیندوو دەکەمەوہ، پاشان دەلیت: پەروەردگارێكى ھەيە جگە لەمن خواى
گەررە ئەو بەندەيە زیندوو دەکاتەوہ دەجال پێى دەلیت: کى پەروەردگارى
تۆیە؟ ئەویش دەلى: پەروەرىنى من خودایە، تۆ دەجالى تۆ و دۆزمنى
خوايت، سوێند بە خوا من لە خۆت باشتر دەتناسم، پیغەمبەر (دروودی خواى
لى بێت) دەفەرمووئیت: ئەو پیاوہ بەرزترین پلەى دەبیئت لە بەھەشتدا لەناو
نەتەوہکەمدا".

موحاربى وتوويه تى: گه پراينه وه بۆ حه ديسه كه ي ته بو رافيع وتوويه تى:
 هه ر له فیتنه كانى ده جال تهويه فه رمان ده كات به ئاسمان باران بيارئى باران
 ده بارئى و فه رمان ده كات به زهوى كه سهوز بىت خيرا سهوز ده بىت، هه ر
 له فیتنه كانى تهويه كه به لای هۆزىكدا بروات به درۆى بخه نه وه هه رچى
 ئازهلان ههيه ده مرئ، هه ر له و شتانهى سه رى خه لكى پى ده شپوئى تهويه
 ته گه ر بروات به لای هه ر هۆزىكدا باوه رى پى بكه ن فه رمان ده كات به
 ئاسمان بارانيان به سه ردا بيارئى بارانيان به سه ردا ده بارئى و فه رمان ده كات
 به زهوى سهوز بىت هه تا ئازله كانيان تهو پۆزه ده پۆن تير گزو گيا ده خۆن و
 هه مويان قه له و ده بن و گه و ره ده بن گوانيان پر شير ده بىت به شپوه به ك
 هه رگيز وانه بوون، له سه ر زهوى هيج ناميئى به سه ريا نه روات و سه رنه كه وئى
 به سه ريدا، جگه له مه كه وه مه دينه له هه ر ده رگايه كيان بيه وئى به چيئه ناوى
 فريشته به شمشير به ره نگارى ده بنه وه هه تا لای (الظريب الاحمر) داده به زى
 لای دوورپانه كه (السنجه) مه دينه سى جار تووشى بومه له رزه ده بىت و
 ده له رتته وه به سه ر خه لكه كه يدا. هيج موفيقىكى نىرو مى ناميئى هه موو ده چن
 بۆ لای پيسى پتوه ناهيلئ وه ك كوره چۆن چۆن پيسى به ئاسنه وه ناهيلئ تهو
 پۆزه ناو ده نئ پۆزى پزگارى. ئوم شوره يكى كچى ته بى عه كر ده لىت: تهى
 نىردراوى خوا تهو كاته عه رب له كوئ ده بى؟ ته فه رموئىت: ته وان كه م ده بن
 و به شى زۆر شيان له (بيت المقدس) ده بن و پيشه واكه يان پياوئىكى چاك
 ده بى له كاتىكدا ئيمامه كه يان پيش ته كه وئى كه نوئزى به يانبيان بۆ بكات له و
 كاته دا عيساى كورى مه ريم سلأوى خوايان لى بى دىته خواره وه تهو ئيمامه
 پاشه و پاش ده گه رتته وه دواوه بۆ ته وهى عيسا (سلأوى خواى لى بىت) پيش
 بكه وئى، عيسا (سلأوى خواى لى بىت) ده سى ده خاته نيو شانى پاشان ده لىت:
 پيش بكه وه ره وه و نوئزه كه يان بۆ بكه تهو نوئزه بۆ تو قامه تى بۆ كراوه، ئيتىر
 يمامه كه يان نوئزه كه يان بۆ ده كات كاتى له نوئزه كه ده بىته وه عيسا (سلأوى خواى
 لى بىت) ده فه رموئىت: ده رگاكه بكه نه وه كه ده رگاكه ده كرئته وه ده جال له پشت
 ده رگاكه وه ده بىت و حه فتا هه زار جوله كهى له گه لدا ده بى به شمشيرى
 زه ركه شه وه و به دىباجه وه كاتى ده جال چاوى به عيسا ده كه وئى ده توئته وه وهك

چون خوئ له ئاودا ده توښته وه، پاشان هه لدئ، عيساش پئي ده ليت: ئيستا
ليداني ليت ده دم كهس وا لئي نه دابئ، شوئي ده كه وي هه تا لاي ده رگاي
(الله) ي شهرقي پئي ده گات له ويدا ده يكوژئ. دواي ئه و خوا جوله كه كان
ده به زئي به و شيويه شت ناميني جوله كه يه م بشاريته وه خوا هه موويان دينيته
قسه له دار و به رد و ديوار جگه له داري (الغرقد)، چونكه له داره كانى
خويانه قسه ناكات ته واني تر ده لين ئه ي به نده ي خواي موسلمان ئه مه
جوله كه يه كه وه ره بيكوژه. پيغه مبه ر (درودى خواي لئ بيت) ده فهرمويت:
"پروژه كانى مانه وه ي ده جال چل سال ده بئ ساليكى ته بيته نيو سال و
ساليكى ترى ته بيته مانگيك و مانگيكى ده بيته هه فته يه ك دوا پروژه كانيشي وه ك
(الشهره) واده بئ كه سيك له ئيوه نه گه ر به ياني لاي ده رگاي مه دينه بيت
ناكاته ده رگاكه ي ترى خوژ ئاوا ده بئ و ئيواره دادئ" پئي ده وترئ: "ئه و
پروژه كورتانه چون نوژر بكه ين ئه ي نيردراوى خوا؟ كاتى نوژه كان داده نين
وه ك ئه م پروژه گاره دريژانه داى ده نين پاشان نوژر ده كن"، پيغه مبه ر (درودى
خواي لئ بيت) ده فهرمويت: عيساي كورى مه ريه م (سلاوى خواي لئ بيت) ته بيته
حاكميكي دادپه روه ر بؤ نه ته وه كه م و پيشه وايه كي راستگو خاچ ته شكيني و
به راز سه رده بپري و سه رانه لاده با و واز له سه ده قه ديني هه ول نادات بؤ مه ر
و وشتر، رق و كينه ناميني زه هري ئه و شتانه ي به خه لكه وه ده دن ناميني
هه تا مندالي بچووك ده ست ده خاته ناو ده مي مار زيانى پئ ناگه يه نئ و
به چكه شير پراوده نئ بئ ئه وه ي زيانى پئ بگه يه نئ گورگ له ناو مه ر و مالا ندا
وه ك سه گ واته بئ بويان، زه وي پر ده بئ له ئاسايش وه ك چون قاپ پر ده بئ
له ئاو وشه كان ده بن به يه ك وشه و جگه له خوا ناپه رستري، جه نگيش
ناميني، قوره يش مولكى خوئ ده ستيني زه ويش روشنايي كه ي وه ك روشنايي
زيوى لئ ديت و رووه كه كانى ده زلته وه وه ك سه رده مي ئاهه م هه تا كؤمه ليك
كؤده بنه وه له سه ر هيشوويه ك له تري هه موويان تير ده كات و چه ند كه س
له سه ر هه نارئك كؤده بنه وه تيريان ده كات. گايه ك به ئه وه نده ئه وه ده مال ده بيت
و ئه سپي ك به چه ند دره ميكي كه م ده بيت" وتيان: ئه ي نيردراوى خوا چي وا
ئه سپ هه رزان ده كات؟ فهرموي: هه رگيز بؤ جه نك سوارى نابن.

وتیان نه‌ی چی گا گران ده‌کات؟ فهرمووی: هه‌موو زه‌وی بێ ده‌کتیرێ،
پیش ده‌جال سێ سال قاتوقهری ده‌بی، خه‌لك تووشی برسیتی زۆر ده‌بن
خوای گه‌وره له سالی یه‌که‌مدا فهرمان به ئاسمان ده‌کات که سییه‌کی
بارانه‌که‌ی بگرێته‌وه وه فهرمان به زه‌وی ده‌کات که سییه‌کی به‌روبوومه‌که‌ی
بگرێته‌وه، پاشان له سالی دووه‌مدا خوا فهرمان به ئاسمان ده‌کات دوو
سییه‌کی بارانه‌که‌ی بگرێته‌وه و فهرمان به زه‌وی ده‌کات دوو سێ یه‌کی
به‌روبوومه‌که‌ی بگرێته‌وه و له سالی سییه‌مدا خوای به‌رزى شکۆمەند فهرمان
ده‌کات به ئاسمان هه‌موو بارانه‌که‌ی بگرێته‌وه به‌شێوه‌یه‌ک یه‌ک دلۆیه باران
ناباریت و فهرمان ده‌کات به زه‌وی هه‌موو به‌روبوومه‌که‌ی بگرێته‌وه بێ نه‌وه‌ی
هیچ شتێک سه‌وز بێت، خاوه‌ن سم نامینی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌موو له‌ناو ده‌چن،
وتیان: نه‌ی خه‌لك له‌و زه‌مانه‌دا چۆن ده‌ژین؟ فهرمووی: "به ته‌هللیل و
ته‌کیر و ته‌سییح و ته‌حمید نه‌ژین که وه‌ک خواردنیان لێ دێ بۆیان".

ئیننو ماچه وتویه‌تی: گوێبستی نه‌بوچه‌سه‌نی ته‌نافسی بووم ده‌یوت:
گوتم له عه‌بدوهره‌حمان موحرابی بووه ده‌یوت: پێویسته ئهم فهرمووده بدرێ
به مامۆستای مندا له‌کان هه‌تا مندا له‌کان فێری ببن. (ئهم فهرمووده‌یه له‌و
پرووه‌وه زۆر غه‌ریبه، به‌لام بۆ هه‌ندیکى شایه‌ت هه‌یه).

ئیمام موسلیم به‌ر ره‌حمه‌تی خوا بکه‌وێت له سازه‌واره‌که‌یدا ده‌لیت:
یه‌عقوبی کورێ عاصمی کورێ عه‌روه‌ی کورێ مه‌سه‌ودی سرقه‌فی وتویه‌تی:
پیاوێک هات بۆ لای عه‌بدووللای کورێ عه‌مر وتی: ئه‌و حه‌دیه‌ چیه‌ باسی
ده‌که‌یت و ده‌لییت کۆتایی دنیا ئه‌و کاته‌و ئه‌و کاته‌ ده‌بییت؟ ئه‌ویش وتی:
(سبحان الله) ئه‌مویست هیچ به‌ که‌س نه‌لێم، به‌لکو گوتم: پاش که‌میکی تر
رووداوێکی گه‌وره ده‌بینن خانوو ده‌سووتی ئه‌وه و ئه‌وه رووده‌ات، پاشان
وتی: پێغه‌مبه‌ر (درودی خوای لێ بێت) فهرموویه‌تی: "ده‌جال له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌مدا
سه‌ره‌له‌ده‌ات، چل ده‌مینێته‌وه، نازانم چل پۆز یا چل مانگ چل سال.
خوای گه‌وره عیسای کورێ مه‌ریه‌م ده‌نێرێ که له عه‌روه‌ی کورێ مه‌سه‌ود
ده‌چێت نه‌گه‌ڕی به شوێن ده‌جالداو نه‌ی دۆزێته‌وه‌و و ده‌یکوژێ خه‌لك دواى
ئه‌وه حه‌وت سال ده‌میننه‌وه له نێوان دوو که‌س دا دۆزمنایه‌تی نابێت، پاشان

خوای گهوره بابه کی سارد هه لده کات له لای شامه وه هه رچی مسقاله زه ربه که
خبر، یان باوه ر له دلایا بیت گیانی ده کیشی، هه تا نه گهر که سیک بجیته
ناوجه رگی کیو رکه وه بابه کesh نه چیت به دوا پیدا و گیانی ده کیشی،
وتویه تی: له پیغه مبهرم (دروودی خوای لی بیت) بیستوه که فرمویه تی:
'خراپترین خه لک ده میننه وه هیچ چاکه کاریبه که نازانن و ینکاری له هیچ
خراپیه که ناکهن شیتانیش خوای ده گورئی لییان و ده لیت: ثایا به ده ممه وه
ناپه؟ نه وانیش ده لین: فرمانی چیمان پی ده کهیت؟ نه ویش فرمانیان پی
ده کات که بت به رستن، نه وانه له ویا ریه وه خانه ی بژیویان ده بن، حالیان
باش ده کات، پاشان فوو ده کری به صور دا که سیک ناییستی که سیک نه بیت
که قور ناماده ده کات و قور بهرز ده کاته وه، یه کم که سیک ده نگه که ی نه یستی
پیاو رکه حه وزی وشتره کانی قور ده دات، فرمویه تی: نه و که سه ده مرئ و
خه لکه کesh ده مرن، پاشان خوا بارانیکی خه ست ده بارئنی لاشی
خه لکه که ی پیده رده که وئ، جارئکی دیکه فوو نه کریته وه به صوردا هه موویان
راست نه بنه وه و چاوه پروانی ده که ن، پاشان پییان ده وترئ نه ی خه لکینه
به ره و په ره و رده گارتان به رؤن ﴿وَقُفُّواْ لَهُمْ مَّقْصُودٌ﴾ [الصافات: ٢٤] پاشان پییان
ده وترئ، به شی ناگر ده ربینن نه وترئ چه نده؟ نه وترئ له هزار که س نؤسه د
و نه وه د نؤ، فرمویه تی: نه و پؤزه یه که منداله کان سه ریان سپی ده بی و
پیر ده بن نه وه نه و پؤزه یه که قاچه کان رووت ده کری'. (رواه مسلم
والنسائي).

فرموده یه کی تر: تیمام نه حمده وتویه تی: له مه جمه عی کوری
جاریه وه هاتوه که وتویه تی: گوئیستی پیغه مبهرم یوم (دروودی خوای لی بیت)
نه یفرموو: 'یقتل ابن مریم المسيح الدجال بیاب لُد - أو: إلی جانب لُد'،
واته: عیسی کوری مه ریم ده جال له ده رگای لود دا ده کورئی یان له ته نیشی
لود دا ده کورئت.

فرموده یه کی تر: تیمام نه حمده وتویه تی: له حوزه یفه ی کوری
نه سیدی نه نصاریه وه هاتوه وتویه تی: له عه ره فه پیغه مبهرم (دروودی خوای لی
بیت) هات بؤ لای تیمه باسی دنیا اخر بوونمان ده کرد، پیغه مبهرم (دروودی خوای

لئ بئت) فەرمووی: "دنيا كۆتايى نايەت ھەتا دە نیشانە نەبىنن: ھەلانتى خۆر
لە پۆژئاواوە، بەرزبۆنەو ھەي دووگەلێك و دەرگەوتنى ئازەلێك و ھانتى
بەئجوج و مەئجوج ھاتنە خوارەو ھەي عيسای كۆرى مەريەم و دەرگەوتنى
دەجال و سئ رۆ چوون رۆچوونێك لە خۆرھەلات و رۆچوونێك لە خۆرئاوا
و رۆچوونێك لە دورگەي عەرەب، وە ئاگرێك لەناو ھەپاستى عەدەنەو
دەردەچئ، خەلك كۆدەكاتەو لەھەر شوئێك شەو بھيئنەو ئەويش لەگەليانا
دەمئيئتەو، و نيوەپۆوان لەگەليانا دەبئت، لەھەر شوئێك نيوەرشۆوان
بھيئنەو.

و ھە عيسا (سلاوى خواى لئ بئت) لە شام، بەلكو لە ديمەشق لای منارەكەي
خۆرھەلات ديتە خوارەو ھەي كاتى قامەت كردنى نوێژى بەيانى لە سالى ھەوت
سەدو چل و يەك منارەيەك سېي بۆ مزگەوتى ئەمەوى دروسن كرا لەبەردى
نەقارى لە جياتى ئەو منارەيەي كە رووخا بە ھۆي ئاگرەو كە گاررەكان تيبان
بەردابو.

سيفەتى عيسای كۆرى مەريەم (سلاوى خواى لئ بئت)

لە پيشەو لە ھەديسەكەي عەبدو ھەمانى كۆرى ئادەم لە ئەبى ھو ھەپەو
باس كرا كە پيشەمبەر (درودى خواى لئ بئت) فەرمووی: "كاتى چاوتان پئى
كەوت بېناسنەو، پياوئكى چوارشانەي سوورو سېيە، دوو كراسى لەبەردايە،
قزى سەرى بريسك دەداتەو ھەك ئاوى لئ بئت كئى بئ ئەو ھەي تەپكرا بئ، وە لە
ھەديسەكەي نەواسى كۆرى سەمعاند ھاتووە كە: "دئتە خوارەو ھەي لای منارە
سېيەكەي خۆرھەلاتى ديمەشق لە نئوان دوو جوان و ئەسپدا دەستى لەسەر
بالى دوو فريشتە داناو ھەي كاتى سەرى دانەوئنى ئاوى لئ دەتکئ كە سەرى
بەرز بکاتەو ھە پارچە لوئلوئە ئاوى پئدا دئتە خوارەو، رەوانبيە بۆ
خوانەناس ھەست بە بۆنى ھەناسەكەي بکات دەمرئ و ھەناسەكەي ھەتا
چاوپر بکات دەروات.

فەرموودەي خواى بەرز ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾ قەتادە
وتوویەتى: شاھەتبان لەسەر ئەدات كە نامەيەكى خواى پئ گەياندوون و دان

دەنئ بەوەدا کە بەندە ی خوا یە، ئەوەش وەك فەرموودە ی خوا ی بەرزە لە
کۆنای سورەتی مائیدەدا کە دەفرمووت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ
قُلْتُ لِلنَّاسِ ٱنفِرْ مَعِيَ إِلَىٰ أَرْضِ الْفَرَجِ﴾ [المائدة: ١١٦ - ١١٨].

﴿فَيُطْلَبُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِئَتْ أُحْلَتْ لَهُمْ وَيَصَدِّهِمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝ (١١٠) وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ (١١١) لَنَكِينُ الرَّسُولِ فِي
أَعْلَانِهِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ۝ (١١٢)﴾

واتە: بەو ناھەقییە ی کە لە جولەکەکان دەرکەوت و زۆر کەسیان لە
ریگە ی خوا وەرگەران، لەو شتانە ی بۆیان پەوا کرابوو بێبەشمان کردن.
ھەرەھا بە ھۆ ی سوو خواردنیان کە پێیان و ترا بوو مە یخۆن و بە فەرۆ دارایی
مەردمیان دەخوارد ئێمەش بۆ ئەو پێنەزانان و سەپلانە ئازاریکی گەلی بە
ژانمان سازداو. بەلام زۆرزانەکانیان و پەرواداران بەتایبەت ئەو کەسانە ی وا
نوێژ بە باشی بەجی دێن، ھەرەھا زەکات دەران و ئەوانە ی کە بە خودا و
پۆزی دوایی خاوەن پەروان و بەو ی بۆ تۆ ناردراو تە خوا رەو بەوەش وا
پێش تۆ ناردراو باو پەریان ھە یە، بە ئەوانە بەم زووانە پاداشتیکی گەرنی
دەدە ی.

خوا ی بەرز ھەوال دەدات بەھۆ ی ئەو کە جولەکە تاوانی زۆر گەورە یان
ئەنجام داو شتە پاکەکانیان لی حەرام کراو کە لەو و پێش خوا بۆی پەوا
کەردبوون وەك ئێبەو ئەبی حاتیم و تەو یەتی: ئێبەو عەباس ئەم ئایەتە ی بەم
شێو یە خوێندوو تەو: ﴿فَيُطْلَبُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِئَتْ أُحْلَتْ لَهُمْ
وَيَصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝ (١١٠)﴾ ئەو حەرام کردنەش ئەبی قەدەری بویست
بەر واتیە ی کە خوا وای لی کردوون، چونکە تەئویلیان لە کتێبە کە یاندا
کردوو و چەند شتیکیان تیدا گۆزیو کە لەو و پێش حەلال بوو بۆیان

حەرامیان کردوووە لەسەر خۆیان، وە ئەبێ شەڕعی بێت بەو واتایەیی خۆی گەورە لە تەوراتدا شتی لەسەر حەرام کردوون کە لەووە پێش حەلال بووە بۆیان وەك خۆی گەورە فەرموویەتی: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّنَبِيِّ إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ﴾ [آل عمران: ۹۳] لە پێشەووە قسەمان کردوووە لەسەر ئەم نایەتە.

بەراستی مەبەست ئەوەیە کە هەموویان لە خواردەمەنی بووە کە لەووە پێش حەلال بووە بۆیان پێش ئەوەی تەورات دابەزی جگە لەوانەیی ئیسرائیل لەسەر خۆی حەرام کردبوو لە گۆشتی و شتر و شیرەکەیی، پاشان خۆی گەورە شتی زۆری لەسەر حەرام کردن لە تەوراتدا وەك لە سوره نسی (الأنعام) دا فەرموویەتی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَاكِي أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِغَلظٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَعْثِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ [الأنعام: ۱۴۶] واتە: بۆیە ئەوانەمان لەسەر حەرام کردوون، چونکە شایستەیی ئەوەن بە هۆی ستمکاری و زیادپوشتن و پێچەوانەیی پێغەمبەرەکیان جوولانەووە و جیاوازیان لەگەڵیدا لەبەرئەووە فەرموویەتی: ﴿يُظَلَّرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَكُمْ وَبَصَدْتَهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ [۱۱۶] واتە خەلکیان گیراوەتەووە و خۆیان گیراوە (سلای خوا لە هەردووکیان بێت).

کە دەفەرمووئیت: ﴿وَآخِذْهُمْ بِالْزُبُرِ وَقَدْ نُفُوا عَنْهُ﴾، واتە خۆی گەورە سووی لێ قەدەغە کردبوون ئەمان ئەیانخواردو وەریان دەگرت و فێلیان دەکرد بە جۆرەها فێل و تەلەکە و مالی خەلکیان بەشتی پوچەل دەخوارد، خۆی بەرز فەرموویەتی: ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، پاشان فەرموویەتی: ﴿لَنَكِينِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾، واتە چەوساووەکان لەسەر تاییین چیبەکی چەقیوییان هەیە دەربارەیی زانستی یەكەلك ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ عەتفە بۆ سەر ﴿الراسخون﴾ و خەبەرەکیەتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ وَمَا أَنزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ نیینو عەباس وتویەتی: ئەم نایەتە دەربارەیی عەبدوللای کۆری سەلام و سەعلەبەیی کۆری سەعید و ئوسەیدی کۆری عوبید کە چوونە ناو تاییینی ئیسلامەووە و باوەریان هێنا بەووەی خوا موخەممەدی پێدا ناردوووە دابەزیووە.

که فہرموویہ تی: ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾، له ھموو موصحفہ فی پیشہ واکاندا بہوشیوہیہ ھاتووہ ھەر بہو شئیہیہ له موصحفہ فہکھی ثوبہیی کوری کہعبدا. ئیبنو جہریر باسی ئہوہی ئہوی کردووہ ئہو ئایہتہ له موصحفہ فہکھی ئیبنو مسعوددا بہ (المقیمین الصلاة) ھاتووہ و وتووہ تی: ئہی راست بیت خوئندنہوہی ھمووانہ پاشان رھدی ئہوہی داوہتہوہ کہ دلئیت ئہوہ له ھلہی نووسرہکانہوہ بووہ، پاشان باسی جیاوازیہکانی خەلکی کردووہ لەسەری کہ ھندیکیان وتووایانہ (ئەوہ مەنصوبە لەسەر مەدح) وەك لەم فەرمايشەدا ھاتووہ: ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالْفُرْسَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ﴾ [البقرة: ۱۷۷] ئہوہش شیاوہ له قسہی عەرہبدا وە کۆمەلئیکی ترو توریانہ (ئەوہ خفّض کراوہ بہ عەتفی) لەسەر فەرمايشی: ﴿يَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ واتە بہ (المقیمین الصلاة) وەك ئہوہی بلئیت بہ نوێژکردن واتە دان دەئین بہ پیوست بوونیا و نووسرانی لەسەریان یان مەبەست له ﴿المقیمین الصلاة﴾ فریشتەکانہ، ئہوہ ھەلبژاردەیی ئیبنو جەریرہ واتە باوہریان ھەییہ بہوہی نیردراوہتە خواوہوہ بۆ سەر تۆ وە ئہوہی پیش تۆ نیردراوہتە خواوہوہ بہ فریشتەدا دەربارہی ئہوہ چاوپیاخشاندنہوہ ھەییہ، ئیتر خواش دەزانن.

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ واتە باوہردینن بہوہی کہ شایستەییہکی پەرستن نییہ جگہ له خوا، وە باوہردینن بہ زیندووونہوہی دواي مردن، وە باوہریان بہ پاداشت ھەییہ له سەرکردەوہکان خیر و شەر ﴿أُولَئِكَ﴾ خەبەری گشتیہ لەسەر ئەوانہی پیشوو ﴿سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ واتە بہەشت.

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَاللَّيْسَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ إِذْ هَبَسَ إسماعيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (۱۱۳) ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (۱۱۴) ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (۱۱۵)

واته: ئیمه فرمانی خۆمانمان خسته دلت ههروهك نوح و پیغه‌مبه‌رانی
دوای نه‌ویشمان وا تیگه‌یاند. خستیشمانه دلی پاکی ئیبراهیم و ئیسماعیل و
ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌كان و عیسا و ئه‌یوب و یونس و هارون و
سوله‌یمان و زه‌بوریشمان دا به داود. پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌شمان به‌پێ کرد
ئه‌وانه‌ی که له پێشدا بوون و چوون و سه‌رگوزه‌شته‌یمان بۆ گووتوی چ
ئه‌وانه‌ی که ده‌رباره‌یان نه‌ماندوادووی خوداش بۆ خۆی راسته‌وخۆ موسای
دواندوه، گشی له گشتیان پیغه‌مبه‌ری مژده‌ده‌رو ترسینه‌ر بوون هه‌تا له پاش
پیغه‌مبه‌ران ئه‌و خه‌لكه هیچ به‌لگه‌یه‌کیان له‌ لا نه‌بێ بۆ لای خودا، خودا
خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی له کارزانه.

موحه‌ممه‌دی کوپی ئیسحاق وتویه‌تی: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕنه‌وه
وتویه‌تی: سه‌کین و عه‌دی کوپی زه‌ید وتیان: ئه‌ی موحه‌ممه‌د ئیمه نازانین
خودا دوای موسا هیچی ناردی بۆ که‌س، خوا ده‌رباره‌ی قسه‌که‌یان ئه‌مه‌ی
نارد خواره‌وه: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَلَامًا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ نُوْحٌ وَاللَّيْلَتَيْنِ مِنْ بَدْوٍ﴾ تا
کۆتایی ئایه‌ته‌کان.

ئیبنو جه‌ریر وتویه‌تی: له موحه‌ممه‌دی کوپی که‌عبی قوره‌زیه‌وه
ده‌گێڕنه‌وه وتویه‌تی: خوا ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارد خواره‌وه که ده‌فه‌رمووت:
﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ هه‌تا ﴿وَقَوْلِهِمْ عَلَى
مَرْيَمَ بَتِّئْنَا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۱۵۳ - ۱۵۶] وتویه‌تی: کاتێ پیغه‌مبه‌ر به‌سه‌ر
جوله‌که‌کاندا خوێندیه‌وه هه‌والی کرده‌وه خراپه‌کانیانی پێدان ئه‌وانیش ئینکاری
هه‌موو ئه‌وانه‌یان کرد که خوا ناردویه‌تییه خواره‌وه وتیان: خوا هیچی نه
ناردوه‌ته خواره‌وه بۆ که‌س، نه بۆ سه‌ر موسا، نه بۆ سه‌ر عیسا، نه بۆ هیچ
پیغه‌مبه‌رێک، خوای گه‌وره‌ش ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى
بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ [الأنعام: ۹۱]. ده‌رباره‌ی ئه‌وه موحه‌ممه‌دی کوپی که‌عبی
قوره‌زی وتویه‌تی چاوپا‌خساندنه‌وه‌ی ده‌وێ، چونکه ئه‌و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی
[الأنعام] له مه‌که‌که هاتوه‌ته خواره‌وه و ئه‌م ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (النساء) له
مه‌دینه هاتوه‌ته خواره‌وه و ئه‌و ئایه‌ته رده بۆ سه‌ریان کاتێ دجاویان له
پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لێ بیت) کرد که کتیبی‌کیان له ئاسمانه‌وه بۆ بنێرتنه

خواره‌وه، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ [النساء: ٦٥٣]. پاشان باسی ئابرووچوونه‌کانیان و عه‌یه‌کانیانی کردووه و ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری بوون و ئه‌وه‌ی ئیستا وان له‌سه‌ری له‌ درۆو قسه‌هه‌لبه‌ستن، پاشان خوای گه‌وره باسی ئه‌وه ده‌کات ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَلَامًا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ نُوحٍ وَاللَّيْلَتَيْنِ مِنْ بَعْدِهِ﴾. إلی قوله: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ زه‌بور ناوی ئه‌و کتیه‌یه که خوا به‌و وحی ناردبویه‌تی بۆ داود (سلاری خوای لی بیت).

که ده‌فه‌رموویت: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ واته پیش ئه‌م ئایه‌ته واته له‌و سوره‌تانه‌دا که له‌ مه‌که‌که هاتوونه‌ته خواره‌وه. وه ئه‌وه ناوی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه که خوا به‌ ده‌ق له‌ قورئاندا باسی کردوون ئه‌وانیش (ئاده‌م، ئیدریس، نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، لوت، ئیسماعیل، ئیسمحاق، یه‌عقوب، یوسف، ئه‌یوب، شوعه‌یب، موساو هارون و یونس و داود و سولیه‌مان ئیلیاس و یه‌سوع و زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا، به‌وشیوه‌یه (ذو الکفیل) لای به‌شی زۆری رافه‌کارانی قورئان وه‌گه‌وره‌که‌یان موحه‌مه‌د (دروودی خوای لی بیت).

که ده‌فه‌رموویت: ﴿وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ واته چه‌ند که‌سیکی تر که خوا له‌ قورئاندا باسی نه‌کردوون زانایان جیاوازن ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ران و ئیترراوه‌کان به‌ناوبانگ له‌وباره‌یه‌وه حه‌دیه‌سه‌که‌ی ئه‌بی زه‌په له‌وه‌دا که ئیبنو مه‌رده‌ویه له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا باسی کردووه به‌رپه‌حمه‌تی خوا بکه‌ویت که وتوویه‌تی: له‌ به‌ی زه‌په‌وه ده‌گێڕنه‌وه وتوویه‌تی: ئه‌ی ئیتردراوی خوا ژماره‌ی ئیترراوه‌کانی خوا چه‌نده؟ فه‌رمووی: سه‌دو بیست و چوار هه‌زار، ئه‌لئ: وتم چه‌ندیان به‌ کتیه‌وه ئیتردراون؟ فه‌رمووی: سئ سه‌دو سیانزه که ژماره‌یه‌کی زۆرن، ئه‌لئ: وتم: کامیان یه‌که‌م ئیتردراو بووه؟ فه‌رمووی: ئاده‌م. ئه‌لئ: وتم: ئه‌ی ئیتردراوی خوا ئاده‌م نه‌بییه‌کی مورسه‌ل بووه؟ فه‌رمووی: به‌لئ، خوا به‌ده‌ستی خۆی درووستی کردووه، پاشان له‌ گیانی خۆی کردووه به‌ به‌ردا، پاشان کردوویه‌تی به‌ مرۆفئیکی ته‌واو، پاشان فه‌رمووی: ئه‌ی ته‌بو زه‌په‌ چواریان سریانین ئاده‌م و شیب و نوح و خه‌نوخ ئیدریسه که یه‌که‌م که‌س بوو به‌ پینووس نوسیویتی وه‌ چواریان له‌ عه‌ره‌ب بوون ئه‌وانیش هود و صالح و شوعه‌یب و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی تۆیه ئه‌ی ته‌بو زه‌په‌.

وه یه کهم پیغه مبه ر له ناو به نوئیسرا ئیلدا موسا بووه وه دوا پیغه مبه ریان عیسا بووه، وه یه کهم پیغه مبه ر ئادهم بووه و دوا پیغه مبه ریش پیغه مبه ر ه که ی تۆیه.

ئهبو یه علا و توویه تی: له ئه نه سه وه ده گپرنه وه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویه تی: "ئهو برا پیغه مبه رانه م که له پیش منه وه رۆیشتوون ههشت ههزار نه بی بووه، پاشان عیسا ی کۆری مهربه م، پاشان من بووم".

حه دیسه دورود یژ ه که ی ئه بی زه ر که هاتووه ده رباره ی ژماره ی پیغه مبه ر ه کان که و توویه تی: چوومه ناو مزگه وت سه یرم کرد پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بیت) به ته نها دانیشتووه چووم لای دانیشتم، وتم: ئه ی نیردراوی خوا تۆ فهرمانت پی کردم نوژ بکه م، فهرمووی: "الصلاه خیر موضوع فاستکبر أو استقل". نوژ چاکترین دانراوه زۆر بکه یت یان که م، ئه لی: وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام خیر چاکترین کرده وه یه؟ فهرمووی: "باوه ر به خوا بوون جیهاد کردن له ریگه یدا" وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام له باوه رداره کان چاکترین؟ فهرمووی: "ئهو یان جوانترین ره وشتی هه بیت"، وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام له موسلمان ه کان سه لامه تن؟ فهرمووی: "ئهو موسلمانانه ی خه لک له زمان و ده ستی سه لامه ت بن" وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام کۆچ کردن چاکترین کۆچ کردنه؟ فهرمووی: "که سیك واز له خراپه کاری به یتیت"، وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام پۆزوو چاکترین پۆزووه؟ فهرمووی: "پۆزوو فهرزیکه پاداشتی چه ند جاره یه"، ئه لی: وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام جیهاد چاکترین جیهاده؟ فهرمووی: "که سیك ورگی ئه سه په که ی هه لبدپی و خوینی به رژیئری". وتم: ئه ی نیردراوی خوا پزگارکردنی کام به نده زۆر چاکه؟ فهرمووی: "ئهو یان که نرخ ی زۆر بیت و گران به ها بیت"، وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام خیر و سه ده قه زۆر باشن؟ فهرمووی: خۆم که م ده ست بیت بیده ست به هه زار"، وتم: ئه ی نیردراوی خوا کام ئایه ت گه وهره ترین ئایه ته که بۆت ناردراوه ته خواره وه؟ فهرمووی: "ئایه ته لکورسی"، پاشان فهرمووی: ئه ی ئهبو زه ر حه وت ئاسمانه که که له گه کوری وه که حهلقه یه کن له زه وی چۆلدا فه زلی عه رش به سه ر کورسی وه که فه زلی زه وی جول ه که یه به سه ر حهلقه که دا، ئه لی: وتم: ئه ی نیردراوی خوا

ژمارە ی نیردراوەکانی خوا چەندە؟ فەرمووی: "سەدو بیست و چوار ھەزار"،
وتم: ئە ی نیردراوی خوا چەندیان خاوەنی کتیبی؟ فەرمووی: "سێ سەدو
سیانزەیان"، ئەلی: وتم: کامیان یەکەم پیغەمبەر بوو؟ فەرمووی: "ئادەم"
وتم: ئایا ئادەم نەبی مۆرسەل بوو؟ فەرمووی: "بەلی، خوا بە دەستی خۆی
دروستی کردوو و لە گیانی خۆی کردوو بە بەریدا بەرێک و پێکی
ھەستاو"، پاشان فەرمووی: ئە ی ئەبازەر چواریان سریانی بوون: ئادەم و
شیث و خنوخ کە ئیدریس بوو کە یەکەس بوو بە پینووسی بەکارھێناو بۆ
نووسین و نوحیش، وە چواریان عەرەب بوون: ھود و شوعەیب و سالح و
پیغەمبەرەکی تۆ، ئە ی ئەبو زەر یەکەم پیغەمبەری بەنی ئیسرائیل موسا بوو و
دوایان عیسا بوو، وە یەکەم نیردراو ئادەم بوو و دوا پیغەمبەریش
موحەممەد"، ئەلی: وتم: ئە ی نیردراوی خوا، خوا چەند کتیبی ناردوو تە
خوارووە؟ فەرمووی: "سەدو چوار کتیب"، خوا پەنجا صوحوفی ناردوو بۆ
شیث وە بۆ سەر خەنوخ سێ صەحیفە، وە بۆ سەر ئیبراھیم دە صەحیفە، وە
بۆ سەر موسا لە پیش تەوراتدا دە صەحیفە، وە خوا تەورات و ئینجیل و
زەبور و فۆرقانی ناردوو تە خوارووە.

ئەلی: وتم: صەحیفەکانی ئیبراھیم چی بوون؟ فەرمووی: "ھەموویان
نوسرابوون ئە ی پادشای داگیرکاری مەغرور من تۆم نەناردوو مال کۆیکەیتەو
لەسەر یەک، بەلام ناردومی مە نزای ستەملیکراوم لێ بگێڕیتەو، چونکە من
نایگێرمەو، ئەگەریش لە خوانەناسەو بیت، وە چەندەھا نمونە ی تیدا بوو،
لەسەر خاوەن ئاوەز پێوستە کە بزانی چەند ساتیکی بۆ ھەیە: ساتیک لەگەڵ
پەرورەدگاریدا ئەدوێ، وە ساتیک خۆی تیدا موحاسەبە بکات، وە ساتیک بیر
بکاتەو لە دەستکردەکانی خوا، وە ساتیک خۆی تیدا تەری بکاتەو بۆ
بەدەستھێنانی پێوستییەکانی ژبانی لە خواردن و خواردنەو، وە لەسەر خاوەن
پێوستە تورە نەبیت بۆ سێ شت نەبیت: بۆ توشووی پۆزی دوا یی یان
مەرمەیک بۆ بژووی یان چەژورەگرتن لە غەیری مەحرەمدا.

وە لەسەر خاوەن ئاوەز پێوستە کە چاوکراو بێ بۆ سەردەمەکی بەرەو
کارەکی بجیت و زمانی بپارێژی ھەر کەس قسەکانی قسەکانی حسیب

بکات له کردهوهکانی کهم قسه دهبیئت لهوانه‌دا نه‌بیئت که په‌یوه‌ندیان پێوه‌ی هه‌یه، ئەلێ: وتم: ئە‌ی نێردراوی خوا ئە‌ی سه‌حیفه‌کانی موسا چه‌ند بوون؟ فه‌رمووی: "هه‌موویان عیبه‌رت بوون، که نووسرابوو: سه‌یرم له‌که‌سیک دێ ئە‌زانێ ئە‌مرێ که‌چی دلی خۆشه، وه سه‌یرم له‌که‌سیک دێ ئاگاداری قه‌ده‌ره که‌چی خۆی ماندوو ده‌کات، وه سه‌یرم له‌که‌سیک دێ ئە‌بینێ دونیا چۆن ئە‌وان له‌سه‌ری ئە‌م دیو دیو ده‌کات، که‌چی دلیا ده‌بیئت پێی. وه سه‌رسام به‌ که‌سیک ئە‌وانێ لێ‌پرسینه‌وه هه‌یه سه‌بینێ، که‌چی کرده‌وه‌ی چاک ناکات"، ئە‌لێ: وتم: ئە‌ی نێردراوی خوا ئایا ئێمه هه‌یچمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه وه‌ک به‌ ده‌ستی ئیبراهیم و موسا وه هه‌بووه، وه چی نارده‌وه‌ته خواره‌وه بۆ تۆ؟ فه‌رمووی: "به‌لێ، ئە‌ی ئە‌بو زهر، ئە‌مان به‌خوێنه‌ره‌وه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) وَذَكَرْ أَسْمَ رَبِّهِ فَصَلِّ ﴿۱۵﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿۱۶﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿۱۷﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿۱۸﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿۱۹﴾﴾ [الأعلى: ۱۴ - ۱۹].

ئە‌لێ: وتم: ئە‌ی نێردراوی خوا ئامۆزگاریم بکه، فه‌رمووی: "ئامۆزگاریت ده‌که‌م له‌ خوا بترسه، چونکه له‌ خواترسان سه‌ری هه‌موو کاره‌كانته، ئە‌لێ: وتم: ئە‌ی نێردراوی خوا له‌وه زیاتر ئامۆزگاریم بکه، فه‌رمووی: "زۆر قورئان به‌خوێنه و یادی خوا بکه ئە‌وه ئە‌بیته یادی‌ک بۆ تۆ له‌ ئاسمانداو ئە‌بیته رو‌شنایی بۆ تۆ له‌ سه‌ر زه‌وی، ئە‌لێ: وتم: له‌وه زیاتر، فه‌رمووی: "ئاگات له‌ خۆت بێ زۆر پێنه‌که‌نی، چونکه زۆر پێکه‌نین دل ده‌مرێنێ و رو‌شنایی رو‌خسار لا ئە‌بات"، ئە‌لێ: وتم: ئە‌ی نێردراوی خوا له‌وه زیاتر، فه‌رمووی: "جیهاد بکه، چونکه جیهاد ره‌هه‌به‌تی نه‌ته‌وه‌که‌مه"، ئە‌لێ: وتم: زیاتر، فه‌رمووی: "بێ ده‌نگ به‌ له‌ خێردا نه‌بیئت، چونکه بێده‌نگی شه‌یتان راوده‌نیئت و یارمه‌تیده‌رت ده‌بیئت له‌سه‌ر فه‌رمانی ئایینه‌که‌ت"، ئە‌لێ: وتم: زیاتر، فه‌رمووی: "هه‌زار و که‌م ده‌سته‌کانت خۆش بوئ و له‌گه‌لیان دابنیشه، چونکه ئە‌وه شایسته‌ترین که‌ نێمه‌ته‌کانی خوات له‌سه‌ر هه‌له‌نگرئ"، ئە‌لێ: وتم: زیاتر، فه‌رمووی: "سیله‌ی ره‌حم له‌گه‌ل خزمه‌کانتدا مه‌پچرێنه، با ئە‌وانیش بپچرێن"، ئە‌لێ: وتم: زیاتر، فه‌رمووی: "هه‌ق بلی هه‌رچه‌نده تالیش بیئت"، ئە‌لێ: وتم: زیاتر،

فرموی: "له‌به‌رخوا له‌لۆمه‌ی لۆمه‌کاران مه‌ترسه"، ئەلئ: وتم: زیاتر، فرموی: "ئەوه‌ی له‌خۆتدا دەیزانی با له‌خەلکیت دوور بخاتەوه، ئەوه‌ی بۆ خۆت بێت خۆشه‌ بۆ ئەوانیشت بێت خۆش بێت، ئەوە‌ندەت بە‌سه‌ عەبیدار بێت که‌ دەربارە‌ی خەلک بزان‌ی و بێت ئاگا بێت له‌خۆت، یان ئەوه‌ی بۆ خۆت بێت خۆش بێت بۆ ئەوانت بێت ناخۆش بێت" پاشان دەستی کێشا به‌ سنگ‌ما فرموی: "ئاوه‌زداری نییه‌ وه‌ک بیکردنه‌وه‌ بێتشن وه‌رعیش نییه‌ وه‌ک وازه‌ینان، چاک‌یتیش نییه‌ وه‌ک ره‌وشت باشی".

عەبدوللای کۆری ئیمام ئەحمەد وتویه‌تی: له‌کتیبه‌که‌ی باوک‌مدا به‌خەتی خۆی بینومه‌ نووسرا بوو: موحالید له‌ ئەبی وه‌داکه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ وتویه‌تی: ئەبو سه‌عید وتی: ئایا به‌خه‌وارێج ده‌لێیت: ده‌جال؟ ئەلئ: وتم: نه‌، وتی: پێغه‌مبەر (دروودی خۆی لئ بێت) فرمویه‌تی: "من کۆتایی هه‌زار پێغه‌مبەر و زیاتریش، خوا هیچ پێغه‌مبەرێکی نه‌ناردوه‌ ئومه‌ته‌که‌ی نه‌ترساندبێت له‌ ده‌جال وه‌ منیش به‌شیوه‌یه‌ک شیوه‌ی ده‌جالم بۆ روونکراوه‌ته‌وه‌ که‌ بۆ هیچ که‌س به‌و شیوه‌یه‌ روون نه‌کراوه‌ته‌وه‌، ده‌جال چاویکی کوێره‌، به‌لام په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ چاویکی کوێر نییه‌، وه‌ چاوی راستی کوێره‌ و ناشاررێته‌وه‌ به‌رزه‌ وه‌ک به‌لغه‌مێک وایه‌ به‌ دیوارێکی که‌ج کراوه‌وه‌، وه‌ چاوی چه‌پی وه‌ک ئەستێره‌ی دره‌وشاوه‌ وایه‌، هه‌موو زمانێک ده‌زانی و وێنه‌ی به‌هه‌شتیکی سه‌وزی پێیه‌، ئاو پیایدا ده‌روات، وه‌ وێنه‌ی ئاگرێکی په‌ش که‌ دوکه‌لی لئ به‌رز ده‌بێته‌وه‌".

وه‌ که‌ ده‌فرموی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ ئەوه‌ شه‌ره‌فه‌ بۆ موسا (سلای خۆی لئ بێت) که‌ به‌و شیوه‌یه‌ وه‌سف بکریت له‌به‌رته‌وه‌ پێی ده‌وتریت (الکلیم) قسه‌ له‌گه‌ل کراو.

فرموده‌پروان ئەبو به‌کری مه‌رده‌ویه‌ وتویه‌تی: عەبدوجەباری کۆری عەبدوللا وتویه‌تی: پیاویک هات بۆ لای ئەبو به‌کری کۆری عەباش وتی: گوێم لئ بوو پیاویک ئەم ئایه‌ته‌ی به‌م شیوه‌یه‌ ده‌خوێنده‌وه‌ ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ ئەبو به‌کری وتی: بێ باوه‌ر نه‌بێت به‌و شیوه‌یه‌ ناخوێنێته‌وه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌م بۆ ئەعمه‌ش خوێندوه‌ته‌وه‌ و ئەعمه‌ش بۆ یه‌حیای کۆری وه‌ئاب‌ی

خویندوووه‌ته‌وه و یه‌حیای کوری وه‌ئابى بۆ عه‌بدوهره‌حمانى سوله‌مى
 خویندوووه‌ته‌وه و عه‌بدوهره‌حمانى سوله‌مى بۆ عه‌لى کورى ئەبى تالبى
 خویندوووه‌ته‌وه و عه‌لى کورى ئەبى تالبى بۆ پیغه‌مبه‌رى (دروودى خۆای لى بیت)
 خویندوووه‌ته‌وه به‌م شیوه‌یه: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾.

ئەبویه‌کرى کورى عه‌یاش بۆیه تووره‌بوو له‌و که‌سه‌ی به‌و شیوه‌یه
 خویندوووه‌تیبه‌وه چونکه زاراوه‌و واتای قورئانى تیکداوه. ئەوه‌ش له
 موخته‌زله‌کانه‌وه‌یه که ئینکاری ئەوه‌ن که خوا قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا کردبێ،
 یان قسه‌ی له‌گه‌ل یه‌کێ له‌ دروست کراوه‌کانى کردبێ، وه‌ك بۆیان
 گێراوینه‌ته‌وه له‌ یه‌کێ له‌ موخته‌زله‌کانه‌وه که ئەم نایه‌ته‌ی بۆ یه‌کێ له
 مامۆستاكان خویندوووه‌ته‌وه به‌م شیوه‌یه: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ ئەو‌یش
 پێی ده‌لێت: ئەى کورى له‌خنا و ئەى چى ده‌که‌یت به‌ نایه‌ته‌ی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ
 مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: ۱۴۳]؟ واته: ئەوه ته‌حریف کردن
 هه‌لناگرێت وه ته‌ئویل کردن.

ئێبنو مه‌رده‌ویه و توویه‌تی: له‌ ئەبى هوپره‌وه ده‌گێرته‌وه و توویه‌تی:
 پیغه‌مبه‌ر (دروودى خۆای لى بیت) فه‌رموووه‌تی: "لَمَّا كَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى كَانَ يُبْصِرُ
 دَبِيبَ النَّمْلِ عَلَى الصِّفَا فِي اللَّيْلَةِ الظُّلْمَاءِ". (ه‌ذا حدیث غریب)، واته:
 کاتى موسا قسه‌ی له‌گه‌ل خوادا ده‌کرد جو‌له‌ی میروله‌ی له‌ سه‌ر به‌ردى ره‌ش
 له‌ شه‌وى تاریکدا ده‌بینی.

وه حاکم له‌ کتیبی (المستدرک) دا ده‌گێرته‌وه له‌ ئێبنو مه‌سعوده‌وه که
 و توویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر (دروودى خۆای لى بیت) فه‌رموووه‌تی: "كَانَ عَلَى مُوسَى يَوْمَ
 كَلَّمَهُ رَبُّهُ جَبَّةٌ صُوفٌ، وَكَسَا وَصُوفٌ، وَسِرَاطِيلٌ صُوفٌ، وَنَعْلَانِ مِنْ جِلْدِ
 حِمَارٍ غَيْرِ ذَكِيٍّ"، واته: ئەو پۆژه‌ی موسا (سلاوى خۆای لى بیت) په‌روه‌ردگارى
 قسه‌ی له‌گه‌ل کرد جبه‌یه‌کى خورى و کراسی‌کى خورى و شه‌روالی‌کى خورى
 له‌به‌ردابوو وه جووتی سۆلى له‌ پێدا بوو له‌ پێسته‌ی گوێدریژی سه‌رنه‌پراو
 دروست کرابوو.

که ده‌فه‌رمووت: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ واته مژده‌به‌خشن به‌وانه‌ی
 به‌رفه‌رمانی خوا ده‌کن و شوێن پازیبوونی ده‌که‌ون به‌ خێر و سه‌ده‌قه‌ کردن وه

نهوانه ده ترسیئن که سه ریچی له فرمانه کانی ده کهن و نهوانه ی نیردراوه کانی به درق ده خه نهوه به سزاو تازار دان.

وه که ده فرمویت: ﴿إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا﴾ واته خوی بهرز کتیه کانی ناردووه ته خواره وه و نیردراوه کانی ناردووه که مژده بدن به خه لک و بیانترسیئن و نهوه ی روون کردووه ته وه که پی خوشه و رازیه پی و نهوه ی لا ناخوشه و نیبای لی ده کات بر نهوه ی کهس به هانه ی نه مینن وه ک خوی بهرز فرمویه تی: ﴿وَلَوْ أَنَّا أَفْلَكْنَهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذَلَ وَنُخْزَىٰ﴾ [طه: ۱۳۴]، ههروه ها فرمویه تی: ﴿وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ يَمَّا قَدَّمْتُ أَيْدِيَهُمْ﴾ [القصص: ۴۷].

له ههردوو سازه واردا چه سپوه له ئینو مهسعووه و توویه تی: پیغه مبهه (درووی خوی لی بیت) فرمویه تی: "لا أَحَدَ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَلَا أَحَدَ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ مَدَحَ نَفْسِهِ، وَلَا أَحَدَ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعُذْرُ مِنَ اللَّهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ بَعَثَ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ" واته: کهس له خوا به غیره ت ر نییه له بهرته وه خراپه کاری ناشکرا و نهیئی حه رام کردووه و کهس نه وه نده ی خوا مه دحی پی خوش نییه، له بهرته وه مه دحی خوی کردووه و کهس نه وه نده ی خوا به هانه هینانه وه ی لا خوش نییه، له بهرته وه پیغه مبهه رانی به مژده ده ر و ترسیئه ن ناردووه" له زاراوه یه کی دیکه دا هاتووه: "مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بَتْنًا وَأَنْزَلَ كِتَابًا" له بهرته وه نیردراوه کانی ناردووه و کتیه کانی ناردووه ته خواره وه.

﴿لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَرْسَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (١٦٦) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (١٦٧) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغَيِّرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ (١٦٨) ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾

أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ
بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

واته: خودا بۆ خۆی ئاگای لێیه و فریشتەکانیش هه‌موویان ئاگادارن که
خودا به زانستی خۆی ئەمە‌ی بۆ تۆ ناردوو‌هه خوارو‌هه، ئاگاداربوونی خوا
به‌سه، ئەوانە‌ی له دین دەرچوون و رینگە‌ی خودانیان دەرپن رێ لێ
گومبووی له‌پاده‌به‌ده‌ر ئەوانن. ئەوانە‌ی له رینگە‌ی خودا لایاندا و ناهە‌قییان
کرد خودا نه لێیان خۆش ده‌بێت نه رینگه‌یه‌کی‌شان نیشان ده‌دات، مه‌گه‌ر ته‌نیا
رێی جه‌هەنم که هه‌ر تێیدا ده‌مێننه‌وه و ئەوه‌ش لای خودا ئاسانه. ئە‌ی
خه‌لکینه ئەم پێغه‌مبه‌ره به‌ره‌قه و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه هاتوو، ده‌سا
باوه‌ری پێ به‌ئێن قازانج‌تانه، ئە‌گه‌ر له قسه‌ی خوداش دەرچن باش بزائن
هه‌ر شتێک له ئاسمانان و زه‌مینه‌یه بۆ خودایه و خودا زانای له‌کارزانه.

کاتێ فەرمايشی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ﴾ [النساء: ۱۶۳] هه‌تا کۆتایی سیاقه‌که چه‌سپاندنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی
موحه‌ممده و رده‌ بۆ سه‌ر ئەوانە‌ی ئینکاری پێغه‌مبه‌رایه‌تی ئەو ده‌که‌نی تێدا‌یه
له ه‌اوبه‌شدانه‌رانی ئەه‌لی کتیب خ‌وای به‌رز ده‌فه‌رمووی: ﴿لَئِنْ اللَّهُ يَشْهَدُ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ واته با بێ باوه‌ری بکه‌ن ئەوانە‌ی بێ باوه‌ری پێ ده‌که‌ن
له‌وانە‌ی تۆ به‌ درۆ داده‌نێن و سه‌رپێچی فەرمانه‌کانت ده‌که‌ن، خودا شایه‌تی
ده‌دات که تۆ ئەو نێردراوه‌ی خوا کتیبی ناردوو‌هه خوارو‌هه بۆ سه‌رت که
ئە‌ویش قورئانی گه‌وره‌یه، که ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ
مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ [فصلت: ۴۲]. له‌به‌رئە‌وه فەرمویه‌تی: ﴿أُنْزِلَتْ بِعِلْمِهِ﴾ واته
له‌و زانستییه‌دا که ئە‌یه‌وئ به‌نده‌کان ئاگاداری بن له‌ روونکردنه‌وه‌کان و
رێنمایی کردن و له‌جیاکردنه‌وه و ئەوانە‌ی خوا پێی خۆشه و رازییه پێی وه
ئە‌وه‌ی رقی لێیه‌تی و ئی‌بای لێ ده‌کات، وه ئە‌وه‌ی تێدا‌یه له‌ عیلمی غه‌یب
ده‌رباره‌ی را‌بردو و دا‌هاتوو، وه ئە‌وه‌ی که تێدا‌یه ده‌رباره‌ی با‌سی سیفه‌ته به‌رزه
پیرۆزه‌کانی که نه‌ نه‌بی مورسه‌ل و نه‌ فریشته‌ی نزیک نایزانن ئە‌وه‌ی نه‌بی که

خوابیان بلیت. وهك خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ [البقرة: ٢٥٥]، وه فهرموویه تی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ [طه: ١١٠].

موحه ممدی کوری نیسحاق وتوویه تی: له ئیبنو عه باسه وه ده گپنه وه وتوویه تی: کۆمه لیک له جوله که هاتن بۆ لای پیغه مبه ر (درودی خوی لی بیت) پیی وتن: "من ته وانم ئیوه ده زانن که من نیردراوی خوام"، نه وانیش و تیان: "ئیمه نه وه نازانین، خوی گه وره: ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَّا أُتِلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ﴾ ناردده خواره وه.

که ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾، واته: له دلی خویندا بی باوه پریان کرد و شوین ههق نه که وتن و ههولیان دا خه لک بگپنه وه له شوینکه وتن و چاولیکردن، بی سۆ له ههق ده رچوون و گومر ابوون لی و زۆرلی جیابوونه وه، پاشان خوی گه وره ههوال ده ریاره ی حوکی خۆی ده دات به رامبه ر به خوانه ناسه کان و بی باوه په کان به ثایه ته کانی و به کتیه که ی و نیردراوه که ی، وه سته مکردن له خوین به وه و به بوونه به ربه ست له رینگا که یدا و کردنی تاوانه کان و به لاماردانی هه رامکراره کانی به وه ی لییان نابوری ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ واته رینگای خیریان نیشان نادات ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾ جگه له رینگای جهه نم ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ بۆ هه میشه بی تییدا ده میننه وه، پاشان خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ﴾ واته بی سۆ موحه ممد (درودی خوی لی بیت) هاتوه به رنمای و دینی ههق و روونکردنه وه ته واه له خوی بهرز و شکۆمه نده وه، ئیوه ش باوه به پین به وه ی بۆ هینان و شوینی که ون، چونکه نه وه به باوه په بوونی ئیوه پی زیانی بی ناگا وهك خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّكَ اللَّهُ لَغَفِيٌّ حَمِيدٌ﴾ [إبراهيم: ٨] وه ئالیره دا ده فهرموویت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا﴾ واته زانایه به وانه ی له ئیوه شایسته ی رنماییه رنمای ده کات و به وانه ی شایسته ی سهر لی تیکدانن سهریان لی تیک ده دات ﴿حَكِيمًا﴾ واته له وته کانی و کرده وه کانی و شه رعه که ی و قه ده ره که ی.

﴿يَتَأَمَّلَ الْكِتَابَ لَا تَقُولُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ثَلَاثَةٌ أَنْتَهُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ وَلَدٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَلِدْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾﴾

واته: ئەي کەسانی ئەهلی کتێب! هەلە رووی لە دینی خۆتاندا مەکن جگە لە راست دەربارەی خودا مەلێن، ناشکرایە کە مەسیحی کۆری مەریەم پیغمبەری خودا بوو، خودا بە فەرمانی خۆی و هەر لە نەفەسی پیرۆزی خۆی هاویتیە ناو تۆلی مەریەم دەسا ئیوە باوەرتان بە خودا هەبێت و بە پیغمبەرائی، ئەویش بپروا بێنن و مەلێن سێن واز لەم قسانە بهێتن کە بۆ ئیوە وا چاکترە دیارە هەر خواپەکتان هەبێ و ئەویش لەو تۆمەتە دوورە کە هیچ فرزندێکی هەبێ هەرچی لەناو ئاسمانان و زەمێندایە هەر بۆ ئەوە، بۆ پێک هێنانی کاروبار هەر خۆی بەسە.

خوای بەرز لە ئەهلی کتێب دەکات زیاده‌پەروی نەکن ئەوەش لەناو گاوەرکاندا زۆرە، چونکە لە سنور تێپەرپۆن دەربارەی عیسا بەشیوەیهک لەو پلەپلەیان زیاتر بەرز کردووەتەو کە خوا پێی داوێ و لە حەیزی پیغمبەرایەتی دەریان پەراندووێ هەتا کردوایانەتە خوا، لەگەڵ خوای گەورەدا دەپەرستن وەک چۆن خوا دەپەرستن، بەلکو زیاده‌پەریان کردووێ دەربارەی شۆنکەوتووایان و ئەوانە و تەوایانە هەق بووێت یان پوچەل یان گومرایی بووێت یان رێنمایی یان راست بووێت یان درۆ لەبەرئەوێ خوای بەرز فەرموویەتی: ﴿أَتُحَدِّثُ أَخْبَارَهُمْ وَرُبُّكَ إِنَّا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۳۱].

ئێمە ئەحمەد و تەوێتی: ئێبێن عەباس لە عومەرەوێ دەگێرێتەو کە پیغمبەر (دروودی خوای لی بیت) فەرموویەتی: "لا تطروني كما أطرت النصارى عيسى ابن مريم، فإنما أنا عبد الله ورسوله". واتە: مەمفرێن بە ئاسماندا وەک گاوەرکان عیسا کۆری مەریەمیان فەراندووێ بە ئاسماندا، بەلکو بەندەیهکم ئیوەش بلێن بەندە ی خوا و نێردراوەکیەتی.

ئىمام ئەحمەد و تۆۋبەتتى: لە ئەنەسى كۆرى مالىكەو دەگىرنەو كە
پاۋىك وتى: ئەى موحەممەد ئەى گەورەمان و كۆرى گەورەمان و چاكترىنمان
و كۆرى چاكترىنمان، پېغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) فەرموۋى: "يا ايها
الناس، عليكم بقولكم، ولا يَسْتَهْوِيَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ، انا محمد بن عبد الله،
عبد الله ورسوله، والله ما أحب أن ترفعوني فوق منزلتي التي أنزلني الله
عز وجل" (تفرد به من هذا الوجه). واتە: ئەى خەلكىنە ئاگادارى قسەكانتان
بن شەيتان سەرتان لېنە شىۋىننى، من موحەممەدى كۆرى عەبدوللام بەندە و
نيردراوى خوام، سوۋىند بە خوا حەزناكەم لە و پلەو پايەى خوا پىئى داوم
زىاتر بەرزم بىكەنەو.

كە دەفەرموۋىت: ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ واتە ئىفستراى بە
دەمەو مەكەن و ھاۋەل و مندالى بۆ دابىننن خوا زۆر لەوانە دوورە، پاك و
يىگەرە، تەنھايە لە كاروكردەو كانىدا و لەگەرەيىدا ھىچ شىۋىكى بەرستىن
نىيە جگە لە ئەو، پەرورەدگار ئىك نىيە لە ئەو، لەبەرئەو فەرموۋىتتى: ﴿إِنَّمَا
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾
واتە: ئەو تەنھا بەندەيەكە لە بەندەكانى خوا وەك ئەوانەى كە دروستى
كردوون وابە كە پىئى و تۆۋە بىبە بوو و نيردراۋىكە لە نيردراۋەكان و ئەو
وشەيتى، داۋىتى بەسەر مەريەم دا، واتە دروستى كردوۋە بەو وشەيە كە
جورائىلى پىدا ناردوۋە بۆ مەريەم لە گيانى خۆى كرد بە بەريا بە فەرمانى
پەرورەدگارى بەرزى شكۆمەندىا بوو بە عيسا بە فەرمانى خۋاى بەرز و
شكۆمەند، ئەو فوۋە كە كردى بە گىرفانى كراسەكەيدا رۆشتە خوارەو ھەتا
چو بە فەرجىا وەك تۆۋى باۋك و داىكى لى ھات و ھەموويان ھەر
دروستكراۋى خۋاى گەورەن، لەبەرئەو بە عيسا و تراۋە كە وشەى خوا و
گيانىكە لە خوا، چونكە باۋكى نەبو ھەتا لىئى بىئى، بەلكو دروست بوو و
ۋشەو پىئى و تۆۋە بىبە بوو، وە ئەو گيانەى جورائىلى پىدا نيردرا خۋاى بەرز
دەفەرموۋىت: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ مِنْ لَدُنْكَ﴾ [المائدة: ٧٥]. وە خۋاى بەرز
فەرموۋىتتى: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ

كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱﴾ [آل عمران: ۵۹]. وه خوی بهرز فەرموویەتی: ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا ءَايَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبياء:
۹۱] وه خوی بهرز فەرموویەتی: ﴿وَمَرْيَمَ أَبْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
[التحریم: ۱۲]...﴾

وه خوی بهرز دەربارە ی مەسیح پرای دەگە یە نیت و فەرموویەتی: ﴿إِنْ
هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾ [الزخرف: ۵۹]...

عەبد و پەزاق لە موعە مەرەو لە قەتادەو دەگێڕێتەو کە دەربارە ی
﴿وَكَلِمَتُهُ أَلْقْنَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ ئەو قەسە یەکی کە فەرموویەتی بیه بوو
﴿کُنْ﴾، سازانی کۆری یە حیا دەربارە ی ئەو ئایە تە و توویەتی: لە وشە کە عیسا
نەبوو، بە لکو بە وشە کە عیسا بوو. وه ئەو چاکترین شتە لەوانە ی ئیبن
جەریر بانگەوازی بۆ کردوو دەربارە ی فەرمايشی ﴿أَلْقْنَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ﴾ واتە بەو
وشە یە ئاگاداری کردوو تەو. وهك و توویەتی دەربارە ی ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَكُتُ
يَمْرُئِمُ إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ﴾ [آل عمران: ۴۵]، واتە بە وشە یەك لە خۆیەو
ئاگادارت دەکاتەو ئەو هەش وهك ئەو فەرمايشی لیدەکات ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجَوْنَ أَنْ
يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ [القصص: ۸۶] بە لکو پاست
ئەو یە ئەو ئەو وشە یە کە جویرائیل هیناوتی بۆ لای مەریەم بەفوکردی بە
مەریەمدا بە فەرمانی خوا بۆ بە عیسا (سلاوی خوی لی بیت).

بوخاری و توویەتی: لە عوبادە ی کۆری صامیتەو دەگێڕنەو و توویەتی:
پیغمبەر (دروودی خوی لی بیت) فەرموویەتی: "من شهد أن لا إله إلا الله
وحده لا شريك له، وأن محمداً عبده ورسوله، وأن عيسى عبد الله
ورسوله، وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه، والجنة حق، والنار حق، أدخله
الله الجنة على ما كان من العمل". واتە: هەر کەس شایەتی بدات کە
شایستە یەکی پەرستەن نییە جگە لە خوی تاك و تەنهای بی هاوێش و
موحەممەد بەندە و نێردراوی ئەو خوا یە وه عیسا بەندە ی خوا و نێردراوی
خوا یە و ئەو وشە یەتی داوتی بەسەر مەریەمدا و گیانی کە لە خوا و بەهەشت
هەقە و دۆزەخ هەقە خوا دەبخاتە ناو بەهەشتەو لە دونیا لەسەر هەرچی
کردهو یەك بووی.

بەو شیوەیە موسلیم لە روویەکی ترەو لە ئەوزاعییەو دەگیرێتەو کە لە
فەرموودەکەو ئایەتەکەدا ھاتوو (روح منه) وەك ئایەتی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ [الباقیة: ١٣] واتە لە دروستکردنیەو لای
ئەووە لێرەدا وشە (من) بۆ تەبەییج نییە وەك گاوریەکان دەیلێن موحامەد
دەربارە (وروح منه) وتوویەتی واتە نێرراوە لەووە.

کە دەفەرموویت: ﴿فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ واتە باوەڕیان ھێنا کە خوا تاک
و تەنھایە نە کوڕی ھەیە نە خێزان. بزانی و باش تێ بگەن کە عیسا بەندە
خوا و نێراویتی لەبەر ئەوە خۆی بەرز فەرموویەتی: ﴿وَلَا تَقُولُوا نَحْنُ نَحْنُ﴾ واتە
عیسا و دایکی مەکنە ھاوبەش بۆ خوا ئەو ئایەتەش وەك ئەو ئایەتە کە لە
سورەتی مائیدە کە دەفەرموویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ
ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ [المائدة: ٧٣] وە وەك لە کۆتایی ئەو
سورەتە باسکراوەدا ھاتوو دەفەرموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَا أَنتَ
قُلْتُ لِلنَّاسِ انْخَضُوا﴾ [المائدة: ١١٦] گاوریەکان بەرنەفرینی خوا بکەون لە
نەزانیان کە رێکخەریکیان نییە نە بێ باوەڕییەکیان سنووری ھەیە، بەلکو
قەسەکانیان و گومراوییەکیان بلأو ھەیانە واتە زانی عیسا خۆی و ھەیانە
واتە زانی شەریکیتی و ھەیانە وا ئەزانی کوڕی خۆی گاوریەکان چەندەھا
کۆمەلن پای جیاوازیان ھەیە لەسەر ئەو.

یەکن لە مۆتەکەلیمەکان چاکی وتوو و توویەتی: ئەگەر دە گاوری کۆبینەو
ئەبن بە یانزە بەشەو.

یەکن لە زانا بەناویانگەکانیان کە سەعیدی کوڕی بەتریق بوو کە
ئەسکەندریی بەجیھیشتوو لە سالانی چوارسەدی کۆچیدا وتوویتی:
گاوریەکان کۆبونەو کە تێیدا پەیمانیان بەست دەربارە ئەو ئەکانە
گەورەیی لە ئەستێرەکاندا، ھەرچەندە خیانیەتییکی پێس و بچووک بوو ئەویش
لەسەردەمی قسگنگین دا دروستکەری شارە بەناویانگە کە لەسەر
جیاوازیەکی زۆریان دروست کرد کە رێک ناخوێ و نامار ناخوێ کە زیاتر
بوون لە دوو ھەزار قەشە وە چەندەھا پارت بوون ھەر پەنجایان لەسەر

قسه یهك بوون وه بیستیان له سهر مه قاله یهك بوون و سهد له سهر مه قاله یهك بوون و حه فتایان له سهر مه قاله یهك بوو له وه زیاتر و له وه كه متریش کاتی بینی كه مه لیکیان له سئ سهدو هه ژده نه فدر زیاتر بوون له سهر مه قاله یهك ریکه وتن مه لیك نهو کۆمه لهی وه رگرت و یارمه تی داو پشتگیری کردن، وه دوست نهو سئ سهد و هه ژده یه ریکه خست و که نیسه ی بۆ دروست کردن و کتیب و یاسای بۆ دانان، وه ئهمانه تی نوئیان داناو که به منداله کانیاں دهوته وه بۆ نهو بیته باوه پیاں و پشتی پی بهستن نهوانه مولکایه کانن، پاشان نهو گاوارانه بۆ جاری دووهم کۆبوونه وه یه عقوبیه یان لی دروست بوو، پاشان بۆ جاری سیهم کۆبوونه وه نه ستورییه یان لی دروست بوو، هه موو نهو کۆمه لانه سئ ئیقلیمه که ی ده رباره ی مه سیحیاں چه سپاند، به لام جیاواز بوون ده رباره ی چۆنییه تی نهو له کتیبی لاهوت و ناسوتدا له سهر قسه کانیاں که وتویانه ئایا یهکیان گرتوو عیساو خوا یان یهکیان نه گرتوو یان تیگهل یهك بوون یان تی دا تواوته وه له سهر سئ قسه وه ههر یه که یان نه وه ی تریان به بی باوه دادنه تی وه ئیمهش ههر سیکیان به بی باوه دادنه ئیین له بهر نهو خوی بهرز ده فهرمووی "انتهوا خیرا لکم" واته نه بیته خیر بۆتان "انما الله اله واحد سبحانه ان یكون له ولد" واته خوا پاک و بی گهرده له وه زۆر بهرزه **﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾**، واته هه موو مولکی نهو و نهو دروستی کردوون، ههرچی تیدایه بهنده ی نهون له ژیر پکیفی نهودان ههر نهو خوایه وه کیله به سهر هه موو شتیکه وه، ئتر چۆن لهوانه ژن و مندالی ده بی وهك له ئایه تیکی تر دا فهرموویه تی: **﴿يَبْدِئُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ إِنَّ يَكُونُ لَهُمْ وَلَدٌ﴾** [البقرة: ۱۱۷]... ههروه ها فهرموویه تی: **﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾** (۸۹) **﴿إلى قوله: ﴿فَرَدَا﴾ [مریم: ۸۸ - ۹۰].**

﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِي وَسَكَرَ فَيَحْشُرْهُمْ إِلَيَّ جَمِيعًا﴾ (۱۷۷) **﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَزَيَّدْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ**

وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۱۷۲﴾

واته: مەسیح ھەرگیز لەوہ حاشای نەکردووہ کہ بەندەبەکی خودایە
فریشتانی نزیک بە خواش ھەروەتر، ھەرکەسێکی بە کۆیلایەتی خودا رازی
نەبێ و بەدی ھەوایی بنوێنێ، ھەر بینا خوا ھەموو لایەک لە لای خۆی کۆ
دەکاتەو ئەوسا ئەوہی خواوەن باوەر و کارچاکن سەرباری پاداشتی خۆیان
خودا پتر چاکەیان دەربارە دەکات ئەو کەسانەش کہ لە خودا لایان داوہ و
پیشەیان لوت بەرزێ بووہ خودا تووشی جەزەبەیی بەژانیان دەکاو لە خوا
پتوہی ھێچ دوست و ھاریکارێکیان دەس ناکەوێ.

ئێنیو ئەبێ حاتەم و تووہتی: لە ئێنیو عەباسەوہ دەگێرئەوہ کہ دەربارەیی:
﴿أَنْ يَسْتَنكِفَ﴾، و تووہتی: خۆ بەزل دانانێن ﴿الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ
وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ھەندێ لەو کەسانەیی بۆ ئەوہ چوون کہ فریشتەکان
فەزلیان ھەبە بەسەر مەرفەکاندا ئەم ئایەتەیان کردۆتە بەلگە کہ دەفەرمووت:
﴿وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ئەوہ نابێتە بەلگە بۆیان، چونکە تەنھا فریشتە
عەطف کراوہ بۆ سەر مەسیح، چونکە ﴿الاستنکاف﴾ مەنع کردنە فریشتەش
بەتواناترە بۆ ئەوہ لە مەسیح لە بەرئەوہ فەرموویەتی: ﴿وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ
الْمُقَرَّبُونَ﴾ لە بەرئەوہ بەتواناتر ئەسەر مەنع کردن ئەوہ پتووست بکات کہ
چاکترن، بەلکو کہ باس کراون، چونکە کراون بە خوا لەگەڵ خوادا وەک
چۆن مەسیح کراوہ، خوا ی گەورە پرایدەگە یەنێ کہ ئەوانە بەندەبەکن لە
بەندەکانی و دراوستکراوێکن لە دروستکراوہکانی وەک خوا ی بەرز
فەرموویەتی: ﴿وَمَنْ يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِي وَيَسْتَكْبِرْ فَسَخَّرْتُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ واتە
پۆزی قیامەت کۆیان دەکاتەوہ و لەیەکیان جیادەکاتەوہ بەجوکم
دادبەرورەییانەکی کہ نە ستمی تێدا یە نە لاری لە بەرئەوہ فەرموویەتی: ﴿وَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَزَيَّدْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، واتە لە
پاداشتر ئەوہندەیان پێدەبەخشی کہ بە قەدەر کردوہ چاکەکانیان بێت و بە
فەزل و چاکە و پەحمەتی فراوانی خۆی زیاتریان پێدەبەخشی.

ئىبنو مەردەوېە وتووېەتى: لە عەبدوللاوھ بە مەرفوعى ھاتووھ کە (دروودى خراى لى بىت) فەرمووېەتى: ﴿فَيُؤَيِّدُهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ واتە پاداشتەكەيان ئەيانخاتە بەهەشتەوھ ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ فەرمووېەتى: شەفاعەت بۆ ئەوانەى ئاگريان لەسەر پىتويست دەبىت لەوانەوھ کە لە دونيادا چاکەيان لەگەل کردوون (وھذا اسناد لا ثبت). بەلام ئەگەر لە ئىبنو مەسعودەوھ بىت بە مەوقوفى ئەوھ باشە.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَغْبَرُوا﴾ واتە بەرفەرمانى و بەندايەتبيان بۆ خوا نەکردو خۇيان بە زل دانا، ﴿فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ئەوھش وەك ئايەتى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰] واتە: بەسەرشۆرى و داماوى و حەقىرى بەرەو دۆزەخ دەبرىن، چونکە بەرفەرمانى خويان نەکردووھ و خۇيانم بە زل زانيوھ.

﴿يَتَأْتِيَ النَّاسَ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾ (۱۷۴)
 قَامَا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسُخِّدْلَهُمْ فِي رَحْمَةِ مَنَّةٍ وَفَضْلِ
 وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا﴾ (۱۷۵)

واتە: ئەى خەلکینە لە پەرورەگارى ئىبوھوھ بەلگەيەکتان بۆ ھاتووھ و روژنایيەکی ئاشکرامان بۆ ئىبوھ ناردووھتە خواوھوھ. جا ئەوانەى باوھريان بە خوا ھىناوھ و خۇيان ھەر بەو سپاردووھ بە زوێکی زۆر دەيخاتە بەربەزەبى خۆى و زیاتریش دەشیانخاتە سەر پرێگەى راستى بەرەو خۆى.
 خواى گەورە قسە لەگەل ھەموو خەلکدا دەکات و ھەوالیان پێدەدات کە بەلگەيەکی گەورەيان لە خواوھ بۆ ھاتووھ ئەوھ بەلگەيەکی بپراوھ بەھانەبىرى گومانە، لەبەرئەوھ فەرمووېەتى: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾ واتە رووناکی روون لەسەر ھەق. ئىبنو جەریر و غەبىرى ئەویش وتووېانە ئەوھ قورئانە: ﴿قَامَا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ﴾.

واتە پلە و پایەى ھەردوو بەندايەتییەكەيان کۆکردووھتەوھ و پشتیان بە خوا بەستووھ لە ھەموو کاروبارىکدا.

ئىبنو جورەيج و توو بەتى: باوەريان بە خوا ھىناو و دەستيان گرتوو بە قورئانەو **﴿تَسْكُدْ لَهُمْ فِي رَحْمَةِ مِنَّةٍ وَفَضْلٍ﴾** واتە رەھمىيان پى دەكەت و دەيانخاتە بەھەشتەو و پاداشتيان بۆ چەند جارە دەكاتەو و پلەيان زياد دەكەت بە فەزڵ و چاكەى خۆى بۆ ئەوان **﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾** واتە ريگايەكى رووناك راست و رىكە بى ئەو ى لارى تيدا بىت ئەو ھىفەتى باوەردارانە لە دونياو ئاخىرەتدا، ئەوان لە دونيادا لە لەسەر بەرنامەى رىك و ريگاي سەلامەتن لە ھەموو باوەرەكان و كەردەوكاندا و لە پۇزى دواييدا لەسەر پريگاي راستى خوان كە دەيانگەيەنيت بە بەھەشتەكانى و لە جەدىسەكەى حارسى ئەو ەردا ھاتوو لە ەلى كورى ئەبى تالبەو لە پىغەمبەرەو كە فەرموو بەتى: "القرآن صراطُ الله المستقيم وحبلُ الله المتين". واتە: قورئان شارى راستى خوايە و گورىسى بتەوى خوايە.

﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْثُلًا هَٰذَا لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (١٧٦)

واتە: لەمەر كەسى كە باوك و فرزەندى نىيە و دەمرى پرسیارت لى دەكەن، بلى: خودا ئەو جوابەتان دەداتەو، ئەگەر پياوى ھىچ ئەولادى نەبى و بمرى و ھەرتەنيا خوشكىكى ھەبىت نىو ى ميراتەكەى دەبا خۆ ئەگەر خوشكەكە بمرى ھىچ فرزەندى لە پاش نەبى براكەى ميراتى دەبا ئەگەر مردو پياوئك بوو دوو خوشكى جىھىشت دوو بەش لە سى بەشيان ھەيە، ئەگەر چەند خوشك و برا لە پاش مردو بەجىما بوون مرد و فرزەنديكى نەبوو ھەر نۆرەنى دوو ئەو ەندەى ميينەيەك ميراتى دەگرى خوا بۆتان روون دەكاتەو نەو ەكو ليتان تىك بجى خوا لە ھەموو شت زانايە.

بوخاری له بهرای کوری عازیهوه دهگپرتیهوه وتویهتی: دوا سورهت
کی هاتۆته خوارهوه سورهتی (براءه) هو دوا ثایهتیش (یستفتونک).

ئیمام ئهحمهد وتویهتی: له موحهمهدهی کوری مونهکه دیرهوه دهگپرتیهوه
وتویهتی: گوئیستی جابیری کوری عهبدوللا بووم، پاشان ئاوی دهست
نوێژهکه تهپرژننی بهسهرما یان فهرموویوی: بیکه بهسهریدا، منیش هوشم
هاتهوه وتم که لاله نه بی میراتگرم نییه، نهو میراته چۆن ده بی؟ خوای
گهرهش ثایهتی (الفرائج) ی نارد هوارهوه.

له ههندی زاراوه دا وتویهتی: ثایهتی میران هاته خوارهوه ﴿يَسْتَفْتُونَكَ
قُلْ اللَّهُ يَتَّبِعُكُمْ فِي الْكَلْبَلَةِ﴾ له پێشهوه باسی که لاله و وهگریرهوه کانیمان کرد
که نهو وشهیه له ئیکلیلهوه وهگریرهوه که چوارده وری یه رده دات له بهر نهوه
بهشی زۆری زانایان بهوه رافه یان کردوه که که سیکه نه کوری هه بیته نه
باو، وه له ناو خه لک ههیه ده لیت: (که لاله که سیکه کوری نه بیته وهک
ثایه ته که به لگهیه له سهری) ﴿إِنْ أَمَرُوا هَٰذَا لَيْسَ لَكَ وَلَدٌ﴾ حوکمی که لاله له
سهر عومهری کوری خه تتاب تیکچوو وهک له ههردوو سازه واردا چه سپاوه که
وتویهتی: سنی شت ههیه حهزم ده کرد له پیغه مبهه بۆی روون بکردینه یه تهوه
به تهواوهتی: باپیره و که لاله و ده ریک له ده رهکانی پریا.

ئیمام ئهحمهد وتویهتی: له ميعدانى کوری نه بی ته لحه وه هاتوه
وتویهتی: عومهری کوری خه تتاب (پهزای خوای لی بیت) وتویهتی: نه وه ندهی
دهرباره ی که لاله له پیغه مبهه رم پرسى بۆ هه یچی تر نه وه ندهم لی نه پرسیه وه تا
په نهجی ژهن له سنگم و فهرمووی: ثایه ته که ی هاوین که له کۆتایی سورهتی
(النساء) دایه به سته، مه به ستهی له ثایه ته که ی هاوین نه وه بووه که له هاویندا
هاتوه ته خوارهوه.

قه تاده وتویهتی: بۆیان باس کردووین که نه بو به کری صدیق له
وتاریکیدا وتویهتی: نهو ثایه ته ی له سه ره تایی سوره تی (النساء) وه یه
دهرباره ی به شه دانراوه کان خوا ده رباره ی کوپ و باوک ناردوو یه تیه خواره وه،
وه ثایه تی دووه خوا ناردوو یه تیه خواره وه ده رباره ی ژن و مێرد و برای

دایکیه، وه نهو ئایه تهی سوره تی (النساء) پی کۆتایی هاتوووه خوا ناردوووه تیه خواره وه دربارهی برا و خوشکی دایک و باوکی وه نهو ئایه تهی سوره تی (الأنفال) ی پی کۆتایی هاتوووه دربارهی ئولی ئه رحام ناردوووه تیه خواره وه.

باسی نهو قسانه ی له سهر وانا که ی هاتوووه

که ده فهرمووت: ﴿إِنْ أَمَرْتُ هَآؤَ﴾ واته مرد خوی گه وره فهرمووتی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَآؤَ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [القصص: ٨٨] هه موو شتیک له ناو ده جیت خوی بهرز و شکۆمه ند خۆی نه بی هیچ نامینئ وه فهرمووتی: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ٢٦ - ٢٧].

که ده فهرمووت: ﴿لَيْسَ لَكَ وَلَدٌ﴾، نه وه ی بۆ نه وه چوو وه که مه رج نییه که لاله کوپ نه بیت دهستی پیوه گرتوووه، به لکو به سه بۆ بوونی که لاله نه بوونی منداله نه وه ش ربوایه تیکه له عومه ری کوپی خه تابه وه، به لام نه وه ی قسه ی جه ماوه و حوکمی نه بو به کری له سه ره نه وه یه که سیکه که کوپی نه بیت و باوکی نه بیت به لگه ش له سه ره نه وه ﴿وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا رَزَقَ﴾ ته گهر له گهل خوشکه که دا باوک بوایه خوشکه که یا باوک هه بوایه خوشکه که هیچی به رنده که وت، چونکه باوک به ری ده گری به کی زانایان. به لگه له سه ره نه وه ی که سیکه نه کوپی هه بیت نه باوک به ده قی قورئان، چونکه خوشک نیوه ی میراتی پی نادری له گهل باوکدا، به لکو هه میراتی بهر ناکه وئ به ته واوه تی.

ئیمام نه حمه د وتوووه تی: پرسیار له زهیدی کوپی سابیت کرا دربارهی دربارهی زن و میرد و خوشکی برا و دایکی، نه ویش نیوه ی داناوه بۆ میرد و نیوه ی بۆ خوشک، له و باره یه وه قسه ی درباره کرا وتی: "لای پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) دانیشتبووم به و شیوه یه حوکمی دا.

ئینو جه ریر له ئینو عه باس و ئینو زوبیره وه ده گپه نه وه که دربارهی مردوووه ک کچ و خوشکی به جیهیشتی وتووایه: خوشک هیچی بهرناکه وئ به پنی ﴿إِنْ أَمَرْتُ هَآؤَ هَآؤَ لَيْسَ لَكَ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا رَزَقَ﴾، وتوووه تی: ته گهر کچیکی به جیهیشت بی سۆ کوپیکی به جیهیشتوو هه یه خوشکه که

ناکهوئیت، به لام جه ماوهر پیچه وانهی نهوانن و لهو کیشه یه دا وتوو یانه بۆ کچه که نیوهی میراته به دانان وه بۆ خوشکه که نیوه که ی تر به پشت، به لگی غهیری نهو ئایه ته یه.

نهم ئایه ته دان ده نیت به وه دا که بهشی بۆ دابنری لهو وئانه دا، به لام میراتگرتنی به پشت به پیی نهو یه بوخاری له ریگای ئیبراهیم وه له نه سو ده وه که وتوو یه تی: موعازی کوری جه به له له سه رده می پیغه مبه ردا حوکمی دا که نیو بۆ کچ و نیو بۆ خوشک، پاشان سلیمان وتوو یه تی: حوکمی دا له ناو مالاندا، به لام نه یوتوو له سه رده می پیغه مبه ردا. وه له سازه واری بوخاریدا هاتوو له هوزه یلی کوری شه رحه یله وه که وتوو یه تی: له ته بی موسای شه شعریان پرسی ده رباره ی کچ و کچی کور، وه خوشک نه ویش وتی: بۆ کچه که نیو وه بۆ خوشکه که نیو، پاشان له ئینو مه سعودیان پرسی ده رباره ی قسه که ی ته بو موسا، وتی: که واته من گو مرابووم و له رنیشان دراوه کان نیم، ده رباره ی حوکم ده دم به وه ی پیغه مبه ر (درودی خوی لی بیت) حوکمی پی دابوو، نیوه بۆ کچ، بۆ کچی کور شهش یه ک بۆ ته و او کردنی دوو سی یه ک، نه و هس مایه وه بۆ خوشکه، نه لی هاتینه وه بۆ لای ته بی موساو پیمان راگه یاند که ئینو مه سعود چی وتوو، وتی: ئیتر پرسیار له من مه کن هه تا نهو زانیه له ناوتاندا بییت.

که ده فهرموئیت: ﴿وَهُوَ يَرْثُهَا إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ واته برا هه موو ماله که ده بات کاتی که لاله که مرد که نه کوری هه بییت نه باوک، چونکه نه گه ر باوکی هه بوایه برا که هیچی به رنه ده که وت، نه گه ر وادا بنیین که سیکی له گه لدا بییت بهشی هه بی ته یدرتتی وه ک میرد و یان برای دایکی وه نه وه ی ده می نیتته وه ده درئ به برا وه ک چه سپاو له هه ردوو سازه وادا له ئینو عه باسه وه که پیغه مبه ر (درودی خوی لی بیت) فهرمو یه تی: (أَلْحِقُوا الْفَرَاضَ بِأَهْلِهَا فَمَا آبَقَتِ الْفَرَاضَ فَلأولى رجل ذکر). واته: به شه دانراوه کان بگه یه نن به خاوه نه کانیا ن نه وه شی مایه وه بیده ن به له پیشتین پیاو.

که ده‌فهرمووئیت: ﴿فَإِنْ كَانَتَا أَفْتَتَيْنِ فَلَهُمَا الْفُلْآنُ مِمَّا تَرَكَ﴾ واته نهو
که‌سه‌ی که به که‌لاله‌یی دوو خوشکی هه‌بی دوو سنی به‌کیان به‌رده‌که‌وئ
به‌وشیویه نه‌وه‌ی بمینیتیه‌وه له دوو خوشکی به‌حوکه‌که‌یان، ئالیه‌دا
کۆمه‌لیک حوکمی دوو کچیان به‌کاره‌یتناوه بۆ حوکمی خوشکه‌کان له که‌چه‌وه له
نابه‌تی: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ آفَتَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ [النساء: ١١].

که ده‌فهرمووئیت: ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثَى﴾ نهو حوکمی پشته‌کانه له کوپکان، کوپی کوپه‌کان و براکان کاتی نیر
و میان کۆینه‌وه هه‌ر نیریکیان دوو به‌شی مییه‌کی ده‌درتیی.

که ده‌فهرمووئیت: ﴿يَتَرَكُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ واته بۆتان پتویست ده‌کات به‌شه
دانراوه‌کانی و سنوره‌که‌یان دیاری ده‌کات و شه‌ریعه‌ته‌کانی روون ده‌کاته‌وه
بۆیان.

که ده‌فهرمووئیت: ﴿أَنْ تَضْلُوا﴾ بۆ نه‌وه‌ی ریگاتی هه‌قتان لی ون نه‌بی
دوای روونکردنه‌وه‌ی.

﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وانه خوا زانایه به‌عاقیبه‌تی هه‌موو کاره‌کان
به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و نهو خیر و چاکه‌ی که‌ تیاپاندایه بۆ به‌نده‌کانی، هه‌ر که‌س
شایسته‌ی چه‌نده له خزمه‌کان به‌پیتی نزیکیان له مردووه‌که‌وه.

فه‌رمووده‌په‌وان نه‌بو به‌کری کوپی مه‌رده‌ویه و تویه‌تی: له نه‌بی
عوبیده‌ی کوپی حوزه‌یفه‌وه هاتووه له باوکییه‌وه که‌ و تویه‌تی: ئایه‌تی که‌لاله
نیردرا بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لی بیت) که‌ له‌سه‌ر رڭدا بوو، پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خوی لی بیت) راوه‌ستا سه‌یری کرد سه‌ی وشتره‌که‌ی حوزه‌یفه‌ لای
سه‌ری وشتره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه بوو، بۆ نه‌وی خوینده‌وه، حوزه‌یفه‌ سه‌یری کرد
چاوت که‌وت به‌ عومهر نه‌ویش بۆ عومهری خوینده‌وه، کاتی بوو به‌ جینشینی
عومهر حوزه‌یفه‌ی بانگ کرد ده‌باره‌ی نه‌و ئایه‌ته‌ پرسیاری لی کرد، حوزه‌یفه
وتی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لی بیت) گه‌یانندی به‌ من و منیش چۆن پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خوی لی بیت) پیتی گه‌یاندم به‌و شیویه‌ منیش گه‌یاندم به‌ تو، سویند به‌

خوا من راستگۆم، هیچی لئ زیاد ناکهم، وه عومەر ده‌یوت: خوایه ئه‌گەر بۆ ته‌وت روونکردبیته‌وه بۆ من روون نییه. عوسمانی کۆری ته‌بی شه‌یبه وتویه‌تی: سه‌عیدی کۆری موسه‌یب وتویه‌تی: عومهری (په‌زای خوی لئ بیت) له پیغه‌مبه‌ری پرسی میراتی که‌لاله‌ چۆن ده‌بیت؟ ده‌لئ: خوا ﴿يَسْفُتُونَكَ﴾ ده‌ی ناردە خواره‌وه، ئه‌لئ: عومەر تیینه‌گه‌یی، لبه‌ حه‌فصه‌ی وت: ئه‌گەر پیغه‌مبه‌رت بینی دلخۆش بوو پرسیاری لئ بکه، کاتئ بینی دلخۆش بوو ده‌رباره‌ی پرسیاری لئ کرد، فه‌رمووی: "باوکت ته‌وه‌ی بۆ باس کردووی، رام وایه‌ باوکت فی‌ر نابیت، ئه‌ی ئایه‌ته‌که‌ی هاوین به‌س نییه‌ که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُؤْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ﴾ [النساء: ۱۱۲] کاتئ پرسیاریان کرد له پیغه‌مبه‌ر هاته‌ خواره‌وه که‌ کۆتایی سوره‌تایی (النساء)ه.

ئینبو جه‌ریر وتویه‌تی: له تاریقی کۆری شیهابه‌وه ده‌گێڕنه‌وه وتویه‌تی: عومهری کۆری خه‌تاب ئیسکی شانیك که‌ ته‌و ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو هینای و هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری کۆکرده‌وه، پاشان وتی: ده‌رباره‌ی که‌لاله‌ حوکمیک ده‌ده‌ین حوکمیک ژنان له‌ ماله‌کانیادا باسی بکه‌ن. له‌و کاته‌ مارئک له‌ ماله‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌موو بلاوه‌یان لئ کرد، ته‌ویش وتی: ئه‌گەر خوا بیوستایه‌ ئهم فه‌رمانه‌ ته‌واو بیت ته‌وه‌ ته‌واوی ده‌کرد (ته‌وه‌ ئیسنادیک‌ی راسته‌).

حاکم ته‌بو عه‌بدو‌للای نه‌یسا‌بوری بۆمان ده‌گێڕنه‌وه وتویه‌تی: گویم لی‌بوو موحه‌مه‌دی کۆری ته‌له‌حه‌ی کۆری ره‌کانه‌ ده‌یگێڕایه‌وه که‌ عومهری کۆری خه‌تاب وتویه‌تی: ئه‌گەر ده‌رباره‌ی سئ شت پرسیارم له پیغه‌مبه‌ر بکردایه‌ له‌گه‌له‌وشت‌ره‌که‌م خۆشه‌و‌یست تر بوو که‌ کئ بیته‌ خه‌لیفه‌ دوا‌ی ته‌و؟ وه‌ ده‌رباره‌ی قه‌ومیك بلین ئیمه‌ دان ده‌نیین به‌ زه‌کاتدا له‌سه‌ر ماله‌کانمان، به‌لام نایده‌ین به‌ تۆ ئایا جه‌نگ کردن دژیان په‌وايه؟ وه‌ ده‌رباره‌ی که‌لاله‌؟

ئینبو جه‌ریر وتویه‌تی: له سه‌عیدی کۆری موسه‌یبه‌وه ده‌گێڕنه‌وه که‌ عومەر نو‌سراوئکی نو‌وسی ده‌رباره‌ی با‌پیره‌و که‌لاله‌ ماوه‌یه‌کی زۆر دا‌وای خیری ده‌کرد له‌ خوا و ده‌یوت: خوایه ئه‌گەر ده‌زانی خیری تیدا‌یه به‌رده‌وامی که‌ هه‌تا ته‌و پۆژه‌ی خه‌نجه‌ره‌که‌یان لئ دا دا‌وای نو‌وسراوه‌که‌ی کرد و

ڪوڙانديس هوندي ٿي ته هوندي ڪهس بزاني چي ٿيڏا نووسيو، وٽي: من
نوسراوڻڪم نووسي دهر بارهه باپيره و ڪه لاله من زور ٿيسٽيخارهم ڪرد ٿير
ڀام بوو ٿيوه لهر چي بوون لهر ته هوندي به جيتان بهيڻم.

ٿينو جهري وٽو ويهتي: له عومره وه ده گير نه وه ڪه وٽو ويهتي: من شهرم
ٿه مگر ٿي ٻجه وانهي ته بو به ڪر بجولي مه وه، ته بو به ڪر ده يوت: ڪه لاله ڪه سيڪه
ڪوڙ و باوڪي نه بيٽ. ٿا ته هوندي صديق (پهڙاي خواي لئ بيٽ) وٽو ويهتي
جه ماوهري سهابه و تاييعين و پيشه واکاني لهر لهره لهر ده مي ڪون و نوڻدا
هر ته وه مه زهه بي چوار پيشه واکه و جهوت فه قيهه ڪانه و قسهي زاناياني
ولانانه، هر ته وهش قورنانه به لگهيه لهرهري وه ڪ خواي رووني ڪردو وه ته وه
له فرمايشي ﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءً عَلَيْهِ﴾، ٿير خوا
ده زاني.

پیرست

- ۱۱ ..... 'رافه‌کردنی ئەو حەوت تاوانە گەورەیه'
- ۱۸ ..... باسی قسەکانی پێشینەکان دەربارەی ئەو
- ۲۰ ..... قسەکانی ئێبنو عەباس دەربارەی ئەو
- ۲۱ ..... وەتەکانی تابیعیه‌کان
- ۶۶ ..... باسی هۆی هاتنە خوارەوی دانانی تەیه‌موم:
- ۱۱۰ ..... باسی هۆی هاتنە خوارەوی ئەم ئایەتە پیروزە
- ۲۵۸ ..... سیفەتی عیسای کۆری مەریەم (سلاوی خواى لى بىٔ)
- ۲۸۱ ..... باسی ئەو قسانەى لەسەر واتاکەى هاتوو

